

Sách tháng rất thánh trái tim
Đ.C.G. và giò thánh / [F.-X.
Bình]

Binh, François Xavier. Auteur du texte. Sách tháng rât thánh trái tim Đ.C.G. và giò thánh / [F.-X. Bình]. 1933.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :

- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».
- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

[CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE](#)

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.
- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter utilisation.commerciale@bnf.fr.

80
INDO-CHINOIS

1930

18771

SÁCH THÁNG

RẤT THÁNH TRÁI TIM

Đ. C. G.

VÀ

GIỜ THÁNH

MYTHO

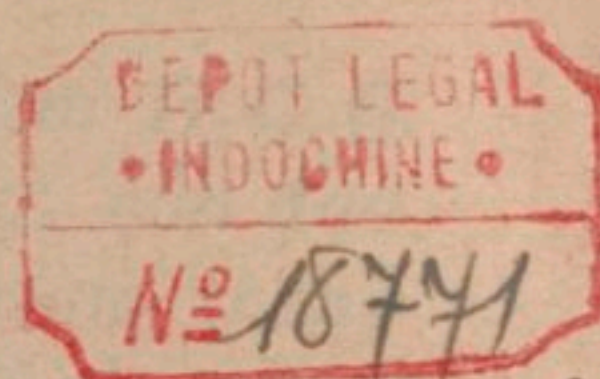
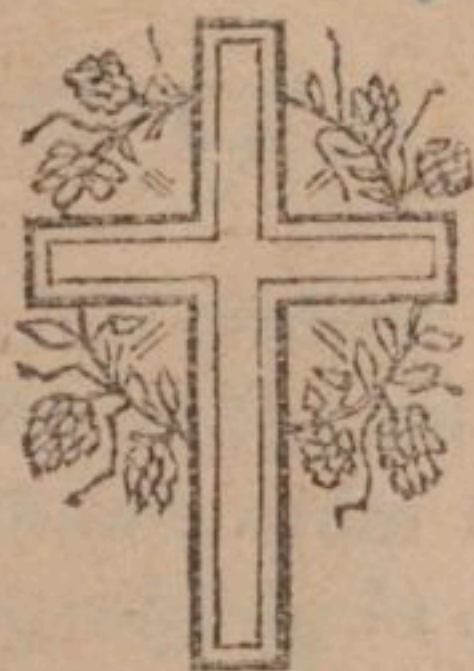
IN TẠI NHÀ IN NGUYỄN-VĂN-TRỊ

1933

DÉPÔT LÉGAL

Le 29 *juillet* 1933
TIRAGE DE 1000 volumes

SÁCH THÁNG

RẤT THÁNH TRÁI TIM

D. C. G.

VÀ

GIỜ THÁNH

MYTHO

IN TẠI NHÀ IN NGUYỄN-VĂN-TRI

1933

8° Indoch.
1936

NIHIL OBSTAT :

A. DOÀI

Censor delegatus

Saigon, 13 Décembre 1932.

IMPRIMATUR :

Saigon, die 6 Februarii 1933

† J. DUMORTIER

Ep. Vic. apost.

SÁCH THÁNG RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU

TỰA

Sự kính thờ Rất thánh Trái tim Đ C G càng ngày càng tấn phát khai quang, bốn đạo khắp trong Hội thánh thêm lòng nồng trang thành kính: Chẳng những là qui gối sắp mình khấn nguyện, mà lại chép truyền nhiều sách hay dạy về phép kính thờ này, cùng cao rao lòng lành và phép tắc Chúa Kirixitô.

Nhưng mà trong nước Nam ta chưa có bao nhiêu sách vở về điều ấy. Dầu cho có nhiều lắm mấy thì cũng chưa đủ, vì Chúa Giêsu đáng ngợi đáng khen quá hơn các tiếng thần thánh tung hô. Bởi vậy tôi chẳng ngại chê bai bát bẽ, một ước ao hiệp lời thổ kặc của tôi trong sách mọn này, ngõ chung tình hiệp tiếng với giáo nhưn mà ca tụng tấm lòng quới trọng từ bi Chúa Cứu chuộc trong tháng Trái tim, — lại cũng muốn theo nhắc nhở những trẻ thơ cùng hạng người lam lũ mần ăn cho biết thêm ít nhiều về tình Chúa mến thương người ta vô lượng.

Sách này có bài ngày áp và 30 bài đủ làm tháng Trái tim, chia ra ba phần: Phần thứ nhất dạy về sự tôn kính Rất thánh Trái tim là làm

sao. Phần thứ hai, về những việc tôn kính bề trong. Phần thứ ba, chỉ mấy việc tôn kính làm thường bề ngoài.

Đang khi giảng sách này thì mọi người chăm chỉ nghe theo mà suy lấy vào lòng. Khi kẻ giảng tới cùng mỗi bài thì cất tiếng xưng lên: Ngợi khen Đ C G vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rồi! — Tức thì nam nữ ững rập tiếp câu sau: Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen. — Đoạn quì gối lên đọc hay là hát kinh Cầu Trái tim, cùng những kinh khác theo lệ làm Tháng này.

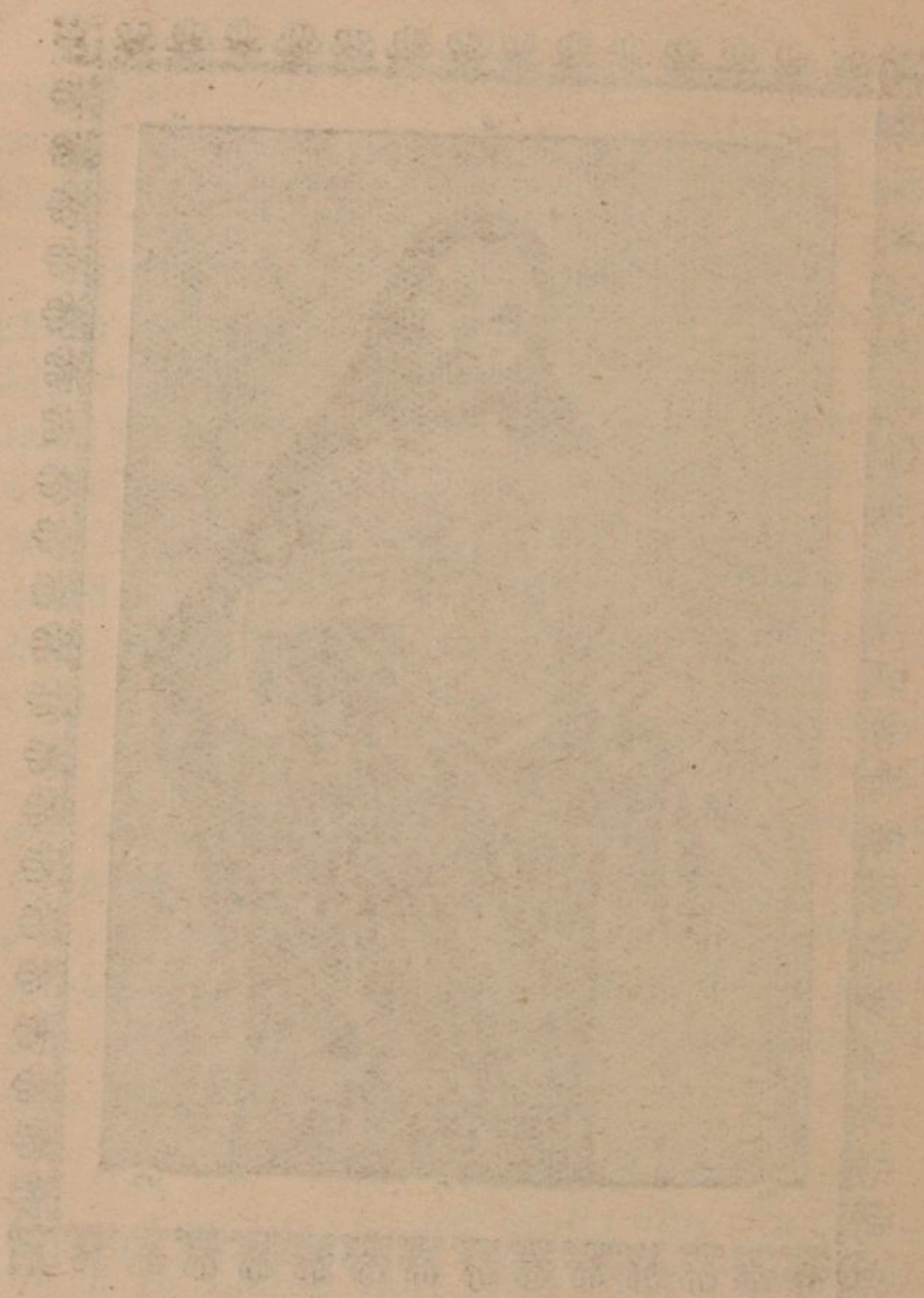
Lại nữa, đời nay có nhiều người ngoan đạo cũng ái mộ Giờ thánh, nên tôi phụ thêm 12 bài, lược chỉ ý tứ dùng được trong giờ chầu ấy, hầu giúp kẻ chưa quen đặng dùng mà tỏ chút tình hiếu kính Đ C G đang còn phải ưu sầu hấp hối trong Nhà tạm, như trong vườn Giêtsêmani xưa vậy.

Tôi xin đừng sách nhỏ mọn này cho Đ C G Trái tim, và hết lòng khẩn cầu Chúa rất hơn từ khất làm phép lành riêng cho tôi tạ mọn cùng cho những kẻ xem đến sách này.

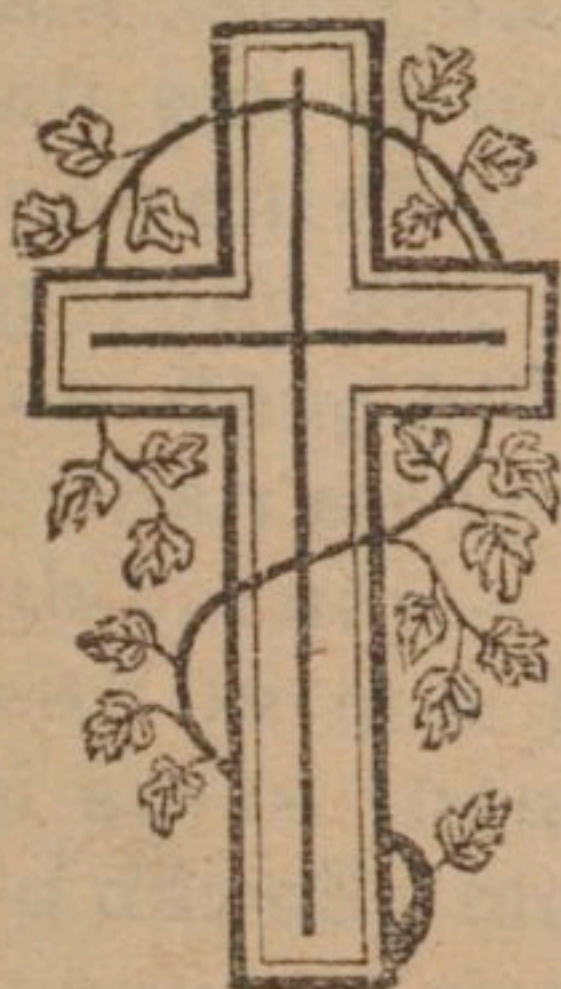
François Binh
LINH-MỤC BỒN QUẮC

Này là Trái Tim
đã yêu dấu người ta thế ấy,
đến đời chẳng tiếc sự gì với chúng nó.

THE
LIBRARY
OF THE
MUSEUM
OF
ART AND
ARCHAEOLOGY
OF
THE
CITY OF
NEW YORK

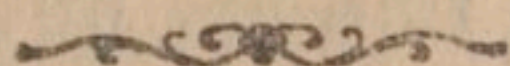

NGÀY ẤP ĐẦU THÁNG

Kêu mời giáo hữu kính thờ

Rất Thánh Trái Tim

Đức Chúa Giêsu

Có lời ông thánh PHAOLÔ Tông-đồ gửi cho bôn đạo EPHÊSÔ rằng : Ở anh em, thầy lại xin Đ.C. Cha cho Chúa Kirixitô ngự trong lòng anh em vì đức tin anh em, cùng làm cho anh em đặng thâm căn cố đế, và vững vàng trong đức kính mến Chúa, hầu cho anh em đặng hiệu làm một cùng các thánh, cho hản sự rộng dài cao sâu về phép mầu nhiệm nầy, — cũng hiệu Chúa Kirixitô thương ta quá bội ngàn trùng, quá hơn mọi sự ta thấu biết đặng, cho anh em ta đặng đầy đầy mọi ơn Đ C T. — Sau hết, thầy nguyện cho Đấng có phép tác hay làm mọi sự cách rộng rãi tràn trề quá hơn lời ta xin và quá trí ta hiểu, y thừa phép tác Người dùng mà làm trong ta, — nguyện cho Người đặng mọi lời tán tụng ngợi khen trong Hội-thánh, vì công nghiệp Đ C G Kirixitô, trong các dòng đời đời kiếp kiếp. Amen. (1)

(1) Eph. 3:17.

Thật chẳng có lời cầu chúc khuyên dụ nào cần kíp và có ích cho giáo hữu hơn lời ấy. Bởi vì giáo hữu là kẻ noi theo Đ C G thì phải nghe lời Người mà sửa tính nết mình cho nên một khuôn rập cùng Người : vậy thì phải tận tình chí quyết học cho biết ngôn hạnh Quan Thầy thánh mình, như gương thánh Phao-lô : bởi thánh cả này những trực tình nối gót theo Chúa nên nói sẵn suốt rằng : **Thầy không đoán mình biết sự gì trong anh em một biết một mình Đ C G Kirixitô, và biết Người chịu đóng đinh mà chớ (1), Ông thánh PHANXICÔ XAVIE mỗi tháng hay ôn lại các sự mẫu nhiệm chính trong hạnh Chúa cứu thế, thì lập đi lập lại lời này : « Ở CHÚA GIÊSU, phải chi người ta biết Chúa ! Phải chi người ta biết Chúa ! »**

Vì bằng học hỏi cho thông ngôn hạnh Đ C G mà các thánh còn lấy làm khoái chí, kể là đều đại ích và rất cần ; còn khi hiểu đặng tới Trái tim Chúa, biết tình ý con Đ C T ra đời ; thì hữu ích tốt lành biết là ngần nào nữa !

Vả chuyên cần nghe giảng dạy về Rất thánh Trái tim Đ C G trong tháng này, thì thêm hiểu rõ chẳng phải là một trái tim đấng thánh nào, song thật là trái tim Thiên Chúa

(1) I Cor. 11 : 3 .

Giáng sinh, đã mặc lấy xác thịt theo tính loài người mà hiệp thành một thể cùng Ngôi thứ hai; vậy là Trái tim cực trọng vô cùng, mẫu nhiệm lạ lùng quá các lời biện bạch, hơn các tiếng tung hô. — Cũng sẽ hiểu được Trái tim hơn từ lân mẫn hằng cháy lửa yêu mến, như lời Chúa phán rõ ràng : «Này là Trái tim đã yêu dấu loài người ta»... — Cùng sẽ tin hẳn Trái tim quản đại bao dong, những mong ước làm lành xuống phước cho hết mọi người mọi bậc, như thấy trong 12 điều hứa cả; khi Đ C G hiện ra hứa ban cho đứng bậc tu hành cùng người có gia thất, cho kẻ sốt sắng và người tội lụy, cho những kẻ bua việc làm ăn cũng như hứa cho hàng lo giảng giải phép kính thờ Trái tim, cho kẻ sống ở đời bằng an cùng người mong sinh thì trọn bề thiện tử. Ấy thật là Rất thánh Trái tim Đ C G rất đáng kính thờ tôn trọng mọi đàng ! Ấy là Rất thánh Trái tim Đ C G rất hơn lành và đầy đầy sự lân ái !

Lo làm thánh Trái tim này đã đẹp lòng phỉ dạ Đ C G mà lại cũng đẹp ý Đức Bà lắm : vì hề kẻ làm mẹ thì hằng mong ước cho người người đều đem lòng nhớ thương trân trọng con mình. Nhưng mà xét coi khắp trong thiên hạ có mẹ nào triu mến con mình hơn Đ. Mẹ mến yêu trân trọng Đ C G sao? Cho nên

Đ. Mẹ những mong mỗi ước cầu cho cả và thế gian hội hiệp khâm sùng ca ngợi Đ C G cũng như mới đưa nhau cầu khẩn ca ngợi mình trong tháng trước này cách sốt sắng vui mừng phở lỡ. Vậy thì tháng Đ. Bà là như tháng dần đang đưa ta tới tháng Trái tim Đ C G.

Hội-thánh cũng ước ao hoài vọng việc ấy lắm nên ĐỨC GIÁO TÔNG PHIÔ IX phán đoán rằng: «Hội-thánh cùng cả và thiên hạ phải trông cậy Rất thánh Trái tim Đ C G, vì có một mình Trái tim cực trọng Người đang cứu Hội-thánh và thiên hạ khỏi hư mất đời đời mà thôi :» — ĐỨC THÁNH PHAPHA LÊO XIII đã ban ra kinh dung loài người cho Rất thánh Trái tim, cùng 7 NĂM VÀ 7 MÙA ÂN-XÁ mỗi ngày cho những kẻ làm việc tháng Trái tim hoặc chung ở nhà thờ, hoặc riêng ở nhà mình; bằng làm riêng mỗi ngày cho đủ một tháng hay là làm chung cho đủ mười ngày, thì đáng nhờ một phép Đại-xá, ngày nào mặc ý mình chọn trong tháng ấy. — ĐỨC GIÁO-TÔNG PHIÔ X lại thêm nhiều đại-xá tiểu-xá phi thường cho những nhà thờ nào có làm việc tháng Trái tim cách trọng thể, — và 500 ngày cho các Cha giảng tháng Trái tim, cho những kẻ nào chẳng nề tốn hao khó nhọc mà lo mở mang việc tôn kính này, bởi Đức thánh Cha hết lòng ao ước cho sự kính thờ

Trái tim Chúa càng ngày càng thanh, thêm sốt
sắng cùng sinh ích phần rồi giáo hơn. » —
Saunày Đức GIÁO-HOÀNG PHIÔ XI đang kim trị
cũng theo lối như các tiên giáo-hoàng thì cứ
thúc giục giáo hữu, ra sắc chỉ dạy lo việc đền
bồi phạt tạ vì tội lỗi thế gian, cùng dựng loài
người cho Rất thánh Trái tim Đ C G lại mỗi
năm. Đầu năm 1932 Người lại ra 1 Thư chung
dạy cầu cùng R T T T trong đời khốn bức này.

Rày khắp bốn phương, bốn đạo đâu đó
đều đua nhau châu Lễ, làm việc tháng Trái
tim một ngày một tỏ vẻ sốt sắng trọng thể,
thì chúng ta thấy là con CHÚA KIRIXITÔ, là
con chung một Hội-thánh, hãy đồng tâm hiệp
vui cùng anh em giáo hữu tứ phương mà
kính tôn hoài vọng Trái tim Đấng cứu chuộc
yêu dấu chúng ta thiết tha quá bội vô ngần !

II. — LÀM VIỆC THÁNG TRÁI TIM, thì xin
anh em nong trang cho có vẻ vang trọng thể
cũng như đã lo làm tháng Đ Bà mới rồi. —
Vậy cho nên: THỨ NHẤT, dọn bàn thờ Trái
tim cho rực rỡ, ngổ tỏ lòng hoan lạc kính
mừng Chúa mình, cùng cho kẻ khác thấy cũng
bất hưng tâm tuôn đến phượng thờ với. —
Vị bằng chung dọn bàn thờ riêng trong nhà
mình mà kính Rất thánh Trái tim trong tháng
này thì càng hay. — HAI LÀ, mỗi ngày hiệp
nhau làm việc Trái tim chung trong nhà thờ.

Nghe giảng hay là nghe đọc sách về Trái Tim Đ C G, đoạn đọc hay là hát kinh cầu, **ca ngợi cùng kinh dựng mình, hoặc kinh phạt tạ...** Nếu đi nhà thờ chẳng được, thì đến tối hiệp con cái làm việc lành ấy với nhau trong nhà. — **BA LÀ**, dọn mình chịu lễ cho sốt sắng hơn, ít nữa là ngày đầu tháng và cuối tháng. Chờ chi thêm được mỗi ngày thứ sáu hay là ngày Chúa nhật trong tháng này nữa. — **BỐN LÀ**, làm thêm một ít việc lành khác mà dựng cho Rất thánh Trái tim, như thể xem lễ ngày thường, đi dâng thánh giá, viếng Minh thánh Chúa; hoặc làm phước bố thí, hãm mình chịu khó chút gì, cùng dựng sự cực khổ rủi ro bình hoạn cho Đ C G.

Thuở Đ C G ra giảng đạo, có kêu mời chúng dân tới cùng mình mà rằng: **Bay hãy đến cùng Tao, hết thấy, thì Tao sẽ bổ sức lại cho bay (1).** Rày cũng là một CHÚA GIÊSU ấy còn sanh tiền ở trong phép Thánh thể bí tích, có tác hình chưng trên bàn thờ nhiều nơi: một tay mở chỉ trái tim, tay nọ giơ ra kêu hết mọi người đến cùng mình mà nghe lời khuyên dạy khai quang thâm trầm, và thấy lòng Người lòa ra chính chơn chính ái; những muốn đưa người ta thẳng tới trời cùng tuôn xuống mọi ơn lành phần hồn phần xác, trên mọi người

(1) Matt. 11: 28.

trong mỗi gia đạo. Vậy thì ta hãy khoăn khoái đi tìm Đấng thế ấy, hãy tua đến kính thờ Trái tim Người hơn từ lân mần làm vậy.

Ông thánh GOAN MARIA VAINNAY là Cha bốn sở thành ARS, hăm mình nhất nhiệm quá sức, dặng làm nhiều phép lạ khi còn sống và biết những sự chưa đến. Danh tiếng người lừng lẫy khắp nước Phangsa cùng cả và Phương Tây nữa; cho nên thiên hạ tìm đến xin người an ủi, phân giải và làm phước thì vô hồi vô số, mà người có lòng sốt sắng kính mến Trái tim Đ C G lắm; kể chép hạnh người quả quyết tri thánh hơn này hằng tưởng nhớ Trái tim Chúa, lòng hằng hướng về Trái tim, miệng lưỡi hằng nói về Trái tim cách sốt sắng nồng nẩy, thì hay khuyên bảo kẻ lo buồn sầu não, người đau đớn tật nguyên, kẻ hơn đức người tội lụy, đem lòng kính mến Rất thánh Trái tim Đ C G. — Ngày kia là lễ kính Rất thánh Trái tim, Cha bốn sở thánh này giảng khuyên bốn đạo rằng: Ở anh em rất yêu dấu, ta hãy chạy ẩn mình trong Trái tim Đ C G, là Trái tim rất hơn lành hay thương xót vô cùng. Dầu ta tội lỗi lắm mấy, dầu cả và thiên hạ đầy dẫy tội khiên hằng hà, thì Trái tim Đ C G quảng đại thứ tha được hết thảy. — Ôi, giả như ta hiểu biết Trái tim Chúa thương ta là dường nào, ắt ta sẽ vui mừng khôn xiết! Thế gian

này chẳng có sự gì đáng vui sướng, chỉ có một sự kính mến và trả nghĩa Trái tim Đ C G mà thôi.»

Ta hãy nghe lời thánh nhưn giảng dạy đó mà đến cùng Trái tim cực trọng yêu đang!

Ơ giáo nhưn, hãy đến bàn thờ.

Hãy đến vui vẻ lại hỉ hoan.

Hãy đến thờ Trái tim yêu dấu.

Ấy là Vua Thiên thần các Thánh.

Hãy đến thờ, hãy thờ Trái tim yêu
[dấu. —

Kính lạy Đ C G rất nhưn từ lân mẫn, Chúa là cửa chiếu quang giới sáng cho thế gian, mà thế gian chẳng tìm vào cũng không gõ kêu, nên chẳng biết đang kính mến Đ C T. Nay Chúa vạch chỉ lòng mình ra cùng kêu gọi chúng tôi đến, thì chúng tôi chạnh lòng cảm đội Chúa lắm, và sẵn lòng vưng nghe tiếng Chúa cho đặt bình an thật trong linh hồn cùng đặt sống trong Trái tim Chúa. Xin Chúa khấng thương xem chúng tôi cùng anh em họ hàng bạn hữu chúng tôi.

Lạy Đ. BÀ MARIA là Mẹ nhưn lành, xin đưa chúng tôi đến cùng Rất thánh Trái tim Đ C G, là cho chúng tôi đặt thấy CHÚA KIRIXITÔ Con

lòng Bà gồm phước lạ, trong tháng này và sau
khỏi cách đầy lên trời hưởng phước đời đời
Amen.

Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã ban
cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời
Amen.

Ngày mồng một

Về gốc tích phép kính thờ hánh Trái Tim Đ C G.

Chớ ngờ là phép kính thờ Rất thánh Trái tim Đ C G mới bày ra trong mấy đời sau rốt này mà thôi. Chính thật đã có từ mới sáng lập Hội thánh, là từ trên núi CALAVARIÔ khi người linh cầm lưỡi đồng đến gần thánh giá, mà đâm vào cạnh nương long Đ C G. thấu qua Trái tim, Đ. Bà, ông thánh GIOAN bà thánh MABALÊNA mấy thánh nữ cùng nhiều môn đệ khác đang đứng chực trông xem Chúa đã trút linh hồn, bây giờ lại thấy Chúa còn bị đâm khai bách Trái tim thì thêm đau lòng đứt ruột, bắt ngùi ngùi mến thương lòng Chúa cách thiết tha quá đỗi. Ấy là những đứng kính thờ Trái tim CHÚA KIRIXITÔ trước hết. Rất thánh Đ. Bà tỏ ra cho bà thánh BIRGITTA về sự đau đớn mình phải chịu khi ấy mà rằng: « Khi tên linh rút đồng ra thì lưỡi đồng đổ đều những máu, lại vừa thấy Trái tim con Tao bị đâm xé thấu qua, thì tưởng như trái tim Tao bị đâm xé qua vậy. » Khi hạ xác Đ C G. xuống Đ. Mẹ ẵm lấy vào lòng thì lại thấm thiết đau đớn quá lẽ đến đỗi ông thánh GERMANÔ dám nói Đ. Mẹ khi ấy «khóe tới chảy nước mắt

máu» — Kể ông thánh GIOAN cùng nhiều thánh khác đều cảm động tuôn rơi. Ông thánh GIOAN đã đặt dựa đầu trên Trái tim chúa bữa trước thì bươn bả áp tới xác Thầy thánh mình và hôn mến thương tích cạnh nường long. — Bà thánh MẠĐALÊNA lại quì bên xác Chúa, những sừng sờ tấm tức nói chẳngặng lời gì, một để hai con mắt như hai suối tuôn nước mắt mến cuộn cuộn, chứng lòng thương ngậm ngùi áo não, như Đ. Mẹ tỏ ra cho bà thánh BIRGITTA và nói rằng: «MẠĐALÊNA và mấy thánh nữ men đến lay vui CHÚA GIÊSU và hôn mãi các vết tích người, nhứt là thương tích Trái tim.»

Khi Đ C G sống lại đoạn hiện đến cùng các thánh Tông đồ đang thâu hiệp với nhau, và tỏ hai bàn tay nhứt là cạnh nường long nơi Trái tim, bảo phò kẻ ấy kính trọng cách riêng mà làm chứng cho miên mình đã sống lại thật. Bởi vậy cho nên các thánh mọi nơi mọi đời có lòng sốt sắng tôn kính Trái tim Đ C G thì thậm phải và xứng hạp lắm: Các thánh Tử đạo được lòng mạnh mẽ gan dạ anh hùng là bởi nhờ suối nước hằng sống trong Trái tim Chúa chảy ra. Các thánh Sư, các thánh Nam nữ khác chỉ lo tôn kính dấu tích nường long và trầm mình trong Trái tim Chúa lấy làm nơi nương ngụ an nhân, như

lời ông thánh AUGUTIN nói rằng: «Nhờ lưỡi
đòng khai cạnh nương long Chúa KIRIXITÔ ra,
thì tôi được vào trú ẩn mà nghỉ ngơi vững
vàng trong ấy», Bà thánh GIÉTRUDÊ nguyện
rằng: «Ô Chúa là sự yêu mến tinh ròng, lòng
tôi những nóng nẩy hướng chịu kề bên tâm
lòng Chúa, nên bất cực lực bản thân, xin
Chúa mở Trái tim rất lân ái Chúa ra cho tôi
vào; nầy tôi đây, xin Chúa chiếm cứ nó, xin
kết nó lại làm một cùng Trái tim Chúa.» Quan
thượng công ÉLÉAZAR chọn Trái tim làm nhà
cho mình ở: ngày kia năm 1305 người gửi
thơ thăm vợ mình là bà thánh DELPHINE mà
dặn rằng: «Nếu bà muốn tìm kiếm đang gặp
tôi, thì hãy kiếm tôi trong thương tích cạnh
nương long CHÚA KIRIXITÔ, tôi ở tại đó.»

Nghe qua bấy nhiêu lời thánh hiền ấy
cũng đủ giục lòng mình bắt chước mà tôn
kính mến yêu Rất thánh Trái tim, chí thánh.
Song Đ C G. muốn cho thế gian mọi đời đều
nhờ ơn phước cả nầy, thì chính mình Chúa
đã hiện ra nhiều lần cùng bà thánh MARGARITA
MARIA ALACOQUE, đời mười bảy năm 1674,
mà truyền dạy phép kính thờ Trái tim mình
cho tỏ tường trọng thể, như thấy trong lược
tích sau nầy: Bà thánh MARGARITA nói đây
là người nước PHANGSA, từ thuở niên ấu đã tỏ
dấu nên thánh; sau ham đọc kinh và gẫm suy

lâu, lại sốt sắng yêu mến Đ. Bà và phép bí tích cực trọng Thánh thể. Thuở nhỏ còn khờ chưa hiểu bậc ở đồng trinh là gì, nhưng mà đang khi xem lễ Chúa soi lòng thì người khấn dưng đức đồng trinh cho Đ C G. cho đến trọn đời. Đến tuổi xuân xanh mắc hay nghe bà con bạn hữu truyện trò vui chơi, thì ra lạt lòng quên kinh bỏ sách, lo ăn mặc điểm trang phê phết, mà lòng sốt sắng kém sút hơn xưa. May được thấy Chúa đội mũ gai mặt mũi xẻ xài tươm đầy những máu, hiện đến quở trách sao ở vô tình không có đức tin, thì người hổ thẹn lo ăn năn hãm mình đánh tội lại, nhưng vậy sau cũng còn sa thói yêu sự vinh hoa với chị em chúng bạn. Đến chừng định đôi bạn, mẹ và anh tính gả, người cũng muốn nghe theo, song le Chúa hiện ra quở trách nữa. Sau hết người từ giả mẹ và bà con mà vào Dòng Đ. Bà viếng bà thánh ISARAE. Từ khi vào Dòng người những chuyên lo đi đảng trọn lành, ép xác hãm mình cùng tập tành hơn đức, một ngày một thêm sốt sắng; nên Đ C G. hằng ghé mắt ban xuống nhiều ơn lạ phi thường, nhất là hiện đến nhiều lần mà dạy về mọi điều về sự thành kính Trái tim mình chí nhân chí thánh, lại dạy người truyền phép kính thờ nầy cùng lập Lễ riêng Rất thánh Trái tim hằng năm nữa.

Có một lần kia bà thánh MARGARITA đang cầm trí châu Minh thánh Chúa lòng đang cháy lửa soi sáng bề trong; còn trên bàn thờ thình lình sáng lòa chiếu quang, thấy Đ C G rõ ràng bày tỏ Trái tim trước ngực bắn giọi yển sáng rạng ngời như mặt trời, và nghe tiếng phán, nói Trái tim ấy yêu dấu thiên hạ cùng người cách riêng, mà lửa yêu mến ấy tích trong lòng lâu chẳng dặng nữa, phải để phùng ra ngoài và ban phát những ơn lành chứa tràn trong kho tàng ấy, lại chọn người mà làm cho ra việc Chúa tính toan... Đ C G hiện ra cho bà thánh này nhiều lần: khi thì nói mình tỏ Trái tim ra là như mở tất tình yêu đang trong những đời sau rớt này; khi thì nói mình chọn lấy hình Trái tim máu thịt, là vì muốn bia bày cho thiên hạ trông xem hầu làm mũi lòng cứng cõi người ta. —

Về sự lập Lễ Trái tim như lời Chúa dạy, thì bà thánh ấy thuật lại thể này: “Ngày kia trong tuần lễ Minh thánh Chúa, khi tôi đang ở trước Minh Chúa, tôi được nhiều ơn yêu mến quá bội và động tình thảo kính muốn đền ơn đáp nghĩa mến yêu với Chúa, thì Chúa phán rằng: Con chẳng làm được sự gì mà tỏ lòng mến thương Cha cho bằng làm những sự Cha dạy con bấy nhiêu lần trước. Chúa lại mở bày Trái tim ra và phán: Đây là Trái tim đã

yêu dấu người ta cách thiết tha thối quá, đến đời chẳng tiếc sự gì với nó... Mà nó chẳng biết ơn Tao thì chớ, lại còn gia hại khinh mạng dể dôi Tao: vì ghe phen nó phạm sự thánh hay là ở lạt lẻo vô phép, chẳng biết lòng Tao thương yêu nó trong phép Bí-tích này là dường nào. Mà có một điều khác càng làm cho Tao ưu phiền hơn nữa, là những kẻ dung mình làm tội tá, Tao cách riêng cũng ở tệ cùng Tao như vậy. Nhon vì sự ấy, Tao dạy con phải lo lập một lễ riêng ngày thứ sáu sau lễ Minh thánh Chúa, để mà kính thờ Trái tim Tao và đền bồi phạt tạ Tao cho cân xứng. Lại ngày ấy con phải rước lễ có ý phạt tạ vì những sự sỉ nhục Trái tim Tao hằng chịu từ ngày Tao ngự trong phép Thánh-thể cho đến rày. — Nay Tao hứa cùng con: Trái tim Tao sẽ mở ra rộng lớn mà rưới xuống mọi ơn thương xót, trước là cho những kẻ thờ kính Rất thánh Trái tim Tao, sau là cho những người hay lo lắng giục bảo kẻ khác tôn kính với nữa. »

Bà thánh ấy chừa chối nói mình không thể nào làm đặng những việc Chúa ước trông như vậy, thì Đ C G dạy người trình tự sự cho Cha linh hồn là Cha CLAUDE DE LA COLOMBIÈRE, hầu nhờ người thương lượng phụ lực với. Cha này là thầy cả Dòng Đ C G mới đặng

tôn lên vì Á-thánh năm 1929, đã rõ biết đức hạnh bà thánh MARGARITA và xét suy thấy bằng cứ chắc thật thì giục bảo người bên chỉ theo sự Chúa truyền dạy, lại Cha cũng chung cùng lo việc Chúa phú thác và đứng mình cho Rất thánh Trái tim trọn đời như bà thánh ấy. — Ban đầu cả hai đảng ấy phải nhiều bề cam khổ, bị biếm nhẽ bắt bẽ, xua đùa nhiều cách nhiều nơi; lâu năm mới lần lượt lập được việc kính thờ Trái tim Đ C G. Hơn một trăm năm sau Hội thánh mới châu phê ban phép tôn kính Rất thánh Trái tim chung trong cả và thế gian.

Nay ta nghe rõ tự tích cùng lời Đ C G truyền dạy phải kính mến Trái tim cực lạnh cực trọng người làm vậy, thì khá tua hiệp tình cùng rập tiếng mà ngợi khen cảm tạ CHÚA KIRIXITÔ đã khấng đủ lòng nhơn lành thương xót mà bày bố cách thế cho đảng tuôn xuống ơn phước chứa chan cho loài người ta. — Tung hô CHÚA GIÊSU KIRIXITÔ! Tán tạ Đảng làm người cứu thế lại hiện ra tỏ Trái tim từ bi lân mẫn: Xin thương xót chúng tôi, cùng ban cho chúng tôi ơn nhìn biết và triu mến Chúa một ngày một hơn!

Lạy bà thánh MARGARITA MARIA là tông đồ trung trực mến yêu Trái tim Đ C G, xin cầu

cho chúng tôi và đưa chúng tôi lớn bé đều
đặng đến cùng Đ C G Trái tim.

**Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã ban
cho chúng tôi được ơn phần rỗi !**

**Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa
đời đời. Amen.**

Ngày mồng hai

**Vì ý nào mà Đ C G tỏ ra phép
kính thờ Trái Tim mình**

Chúa tỏ bày sự kính thờ Trái Tim trong
mấy đời sau đây là có ý thức giục người ta lo
phần rỗi linh hồn.

Đ C T làm ra mọi việc bề ngoài cho đặng
sáng danh mình cũng bởi lập nước Đ C G
KIRIXITÔ trong bầu thế giới, theo lời thánh cả
PHAOLÔ lưu truyền nói : **Chúa Kirixitô phải
cai trị** (1). Song le ma quỷ cùng hỏa ngục
ra sức đón ngăn Nước Chúa trị đến : những
âm mưu xúi kéo người ta chống nghịch với
Đ C G, những tập lập bè đảng rảo ruông hầm hồ
la lối không chịu để Người cai trị (2). Vậy cho
nên có hai phe thù nghịch nhau luôn : là đạo
bình Chúa KIRIXITÔ và đạo bình SATAN quỷ dữ
hằng công kích đôi bên hồn chiến dữ dội lắm.
Sau hết thì bên Chúa Trời thắng khởi luôn, như
Chúa phán dạy trong ÊVANG rằng : **Bây hãy tin
cậy ; Tao thắng trận rồi** (3).

Hễ là đời nào có cơn bắt đạo hay là phe lạc
đạo nào nổi dậy phá hại Hội thánh, thì thấy rõ
ràng Chúa ra ơn hộ vực tiếp giúp cách riêng.

(1) Cor. 15 : 25 — (2) Luc. 19 : 14 — (3) Joan. 16 : 33.

Như thuở ban đầu đạo thánh gian nan nguy hiểm, các hoàng đế nước RÔMA bắt bớ dữ dằn, quyết phá tuyệt đạo Đ C T, thì Chúa cho hoàng đế CONSTANTINÔ được ơn Cứu giúp cách lạ lùng mà tha đạo. Số là đang khi hoàng đế này cầm binh giáp trận cùng vua nghịch muốn tranh ngôi với mình; mà thấy binh gia đồ trận bên mình kém sút quá, lại cô thế hiểm nguy, không lẽ thắng nổi, mới kêu cầu cùng Chúa Trời của kẻ có đạo thờ. Bỗng chốc hoàng đế cùng cả đạo binh thấy trên không giữa trời thanh một hình thánh giá chói lòa có chữ rằng: **“Nhờ dấu này mấy sẽặng trận”**. Hoàng đế bèn truyền vẽ hình thánh giá trên cờ tiên phong, khắc tên Đ C G KIRIXITÔ trên mũ chiến quân lính, rồi xông tới đánh vỡ phá tan đạo binh nghịch, mà đặng thắng trận khởi hoàng cả thể. — Hoàng đế CONSTANTINÔ nhìn biết ơn Đ C T đã dùng dấu thánh giá mà phù hộ mình cách lạ lùng làm vậy, thì ra chiếu chỉ bãi bắt đạo, cấm không nên dùng thập giá mà xử tử tội nhơn, cùng lập nhiều nhà thờ đền thánh quý trọng mà thờ phượng Thiên Chúa.

Từ ấy nhân này Thánh giá cai trị khởi hoàng! Thánh giá chói lòa trước ngực kẻ có đạo. Thánh giá chín giữa nhà, thượng cao trên chót nóc nhà thờ nhà thánh, Thánh giá thêm đức tin cho giáo nhơn, giục muôn vạn người

từ bỏ thể sự mà ẩn tu cho tới rừng xanh, ban cho nhiều kẻ ở giữa trần cấu được mạnh lòng mộ đạo, ham bực khó khăn trỉn tiếc, chuyên trì đàng nhờn cội đức. Thánh giá chỉ hướng cho nam nữ có đạo lược dặm bằng ngàn đêm đàng chơn thật, phá phép quỷ ma, thi thân lo cho trẻ già, lại còn cam chịu khổ hình đổ máu tử vì đạo nữa.

Khi quân lạc đạo ALBIGEOIS phá hại phía Nam nước PHANGSA, thì Chúa soi sáng ông thánh DOMINICÔ dùng phép lần hạt Môi khôi làm khí giải linh thiêng diệt trừ đàng lạc nẻo tà. Hẳn thật đã đem hơn vèo chúng gian hùng cải tà qui chánh, mà phe lạc đạo phải tàn bại xấu hổ.

Đời mười sáu có nổi lên phe lạc Phản thế giáo, (nó gọi là đạo Tin-lành), chối bỏ quyền Tòa thánh ; cũng còn tin tưởng Đ C G KIRIXITÔ, song theo ý kiến riêng mình, chế đổi luật Chúa theo tình tự tưởng, thì đã báo hại nhiều nước Phương tây, và còn lo mở mang truyền nhiễm các phương khác nữa. Trong đời ấy lại mọc lên thứ lạc đạo khác hiểm nghèo quỷ quyệt hơn gọi là bè GIANXÊNÍT (1) Bè lạc này dám đoán Đ C G truyền giải răn quá sức người ta không có ơn giúp đủ ; Chúa Cứu thế đổ máu Cứu chuộc những kẻ Chúa

(1) Jansénisme.

tiền định được rồi mà thôi; lại phải kính sợ Chúa chớ chẳng nên trông cậy chạy đến cùng Chúa; Nên làm cho bốn đạo sồn lòng không dám chịu lễ thường nữa.

Bởi hai thứ lạc đạo này lại nảy ra một đảng khác dạy **Cứ tin theo lý tự nhiên mà thôi** (2) là ai nảy mặc tình tự do, theo trí hóa hơn lực bày biện cũng có sức làm nổi hết; không cần ơn trên của Chúa Tạo hóa càng khôn.

Đang khi mấy thứ tà đạo hành hung khuấy rối thiên hạ, phá các điều yếu lý thánh giáo là nền đức tin, thì Đ C G KIRIXITÔ ra mắt cứu giúp Hội thánh, chỉ dăng ngay phước thật cho hơn dân. Vậy chính mình Người hiện ra tỏ tường, tay vạch chỉ Trái Tim mình, miệng phán dạy rằng: **«Này là Trái Tim đã yêu dấu loài người ta thể ấy»**. Là chỉ cho thế gian hiểu biết sự kính thờ Trái Tim do bởi lòng Chúa yêu mến hết sức hết hơi, bởi muốn phù trì bảo hộ các bốn đạo trong những đời sau rốt này, cũng chỉ việc gì, phương thế nào có sức xui giục lòng người kính mến Chúa cho chắc thật trật tình. — Sau nữa lại chỉ Chúa có ý xin ta kính thờ Người có hình Trái Tim xác thịt, và chứng bọ hình ấy trước mắt thế gian hầu cho những kẻ có lòng chai đá đá thấy mà mũi lòng cảm cảnh.

(2) Rationalisme.

Bà thánh MARGARITA ngập ngừng sợ ngợ, dường như nghi ngờ về những điều lạ Chúa mới dạy bảo mình, thì lại nghe Đ C G phản hân rằng: « Con chớ lo sợ làm chi; dầu thần SATAN cùng bộ hạ nó xung tên đục pháo thể nào mặc lòng, thì Tao cũng sẽ cai trị được, Tao sẽ chặn nẻo những nỗ muốn chống ngán Nước Tao ».

Nghe bấy nhiêu lời Chúa truyền dạy bà thánh tâm phúc Trái tim làm vậy, thì hiểu rõ phép kinh thờ Rất thánh Trái tim là phương phép quả sức siêu phàm của Chúa ban truyền trong Hội-thánh, mà đánh đuổi loài tà đảng nghịch. — Lay đời ƠN CHÚA GIÊSU, thật Chúa đáng không khen chúc tụng muôn phần, vì đã khăng truyền sự tôn kính Trái tim Chúa cho loài người nhìn biết cùng mến Chúa hơn nữa. Thì xin Chúa khăng nhận đầu quỉ mị rất đầy hỏa ngục, cho hết thấy các dân các nước trên mặt đất này ứng nghĩa từng phục nhận nước Trái tim Chúa đời đời !

Lần kia bà thánh GIÊTRUDE được ơn lạ thấy ông thánh GIOAN Tông-đồ hiện ra, thì người hỏi thánh Tông-đồ nhưn sao đã dựa đầu vào ngực Đ C G trong bữa tiệc ly, là được ấp đầu trên Trái tim Chúa, mà không chép đi gì để lưu lại cho hậu thế biết Trái tim Chúa máy động tình thương mến làm sao. Thánh Tông-đồ bèn trả lời rằng; « Chúa truyền dạy

tôi lo chép mà di lại cho Hội-thánh mới lập những lời con Đ C T giảng sanh ra đời mà thôi; bằng về Trái tim Người dịu dàng đồng quat tình thương xót thể nào, thì Chúa định chờ tới đời sau, chừng thể gian ra nguội lạnh mê theo tội lỗi, thì mới tỏ ra cho thiên hạ chữa bỏ đảng tà, mà sinh lòng sốt sắng lại như xưa. Chúc ấy thể-gian củ nghe tiếng Trái tim Đ C G than thở kêu cầu, thì sẽ bỏ tánh ươn ể trễ tràng mà cháy lửa kính mến lại».

Hỡi người giáo hữu, đời sau ông thánh GIOAN nói trên này, thì đã tới rồi, nhứt là thế kỷ hai mươi này là đời hưng sùng vọng bái Rất thánh Trái tim Đ C G trong khắp hoàng cầu. Tuy là thần hạ ma quỷ kiệt lực giục tác lửa kính mến Đ C T trong lòng người ta, mà gia tăng số kẻ mê muội về đảng phước đức cùng đắm trong đam tội lỗi rất nhiều, song ta hãy trông cậy; Phép kính tôn Trái tim phát hành ra khắp mọi nơi, là như vầng hồng mọc lên sáng bày sự cây trơng giữa trời mù sẫm đời nay. Trái tim cực trọng Chúa sẽ củ đốt lửa yêu mến trong lòng thiên hạ, cho đảng chữa bỏ thói tà mê trái mà noi đời phước thật một ngày một hơn.

Ồ CHÚA GIÊSU nhơn lành, xin xui khiến cho có nhiều tông đồ lo việc thờ phượng Trái tim cực mẫu cực nhiệm của Chúa, xin

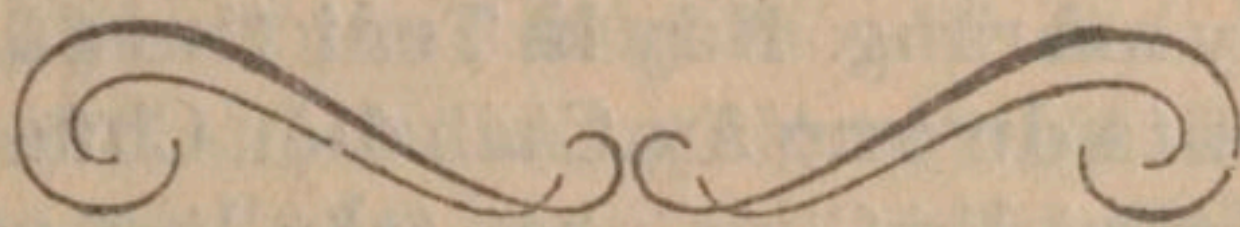
cho Hội-thánh tăng thêm số hàng đặc đức chí tình với Chúa, mà an ủi khuyên lơn đoàn lũ lương dân đã sắp cật xây lưng cho Chúa ; hầu chúng nó xem thấy những kho tàng quý trọng tích để trong Trái tim Chúa !

Một Cha kia về Dòng Đ Bà chẳng hề mắc tội tổ-tông ở phía bắc xứ CANADA, kể tích truyện một người lái buôn Huê-kỳ ; nói là người chang lo gì đạo lý, những đi rảo ruông khắp xứ tìm vàng bạc mà thôi. Nhưng mà đi buôn bán xứ nào cũng không thành ; sau hết lâm bệnh lao tổn nặng. Trong mấy năm châu lưu buôn bán có gặp nhiều người giảng đạo Tin-lành rủ ren cho sách vở, song bởi là kẻ có trí ngay, không phục lễ dối cũng không vội nghe theo bên nọ bên kia. Khi phản hồi về quê củ tới ở Họ Cha Dòng ấy, là Họ Rất thánh Trái tim Đ C G, thì ông lái ấy mới tỉnh lo phần rồi mà còn lưỡng lự chưa nhứt định đạo nào. Phải đêm kia ông ấy đọc một đoạn Sấm-truyền rồi đi nghỉ ; đang khi nghỉ thì tưởng mình còn ở mấy xứ rừng bối đã đi thuở trước, bỗng thấy mình đã tới bờ sông kia mà qua không đặng, lại thấy bên kia sông Đ C G KIRIXITÔ chịu đóng đinh trên thánh-giá, mà chơn Chúa thì chắm dưới nước, chảy máu ra thấm nước đỏ lai láng ; diện mặt có vẻ đau thương, song rất hiền hơn từ không kể xiết. Ông ấy muốn

nhảy qua giúp đỡ Chúa với, nhưng có cái sức nào cầm chơn đứng cứng lại một bề. Khi tỉnh dậy thì bất động lòng cảm cảnh về điềm hiện ra đó, và cứ nhớ tới mãi; trí hiểu là CHÚA KIRIXITÔ hiện ra như vậy mà kêu gọi mình và muốn mình vô đạo, mà phải vô đạo Thiên-Chúa mà thôi. — Ông lái buôn ấy đi chường mặt Cha bốn sở, trình tự sự và mượn ít cuốn sách biện phân chánh tà. Từ ấy ân cần dọn mình giữ đạo, ái mộ đọc kinh cầu nguyện, cùng bằng lòng nhịn nhục trong cơn bịnh hoạn mà chết lành theo gương Chúa ra đời chịu hết mọi nỗi gian nan. Ấy cũng bởi nhờ ơn Rất thánh Trái tim nhọn từ lân mẫn mà chớ.

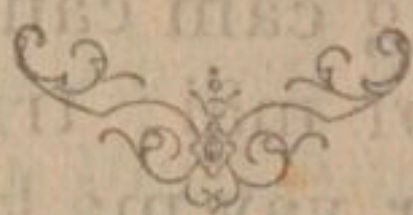
Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rồi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen.

Ngày mồng ba

Về sự kính thờ Rất Thánh Trái
Tim Đ C G là làm sao.

Các Lễ Hội-thánh lập mà tôn kính phần nào về tình người ta trong Đ C G KIRIXITÔ đều có hai sự luôn: một sự về phần xác, hữu hình hữu dạng; còn một sự là thiêng liêng thì vô hình thể. Khi tôn kính lễ phép nào như vậy thì cũng kính tôn hết hai sự một trật, vì cả và hai hiệp thành làm một chẳng phân rẽ được. — Sự về phần xác nên cao sang đáng kính trọng là nhờ phẩm giá sự thiêng liêng hiệp cùng mà ra. Song lễ tên ngày lễ và tên phép kính thờ trong lễ ấy thì kêu theo sự phần thân thể thấy bề ngoài.

Vậy thì sự bề ngoài trong việc kính thờ Rất thánh Trái tim là **chính Trái tim Đ C G** chúc, nghĩa là Trái tim thịt trong xác Chúa, có hình thể con mắt xem thấy đặng, như khi Đ C G hiện ra mở Trái tim chỉ cho bà thánh MARGARITA MARIA thấy mà rằng: **Này là Trái tim đã yêu dấu người ta dường ấy.** Cách điệu Chúa vạch chỉ Trái tim và lời Chúa phân trần làm vậy có nghĩa rõ về trái tim người thật, chẳng phải nói bóng bẩy hay là nói ý nghĩa mẫu nhiệm nào khác đâu.

Tay Chúa chỉ Trái tim mình và lời Chúa nói ra một trật khi ấy, đều làm chứng rõ ràng. Người muốn cho thiên hạ chăm nom tới Trái tim mình mà thờ kính. Vì vậy ta phải tin như lời Chúa phán truyền mà nhìn biết Trái tim Chúa cực trọng đáng tôn sùng kính chuộng mọi ngày.

Còn sự thiêng liêng vô hình thể trong việc kính thờ Trái tim là sự yêu mến. Đ C G chỉ rõ ràng đều ấy khi Chúa phán lời rằng: « Đây là Trái tim đã yêu dấu người ta đến nỗi chẳng tiếc sự gì mà tỏ lòng thương nó. » CHÚA KIRIXTÔ phán phó lời ấy là đúng theo kiểu cách người ta hay nói với nhau về trái tim mà chỉ là tấm lòng thương mến. Những điều ấy làm bằng cơ chứng minh ý Chúa muốn cho ta thờ kính cùng báo nghĩa Trái tim. Người là tấm lòng thương ta vô cùng.

Ta lại phải nhớ Trái tim Chúa chẳng phải như trái tim một đấng phạm nham, ở lộn trong xác người ta ròng mà thôi đâu. Thật Trái tim Đ C G là trái tim xác thật, nhưng là Trái tim của Ngôi thiên Chúa; bởi vì Đ C T đã lấy máu cực sạch trong lòng Rất thánh Đ BẢO MARIA mà dựng nên Trái tim ấy, và Trái tim ấy sống hiệp cùng linh hồn Đ C G với tinh Đ C T nữa. Cho nên những sự tri giác những sự máy động trong Trái tim Chúa cũng thuộc về

Đ C T vậy. Bởi đó cho nên Trái tim này là cực cao cực trọng cực mẫu cực nhiệm.

Sau nữa bởi Trái tim Đ C G là Trái tim Đáng có tính Chúa trời và có tính người ta một trật, thì gồm no mọi sự tốt lành bởi bốn tính Chúa và bốn tính người mà ra ; nghĩa là Trái tim có phép tắc vô cùng, hay thương xót vô cùng, đầy đủ mọi ơn phước mọi công nghiệp vô cùng, lại là mạch thông ra các sự lành sự thánh; song cũng biết đau đớn khổ cực và ưu phiền buồn bực theo thừa phận Chúa ra đời làm người, vì muốn lập công đền tội cho ta. Ấy thật là Trái tim đáng mến yêu, đáng kính thờ tôn trọng mọi đàng.

Hội-thánh hay lập nhiều lễ kính trọng những đồ quân dữ dùng mà gia hình khảo lược xác thánh Đ C G: như mũi gai đã găm vào đầu Chúa, lưỡi đồng đâm cạnh nương long, thánh giá cùng đinh đóng chôn tay người. Phươg chỉ Trái tim cực thánh cực trọng càng đáng cho ta tôn trọng hơn nữa, vì Trái tim là chính nơi chỉ lòng thương xót mến yêu, cũng là nguồn thông các mạch máu chảy ra trên thánh giá xưa mà chuộc tội loài người ta, rày hãy còn chảy ra cách mẫu nhiệm trong phép Rửa tội, phép giải tội, mà rửa linh hồn ta cho sạch tội đời.—Bởi vậy cho nên

Trái tim Đ C G cũng là Trái tim của Hội-thánh nữa, và đang khi Hội-thánh ngủ thì Trái tim Chúa cứ thức canh giữ. Sấm-truyền nói bốn đạo đời tiên tấn đều có một lòng một linh hồn cùng nhau. Hảo tâm thể ấy thì chẳng lạ gì bởi chung Trái tim Đ C G sống trong lòng phò kẻ ấy, mà thúc giục mến yêu những sự trên trời cùng nắm giữ đức thương yêu người cách trọn hảo. Như vì sự ấy ông thánh BÊNÊĐÔ gọi. «Rất thánh Trái tim là lửa thương yêu» Còn ông thánh PHANXICÔ SALÊSIÔ nói là «mạch hằng tuôn ra mọi ơn Đ C T cho thiên hạ.»

Ở thế gian nhiều đứng phẩm trọng quyền sang, khi thặng hà thì rước lương y mổ xác lấy trái tim, rồi ướp thuốc thơm quí giá cho được để dành lâu mà kính nhớ. Huống lựa là Trái tim Đ C G KIRIXITÔ là Trái tim Con Đ C T ra đời làm người, lại hằng nhớ tưởng cùng mến thương loài ta quá bội khôn lường, lẽ nào ta chẳng lo kính thờ tôn trọng thì sao?

Chúa rất hữu tình đã phú giao Trái tim mình cho ta, ắt cũng đòi ta dựng trót tâm lòng cho Người hầu đáp ơn trả nghĩa lại, như có lời Sấm-truyền Chúa bảo ta rằng:

Ờ con, con hãy đừng lòng con cho Cha (1). Nhưng mà bên phe ma quỷ, thế gian, xác thịt, cũng tìm trăm phương ngàn cách dụ dỗ ta giao trái tim cho nó, để tưởng nhớ cùng mê theo sung sướng của cái phù vân. Thì ra có hai phe nghịch nhau, cũng đều dành lấy lòng ta hết. Vậy thì phải chọn theo phe đảng nào? Nếu ta muốn theo đảng đến cùng Chúa, thì phải đừng trót lòng ta cho Đ. Q. G. đang khi sống cho đến khi chết trong tay Chúa.

Vua Hồng-mao tên là HENRICO THỨ TÁM, chẳng những là bỏ đạo chánh mà lại làm hết sức bắt cả dân nước mình bỏ đạo nữa. Ai chẳng chịu bỏ đạo thì vua kể là quân nguy tặc, cùng khép án xử trăm cách độc ác xấu hổ lắm. Hễ bắt được ai bất kháng xuất giáo thì quân lý hình theo lệnh vua buộc treo kẻ ấy trên cột cao cho tới khi gần tắc hơi, đoạn cắt đứt dây cho rơi xuống đất, rồi lấy dao rạch ngực mở bụng ra, móc lấy trái tim (giơ lên cho thiên hạ thấy và hô rằng: Đây là trái tim của đấng phản tặc. — Có một thầy dòng cũng phải bị hình khổ quái gở ấy. Lý hình thò tay móc lấy trái tim thầy ấy và rao lên rằng: Đây là trái tim thẳng nguy tặc. Bấy giờ thầy ấy dầu đã hơi hóp gần tắc hơi cũng gấn giọng lên tiếng rằng: không phải vậy đâu: song là

(1) **PROV. 23 : 26.**

trái tim đã dựng cho Đ C T là của thuộc về Đ C T đã lâu. Vừa dứt lời, linh hồn ấy bay lên trời lãnh mũ toàn công thẳng trần.

Lạy Đ C G, nay tôi muốn soi gương bắt chước các đầy tớ trung trực với Chúa như thể ấy. Tôi xin dựng trót hết trái tim cùng thân phận tôi cho Chúa: xin Chúa chớ nỡ xua từ, một khăng nhậm lấy và gìn giữ làm của Chúa. Nếu rủi mà tôi nghe theo kẻ quỷ chước tà, dám xin nhờ lòng lành vô cùng Chúa dành giút lại, cho tôi được kính mến và làm tôi Trái tim Chúa cho đến trọn đời.

Nhà thờ Trái Tim Đ C G trong nước Phangsa. — Xưa Đ C G phán cùng bà thánh MARGARITA rằng: «Tao muốn lập một đền thờ dựng kính cho Trái tim Tao.» Thì dân Phangsa trông cậy các vị vương đạo đức xây dựng cái nhà thờ theo ý Đ C G muốn. Mà mãi cho tới cơn đồ khổ loạn lạc năm 1870, nước Phangsa chiến tranh với Đức-quốc, rủi bên Pháp thất bại bị hại to; bấy giờ cổ nhiều người trong hàng dân đã khóc than kêu lên, làm tờ xin nài lập đền thờ dựng kính cho Rất thánh Trái tim Đ C G. Đức CARDINALÉ GUIBERT là Tổng lãnh Giám mục kinh thành Paris hiểu ý cao trọng đạo đức này, thì hết lòng vừa giúp theo quyền sức mình cho nên việc.

Trước hết chọn chỗ là nong cao MONT-MARTRE, là nơi ông thánh DIONYSIO tử đạo, cũng là nơi khởi lập Dòng Đ C G. — khắp mọi nơi trong nước Phangsa nghe tin ấy thì đua nhau lo việc dựng nước mình cho Trái tim Đ C G. Vậy lo quyên tiền gởi của mỗi năm, dâng mà cất một đền thờ cho đồ sộ cao trọng xứng đáng. Công việc làm rần rộ gần 40 năm mới rồi; tới năm 1920 mới mang lễ lạc thành. Sở tốn quá hơn 40 triệu quan tiền tây.

Trong ngoài thấy làm toàn bằng một thứ đá trắng tốt, cao lớn oai nghi. Ở giữa nhà thờ có một cái tháp tròn minh mông đại quảng, nóc cũng tròn, cao hơn 80 thước tây, bốn bên lại có 4 cái tháp bé tròn; nối sau nhà thờ xây thêm một tháp chuông lớn tốt và cao hơn nữa, có để cái chuông lớn giềnh giàng rất mực, nặng nổi 1 muôn 8 ngàn cân. Trên chót mặt tiền có lầu để tượng ảnh Trái tim rất lớn, đứng giăng hai tay ra mà đèn tội cho loài người ta. Bề ngoài xem coi thật là oai nghi hùng tráng hơn các nhà thờ châu thành Paris; lại bởi xây trên chỗ địa thế cao lắm, nên đi dưới đường mà ngó lên thì thấy lộng lộng một tòa đồ sộ trắng xóa chón chỏ nguy nga.

Vào trong xem thấy cũng cao trọng, rất oai nghiêm lộng lạc. Chạy theo vòng giữa

phía trên cung thánh, thì có cần những đá ngọc thạch châu báu chói lộ ra Đ C G giảng hai tay cho trẻ già nam nữ chạy đến cây nhờ lòng lân mẫn. Trông xem rất cảm kích. Xung quanh xây nhiều cung thánh nhỏ để tôn kính nhiều vị thánh; mà ở giữa có bàn thờ chánh rộng lớn toàn bằng đá quý sạch sẽ khéo léo. Suốt cả ngày lại cả đêm trót quanh năm đều có để Minh thánh Chúa ra ngoài trọng thể cho các giáo hữu châu chực luôn luôn: chính ý chỉ lo đền bồi phạt tạ Rất thánh Trái tim Đ C G. — Những kẻ đi viếng nhà thờ này đều nói là đền thờ thật lớn tốt oai linh; có đủ thứ người tới châu chực Minh Chúa ngày đêm. Vô đó bắt động lòng sốt sắng, đầu đó lặng lẽ, không ai lo tới ai, một cử chăm chỉ kính lạy mến yêu Đ C G.

Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời, Amen.

Ngày mồng bốn

Còn giảng về sự kính thờ
Rất Thánh Trái Tim Đ C G

Xem thấy Đ C G tay mở bày Trái tim mình ra, tay nọ chỉ cho ta, thì đủ mà giục mình động tình thấm dạ rồi ; huống chi Chúa và chỉ Trái tim và phân trần nói hẳn **Trái tim Người yêu dấu loài người ta quá đời...** thì làm bằng cớ đích xác buộc phải tin thật CHÚA KIRIXITÔ có lòng thương ta quá bội như thể ấy. Suy lấy đó thì rõ biết tâm tình Đ C G chân thật là yêu dấu người ta, và tìm bày các cách mà lấy lòng con người cho được thì mới phải tình yêu đang. — Vậy thì chính ý người bốn đạo kính thờ Đ C G KIRIXITÔ, là kính chuộng tấm lòng thương mến của Chúa, hầu đáp tình trả nghĩa lại. Bởi đó cho nên nhiều người bốn đạo ít tấn tới trong đạo hơn đức như sách ÊVANG chỉ truyền, lại còn chịu theo các thứ tội nhẹ và nặng sa phạm tội trọng nữa, là bởi ít chuyên cần tới sự kính mến Đ C G : Nhưng mà sự kính mến là xả tích vàng kết hiệp linh-hồn cùng Đ C T mà chớ.

Bởi vì Chúa hơn từ có lòng thương yêu quá hậu, thì đã giảng sanh xuống thế mặc lột

người phạm như ta mọi vế, là có ý cho đấng chịu mọi nỗi đau đớn cực khổ cùng chịu chết cho ta nhờ phần rồi, như lời ông thánh PHAOLÔ rằng: **Đ C G Kirixitô đã thương ta cùng phú mình chịu chết vì ta** (1).— Mà Chúa thương yêu ta tới chừng nào, thì sức phạm đâu hiểu thấu, miệng lưỡi người đời nào biện bạch cho cùng ! Ta hãy nhớ qua những ơn đại cái Chúa đã chịu bề ngoài chung cho thiên hạ, mà cảm ơn mến đức Người : nhớ hang đá là nơi Người đã sinh nên tiểu nhi rất hèn mọn vì thương ta ; ngó coi thánh giá là hình khổ rất độc ác Người đã phải đóng đinh vào mà chuộc tội ta ; tưởng đến phép Bí-tích cực trọng Thánh-thể Người đã lập để nuôi linh-hồn ta cùng ở với ta luôn mọi ngày cho tới tận thế ; mà còn phải hạ mình ẩn ánh trong hình bánh nhỏ mọn cùng chịu tất bạc dể dui biết là ngần nào ! Ông thánh PHANXICÔ Giám-mục suy đến sự ấy thì than thở rằng : « Lay ơn Trái tim Đ C G là gốc trở sinh mọi sự nhơn lành thương xót, mà chẳng bao giờ người ta kính mến ngợi khen Trái tim Người cho đủ, chẳng hề khi nào người ta trả ơn báo ngãi Trái tim Người cho xứng đáng ! » Về phần chúng ta nay đang nghe biết CHÚA GIÊSU có lòng lành thương ta

(1) Eph. 5 : 2,

dường ấy, thì khá đua nhau kính mến Người lại cho hết lòng hết sức hết linh-hồn mình, vì chẳng có sự gì là công bình, phải lẽ và làm ích cho ta bằng lo việc ấy.

Ấy vậy chánh bốn tính phép kính thờ Rất thánh Trái tim là nghĩ tới lòng Đ C G yêu mến ta vô lượng vô biên; mà lòng yêu mến đường ấy lại bị khinh chê tất bạc, bởi người ta bất ngãi vô tình. Nên có hai bề ta phải nom xem mà nghiệm suy cho tường: một bên là Trái tim Chúa cháy lửa yêu mến người ta quá bội, còn một bên là người ta vong ân thất đức làm mất lòng Chúa quá lẽ. Vậy thì phải lo đền bồi phạt tạ cho hết lòng.

Hắn thật Đ C G KIRIXITÔ hằng cháy lửa yêu mến thế gian liên, như lời Người phán rằng: **Tao xuống đem lửa dưới đất này, nào muốn sự gì khác mà chẳng phải muốn cho nó đốt lòng thiên hạ sao (1).** Đ C Cha muốn cho ta kính mến Đ C Con, thì đã sai Người xuống thế hầu cho thiên hạ thấy việc Người làm nghe lời Người nói mà biết Người có lòng yêu dấu ta quá thật vậy, dặng cho đam lòng mến thương lại: vì hễ thương thì đòi mến, ơn đòi ngãi. Vả Chúa Cứu thế mến thương ta thấy thấy, đến đôi phủ mình cho quân dữ

(1) Luc. 12:91.

gia hình mà chịu chết cho hết mọi người; nhứt thiết là lập phép Minh thánh Chúa là việc tỏ lòng thương hết sức hết hơi, như ông thánh GIOAN Tông-đồ thánh sử nói **Chúa thương tới** rất cùng.

Lại nữa Rất thánh Trái tim vi hiệp cùng tinh Đ C T thì có sức yêu mến vô cùng vô tận mà chớ. — Vậy ta phải thương tình thâm, cảm ngãi rất cao trọng Chúa trời, mà đối đãi lại ít là cho hết sức ta, mới là phải lẽ. Song thương hỏi ! Xưa nay con người ta đối đãi với Con Đ C T đủ lòng thương mến đến thế, là ở lảng lơ, không tưởng nhớ tới công ơn Chúa sanh thành cứu chuộc ! Ấy đã là một nỗi bất phải vô tình, lại còn trở lòng bạc đen khinh thị, là cứ làm tội cho mất lòng Chúa chí linh chí thánh ! Đả quá lắm như vậy, song Chúa những đợi chờ hết sức, nhưng cũng luống công; nên chi Chúa phải hiện ra tỏ nỗi tấm lòng hay thương mến, cùng trần phiên cách ở vô tình người ta, mà than rằng : « Nhưng mà chúng nó chẳng biết ơn thì chớ, lại phản đống hơn ở bội ngãi, những khinh thị dễ dãi Tao phạm sự thánh nghịch Tao cho tới trong phép Bí-tích yêu mến. » — Chúa lại nài nữ bà thánh MARGARITA lo lập phép kính thờ Người cách riêng, hầu thêm số kẻ sốt sắng chuyên cần những việc lành kính ngợi Chúa, thì mới được đền

lại các sự sỉ nhục Trái tim Người luống chịu trong phép Thánh-Thể. — Lại cũng xin bà Thánh ấy gấn công ra sức liệu cho có một Lễ để kính riêng Trái tim Chúa nữa.

Chúa làm như vậy thì như ép lòng con người ta phải kính mến mình, và phải lo liệu thế nào mà đáp ơn trả mến cho đáng đền bởi cách ăn ở vô tình phụ bạc với Trái tim Chúa, nhứt là trong phép Thánh-thể.

Song thương ôi! Đã không có mấy người kính mến Chúa cho khá thì chớ, mà lại quá nữa phần thiên hạ quên Chúa; còn một phần đông nữa không sá kể tới chút nào: cứ việc chà xát khi bặt Người! Dầu Người biết thân mà trốn tránh ẩn mình trong hình bánh nhỏ mọn cho dễ ra vào cùng loài người ta, song đã biết mấy phen con người đốt nhà thờ phá nhà tạm, mà kéo lôi mình thánh Chúa ra, xuất phạm nhiều cách tàn bạo xấu xa tất tưởi! Thương thay, Con Đ C T. ra đời đã phải trăm bề sỉ báng đã phải ngàn nỗi ưu phiền vì tội chúng ta như vậy! Anh em có thấy chưa? Thì ít nữa là anh em bốn đạo ta. là những kẻ có lòng với CHÚA KIRIXITÔ Cứu chuộc, khá tua thìn bề đức hạnh mà kính thờ Trái tim Đáng vì bồi trải dạ ái yêu chúng ta, mà phải mang phận khi bạc nhuốc

nha đường ấy. Lẽ nào mà ta chẳng lo đèn lo báo, hầu an ủi Người cho giảm chút lòng phiền?

Hội-thánh những nguyên ước cho các giáo hữu đều một lòng trung trực mến yêu Đ C G. như thể ấy, cho nên trong **Sắc chỉ** khi tặng phong **Á thánh** cho bà thánh MARGARITA MARIA có lời tỏ ý rõ ràng rằng: « Dầu lòng nào cứng như gan sắt cũng phải mũi động mà đáp tình mến thương Trái tim dịu dàng đã phải lười dòng đam xé, hầu rước linh-hồn chúng ta vào ẩn dật dung thân, cho khỏi kẻ nghịch thù bày mưu báo hại! Ai mà chẳng thìn lòng sốt mến nắm giữ những việc thần lực đưa mình đến cùng Rất thánh Trái tim bị lười dòng khai, cho nên nổi tuôn máu cùng nước làm suốt hằng sống cho phần rồi chúng ta như vậy?» Chớ chi ta đem lọt vào lòng những lời Hội-thánh chúc nguyện khuyên dạy trước này, mà rắp lòng kính mến Đ C G. cho đến đôi nói đặng sấn sụt như thánh PHAOLÔ rằng: chẳng ai được làm cho tôi bỏ lòng kính mến Đ C G. đâu! Dầu gian nan bề ngoài, dầu tân khổ bề trong, dầu đói khát rách rưới, dầu túng ngặt, dầu bị bắt bớ chém giết, tôi cũng chẳng hề bỏ lòng kính mến Đ C G. bao giờ. (1)

(1) Rom. 8 : 35.

Bà thánh TÊRÊSA Mẹ là kẻ đã sửa Dòng CARAMÊLÔ, cũng có phước lớn được dấu thương tích trên trái tim mình, giống mả mai dấu tích lưỡi đồng Đ C G. là quan Thầy đã chịu đâm vào cạnh nương lòng vì lòng yêu dấu loài người ta. Số là năm 1559 bà thánh này thấy đứng kề bên mình một vị thiên-thần; người tưởng là thiên-thần KÉRU-BIM. Thánh thiên thần này cầm một cây lao nhọn bằng vàng, cứ một lát đâm cây lao ấy lút vô thấu qua trái tim người lần lần, rồi rút ra, làm cho lòng người bắt cháy lửa kinh mẩn Đ C T. lắm. — Cây lao ấy chỉ là lòng yêu mẩn nóng nẩy Trái tim mà Đ C G đốt trong linh hồn thánh nhưn này. Bởi đó bà thánh TÊRÊSA những mong ước chịu khổ cực hầu tỏ lòng yêu mẩn chí tình hơn, nên miệng người năng phát ngôn thốt những lời sốt mẩn canng đăm, như thể lời này: **Hoặc là phải khổ, hoặc là phải chết**; chỉ là người bằng lòng sống ở dương gian trót đời những chịu khốn khó vác thánh giá theo chơn Chúa luôn; nhược bằng phải sống lâu hơn nữa mà được an nhàn hoan lạc, khỏi chịu cực khổ chút nào, thì người không đành lòng: thà chết sớm kéo uổng công sinh ở đời.

Chớ chi trái tim ta được một hai tàn lửa

mến yêu Chúa thiết tha thể ấy, cho lòng trí ta cũng thuận tình hiệp ý Chúa cả như vậy nữa!

Ngợi khen Trái Tim Đ C G. vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời Amen.

Ngày mồng năm

Về việc kính thờ Rất Thánh

Trái Tim Đ C G bề trong

Vì thương ta Chúa mới ra đời mặc tính loài người cho có xác thịt mà chịu nạn chịu chết, phòng cứu chuộc lấy ta. Ấy là thương quá bội cùng chứng tỏ lòng thương yêu thật, như thánh PHAOLÔ tri hô rằng : **Người đã yêu dấu tôi cùng đã phú mình cho tôi (1).** — Song le người ta càng lâu đời thì càng thêm nhờn số mà càng nguội lạnh, quên Cha nhờn lành ái ân phù hộ mình ; lại cũng nguội lòng bớt đức thương yêu nhau nữa.

Còn Đ C G thì cứ chỉ tính một trực yêu mến mãi và muốn đốt lòng thiên hạ cháy lửa yêu mến lại, nên mới bày tỏ tấm lòng mình thì vạch chỉ Trái tim ra mà phân bua cho thiên hạ biết «lòng mình yêu dấu người ta quá bội, cho nên chẳng tiếc sự gì với người ta hết». Nghe thấy như vậy thì rõ Chúa thổi thức lòng người ta tỉnh tâm mà biết suy nghĩ tới tình thâm nghĩa trọng Chúa cứu chuộc, hầu lo đền ơn trả thảo.

(1) Gal. 2 : 20

Hắn Chúa đã thương ta trước và đã thương vô cùng những thuở đời đời. Sao ta chẳng buộc lòng kính mến Đấng yêu dấu ta dường ấy ? — Nếu ta chưa ráp lòng yêu mến kính chuộng vì là Trái tim cực mầu cực thánh, tốt lành rất mực ; thì ích là ta phải mến yêu vì tình trái tim bằng yêu dấu ta quá bội liên liên. Lay đội ơn Rất thánh Trái tim đang phùng ngọn lửa đức mến, xin đốt lòng chúng tôi kính mến Chúa !

Vả có hai cách tỏ lòng kính mến Rất thánh Trái tim, là kính thờ bề trong và làm những việc thờ kính ra bề ngoài. — Những việc phải giữ bề ngoài mà thờ phượng Trái tim quới trọng Chúa, thì sẽ giảng lần lược trong mấy bài sau này ; còn trong ngày hôm nay chỉ nói về cách thể tôn kính trong lòng là làm sao.

Việc kính thờ Trái tim Chúa bề trong, trước hết là phải **tương cùng năng giục lòng tin Đ C G thương ta vô cùng**, và hằng cứ lấy tình thương mà cư xử với ta. Người giáo hữu thường dầu giữ đạo lâu đời, ít hay để lòng tin tưởng Chúa chỉ thương yêu mình, song thường lo tới phép công bình Đ C T hơn, sợ Chúa phán xét khép án phạt khốn nạn đời đời ; kính sợ đều ấy là nhưt. Dầu biết lẽ

đạo, miệng đọc câu «kính mến Đ C T hết lòng hết sức trên hết mọi sự, và thương yêu người như mình vậy vì Chúa», song mắc ích kỷ so đo lợi hại ở đời hơn lo phần tiêu rồi sau, mắc lo cho được của phàm trần; muốn tiền bạc cho đầy tràn, danh phận cho cao sang lừng lẫy, thì tưởng Đ C G cũng hẹp dạ như mình, là ư ra oai trừng trị mà ép trị lòng người ta kính thờ mình mà thôi. Ấy là tính ngượng sai lầm làm cho nhiều linh hồn ngán ngao, không còn phần chấn thảo lão theo Chúa cho tận công kiệt lực. Như sao chẳng nhớ pho lề luật Chúa ra đời chỉ truyền trong ÊVANG là luật điều yêu mến, ký bia đánh rành rằng: **Ấch Tao là dịu dàng và gánh Tao là nhẹ nhàng?** (1)— Vì bằng dám buôn lời nói «đạo Chúa bó buộc, ép trị quá, thì tỏ mình chưa hiểu đủ ý chỉ luật CHÚA KIRIXITÔ, lại thêm mất lòng Đ C G cứu thế: vì Chúa là Đấng hằng muốn an ủi phù trì thêm sức cho người ta đừng làm lạnh lạnh dữ, cùng đã hiện ra tỏ bày phép kính thờ Trái tim mình cho nhơn dân thấy lòng trực chỉ mến yêu nhơn lành ngọt dịu mà thôi. Suy nghĩ làm vậy, cùng nhớ lại những ơn chung ơn riêng Chúa ban bố cho anh em ta hằng hà sa số trong Hội-thánh, thì ta phải cất tiếng xưng

(1) Matt. 11 : 30. —

hò với ông thánh GIOAN Tông-đồ rằng : **Chúng tôi tin thật Đ C T có lòng thương mến chúng tôi.**

Việc thứ hai là hãy năng nhắc nhở những sự **Chúa Cứu thế đã làm cho chúng ta**. Phải chí thỉnh thoảng ta thăm tưởng đến những sự **CHÚA KIRIXITÔ** đã làm cùng đã chịu cho ta, ắt là ta sốt sắng kính mến Người là dường nào ! Thương ời, bởi vì bôn đạo hay quên những việc mầu nhiệm đại cái, như **Chúa** giáng sanh ra đời, chịu nạn chịu chết mà chuộc tội cho thiên hạ; **Chúa** truyền phép Thánh-thể cùng lập Hội-thánh;... cho nên dầu ở chung cùng với kẻ có đạo, còn đọc kinh xem lễ, mà thật sự là kẻ có tiếng đạo mà thôi ! Nếu muốn nên người ngoan đạo thật, và choặng sức lướt khỏi những sự hiểm nghèo trùng vây gần đón tư bề mà ở chỉ tính cùng **CHÚA GIÊSU**, thì phải suy đi nghĩ lại những sự lạ lùng bởi tình **Chúa** mến thương mà ra. Ông thánh **PHAOLÔ** khi tưởng nhớ một tiếng **Chúa Giêsu** đã yêu dấu tôi, thì bắt động lòng cảm cảnh kính mến **Đ C G KIRIXITÔ** chí thiết. Kẻ ngo ại đạo gì cũng phải nhớ tưởng như làm vậy. Cho nên mỗi bữa có tiếng chuông **NHỰT** một ba lần nhắc ta về phép mầu nhiệm **Chúa** Giáng sanh,—tượng ảnh chuộc tội để ta nhớ **Chúa** dựng mình tế lễ trên núi **CALAVARIÔ** cho thế gian,—thấy nhà thờ bắt tưởng **Chúa** hãy còn

đang sống giữa ta trong phép Thánh-thể. Lại ảnh Rất thánh Trái tim cũng là một thể có sức giục ta nhớ đến Đ C G đã yêu dấu ta; bởi vì ta là người có xác thịt ngũ quan mà hay ở đứng đưng bơ thờ, thì Chúa tỏ bày Trái tim Người cũng có xác thịt vậy, cho mắt ta thấy thì lòng cũng bắt dấy động tưởng nhớ cùng mến thương đáp lại.

Sau nữa ta phải đem lòng kính mến CHÚA KIRIXITÔ là Đấng đã yêu mến ta lắm bấy; ấy là một việc nhứt hảo phải làm mà kính thờ Rất thánh Trái tim cho nên. Có đủ bằng cứ chứng miên cả đời Chúa Cứu thế mắng chuyen cần việc yêu mến loài người ta, rày Chúa cũng cử một tình mến thương mà làm như vậy trong các nhà thờ đạo chánh ở khắp thế này cho tới tận thế. Vì vậy linh hồn sốt sắng kính thờ Trái tim Chúa thì phải ra sức bắt chước Chúa mình mà ăn cần những việc kính mến cho thường, cùng lo giữ lửa ấy như bà thánh TERESA nói: «Sự kính mến Chúa chẳng khác nào hỏa lò lớn, phải nung củi vô cho thường mới cháy mạnh.»

Những việc yêu mến ta có và dùng đặng mà dung cho Rất thánh Trái tim, thì Một LÀ, chịu những sự cực khổ đau đớn ở đời này cho hăm hở vui lòng; vì bằng không được

vậy, ít nữa là cho bằng lòng, chớ phàn nàn. Kia hình ảnh Trái tim lửa ra lửa mền, có mũ gai quăn vòng, trên có thánh giá và bị dấu lưỡi đồng, là bởi thương ta mà chớ; thì dạy ta phải triu mền Chúa hầu an ủi Trái tim Người ưu phiền thể thảm đời ấy. HAI LÀ Chúa đã sống lại rồi thì chẳng còn phải chết hay là buồn rầu được nữa, song le hồi trong vườn GIẾT-SÊMANI Chúa lo buồn đau đớn cùng khóc lóc tội lỗi thế gian đã phạm, đang phạm cùng sẽ phạm nữa. Cho nên tội lỗi thiên hạ đời nay cũng là căn cơ cho Đ C G chịu khó cực, cùng chịu nạn chịu chết thuở xưa trên thánh giá, như lời ông thánh PHAOLÔ Tông-đồ dạy rõ-ràng: **Những kẻ phạm tội là đóng đinh Chúa Kirixitô lại nữa.** Thì ta hãy liệu cách thế nào mà an ủi Chúa và chặm máu hằng chảy tuôn ra nơi thương tích Trái tim Người.-- BA LÀ, hãy năng dùng lời nguyện tắt cho thường ngày mà giục lòng mình sốt sắng hơn nữa: vì những lời cầu nguyện tắt là như mấy mũi tên lửa sốt mền bắn lên tới bệ ngai Chúa tể thâu Trái tim Đ C G; là cách thế dễ mà đẹp lòng Chúa lại uốn lòng Chúa tuôn xuống trên ta những ơn phước thiên cung.

PHAOLÔ RIEU là người Phangsa, con nhà bần khó, thuở còn thơ ấu đã tỏ mình đức hạnh và trí huệ, nên Cha bổn sở tính cho học chữ

latin đặng sau làm thầy cả. Tuy mới 8 tuổi mà hiểu biết phần phước lộc ấy, nên khi nghe vậy thì vui mừng phở lở mở lời tri hô lên rằng: «Ôi, nếu tôi cứu được nhiều linh hồn thì phước biết chừng nào! Phước đức thay những đấng linh-mục đem trời cho kẻ khác!» — Nhưng mà Đ C T hay định đặt cách nhiệm lạ về các thánh, thì để cho thơ nhi này mang tật đui khi mới 10 tuổi. Chẳng khỏi bao lâu bị mất cha rồi kể mất mẹ nữa, nên phải ra thân ăn xin, cũng không có nhà nào mà ở, phải trú ngụ trong nhà thương thành MENDE mà thôi. — Mù rồi hết trông làm thầy cả nữa, thì nói rằng: «Thôi, tôi không trông lên chức linh-mục được, song tôi chẳng muốn bỏ việc cứu giúp linh hồn. Vậy thì tôi sẽ cầu nguyện, tôi sẽ mở lời an ủi, tôi sẽ đi ăn mày vì phần rồi người ta.» Trẻ này nhớ tưởng sự cầu nguyện còn là phương thế giúp việc tông-đồ thì đặc chí lắm nên hay nguyện cầu Rất thánh Trái tim cứu chữa linh hồn thiên hạ! Mỗi khi nhớ tới mấy tiếng này: **Việc tông-đồ, — Cầu nguyện, — Rất thánh Trái tim, — Hội thánh, — Đức thánh Phapha,** thì lấy làm khoái chí lắm. và hay nói thầm câu này hoài: «Ôi, giúp việc tông đồ thì tốt lành là dường nào! Phải rồi, hễ cầu nguyện là làm tông đồ. Như vậy thì tôi có phước biết là chừng nào! Ta hãy

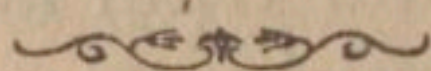
cầu nguyện, hãy cầu nguyện. Hãy lo cứu lấy linh hồn!» Cha linh hồn người khai ra, nói mỗi ngày người cầu xin cho những kẻ có tội trở lại có hơn năm trăm lần. Nên nói được cả đời trẻ này chuyên trì một việc đọc kinh cầu nguyện mà thôi. Ngày kia người nói với Cha giải tội mình rằng: «Cha đi giảng cấm phòng, thì Cha có phước biết là chừng nào ! Phận con mù quán khốn nạn còn làm đặng một việc đọc kinh cầu nguyện mà thôi, thì con cứ làm việc ấy thêm nữa. Thiên thần giữ mình không muốn cho con ngủ thì con thức đêm mà cầu nguyện cho phần rỗi linh hồn người ta.» Hẳn thật một người bệnh cũng ở nhà thương gần với trẻ mù này làm chứng rằng: «CẬU PHAOLÔ RIEU thánh biết là chừng nào! Cậu thức cầu nguyện thâu đêm!» Khi trẻ đồng nhi này liệt nặng biết chắc mình gần chết thì hối rước Cha mà chịu các phép Bí-tích sau hết. Quả thật đã tắc hơi êm ái dịu dàng là ngày 15 Novembre 1869. Tức thì nghe trong các nhà cùng các ngã đảng thành MENDE đều nói một tiếng này: Đấng thánh trong nhà thương qua đời rồi ! Người chết mới có 17 tuổi mà thôi.

Ngợi khen Trái Tim Đ C G đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen.

Ngày mồng sáu

Rất Thánh Trái Tim Đ C G
đã phải phiên nào đau đớn
là thế nào.

Đ C G. đã chịu thương khó chẳng phải trên xác thịt mà thôi đâu, song cũng chịu thấu tới tim lòng và trong trí nữa. Vậy gian nan thương khó Chúa chịu có hai thứ: là những sự đau đớn khổ hình bề ngoài và buồn rầu khốn cực đòi đoạn bề trong. — Linh hồn nào ái mộ tôn kính Trái tim Chúa thì hay suy gẫm về những sự đau lòng xót dạ của Chúa, cùng những hình khổ Người phải chịu trên xác thánh nữa.

Về sự thương khó Chúa bề ngoài, ta hãy đi tặc thẳng lên núi GOLGOTHA mà xem cùng gẫm suy Đ C G. trong mọi nỗi tân toan và các cách hình khổ trên ấy: Khi Chúa Cứu thế đã phải đòn đánh nát hết thân mình, máu chảy lai láng thì đau đớn nhọc nhằn quá sức, mà quân lính còn hành hung chẳng dung chẳng nới cho chút nào: dừa ép dừa hổi, dừa xô nhào trên cây thánh giá. Chúa riu riu vưng lời chẳng chút dùng dằng, một nằm trên giường tử thô hẹp cứng nhám sắc cạnh; gối là mủ gai độc nhọn vắn cùng đầu! Ôi, những tù đồ hèn hạ còn có kẻ thương,

không kinh cũng nhường chẳng nỗ nặng tay
khi nó gần chết. Mà Chúa trời đất chuộc
tội muôn dân đã phải khốn cực muôn phần;
đầu vậy mà quân dữ còn hành hà hất hưởng!
Đang khi Đ C G khẩn cầu kêu xin Đ C CHA người
ngoại cơn giận mà tha cho kẻ có tội, thì quân
lý hình cứ việc tấn khảo không thương xót
chế chằm ly hào: Đầu hết chúng nó kéo tay
trái Chúa ra đóng một cái đinh lớn giữa gân
thì gân cốt đau đớn quá phải co rút riết lại,
rồi kéo tới tay trái, bởi chẳng tới lỗ khoan
sẵn nên phải lấy giây buộc cánh tay mà trì
kéo cho giãn ra thì rên cả và mình, lồi gân
cốt hết. Quân dữ cũng đóng đinh hai bàn
chọn cách dữ dằn như vậy nữa, cho nên cả
và thân thể Chúa rún rắc trắc trẹo lồi xương
ra thì đau đớn cực khổ là ngần nào! Nhưng
mà Người làm thinh nín lặng, chẳng có một
tiếng thở than, cứ chịu oan gia; ngoài gương
mặt lộ bày lòng nhịn nhục mến yêu trong
Trái tim. Ấy là dạy dỗ ta phải soi gương
nhịn nhục và mạnh lòng mà vác phần thánh
giá mình, ngõ được sinh công vinh hiển. —
CHÚA GIÊSU chịu đóng đinh cách thảm thiết
thể ấy đoạn thì quân dữ xúm kéo lồi thánh
giá cho tới lỗ chỗ để trồng, nên cả mình
Chúa run động lắc lẻo cùng, đinh xé đâm
thêm, gai xóc vô sâu càng nhưe nhối hơn

nữa; rồi phải choàn dây to kéo dựng thánh giá lên cho sụp xuống lỗ, làm lưng lay rún động mạnh lắm. Thảm thiết thương thay thân quoir trọng cao sang Chúa tôi! Chúng nó bèn lấy búa đập, lấy chày nện xung quanh, thì phải động địa, xác thánh Chúa đau đớn từ trên đỉnh đầu cho tới dưới bàn chơn; phần thì gân đã rần căng, xương thịt trặc treo hết, Ôi, đau đớn khốn cực biết là dường nào! Đã ứng nghiệm lời tiên tri David nói trước: **Chúng nó đem đập hết các xương Người.**

Ở CHÚA GIÊSU đang mền, Chúa treo dựng trên thánh giá giữa trời đất, trước mắt thế gian vì lòng mền thương cùng vì phần rỗi loài người. Chúng tôi sắp mình thờ lạy Chúa, hết lòng khâm sùng nhìn biết Chúa là Chúa Trời cùng là trái cây muôn dân thiên hạ. Xin chớ nở để máu châu báu Chúa đổ ra vô ích trên chúng tôi.

— Suy qua bấy nhiêu sự Chúa chịu nạn ngoài xác đã bắt chạnh lòng thương thay! Bây giờ ta lại nghĩ tới những nỗi khúc nôi đau đớn trần phiên trong Trái tim Chúa, hầu đặt cây tin kính mền hơn nữa. Theo lời đứng hiên như GALLIFET, thì Rất thánh Trái tim đã phải đau đớn khốn cực khi chịu thương khó là thời quá, đến đôi dẫu một

minh Trái tim chịu mà thôi cũng là nặng nề cực khổ hơn các hình khổ cả và xác Chúa đã chịu bề ngoài, vì tâm lòng hay tri giác thốn thức hơn xương thịt. Vả Trái tim là như nơi sủng qui tụ lại hết các đau cực khổ; các giống buồn rầu các cơn thảm nảo. Cho nên hồi trong vườn GIÊTSÊMANI bởi Chúa tâm bào trí cực thối quá, mới mở lời than thở rằng: **linh hồn thấy buồn rầu cho đến chết.** Lại khi Chúa gần tắt hơi thì tưởng như là Đ C Cha bỏ mình, nên càng phiền muộn cay đắng mà rên lên rằng: **Ớ cha, Ớ cha, nhưn sao Cha bỏ con!** Hẳn thật những sự đau đớn Chúa phải chịu vì tội lỗi mọi người thì hằng hà sa số: những là sợ sệt nhàm lòn; ra thân tất tưởi bị ai nấy bỏ hết; thảm sầu cay đắng ra như hấp hối, đến đời phải xuất mồ hôi hạn mà máu cùng nước tươm ra ngoài nhiều có giọt; xưa nay chưa nghe có ai hấp hối như vậy bao giờ! Mọi sự ấy là chén đắng riêng ngập tràn Trái tim CHÚA GIÊSU! Vậy thì ta phải hiểu phận sự Rất thánh Trái tim đã nhuộm phải nhiều thứ thương tích độc ác khổ cực quá lắm mà chớ

Ớ thiên thần Chúa, xưa đã khâm mạng đến an ủi Chúa Cứu thế đang trần phiền lẳng lóc trong vườn GIÊTSÊMANI, nhưn sao thiên thần không tỏ vẻ lại lúc thảm

kịch bi ai ông đã thấy Chúa chịu khi ấy là thể nào, mà làm cho rạng ngời Rất thánh Trái tim và dạy Hội-thánh cho rõ hơn nữa? Phải chi ta thấy được khi ấy, ắt là thấy Trái tim Chúa bị phép công thắng Đ C Cha mà phải khổ sở hơn cả và xác thánh bị khảo lược dữ dẫn bởi ma quỷ xúi giục quân lý hình. Thật quả ứng lời tiên tri thánh vương nói về những sự đau đớn trong Trái tim Chúa thể này: **Trái tim Tao chảy ra như sáp giữa ruột Tao. — Trái tim Tao phải để cho người ta làm ốc nhục khốn khổ. Tao kiếm tìm người nào an ủi tâm lòng mà chẳng gặp được ai (1).**

Ngày kia bà thánh MARGARITA đang nguyện gẫm, chiêm chỉ về sự đau đớn phiền muộn Đ C G chịu trong vườn OLIVÊTÊ, Chúa bèn phán dạy người rằng: «Tại vườn ấy Tao phải đau đớn hơn các sự khốn nạn khác, vì thấy trời và đất không ngõ ngàn tới Tao hết thấy có một mình phải gánh lấy hết tội khiên muôn dân. Tao mang thân phận tội nhờn như vậy mà ra trước mặt Chúa chí linh chí thánh. Nhưng Người không nghĩ phận Tao là vô tội, một cử hành hà thanh nộ, ép Tao uống chén đầy tinh ròn mật đắng, dường như Người quên danh phần mình là Cha, mà cứ già giết Tao theo

(1) Ps. 21: 15. — 68: 21.

cơng ngài nộ mà thôi: Chẳng có ai hiểu thấu những hình khổ cực dữ Tao chịu khi ấy cho loài người ta là thể nào đâu!»

Hỡi ôi, ai là giáo hữu dầu trẻ nãi lâu năm mà khi nghe Chúa than thở thể ấy, còn cứ chắc lòng không thống tình thương mà ăn năn hối cải cho biết trả ngài Trái tim Chúa thương như vậy thì sao? Ôi, dầu tôi chưa thấy trong vườn GIẾTSÊMANI con roi nào, hay là mũi đinh cùng cái gai nào, song tôi tin thật Chúa phải đau phiền cay đắng nát Trái tim thì tôi ước ao chớ chi đừng thông phần thương khó cùng Rất thánh Trái tim mà an ủi Chúa. — Tôi biết có một phương an ủi cho Chúa giảm lòng phiền, là ăn năn khóc lóc tội lỗi mình cho đến cùng; chớ thờ phượng làm tôi Chúa nữa chừng; hãy nghe truyện thầy tu hành sau này.

Trong sử Dòng ông thánh PHANXICÔ NĂM DẤU có một trẻ giàu có sang trọng sau đành lòng dứt bỏ giàu sang sung sướng mà đi tu trì đức hạnh. Mới vào nhà dòng thì băm hồ sốt sắng, song chẳng khỏi bao lâu bị chức cảm dỗ lấy việc tu thân làm bó buộc cực khổ: Thuở trước thì ăn uống cao lương mỹ vị, mặc những hàng châu sa thanh quý, những nghĩ ngơi trên giường lẻo nệm cao êm ái, rày ăn uống thất thường; tinh ròn rau đậu khoai củ; có được ngủ một ít giờ thì nằm trên rơm rạ,

áo mặc bằng vải thô hên nóng nực nhám nhúa; nên lấy làm cực khổ quá, quyết lòng lui lại, trở về thế gian. Lời an ủi cho mấy, đọc kinh nguyện gẫm, thế nào cũng chẳng đổi ý.

Vậy thầy ấy ra về, khi đi ngang chỗ có đền ảnh chuộc tội, thì thầy qui gối đọc một kinh mà từ giả, xin Chúa thương xót. Ôi, Trái tim Chúa rất nhơn lành thương xót! Thầy ấy đọc kinh gần rồi đã bất tỉnh thấy Đ C G hiện ra có Đ Mẹ, và hỏi người nhơn sao bỏ ơn kêu gọi làm vậy. Người bèn thưa lại rằng: Lạy Chúa, Chúa biết con bấy lâu ở thế gian quen phong lưu sung sướng, bây giờ con chịu không nổi luật phép nhà nhứt nhiệm, nhứt là của ăn đồ mặc, thật cực lắm! Chúa giờ tay ra chỉ thương tích cạnh nương long mình và an ủi rằng: Ở con, hãy để tay chỗ này, chặm lấy máu chảy ra đó. Hễ khi có sự gì con lấy làm khó lòng mà con chặm máu Trái tim Cha, thì con sẽ chịu dễ dàng khoái dạ. — Thầy dòng ấy vâng lời làm theo như vậy thì được an lòng chẳng muốn trở về thế gian nữa; lại mỗi khi phải cảm dỗ hay là bắt nhảm lòn tu trong nhà Chúa, thì thầy ấy đem trí nhớ tưởng sự thương khó và gẫm sự thương tích dấu yêu Đ C G KHRISTÔ, liền đặt an lòng phần chấn theo đảng lành.

Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã ban
cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa
đời đời. Amen.

Ngày mồng bảy

Về dấu lưỡi đồng, và máu cùng nước ở trong Trái Tim Đ C G chảy ra

Đ C G vừa mới sinh thì trên thánh giá thì quan giám sát và những người GUIDÊU đến coi đóng đinh xử tử Chúa rút về lần lần, chỉ còn rất thánh Đ Bà, ông thánh GIOAN, mấy thánh nữ và những môn đệ chí tình vầy lại dưới cây thánh giá mà khóc lóc thảm thương. Đang khi ấy có một quân lính dường như được ơn trên soi sáng làm ứng nghiệm lời tiên-tri, cỡi ngựa cầm lưỡi đồng chạy tới gần thánh giá nhìn xem Đ C G thì thấy đã chết thật rồi; dầu vậy mặc lòng, hai tay cầm cán giáo tra vào hông phía hữu Đ C G một cái mạnh lắm, lưỡi đồng lúc qua sườn thấu đến trái tim sâu lắm, đến đổi theo lời ông thánh CYPRIANÔ, thì Trái tim Chúa xẻ ra làm hai, khi người lính rút đồng ra thì nước và máu còn động trong tim liền chảy tuôn ra hết. — Nghe lời truyền ngôn và coi hình Chúa Cứu chuộc in trong khăn liệm xác còn giữ tại thành TURIN nước Italia, thì thấy dấu tích cạnh nương long đâm bên tay mặc, bắt dưới xóc lên phía tả, hở miệng rộng dài hơn bốn ngón tay. Nên khi Đ C G sống lại rồi hiện ra biểu ông thánh TOMA đem bàn tay xỏ vào cạnh nương

long. Thương ôi, bất nhơn chi lắm bấy !
Đã gia hình khảo lược Chúa cho tới chết
thể ấy, mà chúng nó cũng không dung: dẫu
đã biết chết rồi, song còn đâm xé tới Trái
tim Chúa nữa như làm vậy ! — Lại nói người
lính đâm cạnh nương long Chúa đó tên là
LONGIN có chức trong cơ, con mắt mai và yếu
song khi rút lưỡi giáo thì nước và máu trong
Trái tim bắn ra vắn trúng con mắt đau liền
manh tức thì, bèn động lòng hạ mình nhảy
xuống ngựa quì gối đâm ngực xưng lớn tiếng
Đ C G là Chúa Trời thật. Khi người trở lại
rồi thì lo thôi chun quân lính, rồi hiệp với
các môn đệ Chúa, giảng dạy kẻ ngoại thuật
lại sự Đ C G KIRIXITÔ đã chịu nạn và sống
lại như đã thấy tợ mặt ; lại cũng chữa nhiều
tật bệnh nhờ cho đá đến lưỡi đồng thánh
đem theo mình. Cho nên quân GUIDÊU giận
ghét mới bắt nộp cho quan trấn khép án tử
vì đạo.

Con Đ C T chịu khổ hình bạc ác như vậy,
ấy là sự rất mầu nhiệm và có ba nghĩa : Trước
là chỉ lòng CHÚA KIRIXITÔ thương loài người
ta vô cùng ; dường như lấy đó mà phân phó
với ta : Chúa đã thí trót thân mình mà chịu
các thứ gia hình khốn khổ cho đến chết, bấy
giờ còn chút máu đọng lại trong tim thì cũng
đánh chặt ra cho con hết, chẳng để lại giọt

nào. —Đ C G lại để k hai bách Trái tim mình ra, ngõ cho người ta trú ẩn cũng như trong đèn đài kiên cố vững chắc. Nên từ khi đâm lưới dòng vào Trái tim thì dấu tích nơi ấy cứ mở hể ra mãi, chang nhíp lại nữa : ý là để cho kẻ trọn lành cùng người tội lụy, bất luận hạng nào, hể ai muốn vào nương ngụ trong Rất thánh Trái tim thấy đều được hết, Chúa chẳng ngăn cản ai. Bởi chưng thể thường người chết rồi mà bị thương tích gì thì không nhíp lành được ; Vậy khi Chúa trút linh hồn rồi mới bị dòng đâm qua Trái tim thì dấu tích ấy cứ hở toác ra không liền lại, là chứng sự cho thiên hạ mọi đời được rõ biết Đ C T dư lòng thương người ta vô ngần. —Sau nữa nước cùng máu bởi Trái tim mà chảy ra thì chỉ những ơn lành cùng những ích trọng Đ C G hằng tuôn xuống cho ta chẳng khi dừng. Vì vậy ta hãy năng chạy đến kêu van khẩn cầu Rất thánh Trái tim : chúng ta YẾU ĐUỐI thì Trái tim Chúa sẽ thêm sức mạnh cho, chúng ta TỐI TÂM Trái tim sẽ soi sáng, chúng ta LO BUỒN Trái tim sẽ an ủi giải khuây cho...Lạy CHÚA GIÊSU là Đấng chúng tôi cậy trông, xin cho tôi cả lòng nhìn lấy Trái tim Chúa là chốn cho linh hồn tôi an dật vững vàng ; xin vì công nghiệp Trái tim phải thương tích lưới dòng khẩn nhen

lửa kính mến Chúa cháy khắp tâm lòng tôi, cho tôi lướt thắng tính mình mà chuyên việc về đức thương yêu, khó dễ thế nào chẳng nài. Như bà thánh CATARINA SIENNA có lần kia rửa ghẻ hờm cho một người bệnh, bắt nhợn khó chịu hơn thường, bèn trút hết nước rửa ghẻ ấy vào chậu, và uống và kêu Chúa mà nói cùng mình rằng: **Mầy phải uống đồ gì mầy ghớm !** Đ C G thấy bà thánh này lướt thắng mình tới tột bậc ấy, thì hiện ra mà thưởng công, là cho người uống một thứ rượu linh thiêng tinh ròng bởi dầu tích cạnh nường long có sức bổ khỏe cho tới phần xác người nữa. Lạy Chúa, xin Chúa cũng cho tôi uống nước ấy với !

— Khi linh đàm thấu qua Trái tim Đ C G vừa rút lưỡi đồng, thì nước cùng máu ở trong Trái tim liền chảy theo ra. Coi trong mấy tượng ảnh Trái tim vẽ theo kiểu bà thánh MARGARITA chỉ, thì cũng thấy máu nước chảy ra nhỏ giọt bởi nơi thương tích ấy như vậy.

MÁU bởi Trái tim Chúa chảy ra đó chỉ là giá chuộc tội loài người ta. Vậy máu thánh ấy kêu thấu trời xanh, song chẳng phải là kêu oan xin Đ C T báo oán trừng phạt tội lỗi như tiếng máu ABÊLÊ xưa đây, một kêu cầu nài khẩn Chúa nhiều dong tha thứ mà chớ. Hẳn thật nhờ máu châu báu ấy mà Đ C CHA người ngoại con thanh nộ, cùng ghé mắt

thương xem đến những kẻ có tội. — Ông thánh BONAVENTURA suy đến sự ấy thì than thở rằng : «A, rất lạ thay ! Đ C G chịu chết cho chúng tôi đang sống : dấu thương nơi Trái tim Người chữa vết tích trong linh hồn chúng tôi ; máu bởi nơi ấy mà chảy ra đã chuộc lấy linh hồn chúng tôi. » — Máu thánh bởi Trái tim Đ C G đã đổ ra làm giá cứu chuộc loài người xưa thế nào, rày cũng hãy còn thông ra trong các phép Bí-tích, nhứt là trên các bàn thờ khi tế lễ MISA mà làm cho người ta sống phần hồn. Cũng là một máu thánh ấy ban sức cho ta giữ mình sạch-sẽ cùng lòng nhịn nhục chịu những sự khốn khó ở đời này ; mỗi khi chịu lễ thì máu cực trọng ấy thông lưu trong mình ta mà làm cho ta hóa nên anh em thiết cốt Đ C G. Vậy ta phải năng dọn mình rước lấy Mình thánh Máu thánh rất châu báu ấy, chớ theo tính nhàm lờn mà bỏ kéo mất phần phước trọng vô cùng.

Còn NƯỚC bởi Trái tim khi ấy là hình bóng chỉ phép Rửa tội, có sức linh được tẩy sạch tội lỗi, như lời Kinh thánh rao truyền trước rằng : **Tao sẽ dội nước mầu nhiệm trên mình bay, thì bay sẽ sạch bách tội lỗi mình, và Tao sẽ rửa bay trôi sạch bụi thân** (1) Cứ lời ông thánh AUGUTIN

(1) Ezech. 37 : 25 .

dạy thì nước ấy chẳng những rửa linh hồn cho sạch bợn nhơ tội lỗi mà thôi, mà lại tắt lửa mê đắm trong lòng người ta nữa, người khai rằng: «Nước ấy chẳng những rửa tẩy mọi sự ô uế, lại cũng là của uống mát mẽ đã khát nữa. Tôi đã theo ý riêng cùng đã cả lòng uống chén đầy những sự vui giả thế gian, cho nên trong mình nóng nhiệt bất khát khao sự ấy lắm. Xin Chúa thương ban cho tôi nước bởi Trái tim Chúa; tôi ước ao có nó mà uống cho mát khỏe chẳng còn khao khát những sự vinh hoa vui giả phàm trần này nữa.» Ôi, nếu Chúa chẳng đem lòng thương mến rất lạ lòng mà đổ hết máu mình làm giá chuộc tội cho chúng ta, thì chúng ta ra làm sao bây giờ? — Ở nước cạnh nương long Chúa Kirixitô, xin rửa tôi cho thanh sạch — Ở máu thánh Chúa Kirixitô, xin cho lòng tôi say mến. — Ở rất thánh Trái tim Chúa Kirixitô, xin hãy đốt lòng tôi sốt mến!

Thánh Giám mục ATHANASIÔ thuật lại giữa Công đồng chung thành Nicée tích thật này: Có một người bôn đạo thành Béryle trong xứ Syria dọn nhà đi ở chỗ khác, quên đem tượng ảnh vẽ nguyên hình Đ C G đã treo trên đầu năm bấy lâu. Một người GUIDÊU đến mượn ở nhà ấy cũng không lo gì tới ảnh tượng đạo, song có một đũa GUIDÊU khác tới

thăm thấy ảnh ấy thì đi báo với mục-sư nó.
Mấy mục-sư nổi xung kéo nhau tới hạ bút ảnh ấy xuống, rồi nói cùng nhau rằng: Tổ tiên ta gia hình GIÊSU làm sao thì mình cũng hành hình nó như vậy. Nói đoạn chúng nó xúm khạc nhổ xỉ vả, bày lời trêu bán đủ thứ, rồi lấy đinh đóng vào chơn tay, cùng nói rằng: Nghe nói tiên hơn ta cũng có lấy giáo đâm cạnh nương long và trái tim GIÊSU nầy nữa; thì có một đứa lấy cây giáo đâm vô hông lưng hình ảnh ấy. Ồ sự rất lạ! Bỗng có nước cùng máu bôi lỗ đâm ấy phung ra đầm dề! Mấy mục-sư thấy vậy mới nói rằng: Quân đạo thường quả quyết tên chịu đóng đinh nầy hay làm phép lạ chữa nhiều tật bệnh lắm. Vậy hãy lấy máu nước nầy đem về nhà hội mình, kêu những kẻ bệnh hoạn tật nguyên mà xúc thử coi có quả vậy chẳng. Chúng nó bèn hứng máu nước ấy đầy một chén, và bung đem về và nói lộng ngôn phạm thượng. — Đầu hết chúng nó bắt một người có bệnh bất toại từ bình sinh mà xúc, bỗng chúc người có tật ấy được mạnh đứng dậy đi ngay trước mặt mọi người; đoạn xúc cho mấy kẻ đui, kẻ bị quỷ ám phung cùi, thì cũng đều lành đã hết. Các người GUIDÊU lớn nhỏ thấy vậy phát reo lên rằng: Tán tạ CHÚA KIRIXITÔ là Đấng tiên hơn chúng tôi đã đóng đinh

trên thập giá, và chúng tôi đây cũng mới
đóng đinh trong hình ảnh nữa! Chúng tôi tấn,
chúng tôi xin tha tội cho chúng tôi. Rồi kéo
nhau tới Giám-mục, trưng bứt ảnh ra và thuật
lại những phép lạ máu Đ C G đã chảy cùng
cứu chữa binh hoạn, đoạn thì xin chịu phép
Rửa-tội. Phép lạ này xảy ra đích thật. Trong
mấy nhà thờ Hội thánh bên Đông hắng năm
có làm lễ nhắc tích lạ này ngày mồng **chín**
tháng Augustô.

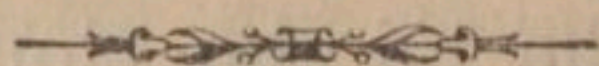
**Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã ban
cho chúng tôi được ơn phần rồi.**

**Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời
đời, Amen.**

Ngày mồng tám

Về Thánh giá cùng lửa bởi Trái Tim phùng ra.

Khi Đ C G hiện đến mở bày Trái tim mình ra, thì bà thánh MARGARITA thấy có thánh giá trên cổ hư tim ấy. Đến sau bà thánh này lại cắt nghĩa về thánh giá ấy mà rằng: «**Thánh giá cạm trên Trái tim** là chỉ những sự hèn hạ thương khó khi Chúa chịu nạn, và những điều cay đắng đã dầm ngập hết cả Trái tim Người vì các tội trọng thế gian cứ phạm cho tới rốt cùng đời; lại cũng chỉ những sự sỉ hờ ố nhục loài người còn xúc phạm đến Chúa trên các bàn thờ nữa.»

Ấy là cho ta hiểu các sự gian truân thương khó CHÚA KIRIXITÔ đã chịu từ bình sinh cho tới chết đều dồn lại trong Trái tim Người hết: Nghĩa là những cơn buồn rầu hấp hối cùng những hình khổ cực nạn Đ C G đã chịu trong vườn GIẾTSÊMANI, trong thành GIÊRUSALEM bởi tay quân dữ, thì Chúa phải chịu trong lòng trong Trái tim trước khi chịu ngoài xương thịt. — Vả lại những sự gian nan khổn khó Chúa chịu thì rất nhiều, kể chẳng xiết: Nào là nhuộm nha xấu hổ, đòn bọng nứt nẻ thịt da; nào là đinh sắt gai nhọn đâm qua cùng giỗ và xỉ mạ; nào là các điều độc dữ oan gia khác từ đỉnh đầu cho đến bàn chơn chẳng còn nơi

lành ! Các sự đau đớn dữ dằn, đau đã nhiều cùng nặng nề thối quá mặc lòng, song hãy còn kém xa mọi điều cực khổ trong Trái tim Chúa chịu thương khó lúc gần chết ngoài xác có một đêm một ngày khi quân lính gia hình khảo lược mà thôi, còn sự cực khổ ưu sầu trong trí trong lòng thì hằng liên tiếp luôn mấy mươi năm trường; vì chúng trót cả và đời Người hằng nhớ tưởng âm thầm những sự khổ cực mình phải chịu mà chuộc tội cho thiên hạ, và lòng hằng ước ao trông đợi chịu tận toan thương khó ấy, hầu tỏ tình yêu dấu ta vô cùng. Bởi đó cho nên hồi nguyện trong vườn GIẾT SÊMANI Người cầm mình chẳngặng nặng, phải hả hơi thở than rằng: **Linh hồn Thầy buồn rầu cho đến chết.** Vốn bấy lâu trước Đ C G chịu nhiều nỗi oan khiên, nhiều cơn đau đớn đòi đoạn thiết tha, mà chẳng hề mở miệng than van, sao bấy giờ Người lại lên tiếng thăm thương dường ấy, chẳng qua là vì bởi đau lòng xót dạ quá lắm mà chớ. Thương thay, rất thánh Trái tim Đ C G đã phải ngàn nỗi ưu phiền vì tội chúng tôi đó chúc !

Lại Chúa chịu những sự thương khó khổ nạn bạc ác làm vậy, là vì lòng yêu mến loài người ta. Ấy là điều ta phải đem vào trí mà khẩn nhớ liên, chẳng nên quên bao giờ, bắt chước Ông thánh PHANXICÔ NĂM DẤU mà thăm

thỉ cùng Chúa Cứu thế rằng: «Lạy Chúa tôi, Chúa vì lòng thương yêu loài người nên đã để trời xuống thế mang thân phận con người hèn hạ: Những thuở sống và khi chết Chúa hằng cứ một lòng thương mãi. Bởi Chúa thương mến loài người ta vô cùng, nên đã khấn chịu trăm ngàn hình khổ cùng chịu đóng đinh chịu chết khốn cực nhuốc hổ trên thánh giá.»

Vì vậy Hội-thánh kính chuộng hai thứ Thánh-giá, là thánh-giá thật và thánh-giá gian nan theo Chúa.— Cây thánh-giá thật Đ C G chịu đóng đinh xưa thì có hình chữ thập như kiểu xưa nay,— làm bằng cây tòng thọ (1) đã chôn dưới đất hơn ba trăm năm, mà khi bà thánh HÊLÊNA tìm được thì còn y nguyên không mục cho đến rày. Trong đời thứ 17 có một lần cây thánh-giá thật này gần bị cháy tiêu, thì Hội-thánh mới định chia ra nhiều phần, phát cho nhiều nhà thờ giữ, như có rủi bị hỏa cháy mất chỗ này thì còn lại chỗ khác. Phần thánh-giá tốt hơn hết là khúc giữ tại đền thờ ông thánh PHÊRÔ ở thành Rôma, còn phần lớn hơn hết là khúc giữ trong nhà thờ Giám-mục tại thành Gand, nước Belgio. Các bồn đạo trọng kính Thánh-giá này lắm, vì là hình khổ chở mình CHÚA KIRIXITÔ chịu nạn mà cứu chuộc thiên

(1) Le pin.

hạ; nên đã xây dựng nhiều nhà thờ lộng lộng tốt lành mà để kính những phần thánh ấy, và hằng năm khắp cả hoàng cầu mừng Lễ Tim đặng rất Thánh-giá và Lễ kính rất Thánh-giá Đ C G. — Song le Thánh-giá thấy trên Trái tim Chúa nói trong đoạn này phải hiểu riêng về những sự gian nan cực khổ trong lòng hay là bề ngoài, ta phải chịu nơi trần gian này, như lời Chúa Cứu chuộc phán dạy rằng: **Nếu ai muốn theo Tao, thì phải bỏ mình, vác thánh-giá mỗi ngày và theo Tao** (1). Vậy hễ khi nào phải gai đâm xóc vào đầu, phải đóng đinh chơn tay, phải vác thánh-giá nặng nhẹ, là mấy khi ta mắc những tai hại và gởi cách nào: hoặc bị vu và kiện cáo, hoặc phải rủi ro nghèo cực bịnh hoạn, thì chớ khá phàn nàn vân vủ; nếu ta than van trách móc thì mất công nghiệp mà phải chịu vậy, chớ không giảm khỏi đâu. Chi bằng ta sống theo đức tin bắt lòng nhịn nhục vưng theo thánh ý Chúa, mà thìn lòng lãnh lấy các sự khốn khó ấy như phần thưởng Chúa trao cho. Thì khi ấy ta mới tỏ chút lòng kính mến Chúa và trông chờ phần thưởng Chúa ban cho những kẻ Người yêu dấu: Bởi vì hễ CHÚA GIÊSU thương ai thì hay trao thánh-giá cho nấy hầu đặng công linh cùng nên giống in.

(1) Luc. 9. 23.

minh. — A rất thánh-giá, chúng tôi kính mừng rất thánh-giá là cây đã chuộc muôn dân đặng rồi. Sức thánh-giá vô số chẳng cùng. Rày tôi trông cây rất thánh-giá này.

— Lại bà thánh MARGARITA thấy trong Trái tim Chúa có **lửa phừng lên**, mà lửa ấy cháy vùn trong ấy mạnh lắm nên phải bật ra, phát lên dưới chun thánh giá, xì ra nơi thương tích lưỡi đồng cùng mấy lỗ gai đâm làm cho cả và Trái tim Đ C G trong ngoài đều sáng lòe yển lửa.

LỬA cháy trong Trái tim như vậy ắt là chỉ lửa thương mến loài người ta chẳng sai, vì có lời CHÚA GIÊSU Cứu-thế phán rằng: **Tao đem lửa xuống thế gian này, nào Tao ước ao sự gì mà chẳng ao ước cho lửa ấy đốt lòng thiên hạ sao?** (1) Có một lần Chúa hiện ra cùng bà thánh tâm phúc ấy, tay mở Trái tim miệng bảo lời này: «Lòng Cha thương người ta quá sức, con hiểu chẳng thấu; Cha không thể nào cầm lửa mến trong Trái tim Cha nữa, nên rày lửa ấy phải cháy phừng ra ngoài cho người ta thấy hầu được nhờ những ích bởi lửa ấy mà ra.» Lần khác nữa Chúa hiện ra cũng cho bà thánh ấy nhìn xem trong Trái tim mình, thì người thấy Tim ấy như cái hỏa lò lửa lớn vậy.

(1) Luc. 12 : 19

Cả và đời Đ C G KIRIXITÔ như sống bằng sự yêu mến ròn mà thôi. Bởi vì Chúa có lòng mến yêu quá hậu nên đã xuống thế mặc lột người phạm sanh ra hèn hạ bần cùng trong hang tẩu thú, tới tuổi trưởng thành thì những đi dạy dỗ thế gian, làm phước an ủi cứu chữa tật bệnh vậy mà còn bị bắt bớ ghe đàng, còn phải đổ mồ hôi máu cùng chịu gia hình nhiều nỗi gian nan, đoạn chết tất tươi nằm trần trên thánh giá. — Cũng bởi lòng thương mến hết sức hết hơi, nên Chúa lấy phép tắc khôn ngoan vô cùng mà lập phép Thánh thể ngỏ được ở lại với người ta cho đến rốt cùng đời, và lấy thịt máu mình làm lương thực nuôi linh hồn chúng ta. Ấy là những việc lạ lùng bởi Trái tim Chúa hằng cháy lửa yêu mến ta vô ngần mà chớ ! Bà thánh GIÊTRUĐÊ nói rằng : «Lạy Chúa, phải mà loài người ta hiểu biết Rất thánh Trái tim Chúa thương yêu mình quá lắm dường ấy, ắt là hết thấy sẽ phải đem lòng qui phục làm tôi một mình Chúa mà thôi.» Song thương hỡi, đã quá nửa phần loài người ta sắp cất xây lưng cho Chúa, lại ra nghịch mạng dễ dôi Chúa nữa ! — Bằng về phần riêng anh em bốn đạo thì làm sao ? Nếu mà CHÚA KIRIXITÔ hỏi ta bây giờ như đã hỏi thánh PHERÔ xưa : «Có kính mến Chúa chăng ; — có biết ơn Chúa Cứu chuộc đem lòng thương

yêu dường ấy chẳng?» thì ta có dám thừa sẵn
sốt thật tình bây giờ, như thế phải tỏ cáo
sau này trước tòa Chúa phán xét chẳng? Ôi,
trong bốn đạo ta còn đa số trúa mền hơn
vật phạm trần quá lẽ nên đã quên Đ C G lâu
rồi; có kẻ chẳng còn dám làm dấu thánh giá
nữa! Thì hãy tỏ lòng tin kính CHÚA KIRIXITÔ
như giáo hữu trong Họ sau này :

Nhà trường kia trong tỉnh Lozère bị Nhà
nước cấm dạy đạo, thì giáo hữu trong làng
ấy hiệp nhau đầu tiên và ra công lập một
trường tư cho trẻ bé thơ học hành chữ nghĩa
và đạo lý. Tới ngày định khai trường, bốn
đạo nam nữ lớn bé tề tựu đông đầy; thấy
có tám đồng nhi khiêng trên kiệu 2 tượng
ảnh chuộc tội tốt, thẳng vô trường mới, và đi
và hát ca ngợi Chúa in ỏi. Cha bốn sở ra mừng
rước mà làm phép. Xong rồi ông chánh xã
làng ấy lấy một ảnh chuộc tội đem lên treo
giữa phòng lớp nhứt, và dạy lại khuyên dạy
các học trò phải vưng lời cha mẹ, thin lòng
trung chánh kính thờ Thánh giá; sau hết kết
câu rằng: « Các con hãy cứ tận trung cùng
Đ C G KIRIXITÔ cho đến chết.» Dân sự nghe
vậy thì hưng tâm mừng rỡ liền đồng thanh
reo lên in ỏi rằng : Vạn tuế CHÚA KIRIXITÔ! —
Đoạn ông phó xã lấy ảnh chuộc tội thứ hai bước
lên treo trên lớp nhì, và cất tiếng lên mạnh

mẻ rằng: « Khốn cho kẻ nào dám phạm đến ảnh Thánh giá này! » Mọi người liền rập tiếng tung hô van dầy: **Vạn, vạn tuế Chúa Kirixitô!**

Chiều tối bữa ấy trong Họ thấp đèn mừng bố giảng. Qua ngày sau dân sự còn đầu tiên góp được 500 quan, để dựng vào Hội Tấn-giáo và Hội Hải-đồng. — Ấy là gương sáng tỏ đức tin mạnh và lòng rộng rãi phù trợ việc lành, cha mẹ khá ân cần dạy dỗ con cái mình theo lối ấy luôn.

Ngợi khen Trái Tim Đ C G. vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời Amen!

Ngày mồng chín

Về khoanh gai quần Trái Tim Đ C G, cùng về tội trong

Bà thánh MARGARITA thấy Trái tim Chúa có khoanh gai quần xung quanh, cũng như trong mấy bức ảnh Rất thánh Trái tim vậy.

Khi quân dữ gia hình khảo lược Đ C G, đoạn muốn nhạo Người vì đã nghe Người khai trước mặt quan PHILATÔ mình là Vua, bèn trùm trên vai Người một áo choàng củ của lính màu điều, rồi làm mũ gai giã như mũ triều đội cho Chúa. Chúng nó lấy cây giầy chùng bằng cọng rạ mà khoanh nhiều lớp làm vòng tròn chùng hai tắc tây bằng đan, và bẻ những nhánh chà gai mà dặt theo cùng đơm lên làm như cái mũ; đoạn đội cho Chúa và cười nhạo. Mà chúng nó nhận xuống mạnh lắm đến đôi gai đâm cả đầu, lưng da thịt, máu tứa ra chảy trên mặt Chúa nữa! — Khi hạ xác Đ C G, thì hai môn đệ lột mũ gai ra, gỡ mấy gai để riêng, khoanh niền để riêng ra, rồi giữ gìn và truyền lại cho bốn đạo. — Năm 1239 vua thánh LUY sai sứ đi chuộc hết một vạ sáu muôn quan với dân thành Venise mà kiệu về nước Phangsa, và lập tại kinh đô một nhà thờ riêng rất quý trọng mà để kính cái khoanh mũ gai ấy; còn những cái gai thì sau phân phát cho nhiều

nhà thờ cùng mấy vua khác. — Chúa có làm nhiều phép lạ mà chứng thật là gai đâm trong đầu Chúa Cứu thế. Như cái gai còn kính tại thành Andria bây giờ, dài bằng bốn ngón tay, cộng dưới to bằng giấy nhợ thợ dày. Bình thường thì khô tóp nhỏ, màu xám xám, mà năm nào lễ Đ. Bà chịu Truyền tin, là 25 Mars, trùng với ngày thứ sáu Tuần thánh, thì cái gai này ra có ngời như ngà, xanh lại và nở lớn hơn cùng có nhiều giọt máu dính theo; — Có năm nọ lại đâm chồi trổ hai bông nhỏ xiêu tới 20 ngày mới biến. — Mới năm 1932 này lễ Đ. Bà trùng với thứ sáu Tuần thánh, thiên hạ chực chờ đầy đầy, thì tới chiều 4 giờ 20 phút (16^h20), quả thấy cái gai thánh ấy trở màu tươm ra máu đỏ lôm.....

Bề ngoài đầu Đ C G KIRIXITÔ phải gai đâm xóc nhức nhối, còn bề trong Trái tim Chúa như gai thấu sâu vô chắm chít khốn cực lắm; bởi chung sự thương sự ghét, sự buồn rầu phiền muộn đều dồn tại tim lòng. Vì vậy mà những sự đau đớn cực nạn quân dữ gia hình xác Chúa, thì Chúa đã chịu hết trong Trái tim trước. Ôi, gai đơm chơm chớm đâm Trái tim Con Đ C T bầm dập nát tan, thì đau đớn là ngần nào, chi phải đợi Người than kể!

Tuy rày Rất thánh Trái tim chẳng còn bị gai dính nào đâm vào mình nữa, nhưng bởi

vì hãy còn gánh lấy tội thế gian, thì tội lỗi là những gai hằng đâm vào Trái tim Người: Những kẻ vô nhơn bạc ngãi chẳng sá kể ơn cứu chuộc, ấy là những gai độc nhọn đâm vào Tim Chúa cho xể xài nứt nỡ; những kẻ liều mất linh hồn, cùng những người làm hư luống công nghiệp vô cùng CHÚA KIRIXITÔ đã lập cho mình, là những thứ gai dài chơm chớm đâm xé Trái tim xể xài nhứt nhối rất rao. Hẳn thật hề có bao nhiêu giống tội trong người ta, là bấy nhiêu thứ gai đâm chích Trái tim cực tốt cực lành Đ C G! Đã nhiều thứ gai nhọn dài lại độc đường ấy thấy đều chấu mũi đâm xóc vào thánh tâm Chúa cao cả vô cùng, thì biết Người đau đớn xót xa là ngần nào! Ôi, ai thấy Tim Chúa bị gai vắn vít đâm xóc quá làm vậy, mà chẳng thống tình thương, chẳng đem lòng kính mến Người, cùng chẳng ghét tội mình thì sao?

Mủ gai vắn Trái tim ấy lại có nghĩa nhắc nhở ta: chẳng phải kính mến Chúa Trời ngoài môi miệng, bằng lời nói không mà thôi đâu, song phải tỏ ra việc làm với nữa; là bằng lòng vác thánh giá, chịu mọi sự khó cực đời này vì chúa. Đ C G KIRIXITÔ là Chúa cùng là Thầy mà đã đội mũ gai vác thánh giá đi trước, ta là tôi là môn đồ, lẽ đâu trốn tránh mà không nối gót theo một dàng như Người!

Ông thánh BÊNĂĐÔ rằng: « Lẽ nào đầu ta là CHÚA GIÊSU đội mũ gai oan ác, chịu hình khổ khốn cực mọi đàng, còn ta là mình vóc của Chúa lại lo ở phong lưu dưỡng thân cho sung sướng, thì sao cho xứng? » — Có lẽ nào Chúa vì phần rỗi chúng ta nên đã cúi đầu chịu đội mũ gai, chịu khắc gổ, chịu xỉ vả đòn bọng, mà ta còn cứng đầu kiêu hãnh, những cầu danh thơm tiếng trọng trước mặt thế gian, chớ không thìn mình khiêm nhượng, sao cho phải? Lay GIÊSU CỨU THẾ, những điều Chúa dạy, những gương Chúa làm thì rất sáng láng tốt lành là thể nào! Xin cho tôi học đòi bắt chước và nắm giữ cho trọn như vậy luôn. Bà thánh ISAVE hoàng hậu nước Hungaria khi vô nhà thờ nào liền ngó lên ảnh chuộc tội trước hết. Lần kia người ngó ảnh thấy Chúa trần truồng, đội mũ gai, tay chơn đóng đinh, thì bắt động lòng như thuở niên ấu và hồi tâm nói trong mình rằng: « Ấy Chúa mầy chịu treo dựng trên thánh giá, còn mầy là loài Chúa tạo sanh, đã ra vô ích mà còn ăn mặc những áo nhuôm nhạ thanh quý; Chúa bị đội mũ gai, mầy thì đội mũ vàng! » khi ấy lòng thánh như nầy cảm động lắm, ra như bất tỉnh mà ngã xuống đất.

— . Đ C G chịu hình khổ mũ gai bề ngoài trên đầu thì có một thuở ấy mà thôi, còn gai đâm lòng xót dạ Chúa là tội trọng

thì cứ luôn mọi đời, nhứt thiết tội phạm sự thánh là giống gai to nhọn phi thường, đâm Trái tim Chúa lút sâu hơn hết. Vậy xin trích ra đây đôi tiếng nói riêng về thứ tội này, cho ta đem lòng ghét bỏ nó thật mà thích tình triu mến Rất thánh Trái tim hơn nữa.

Linh hồn sạch tội trọng thì có ơn nghĩa, hóa nên tòa Đ C T yêu ngự. Nếu mà được rước lễ nữa ắt là thêm phước trọng kết hiệp cùng Đ C G; chúc ấy chúa Trời làm Người vào chiếm cứ thiết ái mến yêu cách riêng. Thật thì Đ C G lấy làm vui mừng khoái lạc được ở với kẻ sạch tội cùng người chịu lễ nên, và muốn ở liên lạc thiết tình như vậy luôn, chẳng muốn lìa bao giờ, như lời Chúa phán rằng: **Tao lấy sự ở cùng con người ta làm khoái lạc thích tình.** — Nhưng mà kẻ nào cả lòng phạm một tội trọng liền mất ơn nghĩa thánh vì đã trở lòng phản ngược đuổi Chúa ra khỏi linh hồn, mà rước ma quỷ vào làm chủ quản trị mình. Những khi có làm vậy thì Đ C G phải ra thân sơ thất sở, đứng chực ngoài ngõ linh hồn kẻ có tội, cứ kêu cửa và than trách lại cách dịu dàng như thể này: **Ơ con, nào còn sự gì cha phải làm cho con nữa mà cha chẳng làm sao? Cha đã đổ hết máu mình mà chuộc tội con, nhưng mà con lại làm máu thánh**

Cha luống ra vô ích cho con. Cha đã lấy
Mình thánh Cha mà nuôi linh hồn con,
song con lại làm khốn Cha, nộp Cha cho
ma quỷ! Ở những người hành lộ, hãy
đứng lại mà xem, coi có sự đau đớn
nào sánh bằng sự đau đớn Trái tim Cha
chịu chăng?

Kẻ có tội mà có nghe lời Chúa than phiền
trách thiện làm vậy, ắt là phải nghĩ lại tình
cha nghĩa con bấy lâu mà hối hận thú
tội thì mới phải. Song thường thấy kẻ ấy
bung tai cứ buông lung theo tính mê nết
xấu, làm theo ý ma quỷ, lại còn cả dám trả
treo cùng Chúa như lãnh lời xác xược rằng: «
Tôi không chịu làm tôi vậy đâu.» Nghe đó
thì biết kẻ có tội phản Chúa ái ân là thế ấy,
và làm khổ cực Trái tim Chúa trông vọng
dường này; mà để có ai đem lòng thương
xót an ủi Người cho giảm phiền!

Phận ta là kẻ kính tôn Trái tim Chúa,
đã tin Chúa đau lòng thăm nảo đòi đoan
như vậy, thì hãy ra sức kính mến Rất thánh
Trái tim một ngày một hơn, cùng lo đền
bồi phạt tạ Chúa về tội lỗi thiên hạ hằng
sa phạm vô vàng vô số. Vậy thì khá đọc
kinh cầu nguyện, làm phước bố thí, năng
xưng tội chịu lễ cùng những việc lành khác
như vậy, có ý dựng cho Trái tim Chúa mà xin

cho kẻ có tội cải dữ về lành. — Lạy Chúa, rày có muôn vạn giáo nhơn, dầu giữ đạo chính bề ngoài, mà chẳng kiêng lo giữ giải răn Đ C T, không sá kể luật điều Hội thánh, hằng theo ý riêng mình và chịu ý thiên hạ mà sa phạm tội trọng mãi! Xin Chúa soi lòng cho pho chúng ăn năn hối cải vì công nghiệp Rất thánh Trái tim. Nay chúng tôi hiệp đây tỏ lòng lo buồn thương phận Chúa.

Ngày kia bà thánh CATARINA SIENNA đang cầu xin cùng Bạ thánh GIÊSU gìn giữ danh giá đức đồng trinh mình, vì mới bị một con mẹ nọ mình lo nuôi dưỡng song nó sa chước quỷ mà bày đều đi nói xấu cho mình; Chúa bèn hiện ra cùng người, một tay cầm tràng hoa bằng vàng, một tay cầm cái mũ triều bằng gai nhọn và nói rằng: Ớ con, con hãy biết mình sẽ đội hai thứ mũ này thay đổi nhau. Con hãy lựa lấy thứ nào con ưa hơn: hoặc là đội mũ gai ở đời này thì sẽ chóng qua, mà Cha sẽ để dành cho con mũ triều gai vàng có nhận thủy xoàn đá ngọc quý báu, hằng còn bền bỉ luôn; hoặc là bây giờ con đội tràng hoa vàng châu báu, thì khi chết rồi sẽ phải đội mũ gai.» Bà thánh ấy thưa lại rằng: « Lạy Chúa, con đã từ bỏ ý riêng con mà vưng theo ý Chúa mà thôi. Nhưng bởi vì Chúa muốn con trả lời,

thì con xin chọn cách nào ăn ở in khuôn rập sự thương khó Chúa luôn mà chớ.» Vừa dứt lời, người đưa hai tay lấy cái mũ gai, đội trên đầu liền và nhận mạnh lắm, nên những gai đâm xóc vô đầu tứ phía, mà phải chịu nhức nhối đau đớn cả và đời luôn.

Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen.

Ngày mồng mười

Nói về hai thứ gai đâm
Trái Tim Đ C G, là tội nguội lạnh
và vong ân bội ngãi cùng Chúa.

Đã giảng về tội trọng và tội phạm sự thánh là thứ gai rất to và rất độc. Trong bài này nói về sự nguội lạnh trể nải và bạc ngãi phi ơn, là hai cái gai cũng nhọn vắc đâm tọt trong Trái tim Chúa cách độc địa đau đớn lắm nữa.

Kẻ nguội lạnh trể nải là người giữ đạo đủ lễ, song bỏ thờ chẳng năng nắn việc kính mến Chúa là Đấng đã hết lòng hơn từ lân mẫn với mình. Kẻ ấy cũng có thờ phượng Đ C T thật, song làm những việc lành thờ phượng cách trể tràng; không lo sợ mất lòng Chúa mà lánh tội nhẹ, chẳng ước ao ăn ở cho đẹp lòng Chúa hơn, chẳng ra sức làm nhiều việc phước đức cho sáng danh Chúa cả. — Những kẻ có đạo gọi là Giáo-hữu, xưng mình tôn kính Rất thánh Trái tim, mà cứ biếng nhác trể tràng làm vậy, thì là trái thừa lễ hăng, lại làm phiền lòng Đ C G lắm, đáng Chúa quở trách ngăn đe rằng: **Phải chi mấy nóng cho thật, hay là lạnh cho rồi, song bởi vì mấy hăm hăm thì Tao khó chịu, muốn mưa ra khỏi miệng Tao cho rồi.** (1) Lời ấy chỉ rõ

(1) Apoc. 3.15-16,

Chúa nhòm góm những kẻ nguội lạnh, và thứ người bần đạo ở thể ấy làm phiền da Người là thể nào! Đ C G đầy lòng lân mẫn hay thương xót nhiều đong cho phò người tội lụy tiền khiên như ông thánh PHERÔ bà thánh MADALÊNA, và những kẻ thù nghịch bắt bớ mình như vua SAOLÊ, song không chịu được những Giáo hữu làm tội Minh cách nguội lạnh trẻ nãi, thì ta phải suy đi nghĩ lại mà âu lo.

Phận kẻ ươn ế trẻ tràng sánh với nước hằm ; nóng không nóng lạnh cũng không lạnh, nên làm cho Chúa Trời khó chịu, phải ạo ực, thì ta khá để ý lo sợ mà kiếm thể nào phòng cứu chữa mình. Nếu không sửa mình cho chóng vánh thờ phượng Chúa trật tình tất da, e chầy kíp sẽ bị mưa ra, ắt là thảm nảo lắm! — Cúi xin Chúa khẩn dạy cho biết có phải phạm đến phép Bí-tích Chúa truyền cách nặng như GIUDÀ, mới là đáng Chúa nhòm góm quá vậy chăng? Hay là tại gian dâm trộm cướp, giết người như BARABA mà Chúa chê bỏ cách nhuộm hồ thể ấy? Đ C G trả lời lại rằng: Chúng nó chẳng có mắc những tội trọng thể ấy đâu. Chúng nó giữ đạo luôn; đọc kinh xem lễ chịu lễ thường song những làm cách trẻ tràng; có làm thì làm theo lệ. cho đủ phép vậy mà thôi, chớ không cần cần lo chuyên, hay là không chịu khó làm thêm việc

lạnh, cũng chẳng giục lòng kính mến hơn nữa như Trái tim Cha chỉ tình lo thương yêu nó. Thà dứa tội lụy mà biết mình sa cơ khốn nạn nên lo buồn chịu va ăn năn, thì Cha chạnh lòng thương xót nó hơn bội phần chẳng sai.

Ta nghe Chúa nhơn lạnh phán đoán như vậy, thì hãy hồi tâm xét tới phận mình, cùng đem lòng lo sợ phần số kẻ biếng nhác nguội lạnh trong đảng nhơn đức : Cứ đứng đứng làm vậy đã là cheo leo cho mình, lại còn làm dùi gai đâm xóc Trái tim Chúa thì chẳng phải là thất đức lắm sao ?

Đ C G than phiền thở than thể ấy rồi lại tiếp nối ưu sầu khác nữa rằng : NHỨT LÀ những kẻ đã dung mình làm tội tá Tao lại làm cực cho Tao hơn nữa »... Hẳn thật hạng kẻ dung mình cho Chúa phải là người tâm phúc an ủi lòng Chúa như bà thánh MẠĐALÊNA, bà thánh MARGARITA thì mới phải, song cũng có nhiều người trong bực ấy mà chẳng hết lòng chí thiết cùng Chúa, những ở lĩnh lảng nguội lạnh, thì thêm đau lòng cực dạ cho Chúa chẳng sai. Những kẻ dung mình làm tội Chúa nói đây, thật là người nhà dòng nhà phước ; song cũng hiểu là bần đạo nữa, vì hạng giáo nhơn đã tin theo Đ C G khi chịu phép Rửa tội, cùng khi rước lễ bao đồng há chẳng hứa bỏ ma quỷ mà làm tội Chúa cho đến trọn đời sao ? Nhưng mà

không thấy phò người ấy buôn lung mề dầm, có sao làm cực Trái tim Chúa lắm bấy ? Âu là bởi trẻ tràng, không ép mình chịu khó làm mọi việc theo đức tin cho đẹp lòng Chúa càng ngày càng hơn mà chớ. Thương hỡi, số những kẻ ấy thì đông lắm ! Lạy Chúa, có phải là tôi cũng ăn ở làm vậy chăng ?

Nếu chẳng may mà ta mắc phải chứng tệ ấy, thì một phải chịu tội, chớ giả điếc làm ngơ, và bươn lo dùng phương pháp nào có thể cứu chữa mình. Đây chỉ lược đôi việc dễ dàng vừa sức trí mọi người : Một LÀ, năng cầu xin Rất thánh Trái tim là lò lửa hằng chảy chẳng khi dừng, vì có lời Chúa hứa ban cho **những linh hồn nguội lạnh trở nên sốt sắng**. Vậy hãy năng kêu cầu cùng CHÚA GIÊSU như thế này : Lạy Chúa, kìa kẻ Chúa thương đã đau liệt, xin khẩn đến mà cứu chữa cho chóng. — Hai LÀ, trong tháng Trái tim, mỗi ngày lo làm một hai việc lành nào, đọc một hai kinh nào riêng, bổ thí thêm đôi khi hay là hãm mình trong sự gì có ý dụng cho Đ C G Trái tim. Làm được như vậy thường thì đã đẹp lòng Chúa, lạiặng bằng an vui lòng mình nữa. Ôi, kìa sao xiết những năm tháng ngày giờ ta đã thờ phượng Đ C T cách ươn ể trẻ tràng ! Nên đã tốn phí ngày giờ Chúa cho mà ta sống ở đời cách vô ích, lại

mang tội nguội lạnh trẻ nãi biết là bao nhiêu! Cúi xin Chúa thương xem chúng tôi mà ban ơn sốt mến vững bền cho tới giờ tử định.

— **Chẳng biết ơn trả nghĩa Chúa**, ấy cũng là một thứ gai độc đâm Trái tim Đ C G xốn xang nhức nhối lắm nữa. Đây không dám nói đến những kẻ dĩ ân báo oán, một nói về hạng người không nhớ ơn Chúa ban chung riêng cho mình, cùng ơn lập phép Thánh thể mà ở lại và dưỡng nuôi linh hồn ta nơi chốn khách đày này: Kẻ ăn ở như vậy thật là vô tình bạc ngãi lắm, làm cho ông thánh PHANXICÔ khó khăn ngày kia đi cùng làng trong xứ Umbria và khóc và tri hô rằng: Thương ôi, người ta chẳng biết ơn Đ C G! Chẳng kính mến, chẳng báo ơn trả nghĩa Đ C G!— Nhưng mà đời ông thánh này, bốn đạo chẳng có khô khan nguội lạnh lắm đâu; đời ấy có nhiều kẻ ngoan đạo sốt sắng, có nhiều đứng thánh cả như ông thánh ĐOMICÔ, ông thánh BONAVENTURA, vua thánh LUY, bà thánh ISAVE cùng nhiều đứng hơn đức tốt lành khác, mà thánh hơn còn đau lòng khóc lóc vì người ta chẳng kính mến trả nghĩa Đ C G cho xứng. Phương chi đời nay càng phải chảy nước mắt thảm thiết hơn bội phần; bởi vì đời này không lo gì đạo hạnh, chẳng mấy khi nhớ nghĩa Chúa Trời

thì chớ, lại phạm đủ thứ tội thêm khốn cực Trái tim Chúa vô ngần! Chính mình Đ C G phán tỏ đều ấy khi hiện ra cùng bà thánh tâm phúc mình, mở trái tim cho bà thánh ấy xem và phán rằng: «Đây là Trái tim đã thương yêu người ta đến đời này... mà người ta ở tệ bạc, chẳng kính mến trả nghĩa lại. .» Quả có thật như vậy! Biết là bao nhiêu người chưa hiểu Rất thánh Trái tim thương yêu mình từ xưa nhân nay là thế nào! Biết là bao nhiêu người cũng rõ hiểu Trái tim Chúa Cứu chuộc yêu thương mình lắm chúc, song còn cứ đứng đưng vô sự chẳng ra tay làm gì, cũng chưa chịu sự gì hầu đáp nghĩa lại! Lòng dạ như vậy, há Chúa chẳng ưu sầu phiền não sao? Giống thử mà coi, người ta ở đời với nhau, khi đặng ơn nào, thì những lo đền lo trả; khi nào đền đặng trả đặng thì mới an lòng;— Còn như phải ra ơn cứu giúp ai, mà thấy kẻ ấy chẳng màng chẳng nhớ ắt người làm ơn sao cũng phàn nàn phiền dạ lắm!— Nhưng mà nào có ai ở hết lòng cùng loài người ta cho bằng Chúa Ngôi hai xuống thế chịu nạn chịu chết mà cứu chuộc cho sao? Bởi đó cho nên Đ C G lên tiếng than phiền rằng: «Những kẻ vô ân bội nghĩa chẳng biết Cha có lòng thương yêu nó, cùng hằng tìm đường làm ích cho nó luôn, mà chúng nó chẳng báo ơn trả nghĩa

Cha, thì làm đau lòng cực dạ Cha hơn quân dữ xưa gia hình kèm khảo thân Cha bội phần.» Ấy tội vông ân bội ngãi làm cho những ơn Chúa ban phát cho ta đều trở nên gai độc đâm sâu tim lòng Người là dường nào!

Vậy thì buộc ta biết ơn trả thảo với Chúa, vì là nhơn đức riêng những kẻ thành kính Rất thánh Trái tim; chớ bỏ qua ngày nào mà chẳng nhớ cùng ngợi khen CHÚA KIRIXTÔ, lại phải đồng tình đặc hiệu cùng Chúa như bà thánh VERONICA GIULIANI. Số là năm 1694, bà thánh này thấy Đ C G hiện ra đầu đội mũ gai, mặt vỡ đau thương, bèn la lên rằng: Ờ Ban tôi, hãy để lại cho tôi mấy cái gai ấy; tôi đáng nó đâm, Chúa là Chúa cả không đáng chịu vậy chút nào. Chúa đáp lại rằng: Ờ con là bạn hiền yêu mến, Cha tới mà đội mũ này cho con. Đoạn Chúa lột mũ gai đau đớn trên đầu mình mà đặt trên đầu bà thánh VERONICA; thì từ ấy bà thánh này đau đầu luôn chẳng hề bớt, nhứt là các ngày thứ sáu Mùa Chay cả và tuần thánh. Các thầy lương y cứu chữa thế nào cũng không hết.

Lại đội ơn CHÚA GIÊSU, tôi hết lòng cảm đội Chúa nhơn từ lân mẫn, vì mọi ơn chung ơn riêng hồn xác Chúa đã ban cho tôi cùng cho họ hàng bạn hữu tôi. Tôi xin hiệp cùng vua thánh ĐAVIT mà khong khen Chúa: **Ờ các**

nhơn dân thiên hạ, hãy tán tạ ngợi khen Đ C T, vì Người cứ trực chỉ nhơn lành thương xót chúng tôi, và cứ một tình chơn thật vô cùng.

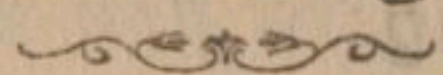
Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rồi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen.

Ngày mười một

Rất Thánh Trái Tim Đ C G
ước ao cho danh giá Đ C Cha
cả sáng.

Trong sách ÊVANG ông thánh GIOAN thánh Sứ kể tích thương khó, thì thuật lại lúc Chúa gần tắt hơi rằng: Đến sau Đ C G biết mọi sự đã hoằng tất, hầu cho ứng nghiệm lời Thánh kinh ký chép, thì Chúa nói rằng: Tôi khát khao (1) Theo chính nghĩa lời ấy chỉ là Đ C G bị đóng đinh đau đớn cực nạn đã ba giờ, máu trong các phần thân thể Người chảy ra hết, thì nóng cổ khô môi mà phải rên than kêu khát như làm vậy. Nhưng các thánh Sứ hiểu lời ấy cũng có ý mầu nhiệm khác nữa, nghĩa là Đ C G khát khao phần rỗi linh hồn người ta, và ước ao làm sáng danh Đ C Cha.

Hôm nay gẫm về sự Chúa ước ao cho danh Cha cả sáng là thể nào.

Rất thánh Trái tim Đ C G hằng khát khao làm sáng danh Đ C Cha chẳng khi dừng. — Đ C T đã dựng nên trời đất muôn vật cho sáng danh mình cùng cho ta đặng dùng. Song loài người ta dầu hằng ngày dùng của Chúa phủ phê mặc lòng, cũng cứ phạm tội làm mất

(1) Joan. 19: 28.

lòng Chúa, là chê bỏ Đấng sanh thành dưỡng dục, chỉ thánh tốt lành mà theo ma quỷ thì làm xấu hổ ô danh Chúa Trời lắm. Cho nên Ngôi thứ hai phải ra đời mặc tính người phạm có sanh có tử hầu chuộc tội thiên hạ, thì mới làm sáng danh Chúa lại. Vì vậy tâm lòng Chúa Cứu chuộc những ước ao cho mọi người nhìn biết Đ C Cha là Chúa cả trời đất muôn loài muôn vật, mà thờ phượng làm tôi Người. Các việc Đ C G làm cùng mọi sự thương khó Người chịu, thấy là vì một ý ấy mà chớ. Chẳng những khi Đ C Con toan xuống thế, mà lại cả đời Chúa giảng sanh ở phạm trần, mỗi khi làm việc gì thì chỉ lo cho danh Cha cả sáng, như lời thánh tiên tri nói Chúa Cứu thế than thở cùng Đ C Cha rằng: **Lạy Cha, này có con đây. Trong đoạn đầu luật Chúa có chép về con: là con sẽ làm theo ý Cha; ấy là sự Con quyết định và hằng làm cho trọn luật Chúa trong lòng con!** (1)

CHÚA KIRIXITÔ chẳng cầu danh thủ phận, không tìm ích riêng mình bao giờ, có lời Người phán rằng: **Tao chẳng kiếm danh vọng Tao đâu**: Lại tâu thưa cùng Đ C Cha rằng: Con đã làm sáng danh Cha dưới đất này (2) Ôi, CHÚA GIÊSU có lòng sốt sắng lo cho sáng danh Đ C Cha dường ấy, thì hết

(1) Ps. 39: 8-9. — (2) Joann 8: 50. = 17: 4.

tình kính mến Cha mình là thế nào! Trót đời Người hằng ước ao chịu xấu hổ nhuốc nha cùng chịu người ta khinh dễ bắt bớ cho được đền bồi phạt tạ danh thánh Chúa Cha. Ai ngợi khen cùng cao rao phép lạ Người làm, thì Người cấm không cho nói đến mình, để tung hô cảm tạ Chúa Cha mà thôi. Khi dân GIUDÊU toan đặt Người làm vua thì Người trốn lánh tức thì; mà khi chúng nó quyết giết Người, thì Người ra mặt cùng nộp mình chịu gian nan khốn khó, thì ý là làm sao? Ất là Đ C G đã rõ biết: hễ có chịu nhuốc nha xấu hổ, chịu đòn bọng, chịu đội mũ gai cùng chịu đóng đinh trên thánh giá, thì danh Cha cả mới sáng ra khắp cả và thiên-hạ. Lại khi hồng chịu chết mà chuộc tội cho loài người ta, thì Người được than thở cùng Đ C Cha rằng : **Lạy Cha, những việc Cha đã chỉ thì Con làm xong rồi.** (1) — Suy đó thì hiểu lời Đ C G kêu rên khát khao có ý chỉ dường như người kêu đến Cha mình mà phân trần rằng : « Lạy Cha, Con đã làm cho thế gian biết danh Cha, Con đã làm hoàn tất việc Cha nầy phú cho Con ; máu Cha đã ban thông lưu trong gân cốt Con, thì Con đã đổ ra hết ráo chẳng còn giọt nào. Con hồng sinh thì, nhưng nếu có lẽ đặng thì Con còn khao khát muốn làm nhiều hơn nữa cho Cha. »

Nhơn bởi Đ C G hằng chỉ lo đều ấy, nên cũng đã truyền dạy môn đệ mình phải cầu nguyện hôm sớm cho **danh Cha cả sáng**.

—Ta nghe vậy, thì phải hiểu Rất thánh Trái tim kính mến Đ C Cha vô ngần, và những ân cần lo cho danh Cha mình cả sáng mà chớ. Vậy thì ta phải đem lòng tin thật sự kính mến Đ C T và cùng sự sốt sắng ái mộ làm sáng danh Chúa là hai đều liên lạc làm một chẳng lìa nhau đặng. Kẻ nào thật lòng kính mến Chúa thì cũng chịu khó ra công làm thế nọ cách kia cho danh thánh Người lừng lẫy hiển vang, cho Nước Người trị đến khắp bầu thế giới. Vì là danh cực thánh chín phẩm trên trời, muôn dân dưới thế, chí nhần khắp hỏa ngục phải khâm phục sắp mình; là danh làm cho chúng tôi kiên bền lòng sở cậy, thêm sức cho người yếu đuối an dạ dựa nương. Bởi đó cho nên ta thấy các thánh Tử đạo thà chịu bắt bớ, phải mất hết của cải, bị lột chức quờn sang trọng; thà mắc phải gia hình kèm khảo phân thân chết khổ, chẳng thà nghe theo tà nịnh cho mình sống vinh vui sừng, còn để Chúa phải khi chê tối tăm. Nên đã từng thấy nhần tiền có nhiều người nam nữ giữ đạo chín chắn an cư tại nước nhà thì chưa phĩ nguyên sốt mến, nên từ giả cha mẹ thân bằng cố hữu, bỏ lạc nghiệp quê nhà mà dựng mình đi tu hành, có kẻ vô

thấu tột rừng xanh, người thì lặn lội qua phương Nam, lên Bắc cực ở lộn cùng dân mừng, dân nghịch tặc : bao nài khổ hạnh cam lòng sống chết, cho được giảng dạy người tha bang dị sở biết cùng kính mến Chúa Trời là Đấng sanh thành vạn vật thưởng phạt vô cùng.

Bởi đâu phò kẻ ấy là người có xác thịt mỏng dòn yếu đuối như ta mà làm nên những sự quá khứ tự nhiên như vậy ? Chẳng qua là bởi vì phò kẻ ấy có lòng kính mến Đ C T quá lắm thì muốn cho danh Chúa càng ngày càng sáng, cùng ước cầu cho hết mọi người cũng vì với mến yêu Chúa mình với nữa. Phò kẻ ấy nông công ra sức mở mang Nước Đ C T, cho sáng danh Người một ngày một hơn, như câu kinh mình nguyện xin thường theo ý Đ C G đã dạy rằng : **Lạy Cha chúng tôi ở trên trời, chúng tôi nguyện danh Cha cả sáng, Nước Cha trị đến, vâng ý Cha dưới đất bằng trên trời vậy.**

Bằng về chúng ta là con nhà giáo như giữ một đạo, thờ một Chúa, có một đức tin cùng chịu phép Rửa tội như nhau, thì ta hãy hỏi lấy mình có nắm giữ đức tin cùng đức kính mến Chúa như vậy cách nào chẳng ? Ta có chịu khó làm một hai việc gì hay là có tốn hao bao nhiêu mà làm cho sáng danh Chúa,

cho nước Chúa trị mở thêm ly tắc nào chẳng? Ít nữa là khi thấy người ta sa phạm tội, xúc phạm tới Chúa tới đạo thánh cách nào, thì ta có động tình xót dạ hay chẳng? Ôi, ta xưng mình là con riêng Đ C T và năng kêu Chúa là Cha : **Lạy Cha chúng tôi ở trên trời**, mà chẳng hữu tình với Chúa, hãy còn xa đàng các thánh là tôi ngay con thảo Chúa, là thể nào !

Trong Sấm truyền cũ có thuật lại ông MATHATHIAS thấy một đấng GIUDÊU vưng lịnh vua dữ ANTIÔHÔ mà tế bực trong thành Modin, bỏ giải răn kính sợ Đ C T, thì người đau lòng quá mà chẳng chịu để đấng phản Chúa mình sống an, lại cả dám rao truyền qui tập các kẻ còn lòng đạo trương cờ chống trả kẻ dữ, mà ứng nghĩa Thiên-Chúa chí tôn. Còn trong Sấm-truyền mới nói ông thánh PHAOLÔ khi thấy thành Athêna là thành rộng lớn mà thờ phượng bực thần hết thấy, thì bức tức xốn xang trong lòng lắm. — Đời nay người ta lo lắng nghề nghiệp cơ xảo máy móc, buôn bán phong lưu sung sướng, song cũng có muôn vàn nam nữ ở giữa thế gian chuyên cần việc đạo hạnh, phụ giúp việc lành phước đức chẳng nề tổn của nhọc thân, có ý lập nước Hội-thánh cho danh Cha cả sáng. Còn trong anh em ta đây, dầu hay tới nhà thờ làm việc Đ. Bà, làm thánh Trái tim, nhưng mà lớp thì ươn ể trễ

tràng, lớp thì đứng đứng vô sự, chẳng xem sao đạo thánh phải thế nào, nước Chúa trị từng ngật làm sao! Vậy thì chúng ta hãy sắp mình chịu tội trước mặt Rất thánh Trái tim Đ C G là Đấng hằng ước ao đốt lửa kính mến Chúa Trời trong lòng mọi người, và nguyện rằng: Lay Rất thánh Trái tim hay đốt lòng thiên hạ, xin đổi lòng con nên mới cùng châm lửa yêu mến Chúa cho nó cháy liên, thì tự nhiên con sẽ khát khao vác thánh giá theo Chúa, và ái mộ phần rồi mình cùng phần rồi kẻ khác mà chớ, Amen.

Luật Dòng Đức CHÚA GIÊSU chỉ lo cho sáng danh Đ C T thêm luôn (1) Cho nên các Cha Dòng ấy hằng học hành cho thông suốt mọi lẽ tinh thông, văn chương chữ nghĩa, đủ các nghề văn minh, mà làm sáng danh Chúa, lại phú mình vưng lĩnh Đức Giáo Tông mà đi giảng đạo khắp tứ phương thiên hạ; như ông thánh PHANXICÔ XAVIE đem lời ÊVANG truyền dạy tới rớt cõi Phương đông này; ông thánh PHERÔ CLAVER làm Tông-đồ cùng buộc mình làm đầy tớ dân mọi kì linh ở miền Trung ươn Thế giới mới. Hễ đi tới đâu thì uốn mình theo khúc vậy khúc ngay, tân khổ mấy cũng chẳng nao lòng; bị ví bắt nơi này thì kiếm thế lập nước Chúa nơi khác. Có tích Cha DE NOBILI là

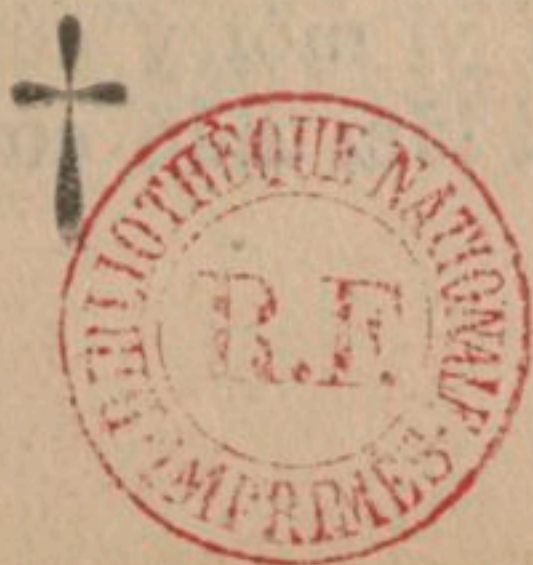
(1) Ad Majorem Gloriam Dei (A. M. G. D.)

cháu Á thánh BELLARMINO, bà con gần với một
vì Giáo-Tông, cùng là dòng tôn thất; khi được
sai đi giảng đạo thành Madnré, bên Ấn-độ, năm
1605, thì tìm các cách các thói mà nói về Chúa
tể đạo thật, cho đến đổi xin phép bề trên mình
mà ăn mặc theo hạng sai cầm chay khổ hạnh :
ở trong chòi nhỏ, kiêng cử thịt cá luôn, không
hề uống rượu, cạo đầu, vận chần vấn khăn
vải dà, đi guốc dép kỳ dị cực khổ, mà còn
phải chịu bắt bớ hành hà vì đạo thánh nhiều
cách nữa. Nhưng Cha ấy bền chí chịu khổ
khó cực khổ quá như vậy lâu năm cho đặng
dịp an ủi giảng khuyên kẻ lớn và dạy dỗ trẻ
thor ngây. Giảng đạo cực khổ như vậy lâu
năm lắm mới thấy đồ được một ít người tin
đạo Chúa quí gối trước ảnh Chuộc tội, thì
cũng đủ cho lòng Người mừng rỡ cảm tạ đội
ơn Chúa quá bội.

Ấy những kẻ có đạo sốt sắng mạnh đức
tin, thì hằng chăm nom tìm thể làm sáng danh
Chúa cả trong hết mọi sự là thể ấy, để cho
ta noi đòi bắt chước.

Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã
ban cho chúng tôi được ơn phần rồi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời
đời. Amen.

Ngày mười hai

Rất Thánh Trái Tim Đ C G
ước ao phần rỗi linh hồn người ta

Khi Chúa cứu chuộc hấp hối lên tiếng kêu rằng: **Tôi khát khao**, có phải là biết chắc sẽ có người nào thương tình đem trao nước cho mình uống sao?

Đ C G than lời ấy, âu là muốn nhắc lòng trí ta tưởng đến sự khát khao bởi lửa đức thương yêu đốt cháy trong Trái tim Người nữa. Ấy vậy thì cũng như thể Chúa kêu những kẻ có tội mà rằng: Hãy coi trong xác Tao, không còn chỗ nào mà chẳng đau đớn; coi lại trong đời Tao chẳng có nơi nào mà không chịu ốc nhục hèn hạ; Trái tim Tao tỏ cho con thấy tội bực yêu mến con cho tới đời đời! Nhưng mà nếu có thể đặng thì Trái tim này còn khao khát chịu và làm thêm cho con; còn sẵn lòng muốn thương khó chịu nạn dư ngàn cách dữ dằn hơn nữa cho con nhờ.

Hẳn thật Trái tim Đ C G ước ao cho loài người được rỗi linh hồn và hưởng phước thanh nhàn vui vẻ vô cùng trên thiên đàng mà chớ. Chúa bởi trời đã xuống thế làm người mặc lấy lột tội hèn và mang danh phận Cứu thế, là vì một ý cứu vớt linh hồn thiên hạ cho khỏi lằm than cơ khát đời này và đời

sau vô cùng. Theo lời ông thánh GIOAN Tông-
đồ dạy, thì Đ C T chẳng sai Con mình
xuống thế gian mà đoán phạt thế gian
đâu, song cho đặng cứu thế mà chớ. (1)
Lại như lời thánh cả PHAOLÔ truyền thì Đ C T
là chính đấng sẽ sửa lại mọi sự thiệt hại bởi
tội tổ tông mà ra, và có một Đ C G có quyền
có phép cứu chuộc loài người mà thôi. Bởi
vì CHÚA KIRIXITÔ muốn cứu thế nên đã chịu
khó nhọc nơi trần cấu thế gian ba mươi ba
năm, đã làm gương sáng mọi nhơn đức, đã
giảng dạy đàng ngay lẽ chánh nơi nọ xứ kia,
cùng làm nhiều phép lạ, lập phép Bí-tích cho
thế gian nhờ, sau hết chịu nạn chịu chết đau
đớn tất tưởi, cũng bởi lòng thương yêu muốn
cứu chuộc thiên hạ. Thật những sự Chúa
Cứu thế đã làm và đã chịu thì nhiều quá bội,
dầu vậy mà khi hấp hối mong sinh thì trên
thánh giá còn kêu cả tiếng rằng: **Khát khao;**
thì tiếng ấy cũng chỉ lòng Người những khao
khát phần rồi ta chẳng khi dừng.

Cũng vì khát khao muốn cho mọi người
đặng rồi linh hồn nên Đ C G đã lập phép Bí-
tích tha tội, nhứt là phép Bí-tích Mình thánh
Người, để cho những kẻ nào chịu nên sẽ
được sống miên trường trên quê vức thật
Thiên đàng. Cũng vì khát khao cứu chữa

(1) Joan. 3: 17.

linh hồn, thì Đ C G trải dạ yêu đang mở Trái tim mình ra cho loài người thấy tốt lòng yêu mến mà chạy vào ẩn mình trong ấy như đồn lũy vững vàng kiên cố, hầu được an nhàn khỏi mọi chước kẻ thù, như Chúa phán dạy khi hiện ra rằng : « Tao ước ao tỏ Trái tim ra để cho mọi người nhờ những ơn phước cùng những công nghiệp vô cùng bởi Trái tim Tao, và khỏi hư mất đời đời mà nhờ phần rồi thấy thấy. » Ôi, ai suy cho thấu Đ C G có lòng thương linh hồn ta và mong mỗi ước ao cho ta được rồi linh hồn là đường nào ! Chúng ta nghe rõ sự tình mà đem lòng cảm mến đội ơn Người cho xứng thì phước cho mình là ngần nào !

— Anh em đã nhớ lại lời Chúa than rên khát khao, cũng đã hiểu ý nhiệm Chúa khát khao cho mình kính mến Người và nên thánh, thì khá tua men đến gần Thánh giá mà đưa cho Người uống một chút nước cho giảm khát, cho bớt nóng nảy cực lực : Ấy là hãy giục lòng mình mến thương Chúa cho thật, cùng lo nên trọn lành nên thánh thì là đều Trái tim Người những ước mơ kêu cầu. — Vậy ta hãy soi gương bắt chước Đ C G mà chịu khó giúp đỡ cùng cầu cứu linh hồn người ta với nữa. Ta nhờ ơn Chúa mà giữ đạo chánh và biết đang rồi linh hồn là ơn trọng quá hậu ;

thì anh em ta phải thăm nhớ nào khuây, cùng hãy trải dạ yêu người; là nhớ còn muôn vàn kẻ khác Đ C T đã sinh ra nên giống hình Chúa, và Con một Người đã đổ hết máu châu báu mình làm giá cứu chuộc, nhưng chưa chịu biết Chúa Trời, còn thờ lạy bụt thần ma quỷ, sa mê theo xác thịt thế gian mà phải sa hỏa ngục hằng hà sa số. Vậy cho nên ta phải thương thăm Rất thánh Trái tim, phải xót phận khốn nạn những linh hồn ấy mà ra sức cứu giúp khi thì nhờ sự cầu nguyện, kêu xin Chúa soi trí mở lòng chỉ dẫn kẻ lạc lối, như bà thánh TERÊSA cùng phò người hơn đức; khi thì làm gương tốt, lấy lời khuyên dỗ kẻ mê muội lỗi lầm cho biết khử tà qui chánh.

Nếu mà ta lo lắng cứu nhiều linh hồn được rồi như thế ấy, thì là mua sắm những hòn ngọc châu báu mà nhận kết vào mũ triều thiên cho mình đời sau, lại làm phí chi đẹp ý Trái tim Chúa biết là chừng nào. Xưa thì các thánh Tông-đồ, rày là những đứng nổi quyền các thánh ấy hằng giải dầu khó nhọc cả đời, những liều mạng hao tổn của cải, đành mất danh giá chức quờn, mà rui tìm linh hồn người ta; Mà ta lại chẳng muốn chịu cực độc ít kinh, mở vài lời khuyên dạy kẻ ngoại giáo người dốt nát cho biết đàng thật mà ăn năn trả lại thì sao?

Phụ giúp việc tông đồ như vậy, chẳng phải là một nhơn đức thêm mà thôi đâu, song cũng là **phần việc thảo**, là **việc công bình nữa**, bởi vì Đ C G KIRIXITÔ có ban phát cho ta đủ mọi ơn cùng sức lực theo đúng bực mình. Vậy ta đã thọ ơn Chúa, thì phải lo đáp ơn trả thảo, là dắt dìu nhiều kẻ xiêu lạc được hưởng nhờ công linh cứu chuộc mà chớ. Vả lại khi ta kiếm được linh hồn nào hay là gia đạo nào mà dựng cho Chúa, thì những linh hồn ấy sẽ chúc tụng ngợi khen Người giùm cho ta đời này và đời sau nữa. Làm như vậy là **tìm nước Đ C T trước** thì mọi sự khác sẽ thêm cho tràn trề. (1) Làm như vậy thì sẽ nghe Chủ vườn nho kêu thưởng mà rằng: **Bay hãy đi làm trong vườn nho Tao thì sẽ được tiền công chẳng sai.** (2) — Suy như vậy rồi nghĩ lại: bấy lâu nay tôi những lo ích kỷ, chẳng muốn tra tay làm sự gì cho ai nhờ phần rỗi, thì đáng buồn đáng trách! Xin Chúa ban ơn cứu giúp tôi đặt sức bỏ tình uơ ể việc Chúa, tính hay dựng việc linh hồn anh em tôi. Lạy Chúa tôi là đáng hăng có đời đời, Chúa sinh ra linh hồn các kẻ ngoại giáo, lại đã sinh ra nên giống hình Chúa tôi: Ở Chúa lòng lành vô cùng, ấy bây giờ những linh hồn ấy đang

(1) Matth, 6: 33. — (2) tb. 20: 47.

sa xuống đầy dẫy hỏa ngục thì làm thẹn thường cho danh Chúa tôi lắm, và thêm nỗi ưu sầu cho Trái tim Con Chúa rất đáng yêu mến!

Mà muốn làm việc tông-đồ như Rất thánh Trái tim ước ao, thì chẳng cần có chức tước hay là tốn tiền bạc cho nhiều, hay là phải đi đâu xa: một việc cầu nguyện, một sự chịu khó nghèo nàn, một cơn bệnh hoạn mà đứng vì ý ấy; hoặc góp tiền hội, bố thí ít nhiều tùy sức, thì được chung cùng việc Trái tim Chúa sở cậy. Như Hội Tăn-giáo rày thành chung trong khắp dân có đạo, mà thuở ban sơ rất nhỏ mọn: Do năm 1822 trong nước Phangsa có một nữ tên là PAULINE JARICOT nghèo khó, ra thân làm thuê ở mướn cho người ta; nghe thuật việc các Cha đi giảng đạo Phương đông phải thốn thiếu khốn cực mọi đảng thì động lòng thương, ước ao giúp đỡ các kẻ ấy hầu cứu nhiều linh hồn. Phận nghèo nàn mà nhờ ơn Chúa soi sáng, nữ này mới rủ chị em chúng bạn là những người đờn bà con gái hay đi làm công ở mướn hùn lại với nhau, góp mỗi tuần lễ một người là một tiền xu mà thôi: Lâu lâu có nhiều người bắt chước đặng vô thành hội, mà các giáo hữu Phương tây đồng lòng đưa nhau vào Hội này, cùng bố thí thêm ít nhiều mà gợi

cho các Cha giảng đạo ngoại quốc. Năm đầu tiên góp trong Hội được **hai muôn ba ngàn quan tây**. Tiền năm 1920 tới **hai mươi triệu**. Năm 1931 trong kỳ nhóm chung tại thành Rôma tính sổ hết thì đặng **năm mươi một triệu quan**. Những kẻ quản xuất trong Hội chia phân tiền ấy ra giúp việc giảng đạo khắp bầu thế giới, để làm nhà chung nuôi dưỡng học trò, lo việc châu nhưng, việc tấn hành đạo thánh. Từ ấy đến nay Hội Tấn-giáo đã cứu giúp được linh hồn người ta kể sao cho xiết, làm việc đẹp ý Rất thánh Trái tim biết là đường nào!

Các vị Giáo-Tông đã phê nhận cùng tặng khen việc Hội Tấn-giáo này lắm, lại ban nhiều đại xá tiểu xá cho những người hội hữu và những kẻ giúp lo công việc Hội. — Tới năm 1922 giáp một trăm năm từ khi bà PAULINE JARICOT mở việc lập hội này, thì đức Giáo-Hoàng PHIÔ XI ra sắc chỉ tặng khen cùng truyền dạy dõng dẫu mỗi việc Hội này về thành Rôma gần Tòa thánh, kể là **việc Giáo hoàng bầu chủ**, và kêu mời giáo hữu tứ phương giúp vô hơn nữa. Hội thánh lại đang lo tra xét tánh hạnh cùng công đức bà phu nơon này cho đặng tôn lên vì Á thánh; cũng như thuở Đ C G ra giảng đạo, đang ngồi trong đền thờ ngang thùng tiền để cho người ta đứng cúng, mà đã

thấy một bà góa nghèo bỏ vô có hai đồng tiền mà thôi, thì bắt cảm động mới kêu các môn đệ lại mà rằng: **Tao phán thật cùng chúng bay, bà góa nầy nghèo khó mà bỏ tiền vô thùng nhiều hơn hết... bởi đã lấy hết phần tiền mình nhín nhúc nhứt dụng mà cúng thí vô đó (1).**

Vậy đã tỏ chứng minh: hễ mình xuất ra phần nào mà phù trợ việc cứu giúp linh hồn người ta thì của ấy chẳng hư mất khi nào lại đặng vui lòng phỉ dạ CHÚA GIÊSU Cứu thế ngàn trùng chẳng sai.

Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rồi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen.

(1) Marc. 12: 43.

Ngày mười ba

**Rất Thánh Trái Tim Đ C G ước
ao cho người ta kính mến
Trái tim mình.**

Đ C G ra đời làm người ta cùng chịu nạn chịu chết phòng cứu chuộc thiên hạ; ấy là vì có lòng thương yêu loài người vô cùng vô tận mà chớ. Nhưng mà theo lẽ thừa hưởng: ai chịu khó cực hay là tổn hao sự gì cho đáng cứu giúp người nào, thì cũng muốn kẻ ấy ghi lòng nhớ tới. Ấy là tình chung con người thì như vậy.

Cho nên khi Chúa đứng trên thánh giá, thấy hồng hoàn tất việc chuộc tội cho thiên hạ mà còn thở than kêu khát, thì cũng chỉ nghĩa Người ước ao cho lòng trí mọi người nhớ tưởng công ơn mình cứu chuộc luôn, chớ quên, kéo ra tình người phụ phàng công linh đường ấy, thì đã uổng công cứu thế lại không sinh ích lợi nào cho phần hồn mình. — Đến sau qua tới Đời mười bảy Đ C G như muốn nhắc lòng người ta nhớ đều ấy thì đã hiện ra mở bày tâm tình mình mà than rằng: «Đây là Trái tim đã yêu dấu người ta thối quá... mà nó chẳng biết ơn Tao». Lời Chúa thở than sau đó hiệp đối cùng tiếng Chúa kêu khát khao thuở trước lắm. Vậy bởi Đ C G ước ao cho loài người biết ơn trả hiếu,

mà người ta cứ một bề lĩnh lắng không màng tới, nên ra như ép Người phải tỏ mình mà than phiền hầu giục bảo loài người tỉnh thức lo đến Trái tim hơn lành hay thương quá hậu.

Vậy kính mến Rất thánh Trái tim là đều hảo tâm Chúa lắm, còn lo cho kẻ khác tôn trọng Trái tim lại càng làm phỉ lòng toại chí Chúa hơn nữa, như có lời bà thánh MARGARITA ký lay rằng: «CHÚA GIÊSU đã cho tôi biết ơn Người sẽ ban cho kẻ nào chịu khó khuyên dụ kẻ khác kính thờ Trái tim mình; mà những ơn ấy thì rất trọng và rất nhiều, sức tôi kể chẳng xiết. CHÚA GIÊSU lại cho tôi biết tên những kẻ có lòng sốt sắng khuyên bảo người ta kính tôn Trái tim thì đã ghi tạc vào Tim cực thánh Người luôn, không hề bôi tẩy bao giờ». Bởi bà thánh này gẫm suy sự Chúa ước mong người ta giục bảo nhau kính thờ Trái tim Người, và hằng nhớ những ơn trọng Đ C G hứa ban cho những người nào khuyến dụ kẻ khác thành kính Rất thánh Trái tim; cho nên người những chuyên trì lo cho Trái tim Chúa được mến yêu kính ngợi hết lòng hết sức. Đây không có ý kể ra hết những phương pháp cách thế bà thánh MARGARITA hay bày mà xui giục an ủi nhiều kẻ kính thờ Rất thánh Trái tim, một nói sơ qua lòng người cần mẫn lo liệu mở việc lành này chí tình sốt

sáng đến đôi người dốc quyết «dầu phải chịu khốn nạn thể nào, dầu phải nhọc nhằn lao khổ mấy thì cũng đành lòng, miễn là có được nhiều người kính mến Trái tim Chúa, là phỉ dạ.» Trong bức thư bà thánh này gửi cho bà bề trên Dòng mình, thì trích lược những lời này: « Tôi thấy có nhiều người kính thờ và làm sáng danh Trái tim Chúa, thì bắt vui mừng quá bội. Tôi chẳng ước ao sự gì dưới thế này sốt, một ước trông cho mọi người yêu mến trả thảo Trái tim mà thôi. Chẳng những là tôi sẵn lòng chịu mọi sự khốn khó ở đời này, mà lại tôi vui mừng chịu cho tôi hình khổ đời sau, ngõ để thêm số nhiều kẻ kính thờ Rất thánh Trái tim. Tôi thà chịu mọi sự khó mà an ủi khuyên lơn cho có nhiều người tôn kính Trái tim ở dưới đất này, chẳng thà làm thiên thần SERAPHIM châu chực Đ C T trên nước thiên đàng.» Ấy thật là những lời rất nồng nẩy mong mỗi khát khao cho được đa số kẻ kính mến Trái tim Đ C G; ta khá nhện vào lòng mà ước cầu khẩn nguyện như thể ấy.

Chẳng nói đến thế kỷ hai mươi này là đời hưng sùng kính thờ Trái tim CHÚA KIRI-XITÔ trong mọi bức khắp mọi nơi, song coi lại mấy đời trước khi Đ C G hiện ra tỏ Trái tim mình, thì thấy biết là mấy đấng như hiền

mấy vì thánh nam nữ, đã thấm tình sốt mến tới tận tâm ái Chúa Cứu chuộc cũng như làm vậy. Ngày kia ông thánh TOMA AQUINÔ hỏi thăm ông thánh BONAVENTURA học những sách nào mà thông minh viết hay thể ấy, thì thánh Tấn-sĩ chỉ ảnh chuộc tội mà rằng: Ấy là nguồn suối tôi mò cho thuộc biết đó; tôi học Đ C G, và học một mình Đ C G chịu đóng đinh đó. » Câu trả lời ấy chỉ căn cứ làm sao mà thánh hơn khi nói về Trái tim Chúa phải linh đằm thì làm động lòng êm tai, mà mọi người muốn trú ẩn trong ấy, và chạy tới núp mình cho khỏi lòng khoái chí. Thánh này lại gọi Trái tim Đ C G là kho trữ đầy thứ rượu thơm tho ngọt dịu, là cửa Thiên đàng, là kho tàng tích sự khôn ngoan cùng sự yêu mến đời đời. Đoạn kết câu rằng: « Ở linh hồn Đ C T sanh dựng giống hình ảnh Chúa, nỡ nào người cầm mình lại vậy hoài? Chúa Cứu chuộc mình đáng mến đã mang dấu tích vì người, muốn hiệp làm một cùng người, sao người chậm trễ không bươn tới Người cho mau vậy! Bởi Chúa ngậm ngùi mến thương người quá, nên để đâm tét nương long ra mà cho người Trái tim mình! Ở con người, hãy tin tôi, hãy kết hiệp linh hồn mình cùng Trái tim CHÚA KIRIXITÔ, thì sẽ thấy mình được phủ phê khoái lạc là dường nào! Hãy làm như vậy thử coi. »

—Trong mười hai ơn cả Đ C G hứa ban cho những kẻ thành kính Rất thánh Trái tim, thì có hai lời hứa này: **Tao sẽ ban cho các hàng Đạc đức dâng ơn mũi dạ đá chai**, là dâng ơn riêng làm cho lòng người cứng cõi ra mềm mại dịu dàng biết động tình thối hối ăn năn ; lại **những kẻ mở đàn sốt sắng này thì Tao sẽ tạc tên chúng nó vào Trái tim Tao mà chẳng hề bôi tẩy** ; Thật là những lời Chúa hứa có bằng cứ đích thật. Song chớ tưởng lời hứa ban ơn trọng vọng như vậy cho một mình hàng đạc đức mà thôi đâu. Trong mấy giấy tờ bà thánh MARGARITA MARIA để lại thì nói lời hứa ấy chỉ rộng đến « những kẻ nào lo việc rồi linh hồn » nữa. Vậy hết thấy dầu đứng làm thầy cả dầu là bổn đạo thường mà lo việc phần rồi kẻ khác, thì cũng đều dâng nhờ ơn Chúa hứa đó nữa.

Xưa khi Chúa còn ở thế này có sai các thánh Tông-đồ đi từ hai vô ra các làng giảng về **Nước Đ C T đã đến**. Các thánh môn đệ thấy thiên hạ tuôn đến nghe giảng, mình dâng chừa đã nhiều tật bệnh, cứu mấy kẻ khỏi quỷ ám, thì khi trở về nhà dầu mệt mỏi lắm cũng khoan khoái mừng rỡ khoe lại tự sự ; Đ C G bèn tỏ mặt vui rước pho ông ấy và phán rằng : **Song bay hãy vui mừng vì tên bay đã ghi trên trời rồi.** (1) Phước thay,

(1) Luc 10 : 20.

dạng Chúa đem tên mình vô sổ hằng sống là ơn trọng vọng vinh hiển vô cùng ! Mà nếu đang khi ta còn ở chốn phạm trần, ta biết lo cho tên mình ghi trong Rất thánh Trái tim, mình có chỗ nương dựa thiết tha ân ái trong tim Chúa, thì khoái lạc dịu dàng biết lười nào kể cho xiết ! Lạy Đ C G nhưn từ, xin nhậm lời tôi nguyện ; xin ẵm tôi trong thương tích Chúa ; xin chớ để tôi lìa khỏi Chúa.

Lần kia bà thánh GIÊTRUĐÊ thấy chị em đi nghe giảng hết, còn mình mắt bệnh nằm liệt thì than thở cùng Đ C G rằng : Lạy Chúa rất mến, con muốn nghe giảng quá mà đi không nổi. Chúa bèn lên tiếng rằng : Ờ con yêu dấu, con muốn nghe Cha giảng cho con chẳng ? Thánh nơn liền thưa lại rằng : Con vui mừng lắm. — Thì Chúa đề người dựa trên Trái tim mình. Bà thánh ấy dựa nghi đó thì lấy làm êm thắm khoái chí, một giây nghe Trái tim Chúa nhẩy hai cái cách lạ dịu dàng quá bội. Chúa mới cắt nghĩa cho người rằng : Mỗi cái nhẩy như vậy thì làm việc phần rỗi ba cách : Cái nhẩy thứ nhứt lo làm việc phần rỗi những kẻ có tội ; cái thứ hai lo cho phần tiêu rỗi những kẻ lành. Hễ nhẩy lên cái thứ nhứt thì Tao chuyển cầu Đ C Cha, can gián con Người thanh nộ kẻ tội nơn, mà đem lòng thương xót ; đoạn Tao kêu các thánh chuyển cầu cứu chữa,

và mời kẻ có tội ăn năn trở lại. Nhảy lên cái thứ hai thì Tao mời Đ C Cha vui mừng cùng Tao, vì đã dùng máu Tao mà làm lợi, cứu được các người lành rồi đó, nên rày Tao vui mừng bởi gặp trong lòng pho kẻ ấy nhiều điều khoái lạc lắm. Rồi truyền dạy các thiên thần hiệp ca tán tụng với những kẻ lành và bảo kẻ lành cứ lo tấn tới thêm hơn nữa...»

Vả lại nếu có ai trong giáo hữu vô thể bất lực mà lo cho có nhiều người thành kính Trái tim cực trọng, thì còn nhờ được hai phương rất dễ dàng thần hiệu này: Một LÀ, Năng nguyện cầu Đ C Cha xin cho cả và thiên hạ kính thờ Rất thánh Trái tim, bởi vì Trái tim Đ C G làm sáng danh Chúa Cha hơn các thánh thiên thần cùng các thánh Nam Nữ bội phần. Hai LÀ khuyên giục người ta kính mến Trái tim: hễ gặp dịp nào tiện, thấy ai mà có lẽ mình an ủi dạy bảo được thì chớ bỏ qua, vì nhiều khi nhờ một lời nào, một hai việc tâm thường mà cũng đủ giục lòng người ta mến yêu trả nghĩa Rất thánh Trái tim cho đến trọn đời. Như thuở ban đầu bà thánh MARGARITA muốn mở việc kính thờ Trái tim thì lo vẽ nhiều hình ảnh Trái tim nhỏ mà phân phát ra cho chị em cho kẻ nọ người kia hầu ái mộ Trái tim Chúa. Rày có nhiều kẻ bắt chước cách ấy thì ra tiền sắm mua ảnh tượng, áo

Trái tim cho nhà kia người nọ, là cách giảng rao nước CHÚA GIÊSU Trái tim, và đem phép lành cho những nơi có chun hình ảnh Người mà thờ kính.

Chớ chi lòng ta cháy lửa yêu mến Trái tim Chúa, ắt là dễ thông lửa ấy ra cho kẻ khác với nữa!

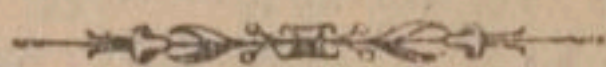
Ngợi khen Trái Tim Đ C G. vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rồi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen!

Ngày mười bốn

Rất Thánh Trái Tim Đ C G ước ao
cho người ta kính thờ mình
trong phép Thánh-thể.

Hễ linh hồn nào sốt sắng tôn kính Rất thánh Trái tim, thì ái mộ kính mến Mình thánh Chúa nữa, vì phép Bí-tích Thánh thể và phép kính thờ Trái tim đều hiệp liên lạc cùng nhau. Nhưng mà cung kính phép Mình thánh Chúa là thờ kính cả và Xác thánh CHÚA KIRIXITÔ sống, gồm trọn tính Đ C T và tính người ta đang ngự thật trên bàn thờ, đáng cho mọi người kính lạy thờ phượng. — Còn tôn kính Rất thánh Trái tim thì chỉ thờ một Trái tim CHÚA KIRIXITÔ, còn sống hiệp cùng linh hồn Người, thành một thể cùng Ngôi thứ hai: mà có ý tưởng đến và kính thờ tấm lòng Người đã thương mến ta xưa nay luôn.

Đ C G tỏ tấm lòng mến thương ta tỏ tường khi chịu chết mà chuộc tội ta, khi chịu đâm cạnh sườn long cho khai bách ra mà sinh nên Hội-thánh cùng các phép Bí-tích, nhưt là phép Thánh-Thể để nhắc lại sự Người đã chịu nạn chịu chết và sống lại, mọi ơn cứu chuộc, và nuôi dưỡng linh hồn ta, cho ta có của cầm sẽ đặng sống thật đời đời.

Vậy nếu ta muốn thành kính Trái tim thì phải sốt sắng kính thờ phép Minh thánh Chúa cho hết lòng hết sức ; vì có nơi nào mà Trái tim CHÚA KIRIXITÔ sống thật toàn hảo trọn vẹn bằng trong phép Thánh thể sao ? Ấy là đền Rất thánh Trái tim ước ao dạy bảo rõ ràng khi phán cùng bà thánh MARGARITA rằng : « Tao nóng nẩy khát khao cho người ta kính thờ Tao trong phép Thánh-thể, mà không gặp đặng mấy ai ra sức trả nghĩa lại hầu làm cho Tao giảm khát như lòng ước mơ. » Lời ấy cũng tiếp đối với tiếng Chúa rên than khát khao trên thánh giá xưa mà chớ. Vậy thì đã rõ lòng Đ C G ước ao cho người ta yêu mến kính thờ phép Thánh thể là dường nào !

Chúng ta phải kính chuộng và thờ lạy phép Thánh-thể, vì là Cửa nhứt hảo cực trọng bởi tâm lòng Chúa Cứu thế đã bày cùng ban ra. Ông thánh TÔMA thánh sư dạy quả quyết Đ C G lập phép Bí-tích này là tỏ bày lòng Người yêu mến loài ta rất thiết tha quá bội không lẽ làm đặng sự gì mà chứng miên tình thương hơn nữa. Bởi đó cho nên CHÚA KIRIXITÔ ngự trong phép Thánh-thể có phép cả đòi mọi người phải đi bái yết cảm tạ thờ phượng mọi giờ mọi cách. Mà hỡi ôi, thường thì thấy con người ta vưng nghe thừa đối với Chúa mình làm sao ?

Thấy loài người lớp thì không nhìn biết có Chúa ở giữa mình, lớp trở lòng bày bề lạc đạo, như phe phản giáo gọi là «**tin lành**» mà chẳng chịu tin Đ C G ngự thật trong phép Bí-tích dấu yêu này. Còn những kẻ có đạo chính mà trề nải ra xấu xa lại từ bỏ Chúa Trời mình tin thờ bấy lâu; trước còn xem lễ Chúa nhật, rước lễ Mùa Phục-sinh, rày hồ người không dám vô nhà thờ nữa; có lẽ nào phải tới nhà thờ với người ta theo phép, thì mắc cỡ coi bộ lở làng chẳng dám tỏ đức tin. Thật đáng buồn phiền cho Trái tim Chúa lắm! Ít nữa là, ở những linh hồn còn mến tin CHÚA GIÊSU Thánh-thể, hãy cầu khẩn nguyện cho pho chúng lỗi lầm xiêu lạc ấy. Năm 1910 tại thành Cuernovaca trong nước Mexique, có một người liệt gần chết mà cứng lòng không muốn chịu phép nào trong đạo. Người ta rước cho một Cha về Dòng Chúa Cứu thế, thì kẻ liệt ấy cứ đuổi không chịu nghe. Cầu nguyện đọc kinh dỗ dằn ngoan ngùy thể nào cũng ra vô ích. Kẻ liệt ấy cứ nói để nó chết mất linh hồn đời đời mà thôi. Thấy cả thấy cứng cỏi chấp nê quá vậy, mới sắp ra về, song trí bắt muốn kêu xin trái tim CHÚA GIÊSU Thánh-thể, nên bày biểu cả nhà hiệp cầu nguyện như vậy, thì hết thấy quì gối giăng tay đọc 5 kinh Lạy Cha, 5 kinh Kính mừng xin cùng Trái tim Thánh-thể: hể đọc

một kinh Lạy Cha một kinh Kính mừng thì kêu thêm rằng : **Lạy Trái tim Chúa Giêsu Thánh-thể, xin thương xót kẻ ấy.**— Ơn Chúa lạ lùng! Đọc kinh cầu nguyện vừa rồi, người liệt trở lại liền; khóc tẩm tức, xin mọi người tha lỗi và hôn mền ảnh chuộc tội thiết tha; đoạn xưng tội, chịu đủ các phép Bí-tích cách sốt sắng rồi sinh thì như người thánh vậy!

Anh em là hạng kẻ tin vững vàng có Đ C G ngự thật trong phép Thánh-thể, thì hãy nhớ nếu mình có đức tin về Chúa ngự thật trong hình bánh rượu làm vậy, là ơn riêng bởi trời ban xuống mà thôi, nên phải năng cầu xin cho mình càng đặt mạnh tin hơn nữa, mà rằng: **Lạy Chúa, tôi tin, song xin Chúa giúp sức cho tôi tin.** (1) Vả nhưn đức tin này cũng như các nhưn đức khác, là phải thường làm việc xứng hợp mới thành nhưn đức, mới nở nang thêm đơm mạnh mẽ. Vậy cho nên chẳng những phải cần chuyên đi nhà thờ xem lễ, rước lễ, viếng châu Chúa; mà lại đừng bỏ qua những việc tỏ đức tin bề ngoài, như khi gặp thầy cả đem Mình Chúa cho kẻ liệt thì hãy kính lạy Đ C G đi qua đó,— đi ngang trước nhà thờ nào, hãy kính chào Chúa ngự nơi ấy, — bằng gặp thầy linh-mục cũng khá chào

(1) Marc. 9 : 23

kinh vì là đấng mỗi ngày còn làm phép lạ như CHÚA KIRIXITÔ đã làm thuở ban sơ trong nhà tiệc ly;— nhứt là phải thấm tình hiểu ý ĐCG trong phép Thánh-thể, mà rắp lòng yêu sự Chúa yêu, ghét sự Chúa ghét: Chúa thì yêu mến linh hồn trên hết mọi sự, và ghét gian tà tội lỗi vô ngần. Vì vậy nếu ta muốn làm phi chí Trái tim Chúa, thì trước hết phải chịu khó xa lánh đàng tội và ra sức tập tành hơn đức cho được nên thánh; sau nữa chung cùng phụ giúp việc phần rỗi người ta và ngăn can những kẻ thuộc về mình kéo sa theo tội lỗi.— Lại ta phải vui mừng khi được dịp đi nhà thờ nọ tới cung thánh kia mà nghe giảng giải, kinh lạy phép Minh thánh Chúa vì là đều Rất thánh Trái tim chúc cầu sở mộ lắm.

Thuở Đ C G còn ở thế gian, lần kia người đi ngang qua xứ Samaria tới thành Sichar, thì mỗi một lần bèn ngồi lại bên giếng Gicob các môn đệ đi vô thành mua ăn. Xảy có một đờn bà xứ Samaria ấy tới mức nước đó, thì Chúa nói cùng kẻ ấy rằng: **Bà kia, cho tôi uống với** (1) Nghe Chúa nói vậy, ai nấy trong ta đều biết Chúa khát thiết mới cất tiếng kêu xin nước uống. Thì anh em ta phải đem lòng tin rày Trái tim CHÚA GIÊSU Cứu thế hãy

(1) Joan 4: 7.

còn khát khao cho người ta tôn kính mình trong phép Thánh-thể Bí-tích: Chúa ngự thật trong hình bánh còn cứ xin ta chút nước thấm giọng vậy luôn.

Ở các bạn hữu Trái tim, đời nay chẳng thấy bà Samaritana ấy, mà Chúa còn kêu khát với ta, thì ta khá lo RƯỚC LỄ cho thường, mới làm phỉ lòng Chúa, vì chừng khi Chúa tính lập phép Thánh thể đã có ý cho mình làm lương thực nuôi ta, cho ta được ở trong Người và Người ở trong ta; lại sau khi truyền phép này đã căn dặn ta mà rằng: **Bay hãy cất lấy mà ăn.** Vậy thì kẻ tôn kính Trái tim càng phải năng chịu lễ, cũng là theo lời CHÚA GIÊSU dạy biểu bà thánh MAGARITA đời sau rằng: « Nếu con dâng phép bẻ trên cho rước Cha trong phép Bí-tích bao nhiêu lần, thì con hãy lo rước cho đủ bấy nhiêu lần. » Bà thánh ấy vững giữ như vậy, nên hay nói rằng: « Giả như tôi chẳng được chịu Mình thánh Chúa thì tôi sống không nổi. » Các bốn đạo thuở đời tiên tấn chịu lễ hằng ngày, bởi hiểu ý Chúa lập ra phép Thánh thể, và muốn thêm đức tin vững vàng cùng đức kính mến cho sốt sắng một ngày một hơn. Đến đời nay tuy đức mến đã nguội, song ta cũng được thấy tợ mặt họ nọ họ kia trong nước Annam có đông hơn số ái mộ

đi rước Minh thánh Chúa cách sốt sắng mỗi ngày.

Ta phải hiểu rằng: hễ làm người giáo hữu thật lòng, dầu đã nên nhưn đức, dầu chưa cũng đều được rước lễ luôn. Người có nhưn đức phải chịu lễ hầu giữ sự kính mến Chúa liên, còn kẻ yếu đuối năng sa ngã lại cần nhờ lương thực thiên thần mà chữa tội và nên lành. Đừng sợ tiếng phong vân miệng thế hay đàm tiếu rằng: có rước lễ thường mà chẳng thấy khá hơn người trẻ nãi. Thế gian thì hay bao biếm bàn luận lỗi phải. Ta cứ hành chánh đạo, làm việc Rất thánh Trái tim sở hảo mà thôi.

Lại Hội-thánh hằng theo thừa ý Đ C G KIRIXITÔ, nên ra chiếu chỉ dạy đều dễ tiện mà khuyến giục « các giáo hữu bất luận bậc nào, hễ tới tuổi khôn biết kính tôn Minh thánh Chúa đều phải chịu lễ Mùa Phục-sinh, lại dâng dự tiệc Bánh Thánh-thể mỗi bữa nữa, mà không buộc giữ sự gì cho khó; chỉ phải có ơn nghĩa thánh là còn sạch tội trọng, và có ý ngay lành, nghĩa là: đi rước lễ chẳng phải vì quen lệ hay là cho được khen là tốt, một muốn kính mến Chúa, hoặc có ý bỏ tội, tập nhưn đức... bấy nhiêu thì đã đủ. Nào Rất thánh Trái tim và Hội-thánh có nài hà đi gì hơn nữa, mà sao anh em bỏn đạo chẳng chịu

khó đổi nghĩa Chúa cho phải đạo làm con! Thương thay, bấy lâu đã chẳng năng nắn tìm rước Chúa mình vào lòng thì chớ, lại mấy khi đi rước lễ, có dọn mình thể nào và cảm ơn Chúa làm sao, xin xét lại thử coi?

Lạy Đ C G, xin ban ơn cho tôi tin thật lời Chúa phán cùng bà thánh tâm phúc Trái tim Chúa xưa rằng: «Cha đã chọn lấy linh hồn con làm như thiên đàng cho Cha nghỉ ngơi dưới đất này; trái tim con hãy nên tòa cho Cha ngự liên.» Cùng xin Chúa khăng cho con biết dọn lòng mình làm tòa sống cho Chúa an ngự như bà thánh ấy, và có lòng khát khao rước Chúa hoài như bà thánh CATARINA SIENNA xưa. Bà thánh này sống đời mười bốn, chịu lễ mọi ngày mà còn ước ao khát khao rước Đ C G lắm. Nếu chẳng may mà hụt rước lễ một bữa thì người bứt rứt khát khao; dầu trễ phải đợi tới trưa, thì cũng trông đợi, chạy đi chạy về than đói, cho tới khi thầy cả trao Mình Chúa cho thì mới an vui tươi mặt lại.

Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rồi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen.

Ngày mườ'i lăm

**Rất Thánh Trái Tim Đ C G ước ao
sự chịu lễ thứ sáu đầu tháng,
mà đến những tội phạm
đến Trái Tim mình.**

Bài trước đã nói Đ C G dạy bà thánh MARGARITA MARIA ước lễ được nhiều lần chùng nào thì phải lo chịu cho đủ chùng ấy. Trong bày này doãn lại đoạn Chúa truyền thêm cho bà thánh ấy mà rằng: Hai là con sẽ lo ước lễ các ngày thứ sáu tuần đầu mỗi tháng cho đặn đến về những sự sỉ nhục Tao chịu trong phép Bí-tích cực thánh nội trong tháng ấy. Ấy là những lời CHÚA KIRIXITÔ phán dạy rõ ràng, mà xin ta ước lễ mỗi tháng ngày thứ sáu trong tuần thứ nhất, theo gương bà thánh tông-đồ Trái tim Người.

Bà thánh ấy biết ý Quan Thầy mình ước ao làm vậy, thì lo lắng cho thành việc mà an ủi Trái tim Người, liền xin bề trên phép ấy, song chẳng được thừa nguyện. Sau lâu lắm nhờ có Cha CLAUDE DE LA COLOMBIÈRE qua đó, người mới được phép ước lễ như lòng sở mộ. Song chẳng khỏi bao lâu đời bề trên khác, thì bà bề trên mới lại rút phép không cho người chịu lễ các ngày thứ sáu đầu tháng nữa, lại còn đem ra tra xét nhật các việc

người đã giữ bấy lâu. Mà khi nhìn thấy có dấu Chúa dự trong việc này thì mới ban phép cho người lại. Nhưng bà bề trên này đôi đi thì người bị cơn khốn khó khác nữa. Là tuy người làm thầy kẻ coi sóc các chị, mà cũng phải bà bề trên cấm không cho bày làm việc tôn kính Trái tim, nhất là không nên rước lễ ngày thứ sáu đầu tháng, bởi có nghe ít bà phản nản vân vân nói người bày đặt những điều mới lạ.

Song CHÚA KIRIXITÔ là Đ C T ra đời làm người đã sai khiến làm việc ấy, thì Người phải cai trị. Vậy cũng một khi ấy Chúa tỏ dấu cho biết cấm đoán như vậy là làm phiền lòng Chúa, cho nên để cho một chị trong nhà còn trẻ đang mạnh mẽ tên là ROSALIE VACHÈRE xán bệnh trượng, lần lần thành bệnh nguy tận tử. Bà thánh này cầu nguyện cho chị ấy an thuyên, song Chúa biểu người nói lại cho bà bề trên hay, tại muốn đẹp lòng dương thế mà cấm ngăn người rước lễ như thế ấy thì mất lòng Chúa đó ; nên Chúa quyết định nếu còn cứ ngăn cản việc lành ấy nữa, thì sẽ cắt chị liệt ấy đi. Có thật vậy : vừa khi bà thánh này đăng phép giữ lại những việc làm tôn kính Rất thánh Trái tim, cùng chị lệ ngày thứ sáu như Đ C G đã xin, thì chị nhà phước liệt ấy liền thuyên bệnh mà đăng mạnh khỏe lại

như trước. Ai nấy đều nhìn tỏ là thánh ý Chúa thì hết nghi ngờ là đều bày đặt mới lạ nữa. Lần lần thành ra thói lành đi rước lễ thứ sáu đầu tháng, mà sau có nhiều nhà phước về Dòng Đ Bà viếng bà thánh ISAVE bắt chước giữ như vậy. — Mà từ khi bà thánh MARGARITA này được phong lên Á-thánh, nhứt là khi Đức Giáo-Tông LEO XIII ra sắc dạy dung cả và loài người cho Rất thánh Trái tim, và giục bảo các Giám-mục các nước thế gian dùng mọi phương tiện theo thì theo xứ mà mở rộng khắp mọi nơi phép kính thờ Trái tim Đ C G, cùng lập những việc kính thờ này mỗi ngày thứ sáu đầu tháng như đã có giữ rồi nhiều chỗ xưa nay, thì các giáo hữu càng thêm lòng sốt sắng đua nhau rước lễ đầu tháng như Chúa Cứu thế tỏ ý khẩn nguyện.

Nay ta đã hân ngày thứ sáu đầu tháng là ngày Đ C G đã chọn cùng chỉ định cách riêng, thì hãy rắp lòng thờ phượng Trái tim Người trong ngày ấy cho nồng nả, cho hết dạ kính tin ! — Muốn thờ kính như vậy, thì sáng ngày ấy khi mới thức dậy, hãy nhắc trí dung cho Rất thánh Trái tim xác và hồn cùng mọi việc mình làm, mọi sự cực mình chịu trong ngày ấy, để mà thờ phượng kính mến Trái tim Chúa. Đoạn nếu làm đặng thì suy gẫm về Trái tim và những ơn lành thương xót bởi

khô tàng ấy đầy tràn phát ra cho mình và cho thiên hạ ; rồi lo xem lễ, song xem lễ theo ý Trái tim, cùng lo rước lễ cho sốt sắng mà đền về những tội lỗi thế gian hằng sa phạm mất lòng Chúa cả hơn từ lân mẫn.

— Nghe những lời trưng ra trước này thì thấy CHÚA GIÊSU Trái tim xin bà thánh tâm phúc mình chẳng những năng rước lễ, mà lại có ý rước lễ mà đền sự sỉ nhục phỉ bán Người phải chịu trong phép Thánh-thể. Vậy thì những kẻ dung mình làm tội Rất thánh Trái tim phải rắp lòng ứng đối làm vậy : vì chung như đều thứ nhứt và trọng hơn hết trong sự dung mình, là đáp mền cho lòng Đấng Tạo hóa hay thương yêu, thì sự thứ hai tự nhiên tiếp theo đó, là phải thường bồi lại cho sự mền thương vô cùng ấy mà trừ lại các điều trái lễ người ta đã phạm đến, hoặc bởi bơ thờ yếu đuối hoặc bởi cố tình xúc phạm.

Mà muốn làm cho nên việc, thì trước hãy đem lòng tin Đ C G ngự thật trong phép Bí-tích cực trọng này đã hầu hai ngàn năm rồi, cùng sẽ cứ ở vậy cho tới tận thế, như Người đã phán hứa rằng: **Này Tao ở cùng bay mọi ngày cho tới rất cùng đời.** (1) Nhưng mà chẳng thiếu chi người ta qua lại trước nhà Chúa ngự mà không tin tưởng tới Chúa, trí

(1) Matt. 18 : 20

lòng lo ra mang mác theo nhơn vật mà thôi :
Ấy là một điều xấu hổ chính mình ta thường
làm cho Chúa ! Còn chúng ta đang hội hiệp
trong nhà thờ này, có nhiều kẻ đã chịu lễ theo
lòng Chúa mong chờ, mà phần đông chẳng
nghĩ tới ơn phước rước lễ, lại nhàm lòn
như quân GIUDÊU xưa nhàm manna bởi trời
sa xuống ! Có kẻ cũng còn đi rước lễ mà
như thể bị ép uống chẳng đam lòng thảo kính
không ngỡ là ơn trọng vọng, thì chẳng cực
lòng Con Đ C T sao ? — Trái tim Chúa còn bầm
dập nát tan bởi mấy trăm ngàn kẻ rước lễ
phạm sự thánh nữa, thì đáng thương hại
thương xót đến đổi nào ! Trong sách ÊVANG
nói một vua kia nổi cơn thanh nộ, sát phạt
những kẻ có lệnh mời dự yến đàm cưới hoàng
tử mà chẳng chịu đến ; rồi vua troàn kêu lớp
khác vào đền ăn tiệc ấy, song thấy có một kẻ
ngồi bàn nhà vua mà không có áo lễ phép thì
vua nổi cơn lôi đình, dạy quân trói lại kéo lôi
ra ngoài bỏ vô chỗ tối tăm u ám ; thì làm cho
ta bất suy mà đem lòng sợ cho những kẻ không
chịu rước lễ. nhứt là rước lễ chẳng nên, lại
báo hại cho Trái tim Chúa biết là chừng nào !
Còn đều đáng thương xót thương hại hơn nữa,
là khi nghe thấy nhà thờ nọ cung thánh kia bị
ăn trộm phá tán Nhà tạm, quăng đổ Minh thánh
Chúa dưới đất ngoài đàng ! Còn miệng lưỡi
nào nói lời mà chẳng tâm bào đòi đoạn, khi

biết đời nay có hội đà tràn ra nhiều nước, để trộm cắp Minh Chúa rồi đem vô giữa hội kín làm việc ma quỷ, hành hạ chà xát Hình bánh có Chúa ngự thật! Ôi, ôi, nghe bấy nhiêu đều quái gở thế ấy cũng đủ biết Trái tim Đ C G phải phiền muộn cực dữ là dường nào! Thật có như vậy, nên Chúa mới kêu cầu khắp hết nhơn dân đến bồi phạt tạ, và mộ sự rước lễ cho Chúa núp ẩn trong lòng mình vì đang phải đoàn vô nhơn thất đức rủi theo, xô sắp xô ngựa đó. Vậy hỡi người giáo hữu ở khắp bốn phương, hãy đem lòng tôn kính mến thương Trái tim cực trọng mà phải ốc nhục hèn hạ đời ấy!

Nếu anh em ta còn chút tình thương Chúa, nỡ nào từ chối đi rước lễ ít nữa là một tháng một lần, mà an ủi xót phận Người sao? Rước lễ ngày ấy gọi là chịu lễ đền tội phạt tạ Trái tim, theo lời Đ C G khuyên dạy bà thánh MARGARITA rằng: « Khi Cha cho con biết phép Chúa chí công nổi cơn thanh nộ kẻ có tội, thì con hãy chịu lễ mà rước Cha; con sẽ đặt Cha trên tòa giữa lòng con mà sắp mình thờ lạy Cha. Con sẽ dựng Cha cho Đ C Cha, hầu can gián cơn Người ngãi nộ, mà uốn lòng Người thương xót tha thứ. » Vậy ta hãy dọn mình chịu lễ cho sốt sắng hầu dâng đền mọi thứ tội người ta hằng phạm đến phép

Thánh-thể, nhứt trong ngày Chúa chỉ là thứ sáu đầu tháng, như bốn đạo làng Ambatolana trong cù lao Madagascar. Bốn đạo xứ này ai mộ xem lễ và rước lễ thứ sáu đầu tháng lắm; song Cha sở vì mắc coi mấy chục hộ nhỏ cách xa nhau, không thể lo cho mỗi hộ được, thì giáo hữu làng ấy nói với nhau rằng: « Minh phải đi kiếm Chúa. » Hẳn thật họ kéo nhau đi xem lễ xa để chòi lều chơ mấy kẻ già cả, và người đau coi mà thôi, còn hết thấy lớn nhỏ đi bộ từ hừng đông, có nhiều người đã đi bữa trước nữa; ai nấy đầy bụi bặm mệt lủi, phải nhịn đói chịu khát mà giữ lòng chay sạch cho đặng rước lễ, bởi cách xa chỗ cha sở ở tới ba bốn mươi cây số. Mà chẳng phải làm vậy đôi khi mà thôi đâu: hễ là tới ngày Rằm thánh Trái tim thì bốn đạo làng ấy cứ đi tìm Chúa mình như vậy mãi. Ấy là tích thật đời nay, Cha DEVÈZE về Dòng Đ C G khai trình giữa kỳ Hội-Thánh-thể Vạn quốc tại thành Carthage, năm 1930. — Còn giáo hữu Nước ta đời nay có đủ phương tiện nhiều bề, mà chẳng có mấy ai tới lui cùng Chúa Giêsu! Xin Chúa thương xem ban ơn rước đượm!

Đến ngày mình định chịu lễ, thì hãy nhớ giục lòng thương xót những kẻ chẳng biết báo nghĩa Trái tim thì chớ, lại phạm nhiều thứ

tội nghịch Chúa quá lẽ;— rồi đứng mình làm của lễ đền vì tội người ta, mà than thở cùng Chúa như thế này: Lạy Chúa nhơn từ vô cùng, người ta chẳng nhìn biết Chúa tôi, thì tôi ước ao thế lại mà sắp mình thờ lạy, cảm tạ khong khen Chúa tôi hết lòng hết sức! Người ta khinh chê Minh thánh Chúa, chẳng chịu rước; tôi được Minh Chúa làm của nuôi linh hồn mình, thì lấy làm khoái lạc hơn mọi sự! Người ta bạc ơn chẳng trả nghĩa Chúa, thì tôi đau lòng buồn bực cùng ước ao chờ chi tôi có sức qui hết nhơn dân khắp thế phục tùng làm tôi một mình Chúa đời đời!— Lạy Cha nhơn lành, xin nhậm lời con thảo kêu van đến Cha, mà xin tha cho nỗ con bất nghĩa.

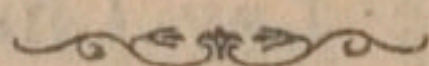
Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rồi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen.

Ngày mười sáu

Về điều hứa cả Rất Thánh Trái Tim Đ C G.

Trong những giấy tờ bà thánh MAGARITA viết để lại, có nói Đ C G phán hứa cùng người những lời sau này: Bỡi Trái tim Cha đầy lòng thương xót quá lẽ, nên Cha hứa cùng con: vì tình thương Trái tim có phép tác làm được hết mọi sự, thì sẽ ban cho những kẻ rước lễ luôn chín lần cứ ngày thứ sáu đầu tháng, sẽặng ăn năn thống hối khi lâm chung: chẳng sẽ chết khi bội ngãi cùng Tao, và đặng chịu những phép Bí-tích mình, bỡi Trái tim Tao nên nơi nương ẩn vững chắc cho chúng nó trong giờ sau hết.

Ấy là những lời đích thật, gọi là điều hứa cả của Trái tim Chúa phán ra, không phải là biến ngôn thêu thùa, cũng chẳng phải là lời thánh thần nào bày ra đâu. Vậy trước hết ta hãy đem lòng tin cùng găm lấy từ câu, đoạn lo nắm giữ những điều phải giữ, ngõ nhờ phước lành bỡi lời hứa ấy.

Chúa phán rằng: Bỡi Trái tim Cha đầy lòng thương xót quá lẽ, nên Cha hứa cùng con: vì tình thương Trái tim có phép tác làm được hết mọi sự... Đây là lời Đ C G phán bảo cho ta biết cái ơn

Người hứa đó là ơn trọng lạ, ban ra bởi lòng lành thương xót vô lượng vô biên và phép tắc vô cùng mà thôi ; — và ơn hứa đây là « ăn năn tội kịp trong giờ sau hết », mà được chết lành trong ơn nghĩa Chúa, thì chẳng phải là ơn đại cả, là ơn cần kịp trên hết mọi sự sao ? Các giáo hữu thấy đều nhìn biết như vậy, cho nên xưa nay hằng ngày xin nguyện cùng Đ. Mẹ Chúa Trời cầu cho mình « nhứt là trong giờ lâm tử ». Đ. Mẹ cũng hứa ban ơn quý trọng này cho những kẻ vào họ áo Đ. Bà CARAMÊLÔ và còn mang áo ấy đang khi chết.

— Rày Rất thánh Trái tim Đ C G hiện ra hứa ban ơn ấy cho những kẻ giữ việc rước lễ nên chín lần thứ sáu đầu tháng liên tiếp, thì ta phải vui mừng và trông cậy biết là chừng nào !

Lời tiếp : **Chúng nó chẳng sẽ chết khi bội ngãi cùng Tao.** Ôi, Chết đang còn là kẻ nghịch cùng Đ C T, thật là sự khốn nan vô phương cầu cứu, một phải trầm luân đời đời mà thôi ! Nào ai còn ở phạm trần mà biết chắc mình đáng Chúa thương hay là Chúa ghét sao ? Ta hay nghe nói thường rằng : Sống sao chết vậy. Cho nên ông thánh PHAOLÔ dặn bảo giáo hữu phải lo sợ về phần rỗi mình luôn. Ai biết suy tới mà chẳng âu lo run sợ phần số đời đời mình ? Nhưng mà nếu ta cả lòng trông cậy Trái tim mà lo dọn mình chịu lễ

thứ sáu đầu tháng luôn theo ý CHÚA GIÊSU truyền, ắtặng nghe lời nhơn lành Chúa hứa cho những kẻ thành kính Rất thánh Trái tim : «chẳng sẽ chết đặng khi bội ngãi cùng Tao», thì chẳng phải là vững lòng an ủi lắm sao ?

Và sẽ đặng chịu những phép Bí-tích mình. Lời này chẳng phải hiểu : hễ là rước lễ đầu tháng đủ thì chắc mình sẽ chịu phép Giải-tội, phép Mình thánh Chúa cùng phép Xức dầu-thánh kịp luôn trước khi chết đâu. Hiếm chi kẻ sốt sắng, hoặc thầy cả thầy dòng nhà phước tốt lành, mà mắc cơn bệnh hay là rủi ro phải chết thình lình rước Cha không kịp. Song phải hiểu tiếng ĐCG hứa cho những người rước lễ nên đủ như vậy sẽ được chịu những phép Bí-tích mình; nghĩa là những phép bí-tích nào cần kịp đủ cứu giúp mình đặng rồi linh hồn trong giờ sau hết đó. Cho nên nếu phải cần nhờ phép Giải-tội hay là phải có phép Xức-dầu-thánh cho chắc phần rồi linh hồn kẻ ấy, thì CHÚA GIÊSU sẽ liệu cho có thầy linh mục nào ban phép ấy cho. Ví bằng linh hồn nào có ơn nghĩa thánh Chúa, hay là rủi còn tội trọng nào mà nhờ ơn trên được ăn năn tội cách trọn, thì cũng đủ được phần rồi mình, mà chẳng cần cho Chúa phải sai thầy cả nào. Ấy vậy nếu thấy ai có lòng sốt sắng tôn kính Trái tim và rước lễ đầu tháng thường, rủi mà chết

hụt, thì có lẽ mạnh phải trông cậy kẻ ấy chẳng mất linh hồn đâu.

Sau nữa những lời: **Trái tim Tao nên nơi nương ẩn vững chắc cho chúng nó trong giờ sau hết**, chỉ là linh hồn nào nương náu an an trong Rất thánh Trái tim thì dặng vững lòng trông cậy, chẳng lẽ nào úy kỵ sợ chết quá. Dầu Satan quỷ dữ nỗ lực thể nào, thì cũng không nên sợ, vì mình có Đ C G thương mến bảo bọc phù trì, và che lấp tội lỗi cho đẹp mắt Đ C T. Được ơn hộ vực thể ấy là phước rất lạ lùng, thì ta hết thấy khá tua vưng theo ý Chúa cho dặng sống miên trường.— Ở tinh trí Chúa rất nhơn từ, lòng khoan bác đã nên cao rộng là thể nào!

— Nhưng mà muốn nhờ ích bởi giữ thứ sáu đầu tháng như ý Trái tim ước cầu, thì hãy giữ những điều này: Một LÀ, phải rước lễ trùng ngày thứ sáu, chớ không phải ngày khác mặc ý mình. — Hai LÀ, phải rước lễ cho đủ chín thứ sáu liên tiếp, đừng bỏ cách tháng nào vô có. Nếu vì có lẽ cần nào, như thể mắc đau hay là không thể gì đi nhà thờ dặng mà phải ngưng chịu lễ một hai tháng, đến sau hết ngăn trở nữa, thì nên cử tiếp luôn mấy lần ấy cho đủ chín lần, chẳng cần phải khỉ sự lại. — Ba LÀ, có ý chịu lễ chín lần thứ sáu vì lòng kính mến Chúa và đền bồi phạt tạ

những điều sỉ nhục người ta phạm tới lòng Chúa yêu dấu trong phép Thánh thể.

Song le chớ lầm tưởng: hễ mình giữ đủ chín thứ sáu đầu tháng xong, thì chắc đặng ơn chết lành, rồi linh hồn chẳng sai. Vì chung hễ sự gì Chúa hứa thì chắc, mà về phần ta có dám chắc mình rước lễ mấy lần ấy đều đúng đắn theo thể thức Chúa muốn chẳng? Lại cho dầu mỗi lần chịu lễ ta có ra sức dọn mình cẩn thận sốt sắng, thì đặng cả lòng trông cậy sự CHÚA KIRIXITÔ đã hứa; song cũng còn phải lo sợ hằng ngày cái bần tính loài người rất yếu đuối hay chiu về đảng dữ; cho nên ta có biết chắc mình sẽ vững bền xứng đáng giữ ơn cả ấy luôn chẳng? Rồi linh hồn là tại nắm giữ lề luật Đ C T cùng bắt ý riêng mình làm theo ý Chúa. Vả sự rước lễ đủ chín tháng không chuẩn khỏi giữ điều răn Chúa dạy chừa đảng tội lỗi; và làm việc lành theo ơn soi sáng dạy bảo đâu. Huống chi kẻ rước lễ đầu tháng, làm như uống thuốc chận trước cho khỏi sa hỏa ngục, rồi cứ ăn ở luông tuồng tưởng mình chẳng sẽ mất linh hồn, thì rất dối sai lầm biết là ngăn nào! Đ C T ghét cách thứ lường đảo như vậy, thì có lẽ mà chẳng khăng ban ơn bền đồ đâu. Bằng tưởng thể ấy thì chọc cơn Chúa giận mà thôi.

Vậy nếu ta đã chịu lễ đầu tháng nhiều kỳ, ấy là dấu ta có lòng kính mến Chúa, thì khá làm như vậy luôn hầu tỏ tình yêu mến Rất thánh Trái tim liên, và choặng sức chống đỡ mình còn non gan yếu sức, mà xin ơn thần lực **bền đỗ** giữ nghĩa Chúa cho đến cùng. Thương hỡi, tính loài người thật là mỏng giòn yếu đuối: bữa thì sốt sắng nong nả dốc chí đi đàng phước đức, bữa thì nguội lạnh lảng xao, hết muốn lên tới đỉnh trọn lành, hay thả trôi theo dòng nước vui sướng! Cho nên bao lâu ta còn ở cõi trần, phải kiêng dè lo sợ mất lòng Đ C T luôn; một giây đủ mà hư thân, rủi một chút mà phải chết thì là rồi đời tới đây vô cùng.

May phước cho con nhà giáo hữu, có cha có chủ hộ vực là Chúa Trời đã ban ơn giúp sức, lại còn tìm bày phương pháp rất nhiệm mầu cứu chữa con cái mình luôn! Trong các phương diệu được cho ta sống lành chết thánh, thì Chúa tỏ tình ái mến **quá hậu**, cùng chỉ sức lòng mình thương có **phép tạc** mà truyền dạy phải rước lễ luôn chín lần thứ sáu đầu tháng, thì sẽ được ăn năn thống hối khi lâm chung và khỏi chết khi bội nghĩa cùng Chúa. Quả thật Đ C G KIRIXITÔ ái tuất lo lắng cho kẻ làm tội tá mình quá bội vô ngần!

Đều Trái tim Chúa hứa đây chẳng những làm cho lòng người cậy trông mà thôi, mà lại làm cho hân dạ chắc chắn nữa. Đặng trông chắc là vì những tiếng trong lời hứa ấy có nghĩa thật, chẳng phải là nghĩa vai nghĩa bóng hay là bởi lời kết tủa rã đâu;—bởi vì Đ C G là Chủ cả muốn đòi đều nào cho đặng ban ơn bền đỗ sau hết thì mặc thừa thánh ý mình;—song vì bởi Chúa lòng lành vô cùng đòi có một đều riêng mà thôi là **cứu thiên**, rước lễ tiếp luôn chín tháng.

Nay anh em nghe hân, rõ ý Trái tim Chúa, thì xin hãy vụ tặc lời Chúa là Cha nhơn lành ân ái mà khuyên dạy con cháu thìn lòng ái mộ nhờ ơn cả Chúa khăng thông ra đò, là lo cho được rước Chúa, không kể khó nhọc sớm trưa như hai gương sau này: Năm 1913 có tên linh trẻ kia cũng vào hội các Cha Dòng Chúa Cứu thế lập tại Roma, vì muốn khẩn cầu một ơn trọng thì định làm cứu thiên chịu lễ luôn tuần ấy. Cha cai hội e nó mắc chun linh giữ không đặng thì nói nhiều lẽ bàn ra, song chú linh cứ nài xin làm cho Cha ấy chịu cho mà biểu phải lo rước lễ sớm. Ma quỷ liền xen vào bày ra nhiều việc cản trở trong mấy ngày ấy; linh trẻ này phải bận việc cả ngày, mỗi bữa tới năm giờ chiều mới được rảnh mà cũng đi chịu lễ cho được.

Lối năm ấy có một cậu linh sơn dầm vô nhà hội của các Cha Dòng ấy run chuông kêu cửa đã mười giờ rưỡi khuya. Cha cai hội ra tiếp khách thì cậu linh thưa rằng: Xin Cha miễn chấp con tới làm rộn Cha đêm khuya. Bởi vì con ước ao rước lễ ngày hôm nay; con đã giữ lòng chay từ chiều tối hôm qua có ý chịu lễ sớm mai này, mà bởi mắc trở các thứ, con mới đành ra khỏi trại bây giờ mà thôi. Xin Cha cho con rước lễ. Cha ấy thấy linh có lòng can đảm làm vậy bèn lo trao Mình thánh Chúa mà bắt mừng vì biết Chúa phỉ lòng, bởi vì Trái tim Người có nói rằng: «Tao hết sức ước ao cho người ta mến thương Tao trong phép Bí-tích yêu mến.»

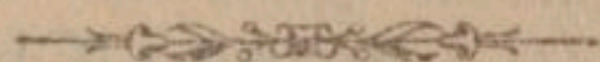
Lạy CHÚA GIÊSU, chúng tôi cũng thật tình mừng rỡ, và cảm đội Chúa rất mỹ miều đã khăng truyền phương mới lạ dễ dàng, để cứu vớt chúng tôi cho khỏi lằm than khốn bức, và đã kéo được nhiều người chịu khó cực mà theo tìm cho được Chúa! Dám xin Chúa thêm ơn phù hộ cho chúng tôi hết thấy dối theo mùi nhờn đức phô kể ấy mà trần triu mến yêu Chúa luôn.

Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rồi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen.

Ngày mười bảy

Rất Thánh Trái Tim Đ C G ước ao
cho có một Lễ riêng mà
tôn kính Trái Tim mình.

Hắn thật CHÚA KIRIXITÔ đã khăng dủ lòng thương mà cai trị các dân các nước, các gia thất và mỗi người thấy thấy. Vậy phải có việc thờ phượng Trái tim Chúa ra ngoài, chung cho cả và thiên hạ. Cho nên trong tháng JUNIO năm 1675, tuần lễ Minh thánh Chúa, đang khi bà thánh MARGARITA châu Minh Chúa đi ra ngoài, lòng những ngùi ngùi cảm ước đáp mền với Chúa, thì thấy Đ C G hiện ra phán dạy rằng : « Ở con, con ước ao tỏ lòng kính mền Cha, thì được lắm, con một hãy lo làm sự Cha đã xin mấy lần trước đó mà thôi. » Đoạn Chúa vạch bày Trái tim mình ra và tiếp thêm nữa mà rằng : « Đây là Trái tim đã yêu dấu người ta quá đôi, nên chẳng tiếc sự gì cho đến hết sức hết hơi mà tỏ tình yêu mền nó. Nhưng mà chẳng những nó không biết ơn thì chớ, mà lại hăng ở vô tình bạc ngãi, khinh mạng để đuổi Tao, vì ghe phen nó phạm sự thánh hay là ở lạt lẻo vô phép, chẳng biết lòng Tao rất thương yêu nó trong phép Bí-tích này. Mà có một điều khác càng làm cho Tao ưu phiền hơn nữa, là những

kẻ đã dựng mình làm tôi Tao cách riêng, thì kẻ ấy cũng ăn ở tề tựu cùng Tao như vậy. Nhon vì sự ấy Tao xin con phải lo lập một lễ riêng ngày thứ sáu nhứt sau lễ Minh thánh Chúa để mà kính thờ Trái tim Tao và đền bồi phạt tạ Tao cho cân xứng. Lại ngày ấy con phải rước lễ có ý phạt tạ vì những sự sỉ nhục Trái tim Tao hằng chịu, từ ngày Tao ngự trong phép Thánh-Thể cho đến rày. — Nay Tao hứa cùng con: Trái tim Tao sẽ mở ra rộng lớn mà rưới xuống mọi ơn thương xót, trước là cho những kẻ kính thờ Trái tim Tao, sau là cho những người hay lo lắng giục bảo kẻ khác tôn kính với nữa. »

Nghe mấy lời Đ C G thiết nói trước này, thì thấy có phần than thở, có phần nài xin.

Đầu hết Rất thánh Trái tim lên tiếng than phiền trong những lời này: « Đây là Trái tim đã yêu dấu loài người ta quá đổi;... » chỉ nghĩa là Trái tim một quan thầy nhơn lành cực trọng, là Trái tim một Đấng làm Cha chí tình thiết ái hơn hết mọi người nhơn hậu, cũng chỉ là Trái tim Đấng cao trọng thể ấy, chẳng hề thay đổi tâm tánh, hằng cứ một mực yêu dấu ta trong phép Thánh-thể như thuở còn sanh tiền trong nước GIUDÊU xưa. Bởi yêu dấu người ta quá bội, » thì đã khắng sinh nên tiểu nhi rất hèn mọn; đến kỳ có sức lại gánh gồng tội

khiên dung mình tế lễ chịu chết tắc bạc trên cây thánh giá. Rày cũng cứ một tình dẫu yêu mà ần tính oai linh trong hình bánh rọu, cầm mình dường không, cho đặt ở với loài người ta nơi trần gian cho tới tận thế. Bởi Chúa triu mến dân mình thể ấy, nên nói sẵn suốt: «Trái tim mình yêu dẫu người ta quá bội đến đời chẳng tiếc sự gì cho đến hết sức hết hơi mà tỏ tình yêu mến nó.»

—Đoạn Chúa than tiếp nữa mà rằng: «Nhưng mà chẳng những nó không biết ơn thì chớ, mà lại hằng ở vô tình bạc ngãi, khinh mạn dễ dúi, vì ghe phen nó phạm sự thánh, ở lạt lẻo vô phép...» Ấy Rất thánh Trái tim phản nản vắn vì vì mình thương hết lòng hết sức mà không đáng thương trả! Song chẳng phải là than riêng về hạng kẻ tu trì mà thôi, cũng có ý nói chung cả và thiên hạ, vì Chúa vừa kể tiếp mấy thứ tội: những là khinh mạn dễ dúi, những là không sá chi tới Minh thánh Chúa, không thêm rước lễ. Nếu còn đi chịu lễ theo người ta bề ngoài, mà lòng còn mê tội trọng nợ tội kia, thì lại thêm phạm sự thánh, nghĩa là muốn rước Chúa mà nộp cho ma quỷ đang ngự trị trong linh hồn mình. Vì bằng chưa dám cả lòng phạm sự thánh, song bỏ thờ, trể bỏ ơn trên soi sáng: có nghe giảng dạy, thấy gương lành cách mấy cũng mặt điếc tai ngơ, không động

tình buồn, chẳng thống dạ ái mến chút nào, hay qua lại trước bàn thờ Chúa mà cách điệu lơ thơ, không bái quì cho phải trước chưng mặt Chúa, thì bấy nhiêu sự chẳng chỉ là ở lạt lẽo vô tình vô phép với Rất thánh Trái tim Chúa sao?

Ôi, phải chi là kẻ ngoại đạo, là kẻ bất lương làm như vậy thì còn cam lòng mà chịu! Song thương hỏi, Đ C G ưu phiền cực dạ lắm mới mở lời tỏ nỗi khúc nôi rằng: « Có một điều khác càng làm cho Tao sầu bi hơn nữa: là những kẻ đã đứng mình làm tôi Tao cách riêng, thì kẻ ấy cũng ở tề lâu cùng Tao như vậy... » Trước hết lời ấy chỉ chung về các bôn đạo: vì hết thấy giáo hữu có đứng mình làm tôi thờ phượng Đ C T khi chịu phép Rửa tội cùng khi rước lễ bao đồng; sau thì chỉ riêng những đứng làm thầy, người nhà phước. Nếu mà hạng kẻ này là tâm phúc con thương tôi nhớ của Chúa, còn ở vô tình bội bạc với Trái tim Người trong phép Thánh thể thì làm rất rạo lòng dạ Chúa biết là ngần nào! Quả ứng như lời tiên tri Davít than khóc xưa rằng: « **Phải chi là kẻ nghịch Tao mà mắng nhiếc Tao như thể thì Tao đành lòng chịu vậy, song mày đã có một lòng một ý cùng Tao, là kẻ thuộc viên là người Tao tin cậy lắm mà!** » (1)

(1) Ps. 54: 13-14.

— Đoạn thì Đ C G nài xin rằng: «Nhon vì sự ấy Tao xin con hãy lo cho có một Lễ riêng ngày thứ sáu nhứt sau lễ Minh thánh Chúa để mà kính thờ Tao. . .» Ôi, CHÚA GIÊSU chẳng phải là CHÚA KIRIXITÔ đã phán một lời mà biển đang nổi sóng gió phong ba bèn lặng như tờ sao? Chẳng phải là Chúa Trời cả quyền vô trị muôn dân, phán dạy thế nào thì nên thế ấy, sao lại nài nỉ xin với một người nữ trẻ cô thế ẩn dật trong nhà phước lo lập một lễ chung cho cả và Hội thánh làm vậy? Ấu là Đ C G muốn cho thế gian thấy là việc của Chúa, bởi Đ C T hay dùng những sự yếu đuối hèn hạ mà làm nên việc cao trọng mạnh mẽ, và để rộng quyền mặc lượng Hội-thánh xét đoán công nhận. Thật quả ứng như vậy. — Bà thánh ấy biết ý trên của Quan Thầy mình thì tâu xin đều ấy cùng Giám-mục thành Autun. Qua độ năm 1687, đức giám-mục mới đầu đơn sớ đến Tòa thánh. Thế kỷ sau các Giám-mục nước Phangsa mới được phép thi hành Lễ kính Rất thánh Trái tim trong mấy nhà Dòng Đức Bà đi viếng bà thánh ISAVE mà thôi. Lâu sau Đức Giáo Tông PHIÔ IX ưng nhận đơn của các Giám-mục Phangsa đứng chung, và ra sắc lập Lễ Trái tim trong thế gian, mà Đức thánh Phapha LEO XIII nhắc lên bậc nhứt cùng chỉ truyền làm ngày thứ

sáu kể tuần Lễ Minh thánh Chúa. — Sau nữa năm 1928, Đức Giáo-hoàng PHILO XI lại tôn Lễ Rất thánh Trái tim này lên bậc nhứt có Octava, và dạy ngày ấy phải đọc chung trọng thể trong các nhà thờ Kinh phạt tạ Chúa Cứu chuộc, theo bốn Người đã khải lại ; ngõ khóc lóc tội mình cùng đền bồi phạt tạ các điều vi phạm quờn phép CHÚA KIRIXITÔ là Vua cả cũng là Chúa rất thương yêu.

Ấy vậy sự Đ C G xin lập lễ riêng mà tôn kính Trái tim mình thì đã kết quả rồi, và Hội-thánh càng ngày càng rõ thấy trở sinh ích trọng cho giáo hữu kẻ chẳng xiết, nên lại rao truyền làm khắp thế cho trọng thể hơn hoải. Đáng kính, đáng ngợi, đáng mừng là dường nào ! Nên ta phải ái mộ tôn kính cùng giữ ngày Lễ Trái tim Đ C G cho hết lòng tất dạ sốt sắng.

Mà muốn giữ ngày lễ trọng này cho phải thể, thì trước hết hãy lo xem lễ cho nên, đoạn chủ ý giữ theo như Trái tim chỉ dạy trước này, là ngày ấy con phải rước lễ có ý phạt tạ vì những sự sỉ nhục Trái tim Tao hằng chịu. Ấy là hai việc ta phải làm mà thành kính lễ này, là rước lễ và phạt tạ CHÚA GIÊSU.

Phạt tạ là làm việc vì lành tỏ ra mình biết tội người ta phạm đến Chúa cả oai quờn,

mà đem lòng đau đớn thăm thương Chúa. Khi phạt tạ thì chẳng phải xưng ra tội lỗi mà thôi, mà lại hứa ăn ở tốt lành hơn, chuyên lo việc Chúa hơn cùng làm một hai việc nào hay là chịu sự gì có ý đền bồi phạt tạ. Ấy là đều Rất thánh Trái tim ước cầu nài xin trong ngày lễ Người cách riêng.

Ta đặng nhờ sự chịu lễ mà phạt tạ Chúa, vì linh hồn sạch tội mà đi rước lễ thì có Đ C G KIRIXITÔ kết hiệp thiết tha lân ái cùng mình; chúc ấy ta được dung Người cho Đ. C Cha, và xin nài ơn thương xót tha thứ những kẻ phi ngã phạm tội mất lòng Chúa.— Các đứng thông lý đoán nói những việc kẻ mới rước lễ cũng có thể thành là việc thiên Chúa cách nào đó, bởi nhờ hiệp làm một cùng Đ C G cách triển trang thiết tình. Cho nên kẻ mới rước lễ có cầu nguyện là CHÚA GIÊSU nguyện cầu với, kẻ ấy có làm việc phạt tạ thì có CHÚA GIÊSU chung cùng đền bồi phạt tạ với nữa mà chớ.— Chúa muốn tha cho thế gian lắm, miễn là có mấy đầy tớ trung nghĩa theo ý Người sở mộ mà dung những sự đền tội phạt tạ mình ra công vừa giúp. Vì vậy kẻ nào chịu lễ sốt sắng mà dung cho Đ C T ngày lễ Trái tim, thì an ủi Lòng Chúa đã phải trăm bề phỉ báng biết là bao nhiêu, và nguôi ngoai phép công thắng Đ C Cha tới là chừng nào!

Lạy đội ơn Trái tim nhơn từ lân mẫn đã khấng mở thêm Lễ mầu cho chúng tôi đền ơn báo ngãi lòng Chúa đầy tình ái tuất; nay cúi xin Chúa cho chúng tôi lớn nhỏ đều hợp ý xem lễ sốt sắng theo gương thánh NICOLAS TOLENTINÔ. Ông thánh này về Dòng AUGUTINO, thường làm lễ sốt mến lạ lùng, nên nhiều lần Chúa tỏ bày đức hạnh thánh đầy tớ mình thì cho mọc cái ngôi sao chói lòa trên bàn tay đang khi làm lễ. Vậy mà người cũng kính sợ Chúa phán xét luôn. Song người cứ trần mình trong Trái tim Đ C G và cây nhờ Đ. Bà phù hộ, cho nên Đức Mẹ hiện ra có ông thánh AUGUTIN và bà thánh MONICA mà dạy bảo rằng: Ở NICOLAS, con chớ sợ, con được an ổn vững vàng mọi đàng. Con mẹ để con trong Trái tim Người, còn Mẹ thì bảo hộ con, lại có AUGUTIN và MONICA đây cũng cầu bầu cho con nữa. Ông thánh ấy bèn đặt an lòng cùng sinh thì êm thấm dịu dàng trong Chúa.

Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen.

Ngày mười tám

Rất Thánh Trái Tim Đ C G và Lễ Misa.

Đ C G KIRIXITÔ đã cam lòng chịu nạn chịu chết trên núi Calavariô xưa, mà làm của tế lễ thượng tiến thờ phượng Đ C T cho xứng và đền tội cho cả và loài người ta, thì rày còn làm như vậy trên bàn thờ bởi tay các đấng có quờn chánh tế. Cho nên ông thánh PHANXICÔ SALÊDIÔ dạy bốn đạo rằng: «Con hãy rón đi xem lễ mỗi ngày mà hiệp cùng thầy cả dựng lễ cho Đức Chúa Cha, là Minh thánh Máu thánh Chúa Cứu thế, ngỏ cho con cùng cả và Hội thánh đặng nhờ phần ích». Lại theo lời ông thánh GIOAN kim khẩu thì có muôn vàn thiên thần châu chực khâm sùng đang khi tế lễ Misa. Vậy thì ta phải có một lòng một ý chung cùng với các đấng ấy, với các phẩm Hội-thánh khởi hoàn trên trời và Hội-thánh Giao công dưới thế, mà xem lễ cho thường và cho sốt sắng, ắt là đặng nhờ Đ C G, trong Đ C G và bởi Đ C G, thì Đức Chúa Cha toại lòng phỉ dạ mà khăng đoái đến ta chẳng sai.

Lễ Misa là chính trung đạo thánh, là nguồn tỏa sự sốt sắng, là phép mẫu nhiệm đầy lòng Chúa lân mẫn thương yêu lạ lùng.

Nhờ đó mà Chúa giảng thể ở giữa chúng ta và thông cho ta ơn phước vô số vô ngần. Cho nên các thánh sư nói. «Lễ Misa là việc đọc kinh cầu nguyện trọn tốt trọn lành hơn các mùa kinh, là mặt trời chiếu quang trên các việc lành thiêng liêng.»

Bằng về những linh hồn tôn kính Trái tim Đ C G thì lại tăng chuộng lễ Misa hơn nữa: lấy làm việc chính nhứt hảo cho mình được thành kính Rất thánh Trái tim cho nên, như có một đấng chép sách dạy rằng như đức nói rằng: Hễ nơi cung thánh nào có làm lễ thì phải kể là chỗ hẹn hội các linh hồn tình nguyện kính thờ Trái tim Chúa, hầu ngợi khen cảm tạ Chúa cùng xin mọi sự lành và ơn tha thứ. Lời ấy cũng hiệp nghĩa lời bà thánh MAGARITA nói xưa rằng: «Rất thánh Trái tim Đ C G muốn thiên hạ trông cậy chạy tới mình, và có một phương hiệu nghiêm hơn hết cho đấng sự mình xin là nhờ lễ Misa ngày thứ sáu, cùng xin thêm năm ba lễ mà kính năm dấu thánh.» — Á thánh CLAUDE DE LA COLOMBIÈRE cũng có dạy bảo thể ấy nữa rằng: «Một lễ Misa mà thôi có sức thờ phượng Đ C T hơn hết mọi việc các thiên thần cùng mọi người thể, dầu là những việc phước đức cao cả tốt lành mấy cũng không sánh ví cho bằng. Lạy Chúa, có quả thật như vậy. Vì thể khi tôi cầu

nguyện ăn chay bổ thí nhiều cách mấy thì cũng không chắc vào đâu : hoặc là vì bởi ý xấu xen vào, hoặc bởi có nào khác làm cho tôi mất lòng Chúa chẳng. Song nếu mà tôi làm lễ hay là xem lễ, chúc ấy tôi được vững lòng, dám tưởng chắc cả và thần thánh trên trời cũng chẳng làm nổi một việc gì đẹp lòng Chúa hơn đặng. Chốc ấy dầu tôi tội lỗi rất nhiều rất nặng mấy, tôi cũng chẳng khiếp sợ, mà lại dám cả lòng xin Chúa đủ ơn tha thứ chớ không chút chi nghi ngại. Biết bao nhiêu điều tôi đã ước mơ, nhưng mà tôi cậy trông và xin nguyện Chúa cho tôi làm xong hết mọi điều tôi sở ước. Tôi cầu xin Chúa ban những ơn cả thể cho tôi, cho các bạn hữu và những kẻ nghịch thù cùng tôi. Tôi cả dám xin như làm vậy mà chang hồ thẹn, lại còn lấy sự tôi sở quyết xin nhiều thể ấy cũng chưa vừa với của lễ tôi dựng chút nào, mà còn tưởng là lỗi với của tế lễ hằng sống cực nhiệm : vì bởi các điều tôi nguyện xin đó còn kém sút hơn của lễ ấy ngàn trùng. A, phải chi chúng tôi hiểu biết giá của trọng châu báu mình có trong tay ! Song phải xưng ngay : chúng tôi tự tình không thềm dùng của mình có, không thềm thò tay vô kho tàng CHÚA KIRIXITÔ sắm để cho chúng tôi. »

Ôi, chớ chi mọi người giáo hữu hiểu biết lễ mầu đạo thánh, như vậy và tin hẳn trong lễ MISA có Đ C G ngự trong hình bánh rượu, toàn mình thật máu thật như xưa sinh bởi Đức đồng trinh MARIA, cùng có tính Đ C T nữa,—cũng hãy còn tế lễ mình chẳng khác trên núi CALAVARIÔ !

Trong lễ MISA, nếu ai xem lễ trọn, nghĩa là và xem lễ và rước lễ thật theo thầy cả, thì hân hạnh có CHÚA GIÊSU cực lành cực trọng phú trót mình nên lương thực nuôi linh hồn, ắt là phước lạ cao cả tiếng ngợi sao tày !

—Anh em ta bây giờ đã hẳn, bắt ham mộ xem lễ hầu nhờ công ơn bởi lễ MISA mà ra. Vì vậy trước hết phải dùng ĐỨC TIN, nên hãy ngó nhìn ảnh chuộc tội Hội-thánh dạy để trên bàn thờ mà suy nhớ thánh giá cạm trên Trái tim Chúa ; hãy coi máu trong các thương tích ấy chảy ra : nhứt là dấu tích lưỡi đồng người linh đàm thấu qua mà khai máu cùng nước tuôn ra, thì anh em sẽ ngùi ngùi cảm mến Chúa như thánh cả PHAOLÔ cao rao nói lòng Chúa Kirixitô yêu mến ép giục ta kính mến Chúa lại (1). —Hễ có lòng thành kính mến yêu Chúa chuộc tội trong lễ tế cực trọng này, tự nhiên sinh lòng thảo bất cảm tạ ơn rất quý trọng ấy, cùng muôn

(1) Cor. 5:14.

và ơn khác nữa : Hãy suy nghĩ lại : Con một Đ C T giảng sanh hạ thế, nằm trong máng có giữa lửa bò cầm thú, trải qua tân khổ 30 năm mà dọn mình làm của lễ tế trên núi Calavariô ! Rày xác thánh Người, máu châu báu Người, Trái tim Người còn rần rần trên bàn thờ đó, vì ai mà chẳng phải vì anh em giáo hữu ta cách riêng sao ? Ôi, phải chi ta có đức tin mà đền ơn trả ngãi tình Chúa cao sang, thì lòng ta sẽ phát lên lửa yêu mến khi nghe đọc câu kinh Tin-kính trong lễ Misa rằng: « Chúa vì chúng tôi cùng vì phần rỗi chúng tôi đã để trời giáng thế ! » Lại cũng vì chúng ta mà Chúa Cứu chuộc cầm mình thấp hèn dơ bẩn không trong hình bánh rượu khi tế lễ trên các bàn thờ !

Ấy Đ C G yêu dấu ta đến đòi chẳng để đọng lại trong tim chút máu nào, thì ép ta phải lo dãi mền đáp nghĩa lại cho thật lòng tấc dạ. Vậy cho nên chẳng những là mình phải chịu tổn hao, ra công khó nhọc mà tổ tâm tình mến Chúa như bồn đạo Phương tây xưa trốn ẩn dưới đất cho được chịu phép Bí-tích cùng xem lễ, như giáo hữu nước Annam ta trong Địa phận nọ kia thuở cấm kín phải càn rừng lội rạch đêm khuya mà tìm xem cho được một lễ. Mà lại hay thương giúp an ủi những kẻ lâm cơ sa ngã hầu đặng cải dữ

về lành cho giảm bớt cơn ưu sầu Trái tim Chúa. — Sau nữa, hãy hiệp theo bốn ý khi châu lễ; là cầu xin Trái tim Đ C G ban lại những ơn ích bởi lễ ấy cho ta như bà thánh MARGARITA khuyên dạy. Khi tế lễ Rất thánh Trái tim CHÚA KIRIXITÔ dựng cho Đức Chúa Cha những việc Chúa khâm sùng thờ lạy thế mới là xứng đáng mà chớ. Nên ta hãy hiệp một lòng một ý cùng Trái tim cực thánh ấy mà kính lạy thờ phượng Đ C T, và làm như vậy mà thế giúp cho muôn vàn người có đạo chẳng sá đến việc thờ Chúa. — Lại cảm tạ đội ơn Chúa vì những ơn lành phần hồn phần xác Chúa ban bố cho ta xưa nay. — Nhứt là xin Chúa ban ơn thần lực cùng thương xót những kẻ có tội, vì Trái tim Người hằng nhớ tưởng phò chúng lỗi lầm và cứ cầu khẩn xin tha mà rằng: « Lạy Cha, xin Cha tha cho chúng nó. » Ở các nhơn dân, hãy vui mừng, vì rày có tế lễ Misa khắp miền khắp xứ, và cũng đã có nhiều người bỏn đạo siêng năng xem lễ thường! Ấy là điềm lành, là ơn phước cả cho thế gian! Đáng ngợi ca xan Chúa cả hiển vang lòng lành khôn độ!

Nhưng mà tâm ý người ta trong khi xem lễ thì khác xa ý chỉ Rất thánh Trái tim, không theo thể thức các thánh lưu truyền; nên giáo hữu thường hay lạt lẽo nhàm lờn, ghe phen cũng lấy làm cực khổ đi xem lễ nữa, thì

mất công nghiệp mà chẳng được ích gì !
— Vả những ơn ích quang trọng và cần
kíp là bao nhiêu thì Hội-thánh có phán
đoán trong Công luận chung Tridentino thế
này: **Của lễ Misa người người cơn Chúa
giận, làm cho Chúa ban phát ơn lành, thi
ân thông hối và nhiều dong những lỗi rất
lớn cùng những tội khiên rất nặng (1)**
Bởi vậy từ xưa nay giáo nhơn nơi nơi
đều kinh chuộng việc xem lễ lắm. Chẳng kể
chỉ hàng các thánh nam nữ như vua thánh
Luy mỗi ngày xem đôi ba lễ, thì trong bốn
đạo thường có Đức Giám-Quốc GARCIA MORINO
dầu bua việc nước tối ngày song không bỏ
lễ bữa nào ; trong cuốn hành luật người có
viết khoản đầu rằng: Mỗi bữa sớm mai, tôi
sẽ đọc kinh nguyện gẫm.. **Mỗi ngày tôi sẽ
lo xem lễ Misa**, lần hột Mối khô, lại đọc
một đoạn sách Gương phước nữa. — Đ C T
định kêu người từ thế mà thường đức hào
kiệt người, thì ngày mồng sáu tháng Aoút năm
1875, nhằm ngày thứ sáu người xem lễ mới ra
liền bị một tên hội kín ghét đạo thích khách,
bèn ngã xuống và lên tiếng nói rằng: **Đ C T
chẳng chết đâu!** — Ông lão kia đã tới 103
tuổi mà mỗi bữa còn đi bộ năm trăm thước
xem lễ ngày thường. Ông hay nói: « Một

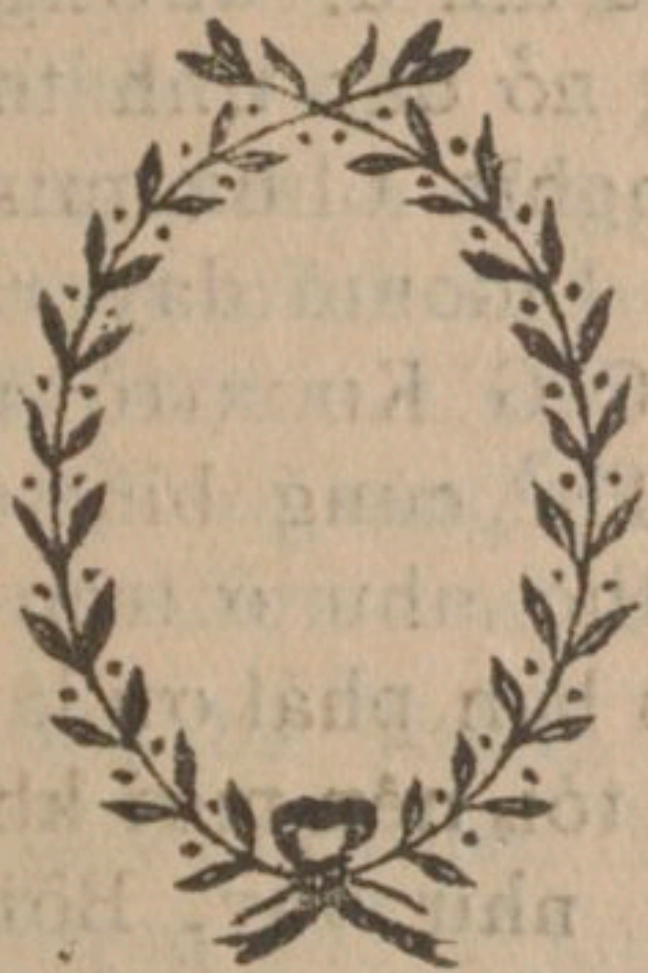
(1) Sess. XXII, cap. 2

ngày mà không xem lễ Misa, thì tối cầm là như ngày không có mặt trời.»

Lạy Chúa, xin cho tôi hứng vui ái mộ xem lễ mỗi ngày, hầu có thể thần an ủi Trái tim Chúa và cho tôi được nhờ phần ích phần hồn phần xác.

Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rồi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen.

Ngày mười chín

Rất Thánh Trái Tim Đ C G và sự viếng Mình thánh Chúa.

Trái tim Đ C G yêu thương quá hậu nên đã phủ trót mình làm của tế lễ, cùng làm lương thực nuôi linh hồn người ta. Đã vậy còn muốn ở luôn đêm luôn ngày với con người cho đến tận thế, và lấy sự ấy làm vui sướng khoái lạc nữa; chính mình Chúa đã phán tỏ tường rằng: **Tao ở cùng bay mọi ngày cho đến tận thế. — Tao lấy sự ở cùng con người ta làm khoái lạc vui sướng.** (1) Ấy Cha từ hậu lân ái dường ấy, há kẻ làm con sao chẳng nỗ đáp tình thảo lại! Vậy nếu ta muốn trả nghĩa Chúa mình thì hãy giữ lời ông thánh LIGORIÔ dạy rằng: «Chúng tôi tin thật có Đ C G KIRIXITÔ ngự trong hình bánh Thánh Thể, cùng biết chắc Chúa ngự trên các bàn thờ như ở trên tòa mền yêu xem xuống mà ban phát ơn lành cùng tỏ lòng thương chúng tôi, nên mới khăng chịu ở giữa chúng ta liên như vậy. Bởi đó Hội-thánh muốn cho giáo hữu nong nả tới châu chực bái yết mà thờ phượng cảm tạ, và nhìn biết CHÚA KIRIXITÔ có ngự thật trong phép Bí-tích trên bàn thờ.»

(1) Math . 28 : 20. — Prov . 8 : 31.

«Hẳn thật sau việc rước lễ, chẳng có việc lành phước đức nào đẹp lòng Đ C T cùng làm ích cho chúng tôi hơn bằng năng thăm viếng Đ C G ngự trên các bàn thờ. Ấy vậy, ở các giáo nhơn, hãy nong nã nắm giữ việc lành này, hãy bớt truyện trò đông dài với người đời mà nhín giờ đi nếm những sự ngọt ngào bởi chuyện vãn âm thăm với Chúa Cứu chuộc đáng kính thờ khâm phục. Anh em khá tạc dạ ghi nhớ: hễ thì giờ mình nhín để mà hầu hạ Chúa trong phép Thánh thể là lúc sinh nhiều ích trọng trong chốn trần gian và đặng bình an dịu dàng chừng khi lâm tử chẳng sai—Đã hay Đ C T nghe lời cầu nguyện khắp mọi nơi, song lại bàn thờ là tòa Chúa ngự cách riêng mà chờ rước cùng nghe con cái mình khẩn nguyện và sẽ ban thưởng thập bội. — Cũng tại bàn thờ mà các thánh được ơn soi sáng cùng dốc chí thìn lòng noi dõi dàng nhơn vun bồi cội đức.»

Đ C G đã dạy bá thánh MẠĐALÊNA đệ PHADI đi viếng Chúa nơi bàn thờ cho thường, thì người vui mừng phở lổ làm theo cách sốt sắng rất mực. Ông thánh PHANXICÔ XAVIE ban ngày những lao lực đi theo giảng dạy kẻ ngoại, đến tới thường thức thâu đêm viếng Minh Chúa, cảm là sự nghĩ ngợi êm thấm cho linh hồn mình. Ông thánh PHANXICÔ ASSISIO

mỗi khi phải toan tính việc gì hay là bị khó cực cách nào, liền vô nhà thờ thông tin cùng bàn bạc với CHÚA GIÊSU mình trong phép Bí-tích. Còn trong giáo hữu thì có vua VENCESLAS trấn trứu kính mến Minh thánh Chúa lắm, đến đôi chịu khó ra tay đúc bánh lễ, ép trái nho làm rượu để dành dùng cho thầy cả tế lễ Misa; lại ban đêm dẫu là mùa đông giá rét, đức vua cũng lợi bộ viếng những nhà thờ có để Minh thánh Chúa, mà bởi người sốt sắng cháy lửa kính mến Chúa quá, thì nóng ôn cả mình chẳng biết lạnh giữa tiết đông thiên. — Đáng mừng thay, trong Hội-thánh rày hãy còn biết bao nhiêu gương đứng thánh và bền đạo thường có lòng thành kính mến yêu Đ C G trong phép Thánh-thể! Cảm đội Chúa vô cùng, đời nay khắp trong thế giới cho tới nước Annam ta còn mới chưa thông hiểu lẽ màu đạo thánh là bao nhiêu, cũng có nhiều linh hồn sốt sắng viếng châu Đ C G KIRIXITÔ trong nhà tạm mọi ngày! Lại có nổi dậy nhiều Tông đồ giảng truyền lập Hội nọ Hội kia, đi mộ từ nhà lãnh phiên châu Minh Chúa đêm khuya nữa! Vậy xin Chúa làm huờn thành sự Chúa đã gây ra, là tăng số kẻ ra vào hầu hạ Chúa một ngày một đông, chớ để thấy có một ngọn đèn chong leo lét trong cung thánh mà thôi!

— Ta đã tin; bây giờ nếu muốn biết Đ C G làm gì trong phép Thánh-thể, thì hãy suy xét lời Sấm truyền ký ghi rằng: **Tôi ngủ và lòng tôi tỉnh thức coi chừng** (1) Có Chúa ngự thật trong nhà tạm mà yêm liềm dường như ngủ không hay biết sự gì. Bề ngoài không có vẻ gì là sống, cũng không thấy ánh dong Chúa, xem ra không lo tới nhưn vật ở bên mình, cho đến đời những kẻ nào tin theo ngũ quan xác thịt mà thôi thì vịnh lấy đó mà nhạo bân, chẳng kiêng dè là phép tắc mầu nhiệm thiên Chúa! Coi thì thấy như tuồng Chúa ngủ vậy, mà sự thật là Trái tim Chúa hằng tỉnh thức chong nom quyền lợi Đức Chúa Cha và lo những ích chúng ta luôn. Người ở đó hằng chuyên việc thờ lạy Chúa Trời cực cao cực trọng thế cho kẻ có đạo, hằng cảm tạ đội ơn Chúa Cha vì ơn phước đã ban xuống cho thế gian vô số vô ngần. Người ở đó làm của tế hi sinh mà đền tội thay vì ta, cùng cầu thay nguyện giúp cho thiên hạ chẳng khi dừng. Ôi, ai kể cho xiết những lời cầu bầu khẩn nguyện Rất thánh Trái tim nong nả hộ vực ta trong những khi ta bị gian nan cảm dỗ! Trái tim Chúa hằng chăm chỉ đến các sự cùng tưng riêng mỗi nhà, mỗi dòng, mỗi họ cùng cả và Hội-thánh. Nhưn vì lẽ ấy nhiều khi nghe thấy kẻ nọ

(1) Cant. 5: 2.

hoang đàng người kia nghịch mạng được ơn trở lại cách lạ, Hội-thánh thắng khởi hiển vang quyền hoành nước nọ nước khác, thì hãy nhớ bởi vì có Đ C G lo lắng cho danh Chúa Cha cả sáng, và gìn giữ phù hộ Hội-thánh cùng giúp đỡ chữa bầu linh hồn người ta luôn. Thường hỏi, Chúa những thương xem đoái đến loài ta liên còn ta thường hay quên Chúa!— Vậy thì ta hãy ham tới cùng Đ C G trong nhà thờ mà viếng thăm nói khó với Người; hãy năng hiệp cùng Trái tim mà thờ phượng phạt tạ Đ C T, và than thở nài xin cho mình, cho bà con thân thuộc, cho những kẻ có tội cùng những người hơn lành, cho hàng đặc đức, cho nhà dòng nhà phước cho nhà nước quê hương xứ sở, cùng mấy chỗ mình quen biết, sau nữa cho cha mẹ cho các đẳng luyện hình.

Những khi nào đi nhà thờ viếng thăm Chúa chẳng đặn, hoặc cách trở xa xuôi hoặc mắc đi đàng hay là bệnh hoạn, thì hãy viếng Chúa cách thiêng liêng, là hồi tâm nhắc lòng trí tới nhà thờ nào có để Minh thánh Chúa mà thờ lạy Đ C G ngự đó, rồi bày tỏ lòng mình với Chúa mà cầu nguyện thổ than cùng Người đôi ba đều may mắn rủi ro. — Hãy bắt chước nhiều kẻ có thói lành đi ngang qua nhà thờ nào thì hay ghé chầu Chúa giây

lát, hay là làm dấu thánh giá cách nhem mà nhắc lòng kính lạy Đ C G ngự thật trong nơi ấy.

Dầu là dốt nát chẳng biết dùng sách, ít thuộc lễ đạo, nhưng mà cứ đức tin theo tình thảo mến thì cũng ham mộ đi viếng Chúa mỗi ngày được. Nhiều khi nhờ ơn trên soi sáng dạy vẽ, nên bắt toại lòng hoan lạc lấy mình làm hân hạnh được tưởng nhớ Chúa ở gần mình. Như có một người thợ mỗi bữa chiều đi mần về cứ ghé nhà thờ, để đồ làm trong xó cửa rồi tới gần bàn thờ, quì viếng Chúa lâu dài. Cha bồn sở là ông thánh GIOAN VIENNAY thấy chú thợ ấy làm như vậy mỗi bữa thì để ý coi chừng: thấy không cầm sách cũng không lần hạt, cứ quì gối chấp tay, mắt ngó sừng nhà tạm. Cha ấy lấy làm lạ; bữa kia lại bên người đang quì hỏi rằng: không thấy con dùng chuỗi cũng không đọc sách khi nào, thì con làm gì trước Minh thánh Chúa? Con đọc kinh cầu nguyện làm sao? Chú thợ chỉ nhà tạm có đề Minh Chúa và trả lời đầm thắm rằng: «Tôi ngó nhìn Người và Người nhìn ngó tôi đó!» Lời thưa đơn sơ mà chỉ tỏ tâm tánh kẻ dốt nát biết lo thờ phượng kính mến Chúa là làm sao. Ấy là gương cho mọi người soi đòi, chớ lấy nề dốt nát mắc việc mà trễ tràng nguội lạnh,

Còn thêm tích sau này mới xảy ra độ trong năm 1930 cho đảng giục lòng ai nấy trấn trui theo Đ C G Thánh-thể tới mãn đời mình. (1)

Trong thành nhỏ kia gần kinh đô nước Nga la tư (**Russie**) có 15 trẻ đồng nhi nghe dạy các lễ đạo sâu sắc khỏi lây nọc ác cộng sản. Khi rước lễ vỡ lòng rồi không còn được nhắc nhở như trước, nhưng cũng cứ lệ tới nhà thờ viếng Minh thánh Chúa và đọc kinh chung với nhau để mà phạt tạ Rất thánh Trái tim. Chiều bữa nọ 15 trẻ này cứ lệ đi viếng Minh Chúa, thấy cửa nhà thờ đóng có niêm phong nhật thì lấy làm lạ. Có một bà già lối xóm thấy mấy trẻ xơ xăn trước cửa thánh đường, thì thăm thương chạy lại cho hay Cha sở bị cộng sản bắt rồi. Mấy trẻ nghe vậy phát kinh sợ, song chẳng thối chí; ra sức vô nhà thờ chẳng dặng mới kê sát mặt ngó lên cung thánh thấy đèn chong Minh Chúa còn cháy biết còn Minh thánh Chúa trong nhà tạm, nên biểu nhau quì ngoài cửa cầu nguyện cho Cha sở và đọc kinh chung với nhau. Mấy bữa sau cũng cứ làm vậy luôn, cho tới khi đèn Minh Chúa tắt rồi; chúng nó lại thấy Đ C G tổ tường đang ngồi

(1) Theo Công giáo. Hồng Kông. 1er Juin 1930.

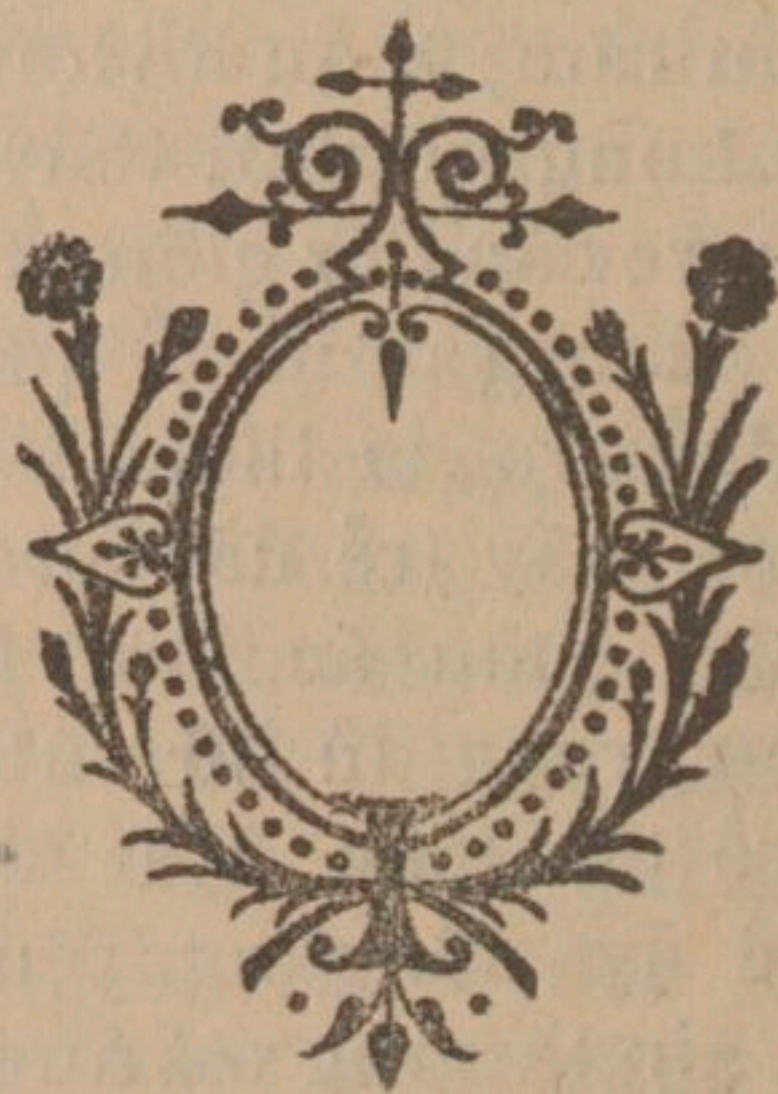
trước nhà tạm.—Ngày kia sắp trẻ đồng nhi này thấy một đàn thanh niên nam nữ cọng sản đi qua xứ đó, liền hiểu biết đó là tội du côn tối sẽ nhảy đầm múa hát trong nhà thờ, thì tấm tức lắm, mới tính với nhau rồi quyết lo hộ vệ Chúa mình. Vậy chừng mặt trời vừa lặn mấy trẻ rủ nhau tới nhà thờ. Nhà thờ đóng niêm mới bày kế là đưa này đứng chồng trên vai đứa kia cho tới cửa sổ; leo vô trong được thì 15 trẻ lại quì trước bàn thờ mà cầu Minh thánh Chúa, miệng đọc kinh, con mắt những khóc tuôn rơi.

Cách chừng nửa giờ tội cọng sản kéo nhau vô nhà thờ rầm rầm, tuôn lời lộng ngôn xỉ mạ thiên Chúa. Chúng nó mới thấy 15 trẻ đang quì gối vòng trước bàn thờ giống thiên thần thì bất thốt kinh; chừng nhìn kĩ quả là con trẻ thiệt liền hét đuổi ra, la hét rồi mắng chưởi đập đánh, song mấy trẻ đầy sự sốt sắng thì vui lòng để cho quân ác làm khổ sở. Sau hết có một tên trong lũ dữ rút gươm đâm chết hết 15 trẻ tốt lành ấy! Mà trước khi tắt hơi các trẻ ấy đồng nguyện rằng: «Lạy Chúa Cứu thế, xin thương xót nước Nga chúng tôi:»—Đang lúc ấy có bà kia chạy khóc kêu con rân, rồi lại ôm con: con bà ấy chưa tắt hơi, nói nhỏ nhỏ rằng: «Má ôi, chúng con chết đây là có ý bảo hộ CHÚA GIÊSU rất yêu mến.

Vậy xin má hãy tới mà gìn giữ Người trong nhà tạm trên bàn thờ này.» Nói đoạn trẻ đồng nhi ấy rón nhường mắt ra ngó lên nhà tạm, rồi tắt hơi bằng an.

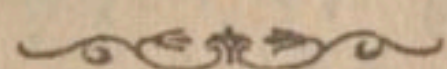
Ngợi khen Trái Tim Đ C G. vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen!

Ngày hai mươi

Rất Thánh Trái Tim Đ C G và Giờ thánh.

Kẻ trúa mền Rất thánh Trái tim thì đem lòng ái mộ việc thăm viếng Chúa trong phép Bí-tích dầu yêu, lại còn muốn bắt chước bà thánh MARGARITA mà giữ Giờ thánh nữa. Rày trong Hội-thánh có nhiều nơi lập phép làm việc Giờ thánh, thì cũng nên biết căn do gốc tích mà giục lòng mình nắm giữ việc lành ấy. — Vậy gốc Giờ thánh là bởi Đ C G Trái tim truyền dạy bà thánh ấy thế này : « Các đêm ngày thứ năm rạng mặt ngày thứ sáu, Cha sẽ cho con thông phần buồn bực thăm nảo như Cha đã chịu trong vườn GIÊTSÊMANI. Con sẽ chịu buồn rầu trần phiên như vậy cho đến đời con phải đau đớn cực lực hơn khi hấp hối mong sinh thì. Con sẽ đem trí tưởng theo Cha mà cầu nguyện cùng Đức Chúa Cha, trong lúc con ưu sầu phiên muộn làm một với Cha. Mà choặng làm như vậy thì độ mười một mười hai giờ khuya con sẽ thức dậy, rồi sắp mình xuống đất ; trong giờ ấy con hiệp một ý cùng Cha mà kêu van, xin Đức Chúa Cha người ngoài cơn giận hầu đoái thương đến những kẻ có tội, cùng giảm bớt sự cay đắng đau phiền Cha đã chịu khi các Tông-đồ bỏ Cha mà đi ngủ hết. Cha

thấy phô kẻ ấy ăn ở thể ấy thì bắt buồn quá mới mở lời than trách: **Vậy chớ bay chẳng thức được cùng Tao một giờ sao ? (1)** Trong giờ ấy con hãy làm theo sự Cha sẽ dạy con. »

Nghe bấy nhiêu lời vàng ngọc CHÚA KIRIXITÔ mới phán trước này, thì hiểu Giờ thánh là giờ cầm trí lấy tình mà suy gẫm, ngưỡng nhìn Đ C G Cứu thế đang phải phiên muộn hấp hối trong vườn Giết-sê-mani. Chính ý Giờ thánh là chỉ lo giục lòng thống thiết xót dạ mến thương Chúa Giêsu và muốn đền bồi phạt tạ Người. Vậy thì Giờ-thánh là một việc đẹp ý Trái tim lắm, nên anh em ta khá đua nhau nắm giữ hầu tỏ tính nghĩa người giáo hữu là tôi ngay con thảo cùng Chúa mình.

Mà làm việc Giờ thánh ấy thì chẳng buộc phải suy gẫm theo thể thức nào, hay là phải tề tựu tại nhà thờ nào đâu. Song xứng hạp hơn là nhớ cùng suy về sự CHÚA KIRIXITÔ bàn hoàn sâu nảo như hấp hối cùng phải mang thân xấu hổ đọa lạc vì thương người ta quá hậu, mà người ta cứ phạm tội cùng làm sĩ nhục phạm đến oai quờn Chúa liên liên. Còn hạp hơn nữa là giữ Giờ thánh trước Minh thánh Chúa, bởi vì ta phải an ủi Trái tim

(1) Matt. 20 : 40.

Chúa chẳng những là vì Người đã đau lòng phiền muộn trong vườn Olivê-tê xưa, mà lại đang còn bị bỏ tất tưởi cùng phải trăm bề sỉ báng trong phép Thánh thể nữa.

Rày trong các nước, nhiều Họ có nhiều người bôn đạo thường ở thế gian đem lòng mộ việc Giờ-thánh, chẳng những làm ban ngày cho dễ, lại có kẻ chịu khó thức đêm khuya, đọc kinh suy gẫm hầu an ủi cùng phạt tạ Rất thánh Trái tim. — Năm 1928 Đức Giáo-tông PHIO XI đang kim có ra sắc dụ về Giờ thánh, cho giáo nhơn đua nhau đọc kinh cầu nguyện mà đền bồi phạt tạ Đ C G. Chiều tối ngày 22 tháng Mai 1930, là chính bữa giáp một trăm năm từ khi sáng lập Hội giữ Giờ thánh tại nhà phước thành PARAY LE MONIAL, Ngài có ngự giá xuống đền thờ ông thánh PHERÔ và qui châu Minh thánh Chúa luôn trót giờ, có ý làm việc Giờ thánh mà hiệp với nhà dòng ấy cùng các giáo hữu khắp thế gian.

Ấy bây giờ ta rõ là một việc lành sốt sắng Hội-thánh đã ưng nhận cùng ban nhiều ân-xá đại-xá, thì là dạy bảo ta nay có nghe biết thêm phải giục lòng mộ, chớ khá bỏ qua mà truất mất một phần phước lớn cho mình và không được an ủi Trái tim Chúa cho phủ phỉ.

— Cho anh em hiểu ý tứ cùng cách làm việc lành phước đức này thế nào, thì đây

xin lược dẫn theo Êvang sự CHÚA KIRIXITÔ
đêm sau hết đang lúc cầu nguyện trong vườn
Giếtsemani đã phải buồn bức đau phiền rủ
liệt như hấp hối là thế này: Khi Đ C G ăn
tiệc ly, đọc kinh cảm ơn đoạn đi với các tông
đồ lên núi Olivê-tê, tới vườn Giếtsemani,
Người biểu các tông đồ kia đợi đó, còn đăm
ông thánh PHERÔ, ông thánh GIACOBÊ và ông
thánh GIOAN theo vô vườn râm xa hơn; khi
ấy trong mình Người mới bắt sợ hãi cùng
nhàm lòn quá nên nói ra cùng ba môn đệ
ấy rằng: **Linh hồn thấy buồn rầu cho đến
chết, bay hãy ở lại đây và thức với thầy.**
Đoạn Chúa đi vô xa hơn nữa cách một lần
ném đá, bèn quì gối cầu nguyện. — Trước hết
Đ C G bắt hồi hộp sợ, rồi bắt buồn bức sầu
não trong linh hồn: bởi thấy sờ sờ trước
mặt các thứ tội lỗi thiên hạ hằng phạm
từ ADONG, và các giống tội người ta còn sa phạm
mãi cho tới tận thế; nào là tội bất công bình,
tội ô uế dơ nhớp, tội lộng ngôn phạm sự
thánh hằng hà. Các giống các thứ tội lỗi mọi
nơi mọi đời đều chồng chập trên một mình
Chúa, làm cho Chúa tưởng mình ra trước
mặt Đ C Cha, đầy dẫy tội khiến thế gian, tội
riêng của mỗi người, đáng mang phạt chửi
dữ; cho nên Người ngất lên than giọng thảm
thương rằng: **Lạy Cha, nếu có lẽ đặng thì
xin cho con khỏi chén đắng này.**

Nhưng mà Đ C Cha như chẳng ngỡ ngàn tới, dường như quên Người là Con một yên dầu đang phải chuối sâu khốn khổ dường ấy! Đ C G vô phương mới nhớ còn ba môn đệ ở gần bên tìm choặng hã hơi, nhưng lại thấy ba ông đang ngủ, thì Người lên tiếng rằng: **Chúng người ngủ sao! Hãy thức và cầu nguyện kẻo sa chước cám dỗ, vì linh hồn thì chóng vánh mà xác thịt yếu đuối.** — Đoạn nói với thánh PHERÔ lời này: **Simon, người cứ ngủ. Người không thức được một giờ cùng Tao sao?** Ở tông đồ trung tính, ngủ chi vậy cho thêm cực Trái tim Chúa lắm bấy! Bởi vì cách mười bảy đời sau Đ C G hiện ra còn nhắc đến mà than phiền cùng bà thánh tông đồ Trái tim mình. Hãy suy lại phận ta, thì thấy chúng ta hay phàn nàn trách các thánh môn-đệ sao có bỏ Chúa luống chịu một mình mà đi ngủ cho đành; nhưng mà biết đã mấy phen ta tới nhà thờ, rước lễ, có hứa chỉ tính với Chúa mình, rồi cũng bỏ qua, còn theo tội lỗi nữa! Vậy chẳng phải là bỏ Chúa trần trọc xót xa trong vựa Olivêê khi ấy sao?

Đ C G kiếm mấy tông đồ mình mà chẳng được chút an ủi giảm phiền thì trở lại cầu nguyện lần thứ hai. Hiền như CORNELIUS À LAPIDE nói Chúa khi ấy suy nhớ hết các sự đau đớn xấu hổ mình hòng phải chịu: Những là

GIUDÀ bán nộp, các môn đệ trốn bỏ; những là quân ô đồ buông lời phỉ báng, gia hình xấu hổ; những là đòn bọng dữ dẫn mũ gai oan ác; những là tiếng dân sự dễ đuổi nhieéc la phạm thượng cùng chịu nạn trên núi Calavariô. Người cũng thấy hết mọi giống hình khổ các thánh tử đạo, phò kẻ tu hành hàng đồng trình phải xông tên đụt pháo mà chống trả tam cừu, các bốn đạo nam nữ già trẻ phải chịu ghe đàng khốn khó vì danh mình, thì Người dung các sự ấy cho Đ C Cha xin thương xót các kẻ ấy; nhưng mà lòng trí Người ngâm dầm cay đắng đòi đoan thiết tha, nên mở lời than van lần thứ hai rằng: **Lạy Cha, nếu có lẽ đặng thì xin cho con khỏi chén đắng này, song xin vưng ý Cha mà thôi, chẳng theo ý con đâu.** — Đoan Chúa trở lại cùng các môn đồ mình thì lại gặp những kẻ ấy còn mê ngủ, vì con mắt nặng nề sập xuống chẳng biết thừa lại làm sao... Lạy CHÚA KIRIXITÔ, Chúa phải tất tưởi bát ngát một mình, luống những sầu vơi; còn chúng tôi dốc quyết làm tôi trung thần Rất thánh Trái tim, sao chẳng khứng làm sự gì cho Chúa mà đền thế lại? Xin Chúa khấng xá nhiều dong dân Chúa! Thì từ rày ít là phải xa lánh tội cùng lo đền những lỗi bấy lâu.

Đ C G trở đi cầu nguyện lần thứ ba. Lần này Chúa hỏi thăm mình chịu gian truân

thương khó quá lẽ làm vậy nào đặng ích lợi gì chẳng, bởi thấy nhiều linh hồn sẽ ra sức nhờ công ơn cứu chuộc mà đặng rồi, nhưng cũng rõ thấy biết bao nhiêu người tro tro không màng tới máu châu báu mình đồ ra, lóp thỉ nghịch mạng chống bán ơn Chúa, cứ theo đảng tà ma quỷ; nên Trái tim Chúa ưu phiền quá bội mà ngã xiêu, xuất hàng tuôn mồ hôi máu dầm mình cùng nhỏ xuống đất nữa. Thương thay, không thấy ai hữu tình chạy tới chậm mồ hôi máu giùm và đỡ Chúa dậy! Khi ấy có thiên thần hiện ra an ủi, song chang có lệnh cứu cho khỏi, một cho Người rần sức chịu khó hơn nữa mà thôi. Lần sau này Chúa lập lại lời nguyện rằng: **Lạy Cha, nếu con chẳng được khỏi uống chén đắng này, thì con xin vưng theo ý Cha.** Sau hết Chúa gượng dậy đi tới các tông đồ mà nói rằng: **Đã đến giờ Con người phải chịu nộp trong tay những kẻ có tội. Chúng người hãy chỗi dậy, ta hãy đi; kìa kẻ nộp Tao đã tới gần rồi.**

Tới đoạn quân dữ áp bắt Chúa và hành hà điệu dẫn vô mấy tòa án gian ngược cho đến khi chịu chết, thì sự thương khó Chúa càng bày tỏ đau đớn thiết tha hơn bội phần, nên càng dễ tưởng găm, ăn năn thống hối tội mình cùng tội thế gian mà kính mến

Trái tim Chúa ái tuất vô cùng... — Gắn vó xin nhớ đến quang trọng này, là chớ để trí suy gẫm sự thương khó CHÚA KIRIXITÔ như tích tuồng đời xưa; là chịu nạn chịu chết cho dân rồi thì hết việc, chỉ còn để thương để nhớ lại cho hậu thế mà thôi đâu. Song thật Đ C G còn sanh tiền hiện tại trong Bí-tích Thánh thể, và còn đang phải phiền muộn cực dữ cùng các sự gian nan tân kho vì người ta: tuy cách thiêng liêng mầu nhiệm mà có quả như vậy. Cho nên ta phải thương tình mến đức Người cùng triu theo Người như Đ Mẹ và phò vì thánh thuở ấy.

Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rồi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen.

Ngày hai mươi một

Về ảnh Rất Thánh Trái Tim Đ C G

Xưa đấng hiền như LANSPERGE khuyên dạy đệ tử về sự tôn kính ảnh tượng Trái tim rằng: «Con hãy giục lòng mình kính tôn Trái tim Đ C G rất hơn từ, là Trái tim đầy đầy mến yêu thương xót; hãy ân cần tôn trọng hôn mến và cầm trí vào trong Tim ấy. Hãy để tượng ảnh Rất thánh Trái tim chỗ nào con năng qua lại mà ngó tới cho đặng giục lòng kính mến Đ C G thường, và nhắc nhở mình làm việc vì Chúa. Hễ con nhìn xem ảnh ấy thì hãy nhớ mình còn ở chốn cách đây, đang làm tội tội lỗi khốn nạn; rồi thì cầu xin sốt sắng hầu nhắc lòng đến Chúa cùng cầm trí kêu đến Người mà nguyện xin ơn rửa lòng thanh tịnh và hiệp ý cùng Trái tim Chúa. Nếu con cháy lửa sốt sắng thì cũng nên ôm ấp ảnh ấy, nhìn như là Trái tim của VUA GIÊSU mà mình đang ấp yêu hôn mến. Khi ấy con hãy lấy hết lòng ao ước để tâm tình trần trụi Người, để trí mơ tưởng một mình Người mà thôi.» Ta hãy nghe lấy mà làm theo như vậy.

Kính hình ảnh Trái tim là sự đẹp lòng Chúa, vì bà thánh MAGARITA nói Đ C G lấy làm khoái lạc phi thường khi thấy người ta tôn trọng những ảnh tượng Trái tim mình.

Người kể lại thế này: « Ngày kia nhằm lễ ông thánh GIOAN thánh SỬ, tôi rước lễ rồi thấy Trái tim Đ C G như thể ở giữa tòa lửa cháy phừng phừng sáng lòe toé tứ bề quá nửa vòng hồng. Dấu thương tích nung long Người hở hoác ra, có mủ gai quấn quanh Trái tim và thánh giá ở trên... Chúa Cứu chuộc phán hẳn cùng tôi: Người lấy làm hởi lòng phỉ dạ lắm bởi vì thấy tấm lòng mến yêu mình được tỏ bày trong hình Trái tim xác thịt ở giữa lửa cháy lòe toé tứ vi, có mủ gai bao vắn, trên lại có bên thánh giá. Chúa lại muốn hình ảnh ấy bìa cho nhơn dân nhìn xem hầu cảm động lòng chai dạn cứng người ta; cũng một khi ấy Chúa lại hứa mình sẽ xối ban chan chứa những ơn quý trọng tích trong Trái tim, trên những kẻ tôn kính ảnh ấy, cùng các nơi có chung tượng ảnh ấy mà vọng kính thì ảnh ấy sẽ nên căn cứ cho Chúa ban mọi thứ phước lành. — «Chúa lại hứa chắc: hễ là được thiên hạ yêu mến, nhìn biết cùng kính tôn thì phỉ lòng phỉ dạ lắm, đến đời tôi nhớ Chúa cũng có hứa những ai sốt sắng thành kính như vậy thì chẳng hề nào sẽ mất linh hồn; lại nữa Chúa là mạch ơn phước thì sẽ ban ơn đầy dẫy trong những nơi có kính tượng ảnh Trái tim, sẽ ban cho gia đạo nào bất thuận

đều được an hòa, sẽ phù hộ giúp đỡ những kẻ có lòng cậy trông kêu xin Trái tim, sẽ rưới dầu thơm đức thương yêu đượm «nhuần các nhà dòng kính dựng cho Trái tim bảo bọc cách riêng, và sẽ can gián những cơn Chúa công bình trừng trị mà huờn lại ơn ngãi như trước.» Ai có lòng đạo nghe bấy nhiêu lời ấy mà chẳng khoan khoái thích tình kính chuộng hình tượng Rất thánh Trái tim Chúa sao?

Đ C G là thánh trí khôn ngoan vô lượng bày ra một phương mà nung lửa mền đã tàn đăng phừng lên; phương ấy là bày tỏ cho người ta thấy hình ảnh Trái tim mình, hầu giục bảo kẻ này thêm lòng kính mến Chúa, kẻ nọ hối cải tự tân. Có tích người kia bất hạnh đã không thêm giữ đạo lại làm khổ cực trong cửa nhà luôn. Vợ con thừa dịp cấm phòng họ, năn nỉ xin lo việc rồi linh hồn hết sức, mà chồng cứng cỏi không chịu. Phải khi ấy mới làm phép tượng ảnh Trái tim để trong nhà thờ, thì bà vợ nài nỉ chồng đi coi tượng ảnh ấy, ai nấy đều trầm trồ khen khéo lắm. Người chồng nghe nói ảnh khéo tốt thì đi coi chơi mà thôi. Tới nhà thờ vô nhìn coi kỹ lưỡng, xem thấy vết tích lưỡi đòng đâm sâu phải dấu, tuôn máu chảy giọt, bèn phát động lòng nhớ tại tội mình mà Trái

tim Chúa bị thương dữ ác quá vậy liền châu lụy tuôn nước mắt. Ngó qua bên kia. thấy có thầy cả đang ngồi tòa, người ấy ghé vào quì gối thú tội ngay thật, ăn năn hối cải; sáng bữa sau thấy trở lại đi rước lễ, được hiệp cùng Trái tim mà hóa nên con thật Đ C T, thành là một người chồng hữu tình, tề gia cần mẫn. Ấy ngó coi tượng ảnh mà thôi, còn được ăn năn cải dữ về lành tức thì, hướng chi kẻ giữ đạo thật, sốt sắng thành kính Rất thánh Trái tim, thì sẽ dâng Chúa xối ban phước lành cho biết là ngần nào! Ấy có quả như lời bà thánh tâm phúc Trái tim nói nũa mà rằng: «Ma quỷ hủy cụ sự vọng kính ảnh Trái tim quá lẽ, vì nó biết ảnh ấy làm cho Trái tim CHÚA GIÊSU vinh hiển cùng đưa vào đàng phần rồi biết bao nhiêu linh hồn!»

—Ta thấy có mấy khẩu hiệu Trái tim là thánh giá, mũi gai, thương tích lưỡi đòng cùng lửa lò xung quanh mà chưa hiểu ý chỉ, thì còn phải nghe bà thánh ấy giải nghĩa là thế này: «Chúa Cứu chuộc tội dạy cho tôi hiểu **lửa bắt ngọn phùng ra** là chỉ những ơn quý trọng bởi Trái tim tràn trề lai láng giống như làm vậy; và những đồ làm **hình khổ khi thương khó** có xung quanh thì chỉ bởi vì Trái tim yêu dấu quá lẽ là cơ sanh ra các thứ đau đớn các điều nhuốc nha

xấu hổ mà Người đã phải chịu vì chúng tôi. **Mủ gai** chỉ tội lỗi chúng tôi làm sanh những mũi nhọn đâm xóc vào tội lòng Chúa. — **Thánh giá** ở trên chỉ từ thuở giáng sinh là khi Trái tim mới sanh thành thì Chúa đã thấy hết các giống khổ hình sỉ nhục cực khốn mình phải chịu. Chúa dạy tôi cho biết những thuở ban sơ đã có thánh giá cắm trong Trái tim, cũng từ khi ấy Người lãnh lấy sự khó khăn thiếu thốn, các điều hèn hạ, các sự đau đớn chua xót theo bản tính người, làm cho Chúa phải chịu trót cả và đời cùng mấy ngày thương khó, lại cứ chịu những điều sỉ báng nhục nhã trên các bàn thờ trong phép Bí-tích cực thánh cho đến tận thế nữa. »

Ta nghe như vậy thì khá vui lòng chiêm nghiệm lấy mà làm theo sự Chúa bày biểu. Hãy ngó coi kẻ nọ người kia tạc hình, họa chơn dung cha mẹ, kẻ cả, kẻ có công ơn nào, mà chưng kính trong nhà đặt nhớ liên; thì lẽ nào ta chẳng có ảnh tượng Đấng sanh thành Cứu chuộc mình? Nên mỗi nhà có đạo hãy lo cho có tượng ảnh Rất thánh Trái tim, để chỗ cao trọng; chớ vì nề thế gian mà đút giấu trong xó tiện. Lại năng nhìn xem thánh dong Chúa và năng đọc kinh cầu nguyện, trước ảnh, thì sẽ rõ thấu Trái tim Đ C G thật là tốt lành đáng thương đáng nhớ, và hay phù

trì bảo hộ gia đạo giáo nhơn; con cái lớn nhỏ cũng sẽ noi gương học đòi cho biết thảo kính mến yêu và chạy đến kêu cầu trong những cơn gian nan khốn khó.

Sau nữa chính mình Đ C G muốn di tích lâu đời cho thế gian biết hình tượng mình mà sinh lòng mến thương, thì đã in mặt mũi vào khăn bà thánh VÊRÔNICA, khi thấy Chúa đầy những máu cùng mồ hôi bụi lấm, thì chen vào giữa lính tráng cùng đoàn lính hồ đồ mà lau mặt Người. Bức khăn thánh này rày hãy còn y nguyên, giữ tại thành Roma trong đền thờ ông thánh PHÊRÔ, nhưng mà không khi nào trưng ra. — Lại nữa Chúa có để dấu tích hình dong mình, từ đầu tới bàn chơn, đủ phía trước mặt và thân sau trong mấy khăn liệm xác Người. Có năm sáu bức khăn tẩm liệm xác thánh Đ C G trong huyết đá mới. Mà bức khăn còn giữ tại thành Turin thì rộng dài hơn hết và hình vóc mặt mũi chơn tay Chúa in vào còn rõ đủ, nhưng mà coi lu mờ; phàm dân ít khi thấy. Năm 1898 vua HUMBERT cho phép một thợ họa hình tài nghệ và đạo đức rọi lại, thì được thấy hình vóc Chúa từ đều rõ ràng. Mấy thợ xét theo phép thường đều kể là ơn lạ mà ra. Nhìn xem hình dong CHÚA KIRIXITÔ trong hai khăn nói trước này, và giống với lời truyền ngôn

xưa nay cùng lời thánh tiên tri, thì thật **Đ C G** là một người phương phi diện mạo đẹp hơn hết thấy con người ta (1). — Vóc mình Chúa cao chừng một thước tám tấc tây, — hình diện vừa vắn hết, — bộ tướng chắc chắn và sang, khuôn mặt vừa tròn, — trán không vồ mà lộ vẻ sự bằng tịnh đảm thắm, — chẳng mày đen đen, — con mắt sáng tinh thần mà thanh tịnh, hễ ai ngó thấy thì bắt ưa hấp. — Lỗ mũi lớn vừa có hơi dài mà đều đặn, — môi miệng cũng vậy. — Tóc rậm vừa phải, sắc hoe, chẳng hề có hớt, vệt hai bên trán, xả xuống có lọn trên vai; — râu cũng một màu mà đậm hơn, không dài hơn cái bàn tay, dưới rể ra.

Ông thánh TÔMA thánh sư tóm lại lời truyền và đón tắt các lễ thì rằng: Ngôi Hai ra đời làm người gồm đủ các sự toàn hảo cho nên người trọn tốt trọn lành mọi bề. — Vì vậy có một thợ vẽ ở thành Constantinopoli sấm sửa vẽ hình **Đ C G** có tóc tai râu ria lẫn quăng xồm xàm cho giống bụi JUPITER, thì bị Chúa phạt cái tay thợ ấy phát cứng khô tức thì. — Đáng phạt lắm, vì bởi không nghe lời Sấm truyền ký bia cho muôn đời rằng: **Chúa Trời chúng ta không phải như thần phật của chúng nó đâu.** (2)

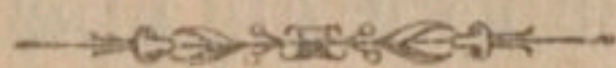
(1) Ps. 44 : 3. — (2) Deut 32.31,

**Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã ban
cho chúng tôi được ơn phần rỗi.**

**Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời
đời. Amen!**

Ngày hai mươ'i hai Về Áo Rất Thánh Trái Tim Đ C G.

CHÚA KIRIXITÔ ước ao cho mỗi nhà đều tôn kính hình ảnh Trái tim mình, như đã giảng trong ngày trước này. Hôm nay lại biện phân về lòng Chúa còn ao ước cho mỗi người mang ảnh ấy trên mình nữa, theo như lời bà thánh MARGARITA để truyền rằng: « Quan Thầy thánh tôi sở ước và dạy biểu làm ảnh Trái tim nhỏ phát cho những kẻ nào muốn thành kính tôn trọng Người đang mang trên mình. »

Bà thánh này rõ ý Rất thánh Trái tim muốn sự ấy, nên lo khuyên giục các chị nhà phước mình coi sóc mang hình Trái tim Chúa theo kiểu áo Đ. Bà. Đầu hết có mấy nhà phước về dòng Đ. Bà viếng bà thánh ISAVE chịu việc lành ấy mà thôi ; đến sau nhờ có một bà phước cũng về dòng ấy ở thành Marseille được ơn trên soi sáng nên biết trước thành này sẽ bị họa tai thiên thời hại nặng, và những kẻ xuống phải mà có lòng cậy trông Rất thánh Trái tim thì sẽặng cứu khỏi cách lạ, thì bà này nhờ các chị phụ giúp đã làm ra ngàn ngàn áo ảnh Trái tim có chữ thích ngoài vòng rằng : **Đứng lại đó. Có Trái tim Đ C G đây ;** (1) rồi phát ra cho người

(1) Arrête ! Le Sacré Cœur de Jésus est là,

ta mang. Hẳn thật nhờ đó mà thoát khỏi tai nạn cách thỉnh linh dường như phép lạ vậy. Từ ấy nhân nay số kẻ mang áo ảnh Trái tim Đ C G càng tăng thêm bội phần. Thuở biến loạn trong nước Phangsa bốn đạo đeo áo ảnh này mà phú mình cho Rất thánh Trái tim phù hộ thì đông nhiều lắm, cũng có thánh chịu tử vì đạo còn đang mang áo ấy trên mình nữa.

Đến sau Đức thánh Phapha Phiô IX muốn giục lòng các giáo hữu ái mộ sự ấy, thì đã ban ân xá 100 ngày cho kẻ nào có mang áo Trái tim mà đọc một kinh Lạy Cha, một kinh Kính mừng và một kinh Sáng danh. Song nói được những sự trước này là việc ban sơ dân truyền áo Trái tim mà thôi. — Theo sự tích Đ. Bà hiện ra tại Pellevoisin trong nước Phangsa cho bà ESTELLE FAGUETTE tới mười lăm lần, mà sau có Giám-mục thành Bourges tra xét cùng nhận thật, thì nói khi Đ. Bà hiện ra đó có mang hình Trái tim vẽ trên miếng nỉ trắng và phán rằng : « Điều làm cực lòng Tao hơn hết là người ta chẳng kính Con Tao cho đủ khi đi rước lễ. Những kho quý báu Con Tao đã khai ra lâu rồi. » Đoạn Đ. Mẹ chỉ hình ảnh ấy mà nói tiếp như vậy : « Tao ưa việc lành này. . Trái tim Người thương lòng Tao lắm, đến đôi Người chẳng bắt lời

Tao xin đừng... Tao đầy lòng thương xót và cũng là chủ Trái tim Con Tao... Tao đến đây chủ ý là lo cho những kẻ tội lỗi trở lại: hễ Tao chữa bàu thì Con Tao sẽ làm cảm động những kẻ chai lì phổi đá.» — Đ. Bà lại xin bà ấy làm áo Trái tim theo kiểu mới chỉ trước này. Khi bà ấy làm rồi được một cái thì Đ. Mẹ hiện ra nữa và nói rằng: Con không mất giờ bữa nay, Con có làm việc cho Tao đó. Song phải làm thêm cho nhiều nữa; vì chúng chẳng có sự gì đẹp lòng Tao cho bằng thấy mỗi người có đạo đều mang áo bang này. Hết thấy khá lo đèn bời những sự sỉ nhục Con Tao hằng phải chịu trong phép Bí-tích dấu yêu Người.» Sau nữa Đ. Mẹ biểu bà ấy coi những ơn Người tuôn xuống trên mấy kẻ có lòng trông cậy mà đeo áo ấy, cùng những kẻ vừa giúp mở mang việc ấy nữa. Thì một trật ấy bà ESTELLE này thấy hai bàn tay Đ. Bà sè ra tuôn rơi như mưa đổ, mỗi giọt là mỗi ơn đều có chủ trong như thể: lòng nhơn đức, phần rỗi, trông cậy, hồi cải, khỏe mạnh, vân vân..., lại nghe tiếng Đ. Mẹ nói rằng: những ơn ấy đều bởi Con Tao; Tao hứng lấy trong Trái tim Người, mà Người chẳng từ chối sự gì cùng Tao đừng.»

Nghe bấy lời Rất thánh Đ. Bà phán trước này thì hiểu biết người ta ít cung kính Đ C G

KIRIXITÔ trong sự rước lễ, cho nên ta phải hồi tâm xét mình đã lơ lỉnh về điều nào, mà ăn năn sửa lỗi. Đoạn Đ. Mẹ chỉ hình ảnh Trái tim Chúa mà nói mình ưa hạp phép kính tôn này: Ấy là Người mời ta thờ kính Rất thánh Trái tim cho trọn hảo mọi đàng, và khuyên mang ảnh ấy trước ngực làm thuẫn hộ vực mình, nhứt thiết là lo bồi thường lại những điều sỉ nhục nhuốc nhơ thiên hạ hằng phạm đến Con yêu dấu mình trong phép Thánh thể.

Trong năm 1900 Hội Bộ Lễ Tòa thánh ra chỉ dụ nhận Áo Trái tim Đ C G, thì có lời phân trần, nói: «Đã đệ đơn tâu trình cùng Đức Giáo Hoàng LEO XIII, bởi vọng cầu cho nước CHỨA KIRIXITÔ càng ngày càng phong cương trị đến, cùng cho muôn dân thiên hạ vang danh mền đức Người hơn nữa mà chớ.» Đức thánh Cha bèn khăng phê nhận đơn xin về Áo Trái tim Chúa, và những lễ phép cùng kiểu kính làm phép cho vào họ ấy.

Kiểu cách Áo Trái tim Đ C G là phải làm bằng hai miếng nỉ trắng, có hai dây dầy nhỏ kết hai miếng nỉ ấy lại mà đeo một miếng trước ngực, một miếng sau lưng; — trên mặt một miếng nỉ phải có hình Trái tim Đ C G, còn trên mặt miếng khác thì là hình Đ. Bà, hiệu là **Mẹ có lòng thương xót** (1).

(1) Mère de Miséricorde.

Chủ ý truyền ra Áo này là hiệp hai sự sốt sắng nhứt trong đời bây giờ, là kính thờ Rất thánh Trái tim Đ C G, là đều ta phải hết dạ cậy trông, theo lời Đức Giáo tông LEO XIII phán bảo,—và tôn kính Đ. Mẹ, cũng là danh hiệu có sức giục lòng trông cậy mọi đời. Lại nữa đeo áo ảnh Trái tim là phước rất thần hiệu, làm như tra **mã giáp** ràng nịt tâm lòng mình vào Trái tim Chúa và Đ. Mẹ, là hai Đấng hộ vực phù trì có phép tặc; vậy thì còn kinh sợ sự gì?—Cũng là **sở nhứt kỷ** nhắc Chúa mến yêu cùng Đ. Mẹ nhưn lành thống tình thương xót kẻ tội nhưn;—cùng là **mạch ơn phước** như Chúa hứa ban tràn cho những người kính chung tượng ảnh Trái tim trong nhà mình, và lời Đ. Mẹ phán trước này cùng sẽ tuôn ơn lành trên mấy kẻ có áo này cùng những người lo mở truyền ra thêm nữa.

Ấy là như chứng cứ cho ta hiểu biết Chúa và Đ. Mẹ đều một lòng nhưn lành quảng đại, hằng lo liệu hằng tìm nhiều phương ra ân bố đũe cho thiên hạ. Đáng chuộng, đáng thương, đáng ngợi Rất thánh Trái tim và rất thánh Đ. Bà mọi đời là đường nào!

Cho đặng hưởng nhờ ơn riêng cùng đại xá tiểu xá Hội-thánh mới ban thêm rất nhiều cho những kẻ mang Áo ấy, thì phải

giữ ba điều này; là phải có áo ấy theo thể thức chỉ vẽ trước này,—phải có thầy cả được phép riêng làm phép cho,—và phải mang thường thường.

Vậy Hội-thánh đã phê nhận thì thành lập Áo Trái tim Đ C G. Cho nên ta gần vó kêu mời các người hội hữu Rất thánh Trái tim mau tới lãnh áo thánh này, mà biểu trước ngực làm thuẫn đỡ gạt tên đạn kẻ thù linh hồn mình, cùng làm hiệu lệnh tỏ tình triu mến Chúa nữa. Vả chẳng lần nào ta lấy lòng sốt mến mà tôn kính ảnh này, thì sẽ đem tri nhắc nhớ Trái tim Chúa đang luống chịu nhuốc nha hèn hạ trên bàn thờ, mà giục lòng cảm cảnh muốn đền bồi phạt tạ Người; cũng nhớ đến Đ. Mẹ ở một bên được phỉ chí vì thấy có kẻ hữu tình đeo mang hình Con yêu dấu hiệp cùng ảnh mình.

Sau nữa Áo Rất thánh Trái tim hay làm phép lạ mà cứu chữa và hồn và xác, như tích bà nhứt một nhà phước xứ Canada chứng kiến đã kể lại sau này: Gần bên nhà phước ấy có một cô giáo cựu được 28 tuổi, bấy lâu ở giữa kẻ lạc đạo phản giáo, đã không lo giữ đạo chính của mình, lại lâm theo ý tưởng sai lầm. Phải khi cựu giáo này xán bệnh cùng khi liệt nặng, thì các bà phước hay qua lại thăm viếng nuôi

đường; mà mỗi lần an ủi trở lại xưng tội thì cứ nói theo chứng PHARISÊU rằng: Tôi có tội gì đâu Tôi ăn ở ngay lành tử tế hơn nhiều người giữ đạo. — Miệng nói tốt vậy chớ coi bộ lương tâm bội rối lắm. — Các bà lại xin nhiều nhà dòng khác cầu giúp với: rồi năn nỉ lắm thì mới chịu cho đeo ảnh vầy Đ Bà làm phép lạ cùng đọc câu trong tượng ảnh ấy, là: «Lạy Đ BÀ MARIA chẳng hề mắc tội tổ tông xin cầu cho chúng tôi là kẻ trồng cây Đ Mẹ». Nhưng mà kẻ liệt cứ nhăm lờn không muốn nghe nói đến Đ C T.

— Bệnh thì càng ngày càng tăng, các thầy lương y đoán là bệnh ho lao quá bức rồi, cầm cự lâu không được nữa. — Song kẻ ấy cũng chẳng tỏ dấu ăn năn: hễ nghe an ủi nhắc tới phần phạt hỏa ngục đời đời, thì đáp lại tỉnh tuồng rằng: Không phải một mình tôi đâu, có nhiều người khác ở trong hỏa ngục với tôi nữa. — Các bà buồn rầu lắm, mới xin đeo Áo Trái tim cho, Cô bệnh chịu cho đeo. Bà nhứt dạy con nít trong nhà đọc kinh cầu nguyện hơn nữa; trong cây Trái tim Chúa Cứu thế chẳng bắt lời trề vô tội kêu xin cho linh hồn đặng rồi. — Sáng bữa sau, Cha đang làm lễ, có người chạy rước Cha, nói kẻ liệt xin. Hẳn thật cô giáo liệt chịu Cha sở đến thăm mỗi ngày, và nghe dạy dọn mình xưng tội

và rước lễ. Ôi, Chúa nhơn từ hay dung thứ là thế nào ! Bữa đem Minh thánh Chúa thì vui mừng lắm : Hội con Đ Bà y phục lúp trắng phao, cầm đèn sáp đi dài hai hàng theo châu và hát kinh khong khen ca ngợi. — Khi chịu lễ, kẻ liệt bằng an lặng lẽ, mà hai mắt châu lụy đầm đề chứng lòng cảm động biết ơn Chúa cả ngùi ngùi. Nhờ ơn trên rất lạ, bình rất hiếm khỏi nguy, linh hồn phục hoạt trở nên đức hạnh, biết nhin nhục yêu người, và cảm mến Rất thánh Trái tim Chúa lân mẫn vô cùng.

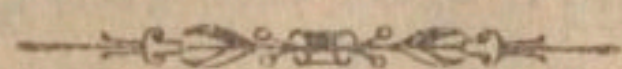
Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen.

Ngày hai mươi ba

Về sự dựng loài người ta cho Rất Thánh Trái Tim Đ C G

Trong mấy đoạn sau này ta sẽ giảng riêng về việc kính thờ bề ngoài, là dựng loài người, dựng cả Nước, dựng gia đạo cùng mỗi người riêng cho Rất thánh Trái tim. Ấy cũng là đều Đ C G ước cầu vì Trái tim Người đã xin mấy kẻ có đạo hữu tình chuyên thành những việc tôn kính Người bề trong và bề ngoài nữa.

Đấng thông minh hơn đức kia dẫn bảo sự ấy thì rằng: « Ích lợi thứ nhất về sự nhìn biết Trái tim và chính đều kết quả lòng chúng tôi yêu mến Trái tim, là lo đối tình đáp ngãi với tấm lòng Đấng đã yêu dấu chúng tôi dường ấy. Song chẳng có lẽ nào chúng tôi báo ơn trả nghĩa Chúa cho cân xứng, vì Chúa có thể nào, làm được sự gì thì đã bày ra cùng ban cho chúng tôi hết. Vậy phần chúng tôi phải lo làm sao lại, ít nữa là hãy cùng dựng hết cho Người sự gì mình dựng đặng, nhưt là làm lễ **phép dựng mình** chúng tôi cho Chúa. Làm vậy là làm việc thờ phượng thứ nhất, cũng là chính việc thờ kính Trái tim nữa. **Phủ dựng mình cho Trái tim Chúa Giêsu** là nhìn biết Rất thánh Trái Tim có quyền Chúa

tể, mà tự ý nhận Người làm Vua quản trị mình, lại phú trót thân phận của cải mà làm tôi trung Người. Nói tắt rằng: Sự dựng mình là việc người nào, hoặc gia quyến nào, hay là dân nước nào thật lòng trở lại cùng Rất thánh Trái tim cho trọn.

Trong thượng dụ của Đức Giáo Tông LEO XIII ra năm 1899 dạy dựng loài người cho Rất thánh Trái tim, có trưng những lẽ sau này rằng: Đ C G KIRIXITÔ là Vua cai hết các dân bởi vì Người là Con Đ C T. Nước Người gồm trị chẳng những là các dân giữ đạo chính mà thôi, lại hết thấy mọi người nào có chịu phép rửa tội thật cho dầu đã lìa khỏi Hội thánh rồi hoặc bởi tin tưởng sai lầm hoặc bởi rối đạo nên bứt tình liên lạc tương ái. Quờn Người còn chưởng trị riêng mọi người đã mất đức tin đạo chính nữa. Cho nên cả và loài người ta đều phải qui phục tùng quyền Đ C G KIRIXITÔ thật. Có lời thánh tiên tri David nói về Chúa Giêsu Cứu thế rõ ràng rằng: **Ta đã được Đ Chúa Cha tôn vương trên núi thánh Sion. Chúa Cha đã phán cùng Ta rằng: Con là con Cha, Cha đã sinh Con hôm nay. Con hãy xin Cha, thì Cha sẽ cho Con các dân làm phần gia tài con, và cương giới trái đất làm của**

con hết (1). Theo lời tiên tri kỳ truyền đó thì đã quả CHÚA KIRIXITÔ có lãnh quờn phép bởi Đ C T là Cha mà quản hay núi Xion, nghĩa là Hội-thánh và các nước khắp cả địa cầu thấy thấy. Còn lẽ chứng tỏ minh bạch Đ C G Cứu thế có quyền cả cực trọng ấy, là Đ C Cha tự hữu hằng có đời đời đã phán cùng Người rằng: **Con là Con Cha**. Ấy vậy Đ C G là chủ cả và trời đất, khi ra đời lại đăng Đ C Cha phong thượng vị cai hết thế gian. Chính mình Người cũng phán dạy đều ấy rõ ràng khi quan trấn thủ PHILATÔ hỏi Chúa có phải là Vua chẳng, thì Người trả lời hẳn rằng: **Mình là Vua, như lời Người nói** (2). Chúa cũng phán trần cùng các thánh Tông-đồ về sự ấy mà rằng: **Tao đã đăng mọi phép tắc trên trời và dưới đất. Ấy vậy bay hãy đi dạy dỗ các dân** (3)... Vậy nếu CHÚA KIRIXITÔ đã được Đ C Cha ban đủ hết mọi phép tắc trên trời và dưới đất thì tất nhiên Người có quờn phép cao cả trên hết các vua chúa thế gian, chẳng phải từng ai cũng không ai nào dám sánh so với Người.»

Đức thánh Phapha nhắc đến quyền cao phép cả của Đ C G KIRIXITÔ trên các dân các nước, đoạn thì chỉ truyền việc dựng loài người cho Rất thánh Trái tim Người thể này:

(1) Ps. 2 : 6-8 — (2) Joan 18 : 37. — (3) Matth. 28 : 18.

«Nhơn bởi Trái tim là khẩu hiệu cùng là dấu chỉ lòng CHÚA GIÊSU thương yêu vô ngần, lại ta thấy Người mến thương mình làm vậy, thì bắt thúc giục mình yêu mến Chúa lại mà dâng mình cho Trái tim cực trọng ấy. Làm như vậy tất nhiên là phú mình và buộc mình làm tội Người nữa. Vì chưng các việc thờ phượng khâm sùng, các việc đạo giáo nhơn tiến cống cho Trái tim Chúa thấy đều qui về Ngôi CHÚA KIRIXTÔ chúc chẳng sai.» «Việc phú dung trót mình cho Chúa như thế ấy sẽ làm ích cho những kẻ nhìn biết mến yêu Đ C G, và cho những người trẻ nãi chẳng ân cần nắm giữ luật Chúa: cho cả và hai hạng này đều đang hốt lửa mến trong Trái tim mà cháy. Việc ấy cũng sẽ thấu đến bề ngai Thiên Chúa hầu xuống phước lành trên những kẻ sầy chừng mà lạc đạo, cùng người ngoại giáo đang ngồi trong tối tăm mê tín. Lại xã hội, các nước cũng nhờ đó mà đang nhiều ích trọng ngàn trùng.»

Đức Giáo Tông chỉ dạy Trái tim là dấu hiệu mới về phần rồi, như thuốc rất linh nghiệm để cứu chữa sự dữ đời nay.» Thương thay, đã mấy đời rồi thấy nhiều Nhà nước ra sức phân lìa cho ra khỏi Hội-thánh: trong việc quốc trị không sá kể quờn phép Chúa, không để cho đạo thánh phần nào, cũng chẳng cho

xen vào! Làm cách ấy là muốn tuyệt đức tin, muốn xua chừa Đ C T ra ngoài việc nhơn loại. Nhưng mà xã hội nào chẳng chịu đạo thánh Chúa can thiệp vào, ắt sẽ si vi tàn bại. Chúa Trời muốn phạt những dân vô đạo làm vậy thì hay phú để chúng nô tòng phục mặc đòi kẻ nghịch hành hung tự tác. Phải biết: dân nào nước nào mặc dầu cũng phải nhờ Đ C G KIRIXITÔ thấy thấy, vì có một mình Người mới cứu được khỏi tai ách hoạn nạn mà thôi: **Ở dưới trời người ta chẳng có danh hiệu nào khác được thể làm cho chúng ta rồi. (1) »**

« Người ta sẩy chùng lạc lối thì phải lo tìm mối vào đảng chánh lộ: trí khôn lâm bị mịt mù thì phải nhờ sự chơn thật sáng giọi vạch tan u ám; sự chết áp tới bắt ta thì hãy chóng chạy đến mạch hằng sống. Khá tua làm vậy mới đăng lành đã những vết tích sâu độc ăn mòn, mới thấy sanh lòng trông cậy cùng huờn lại phép củ bình an hoan lạc; khi ấy sẽ bỏ guom đao, hết cầm khí giải, vì mọi người tự nhận Nước hòa bình CHÚA KIRIXITÔ vỗ trị và vui lòng tòng phục an nhàn. »

Thánh Giáo Hoàng phán dạy về việc dung loài người như thể ấy đoạn thì chỉ truyền trong cả và Hội-thánh làm **Tam nhật**, ngày

(1) Act. 4: 12

mồng chín, mồng mười, mười một tháng Juniô năm 1899, và ngày sau hết đọc chung Kinh Người đã ban hành cho mọi người dựng mình, dựng loài người, các dân các nước cho Rất thánh Trái tim Đ C G. Từ ấy dân có đạo đua nhau làm theo thể thức ấy. Chớ chi khắp hết muôn dân thiên hạ trong bầu thể giải đều nhìn biết cùng đầu phục Nước Trái tim Chúa đời đời!

Sau này là năm 1928, Đức Giáo Tông PHIÔ XI đang kim trị gởi Thơ chung kêu bảo các giáo hữu mộ việc phạt tạ Rất thánh Trái tim. Trong chỉ dụ ấy có lời nhắc đến việc dựng mình cho Trái tim Chúa rằng: « Trong các phép riêng để kính thờ Rất thánh Trái tim, thì nhứt là phải nhắc lại phép dựng mình, là dựng trót mình ta và hết mọi sự thuộc về ta cho Trái tim Đ C G, bởi vì ta nhìn biết mình lãnh hết mọi sự bởi lòng Chúa mến thương ta từ đời đời. Khi Đ C G dạy tỏ cho bà thánh MAGARITA MARIA hiểu ý Chúa nóng nẩy ước ao người ta làm sự ấy cho được thành kính Người, song chẳng phải bởi muốn dùng quyền ép buộc, một bởi lòng thương mến ta vô cùng mà ra, thì bà thánh ấy khải sự trước hết mọi người dựng mình cho Trái tim Chúa, hiệp với Cha linh hồn là Á thánh CLAUDE DE LA COLOMBIÈRE; lần lần có nhiều kẻ bắt chước

dựng mình riêng, đoạn tới những gia thất và những hội, sau hết tới các vua chúa quan quyền, các thành các dân các nước nữa. Nhơn vì trong đời trước và đang đời nay mấy kẻ mạn đạo xúm nhau âm mưu bày kế làm cho thiên hạ từ từng chẳng chịu CHÚA KIRIXITÔ cai trị mình, lại kháng cự chán chường với Hội-thánh mà lập những luật nghịch cùng điều răn Chúa và lẽ luật tự nhiên. Cho nên sự dựng mình cho Rất thánh Trái tim hóa ra một tiếng vang dậy chống trả lại; ấy là tiếng các kẻ trung thần kính mến Trái tim reo lên mà bình lấy sự vang hiển cùng quờn phép Người, vang dội rằng: **Chúa Kirixitô phải cai trị** (1). — **Nguyện xin Nước Cha trị đến** (2).

Bên phương Thế giới mới, chánh phủ Nước Colombie năm 1898 quan quân làm lễ dựng nhà nước mình cho Rất thánh Trái tim. Qua năm 1902 nhà nước lại xuất tiền kho mà xây một đền thờ trọng tốt trên đỉnh núi cao hai ngàn sáu trăm thước tại kinh đô, và mỗi năm Đức Giám-quốc làm đầu dựng cả nước lại cho Trái tim Đ C G. — Hầu hết các thành các làng nước ấy cũng làm lễ dựng mình cho Rất thánh Trái tim Chúa như vậy nữa.

(1) I Cor. 15 : 25. — (2) Matt. 6 : 10.

Tại thành Bilbao là hải khẩu nước Iphanho, các quan hội đồng muốn tôn Rất thánh Trái tim Đ C G mà xin hộ phù che chở thành phố mình, thì đã kêu những thợ tài nghệ các nước ra kiểu thức một tượng Trái tim Đ C G to tác, bề cao 35 thước, bằng đồng mạ vàng. Ban đêm thì có yển sáng trong hình tượng ảnh ấy chiếu ra chói ngời ngoài biển.

Còn bên phương Nam (*Afrique*) vua nước Basutoland (1) mới trở lại đạo chính mà giữ lòng sốt sắng đạo đức luôn: Mỗi ngày vua và hoàng hậu đều đi viếng Minh thánh Chúa trong nhà thờ lập tại đền; mỗi tuần ngày thứ sáu thì vua xưng tội và rước lễ, lại mỗi năm tới lễ Rất thánh Trái tim Đ C G, thì chính mình đức vua đọc kinh dâng mình, dâng nước cho Trái tim Chúa.

Lạy CHÚA GIÊSU rất mỹ miều, chúng tôi hết thấy là của Chúa, thì chúng tôi muốn làm tôi Chúa và tự ý dựng mình cho Rất thánh Trái tim Chúa. Xin Chúa ban ơn cho Hội-thánh và cho các dân đang bằng an hòa mục mà ứng lên vang dậy một tiếng rằng:

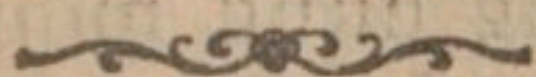
Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rồi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen.

(1) Biều danh là Gviffith.

Ngày hai mươi bốn

Về sự dựng mình riêng cho Rất Thánh Trái Tim Đ C G

Người giáo hữu nào tin tưởng Đ C G hay yêu đang, và thường nhớ đến những ơn lành Chúa cho mình chịu chứa chan, thì biết cảm cảnh chạnh lòng kính mến lại. Mà hề rắp lòng kính mến Chúa thật thì chẳng muốn giữ nhem bề trong mà thôi đâu, cần phải lộ ra ngoài và bày tỏ cách nào mới rõ tấm lòng biểu để; nên tự nhiên bắt muốn dựng trót mình để chuyên thành yêu mến Chúa Cứu chuộc. Ấy là việc nhứt kính thờ bề ngoài, mà ai làm đặng thì đẹp ý Trái tim Chúa lắm.

Cho được làm việc dựng mình thể ấy, thì trước hết phải nhìn biết Rất thánh Trái tim Đ C G là Ngôi thiên Chúa chương trí nhơn loài, cùng tự tình ưng muốn chịu phép Người, lại dựng xác hồn và mọi sự thuộc về mình có ý buộc mình làm tối trung hiếu Người. — Vậy thì phải biết trong sự dựng mình này có ba việc đại cái: MỘT LÀ việc **phản trí** là nhìn biết Trái tim Chúa có quyền cả trên mọi người: HAI LÀ việc **lòng muốn**, là khâm phục Chúa là đấng Tạo thành cùng ra đời cứu chuộc; BA LÀ còn một việc **lòng muốn** nữa, là tự ý phủ trót mình, dựng hết

mọi sự để dùng theo thừa ý Chúa, hầu tỏ lòng mến yêu biết ngãi Người.

Dẫu ta chẳng dựng mình cho Trái tim Chúa thì ta hết thấy đều là của Chúa, thuộc về Chúa đã rồi bởi nhờ ơn Giáng sanh Cứu chuộc cùng ơn phước vô vàn vô số: vậy thì Trái tim Con Chúa Trời làm người phải cầm quyền cai trị ta mọi đàng. Nhưng mà nếu ta phú dựng mình cho Người, thì thêm phẩm giá cho chức quờn cả Chúa nữa; nghĩa là ta phải kính phục Rất thánh Trái tim là Ngôi Chúa ra đời cứu thế, song chưa lấy làm phỉ lòng còn muốn cúng dựng thượng tiến cho Đ C T của trọng vọng châu báu hơn hết trong ta, là tính thông dong tự lập của mình, ngỗ xưng hô quờn phép cả của Người là Vua. Làm như vậy chẳng thêm vinh hiển cho chức phẩm vương đế Đ C G Trái tim sao? Ấy vậy kẻ nào dựng mình thế ấy thì làm việc lành sinh công cán rất trọng, lại đẹp ý Trái tim Chúa biết là ngần nào! Lạy Rất thánh Trái tim lân mẫn từ bi, tôi nhìn Chúa thật là Chúa là Vua tôi xưa nay, rày tôi lại quyết chí dựng trót hết mình tôi cho Chúa, ngỗ cho thế gian biết Chúa là Vua cả quờn cao trên xác và hồn tôi đời đời chẳng cùng.

Nhờ phép dựng mình mà ta nhận nước Đ C G vô trị, và chứng ta có lòng triu mến

mà vưng phục quyền dũu dàng Người luôn. Ôi, chúng ta là kẻ thấp hèn rất mực mà cũng đặng đáp tình trả mền với Đấng làm vua ta vậy! Vốn việc ấy chẳng phải khó cực bao lăm, của ta dưng đó thật là thi thiếu lăm; song nếu ta tự lòng thích dạ, ắt của ấy sẽ nên hoàn hảo như Chúa ước xin. Bấy lâu trước tưởng phải lia thế sự, vào nhà dòng nhà phước mới dưng mình Cho Chúa đặng, rày được nghe Rất thánh Trái tim vọng ước mọi người mọi bậc, dầu đang giăng gít cửa nhà mà muốn dưng mình, dưng gia đạo cho Chúa, thì Chúa cũng ưng nhậm hết lại phỉ lòng hời dạ nữa; hơn sao anh em ta còn ngập ngừng tiếc nuối chi nữa? Thân lạy Trái tim quảng đại, xin uốn lòng con thơ đại theo thừa thánh ý Chúa thông ra!

Vả phép dưng mình cho Trái tim Chúa làm vậy chẳng buộc thêm điều gì mới, một xui giục thôi thúc ta giữ những việc niềm bền phận mình phải giữ mà thôi. Ấy là buộc rõ ràng lo giữ cho trọn điều răn trọng nhứt CHÚA GIÊSU truyền trong ÊVANG: **Mầy phải kính mền Chúa là Chúa Trời mầy hết lòng mầy, hết linh hồn mầy, hết trí mầy** (1). Bởi chưng Chúa phán dạy luật cả kính mền Đ C T như thế ấy mà trong thiên hạ không có mấy ai lo tới, nên Chúa mở bày phép kính thờ

(1) Matth. 22 : 37.

Trái tim Người cùng đòi ta dựng mình làm
tôi thờ phượng Người cho trọn mà chớ.

Mà sự ấy đã nên quang trọng lại còn làm
ích cho giáo hữu lắm. Cho nên mấy bà phước
ở cùng bà thánh MAGARITA thuở ấy nói thánh
nhơn này hay bàn bạc khuyên giải về sự tôn
kính Rất thánh Trái tim, về những ơn trọng
Chúa tuôn xuống cho các kẻ dựng mình cho
Người; còn lời bà thánh ấy gởi cho bề trên
kia rằng: «Tôi nói với Mẹ một sự này mà thôi:
nếu mà Mẹ muốn vào sổ những người bạn
hữu thiết nghĩa Trái tim Chúa, và muốn làm
việc gì cho đẹp lòng Đ C T cách nhứt hảo, thì
mẹ hãy dựng mình cho Rất thánh Trái tim.
Ấy là một điều Chúa ước cầu.» Ngày kia bà
thánh này cầu nguyện cho một người bồng đạo
mà người ta xin người cầu giúp với, Chúa bèn
phán rằng: «Nếu đứa ấy thật tình tôn kính
Trái tim Tao cách riêng, và đọc kinh dựng
mình mỗi ngày, thì Tao chẳng nỗ lòng nào mà
chẳng thương xót linh hồn nó.» Ôi, có một
Chúa đầy lòng khoan hậu chỉ bày phương tiện
ấy mà thôi! Tôi vui mừng trông cậy mà
làm theo thể Chúa sở ước đó.

Muốn thi hành việc dựng mình khi nào
cũng phải, song tốt hơn là chọn một ngày lễ
nào hay là dịp nào trọng thể cho dễ nhớ luôn,
lại dọn mình ba ngày trước mà cầu nguyện,

đọc Kinh cầu Trái tim, như bà thánh ấy bảo rằng : « Trước khi khởi sự đứng mình, khá lựa lúc cấm phòng, hoặc chọn ngày nào như thể ngày thứ sáu đầu tháng, hoặc là ngày thứ năm, hay là ngày mặc áo dòng. Bữa ấy con dọn mình rước lễ, mà khi chịu lễ rồi hãy lấy trí tưởng mình quì gối dưới chơn Đ C G Trái tim, dưng bằng hai tay cầm Trái tim mình dưng lên làm một với cả thân phận mình, và này nĩ xin Rất thánh Trái tim chớ nở từ rẫy, bởi bấy lâu những chống cượng Người. »

Lại chớ kể là việc làm qua cho rồi, hễ đọc kinh dưng mình là xong. Việc ấy chỉ mới bắt đầu đem Nước Trái tim Chúa vào trong linh hồn ta mà thôi, là như mới bước vô đảng kính mến tùy tùng Rất thánh Trái tim. Vì vậy bà thánh ấy khuyên phải làm việc dưng mình lại như vậy nhiều lần, cho đặng giữ sự sốt sắng hồi ban đầu, lại còn mỗi ngày lo cầm trí tỉnh tâm vào Trái tim ba lần ; sớm trưa chiều, có ý thờ phượng Rất thánh Trái tim là Chúa Cứu chuộc mà tế dưng lại mọi việc mình làm, mọi sự cực mình chịu và hết thấy hồn xác mình, để theo thánh ý Người mà tôn kính mến yêu ngợi khen Người liên liên.

Trong xứ TYROL có một người mẹ ngoan đạo dưng thẳng con mình từ mới sanh cho Rất thánh Trái tim Đ C G, cậy nhờ Đ Bà MARIA

phù hộ. Mẹ ấy treo trước nôi con năm một bức ảnh Đ C G chỉ Trái tim có lời in theo rằng : « Đây là Trái tim đã yêu dấu người ta thế ấy. Hãy để con nít tới cùng Tao. »— Khi hai nhi này vừa biết nói ú ớ ít tiếng thì mẹ tập kêu tên GIÊSU, MARIA, cùng chỉ tượng ảnh, nói nó là con Rất thánh Trái tim và dạy cho nó thắm mùi đạo đức. Nhờ vậy mà trẻ bé thơ lớn lên ngay lành thanh tịnh ăn nói vui vẻ, lại hay xưng cách thật thà : Tôi là Con Trái tim CHÚA GIÊSU, Đ Bà MARIA cũng là Mẹ tôi nữa. Khi có ai hỏi nó tên gì, thì nó và nói và cười rằng : Con Rất thánh Trái tim ; lại hay đọc kinh văn nó thuộc trước ảnh ấy. Hễ trẻ ấy có làm lỗi sự gì, thì mẹ phạt che đây tượng ảnh lại, nó bèn quì gối xin lỗi, hứa sửa mình cho tới khi dỡ tượng ảnh ra mới an.

Bởi nhờ Trái tim thì nít ấy dễ ăn dễ dạy cùng có tư chất tốt lành, nên gương tốt. Bữa nó đi với mẹ gặp người quen, bà mẹ đứng lại nói chuyện, còn trẻ này đi hái bông đem về chưng cho Trái tim như thói quen. Phải khi chú kia đi qua đó hỏi bẻ bông làm gì, nó thưa rằng : Bẻ về chưng cho Trái tim Chúa. Chú ấy hỏi thêm nó tên gì ; trẻ ấy trả lời nói : tôi là **Con Rất thánh Trái tim**. Người ấy chưng hửng mới hỏi nữa rằng : Rất thánh Trái tim là gì ? Con trẻ nghe hỏi lại vậy, thì

lấy làm lạ chạy nói lớn với mẹ nó rằng : Ông đó không biết Trái tim là gì, bộ ông ngoại chắc!— Chú kia nghe thằng nhỏ nói om như vậy thì mắc cỡ bỏ đi lẹn, mà lòng xao xiển bất động suy đi xét lại, đoạn học đạo và trở lại cùng Đ C T.

KINH DUNG MÌNH CHO RẤT THÁNH TRÁI TIM.

Tôi kính lạy Đ C G rất đáng yêu mến phượng thờ, tôi là (Mồ) muốn tỏ lòng tôi ngay con thảo cùng đền tội tôi đã ở thất tín cùng Chúa, thì tôi dung lòng tôi cùng phú trót mình tôi cho Chúa; lại cậy nhờ ơn Chúa cứu giúp, tôi dốc lòng từ này về sau chẳng còn dám phạm tội nữa (1).

Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi;

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen.

(1) Có ân xá 100 ngày. Đại xá mỗi tháng một lần.

Ngày hai mươi lăm

Về sự dựng gia thất cho Rất Thánh Trái Tim Đ C G

Gia đạo người ta là việc trọng nhứt Đ C T đã lập từ khi mới sanh nên tổ tông loài người trong vườn Địa đàng. Chính mình Đ C T đã làm phép lành cho ông bà nguồn tổ phối thất hơn dươn mà rằng: **Chúng bay hãy lớn lên và thêm đông hơn số, và ở trật khắp hoàn cầu cùng bắt nó phục bay (1)**

Ấy là gốc gia thất thuở ban sơ để làm mẫu gương cho các dòng dõi trong bốn phương thiên hạ sau này. Song chẳng khỏi bao lâu nổi tội lên thì sanh sự bất bình trong vợ chồng, gieo giống co cú phe đảng trong con cái mà ra cứng đầu bất tưng, không phục mạng cha mẹ. Nhiều người chồng nổi dử, hành hung, chẳng kể vợ yếu con thơ: coi vợ như tôi đòi cầm con cái như cửa mình tự dụng; lớp thì vợ chồng để bỏ nhau, lớp thì cưới thêm thê thiếp, phóng cương theo sắc dục sa đà, nên không còn giữ cốt cách gia đình Chúa Trời lập thành. — Thuở Đ C G ra đời thế gian còn ở như vậy hầu hết, mà Chúa phải giảng giải thiện ác lắm công, rồi lại lập phép nhứt phu nhứt phụ cho vợ chồng bền giữ tính ngãi

(1) Gen. 1 : 28.

như ban sơ và nhắc lên tới bậc phép Bí-tích thánh nũa. — Một nam một nữ kết hôn với nhau đặng mà chung cùng giúp đỡ nhau cho thượng hòa hạ mục mới là luân lý mới lập nên gia đạo tốt lành. Bởi vậy Con Đ C T xuống thế sửa lại và buộc cho đành rành như vậy, theo lời Người cổ ghi truyền rằng : **Sự Chúa trời kết hiệp, người đời chẳng phân lìa được. (1) —**

Trước Chúa ra đời phép hôn nhưn giá thú là sự giao kết vợ chồng ăn ở cùng nhau theo thói thế gian mà thôi, nhưng mà từ khi Chúa Cứu thế rao truyền đạo thánh thì Chúa lấy công nghiệp mình mà lập phép Bí-tích Hôn-phối, để mà nhắc bậc đôi bạn loài người trên các loài khác, và ban an thêm sức cho đứng bậc vợ chồng đặng nên thánh cùng tập tành dạy dỗ con cái nên người đạo hạnh. Cho nên ông thánh PHAOLÔ gọi phép Hôn-phối là Bí-tích trọng vọng trong CHÚA KIRIXITÔ và trong Hội-thánh; cũng bởi vì là hình bóng chỉ Đ C G phối hiệp cách thiêng liêng với Hội-thánh Người, cùng phú mình chịu chết làm của tế mỗi ngày trên bàn thờ vì Hội-thánh mà chớ. Vậy đôi bạn có đạo hãy nhớ phép Bí-tích thánh mình đã chịu và liệu cách nào cho CHÚA KIRIXITÔ ngự trị trong cửa nhà

(1) Matth. 19 : 6.

minh luôn. Đ C G chẳng những là có quờn phép chiếm ngự trong nhà giáo nhơn, mà lại nhà nào đặng Ơn Chúa khăng chịu ở với mình thì nhà ấy có lộc biết là ngần nào! Vậy thì hãy bắt chước hai môn đệ thành Emmaus mà này nĩ xin cùng Đ C G rằng: **Lạy Chúa, xin Chúa ở lại cùng chúng tôi.** (1)

Mà muốn cho nên gia thất có đạo thì trước hết phải chịu phép Bí-tích Hôn phối. Vả chẳng phép Bí tích là phương pháp thần hiệu diệu được Đ C G lập ra mà dẫn đưa con người đến sở cùng của mình cho trọn hảo. Như vậy nhà có đạo bởi nhờ phép Bí tích là nơi chung cùng qui hiệp có Ơn riêng quá sức phạm, nên là chỗ thuộc về Chúa Trời mà chớ. Vì vậy chủ gia thất đạo phải nhường cho Chúa KIRIXI-TÔ chỗ nhứt trong nhà mình, phải bêu gương tốt biết kính thờ Quan Thầy chí thánh cùng lo coi sóc chớ để ai trong cửa nhà mình vi phạm tới Người trong sự gì, chớ làm khó dễ cản ngăn vợ con chuyên việc thờ phượng Chúa;—mà lại lo lắng nuôi dưỡng con cái theo thói phép đạo thánh nũa. Còn phận người bạn thì cũng hãy dùng quyền thế mình mà xem sóc khuyên bảo con cái tôi tớ cho biết giữ luật điều Hội-thánh, không nên đồ thừa

(1) Luc. 24: 29

hay là đồng đảng với chồng mà vi phạm tới Đ C T trong nền gia đạo, lại còn phải đọc kinh cầu nguyện, làm việc lành mà giữ cho trọn niềm bền phận hôn xác luôn. A, gia đạo nào đồng tâm sum hiệp trong Chúa thì tốt lành an lạc là thế nào!

Nhưng mà, Ở Chúa cả quang minh, kìa Satan quỷ dữ hăm hăm phá tán Hội-thánh là Gia thất lớn CHÚA GIÊSU đã đổ hết máu ra mà lập khắp trong bầu thế giới này. Nó nỗ lực bắt đầu phá hại từ gia quyến giáo hữu: khi thì dùng quờn phép phần đời làm tay chơn bộ hạ mà binh vực những cha mẹ làm ngược hoặc ra luật cho vợ chồng để bỏ nhau chẳng kiêng phép Chúa giải răn, không lo giáo huấn con hoang đảng; khi thì xui giục cha mẹ con cái dừng màng đến phép lành Chúa ban, ăn ở ngang tàng cũng không chi bắt buộc. Biết là mấy nhà bền đạo rày chẳng còn đáng gia thất giáo hữu nữa, bởi không còn đọc kinh chung, không kể ngày Chúa nhựt lễ cả, bỏ xưng tội chịu lễ đã lâu rồi! Biết là bao nhiêu nhà có đạo chẳng dám chung bàn thờ, kính ảnh tượng Chúa Bà nữa, cũng vì sợ tiếng phong vân, mà không ngại treo bày những bứ-tượng dị kỳ, có khi là hình tà thô tục trái mắt trẻ thơ thanh tịnh! Thương hại thương xót cho con nhà có đạo là con riêng Chúa chọn dành cội

tinh đức quang sang, mà xua thói Chúa lẫn lẫn, học theo tục lệ tà mị! Xin khá ghi lòng tạc dạ đều chơn thật này: Hễ nơi nào nhà nào còn dè giữ việc đạo thờ phượng Chúa Trời thì thấy bằng yên, vợ chồng con cái thương hòa hạ mực, vì có Đ C G ngự giữa những nhà phước lộc ấy. Còn nhà nào chẳng chịu rước Chúa ở cùng thì là xua đũa đức thương yêu; mà hễ mất đức thương yêu thì có lẽ sợ con cái mình cũng sẽ dứt lòng yêu mến kính phục cha mẹ nữa! Cúi xin Trái tim là sự bình an đem hết chúng tôi hiệp một nhà cùng Chúa.

Dẫu Đ C G thấy trước những điều tai ương khốn nạn nói trước này có lẽ đổ sa trên những gia thất đạo trẻ tráng hư thói, song không thanh nộ mà đập bể cây sậy nứt đập, một đủ lòng nhơn lành thương xót muốn trở vô lại trong mấy nhà bất ngãi ấy mà tiếp cứu chữa bấu; cho nên đã lập phép tôn kính Trái tim, xin dâng gia thất cách riêng, hầu nhờ Người đem sự hòa thuận lại, và làm phép lành mọi việc chúng nó cùng giúp đỡ chúng nó trong những cơn túng ngặt.

Ta nghe bấy nhiêu lẽ, thì hãy giục lòng tin Rất thánh Trái tim thật là nhơn lành, hay khống xá tiền khiên, hằng ngồi chờ mà thi ân bố đức. Vậy thì chớ còn cứ thói bằng lảng lăm lơ nữa, phải nghỉ lại mà đem lòng thương

xót CHÚA KIRIXITÔ ta đang chực ngoài cửa ngõ, cứ gõ cửa nhà ta ; hãy dọn một chỗ cho xứng đáng là dung cả gia thất mình hầu rước Người vào ở cùng vợ chồng con cái hôm sớm, như gương sau này :

Trong Họ kia về tỉnh Haute-Loire, có một người giữ đạo chính chắn hẳn hoi, hằng kính tôn Rất thánh Trái tim trong nhà, chẳng hề lạt da nao lòng nghe theo mùi đời chút nào. Năm 1888 ông chủ gia thất này lâm bệnh nặng rồi gần chết, thì cả nhà buồn bực sầu não lắm, song có lòng đạo nên bằng an thuận theo ý Đ C T. Thình lình người liệt kêu con trai lớn mà nói rằng : «Này con, nay là thứ sáu.» Con nghe cha nhắc vậy liền hiểu, bởi vì nhà ấy có thói quen mỗi ngày thứ sáu hiệp chung nhau mà dung cả gia thất lại cho Trái tim Đ C G. — Người con lớn bèn quì gối xuống và khóc và làm đầu đọc kinh đứng mình trước giường cha nằm hơi hóp : vợ con ai nấy cũng đọc theo mà khóc tấp tức hết. Ông cha dầu liệt nhược cũng rán hết lòng sốt sắng nghe theo cho tới cùng ; khỏi một ít lâu thì tắt hơi êm ái dịu dàng trong Trái tim Đ C G là đấng mình triu mến thờ phượng trọn đời : bây giờ Rất thánh Trái tim rước lấy người lần sau hết này. Phước rất trọng thay cho kẻ làm tôi Trái tim !

Lạy CHÚA GIÊSU Cứu chuộc, Chúa đã làm đủ hết mọi phương mọi cách, và chịu mọi nỗi tàn toan cho loài người ta đặng nhờ, mà người ta trở lòng âm mưu bày kế cản ngăn ơn Chúa, bít cửa các gia thất không muốn cho lọt lẽ chính chơn nền đạo lý vào, để cho du đảng quỷ thần tung hoành báo hại hồn và xác kẻ lành già trẻ ! Dám xin Rất thánh Trái tim Chúa khăng vói đến cứu vớt những gia đạo bị áp chế mà phải cách Chúa hằng sống hằng trị, cho mỗi người làm chủ gia biết kiếm tìm đón rước Chúa ngự trị giùm trong nhà mình, như nhà có lộc trước và phú gia sau này :

Có một người nước Tàu bữu danh là PHAOLÔ HU-LÝ lập gia cư làm thầy thuốc tại Thượng-hải (*Shanghai*), trở lại đạo Thiên Chúa cùng cả và nhà. — Bởi ông lương-y đạo này tính nết đảm thắm, ở dịu dàng, có lòng đạo đức sốt sáng lại hay thương giúp kẻ nghèo khó, nên Chúa thưởng cho đặng vinh sang phú túc ở đời. Ông mới làm nhà ở dựng cho Trái tim Đ C G, mà nhà này kiểu lạ, xây bằng xi măng đút ; có tám tầng, mỗi tầng bốn phía vuôn hết, không mái, nóc bằng. Tầng dưới thì mỗi phía rộng hai mươi thước tây, mấy tầng trên hẹp vô lần lần, tới tầng chót mỗi phía còn ba thước, có thang lên ở giữa. Có cây cột đặc lớn

chắc chắn xây từ dưới đất mà lên tới từng chót rớt, cao 30 thước tây; ngoài biển và cả thành Thượng hải đều ngó thấy. Trên trụ cao này thì đặt tượng ảnh Trái tim Đ C G bằng gan, một thước rưỡi.

Ông PHAOLÔ HU-LÝ chọn ngày 11 tháng Décembre 1921, nhằm ngày Chúa nhật Ápventô, nhưng trong Địa phận ấy mừng lễ cả Đ Bà chẳng hề mắc tội tổ tông, làm lễ phép tôn Rất thánh Trái tim làm Vua gia thất mình. — Ngày ấy trong ngoài nhà này cò xí rục rở, tối lại đèn điện trên dưới sáng lòa ảnh giọi gần xa. Bấy giờ Cha bôn sở cùng nhiều linh-mục lên từng trên hết làm phép tượng ảnh, dựng gia thất ấy cho Rất thánh Trái tim ngự trị; bôn đạo đứng xung quanh mấy tầng dưới chật hết có nhạc thổi hòa êm ái, súng đồng phát lên chào mừng vang lừng. Khởi một chập Đức Cha ngự xe hơi với cỗ bễ trên vào cửa chính, có bọn lính y phục đại lễ nghinh rước. Đức Cha làm phép ba tượng ảnh khác để nơi cao xứng đáng trước sân, rồi vô trước bàn thờ trong nhà với các linh-mục và bôn đạo, xướng kinh **Te Deum**, hát mừng tạ ơn Đ C T vang lừng hân hoan in ỏi.

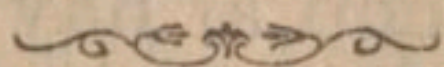
**Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã ban
cho chúng tôi được ơn phần rỗi.**

**Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời
đời. Amen.**

Ngày hai mươi sáu

Về sự tôn Rất Thánh Trái tim Đ C G trong gia thất

Hễ lửa phát lên thì hay cháy lan: Cũng một lẽ ấy nếu lửa kính mến Trái tim Chúa đốt lòng người giáo hữu nào, thì cũng bắt cháy luôn hết cả gia thất ấy, làm cho những kẻ trong nhà ấy trở nên sốt sắng dựng mình thờ phượng Chúa cách riêng, và tất nhiên muốn tôn Người ngự giữa nhà nữa. Ấy vậy tôn Trái tim trong nhà mình là nhìn biết cách trọng thể chán chường quờn cả Rất thánh Trái tim làm Vua quản hay gia thất có đạo. Ấy là một việc cha và mẹ dựng mình, dựng các con cái cho Đ C G Trái tim mà tỏ chí dốc lòng kết hiệp với Chúa hết tình, muốn thuộc về của Chúa cho trọn và làm tôi thờ phượng Chúa cho tất dạ. — Cách dựng mình thể ấy là như tờ giao hảo gia thất ta với Rất thánh Trái tim. Vậy cho nên phải sửa soạn dọn dẹp nghiêm trang, làm cách trọng thể, cho đủ mặt người nhà; Ví bằng có dọn mình xưng tội chịu lễ trước thì càng hay, và nếu rước dâng thầy cả tới làm đủ lễ phép lại thêm rõ ràng vinh hiển hơn nữa. Chính mình người chủ nhà làm đầu, hết thấy con cái ứng theo đọc kinh dựng mình trước ảnh Trái tim, đoạn chủ nhà đem ảnh ấy đặt trên

chỗ nhứt đã dọn sẵn trong nhà, — rồi hết thấy quì gối đọc kinh xin Chúa khăng ngự trong nhà mình, cho ai nấy châu chực và xin Người xối ơn ban phước lành cho mình theo lời đã hứa... Sau hết đặt một tờ làm bốn kẻ cuộc bữa lễ phép tôn Trái tim này cho nhiều người nhóm khi ấy ký tên vào để nhớ về sau.

Việc tôn Trái tim trong gia thất này sanh nhiều ích trọng cho linh hồn, cùng sửa đang dạy dỗ người nhà thìn từ đức hạnh hơn và phần chấn thờ phượng Chúa nữa, bởi Rất thánh Trái tim đầy lòng ái tuất đã phán hứa **Người là mạch tuôn mọi ơn phước thì sẽ ban tràn ra trong những nơi nào có đặt hình ảnh Trái tim Người mà trọng kính mến yêu.** Khi khác Chúa lại phán hản rằng: **Tao sẽ cứ việc cai trị bất kể kẻ nghịch thù đón ngăn, dầu hết các người thế gàng trở thể nào nữa;** thì rày càng ngày càng thấy sự tôn kính Trái tim Chúa mở ra thanh hành khắp miền khắp xứ. Vậy đã ứng thành những điều Đ C G xin nài cùng hứa trước, bắt từ gia đạo mà khởi sự lần tới. Chớ chi mỗi nhà giáo hữu khắp trong Hội-thánh chỉ lo điều ấy, ắt là sẽ thấy đơm hoa kết quả chung trong các nhơn dân thiên hạ, làm cho rõ ràng đạo thiên Chúa biết là chừng nào!

Phe xấu bè nghịch muốn phá Hội-thánh CHÚA KIRIXITÔ thì không lo triệt hạ các nhà

thờ lớn nhỏ chi đâu, một chỉ kiếm thể tẩy mòn thói đạo chánh trong gia đình trước, tự nhiên lần lần bỏ phế nhà thờ nhà thánh hết : vì chung chúng nó hiểu biết gia thất còn giữ đạo vị chắc chắn là còn sự sống, là trường tập rèn trẻ bé thơ theo đường đức hạnh. Mà hề mạch sống nhuốm phải thuốc độc chan vào, chảy kịp dòng giống không khỏi nhiễm hại mà tuyệt mạng. Nhon vì sự ấy ta phải tìm phương chiết sang đức tin cùng lòng kính mến Trái tim Chúa trong gia đạo mình là như tái bồi gốc rễ, thì sẽ trở sinh thứ trái của CHÚA GIÊSU là Chúa chúng ta mà chớ.

Tôn Rất thánh Trái tim là rước mời Đ C G vào ở giữa nhà ta đời nay, chẳng khác chi mấy lúc Người còn sanh tiền trong nước GIUDÊU đã kể lại trong sách Êvang. Người ta chẳng biết rõ tánh tình Đ C G KIRIXITÔ nên ít đem lòng triu mến Người ; lấy sự sợ là hơn thì lòng hay dang ra xa Chúa, cũng như dân ISARAE không dám đứng gần chơn núi XINA thuở xưa. Tưởng Chúa phép tắc đáng kính sợ mà ở với Chúa như tội nhơn đáng phạt thì sai lầm lắm. — Song thật Đ C G là Emmanuel ; Nghĩa là **Chúa Trời ở cùng chúng tôi**, là Đ C T ra đời làm người chẳng nệ đồ nhà quân PUBLICANÔ, dự đám cưới ở thành Cana ; ấy là tỏ ý muốn sống ở đời theo các nhà ta

mà thông phần vui mừng cùng chia mọi nỗi gian nan với con cái. Vậy ta hãy hỏi dạ dọn dẹp rước CHÚA GIÊSU vào nhà như ông GIAKÊU xưa, hãy khoả khoải nài Chúa ghé nghỉ trong nhà ta như ba chị em LAZARÔ, MATTA, và MARIA ở làng Bêthania, ngõ nhờ ơn Người khuyên dạy ủi an. Được vậy thì lấy làm khoả lạc biết là đường nào ! Ta hãy rán cầm Chúa đồ nhờ nhà ta hôm sớm như hai môn đệ thành Emmaus xin nài Chúa ở lại mà rằng : **Lạy Thầy, xin ở lại đây cùng chúng tôi, vì đã xế tối rồi.** Xin Chúa khăng ngự vào mà ở luôn cùng chúng con.

—Bằng muốn rõ căn nguyên phép Tôn Trái tim trong mỗi gia thất, thì hãy nhìn Cha MATÉO (1) làm tông đồ bày việc sốt sắng này : Số là năm 1907 Cha MATÉO này là người Huê-kỳ về dòng Rất thánh Trái tim Đ C G và Rất thánh Trái tim Đ. Bà, bị lâm bệnh phải sang qua Phương tây mà điều trị. Khi người đi thành Paray-le-Monial viếng nhà thờ nơi Đ C G Trái tim hiện ra cho bà thánh MARGARITA MARIA, mà chẳng phải đến xin phép lạ cho lành mạnh, một có ý xin ơn kính mến Rất thánh Trái tim thêm hơn nữa cùng đặng chết đang làm thầy cả thánh mà thôi. Đang khi

(1) R. P. Matéo Crassley-Boevey de la Congrégation des Sacrés-Cœurs.

Cha ấy qui trong nhà thờ, vừa mới đọc kinh cầu nguyện thì thấy cả mình chuyển động, rồi hết bình ngay. Cách lành đã thế nào không cần kể lại, song biết lòng người khi ấy sốt lửa kinh mến rất mực. Cho nên chiều bữa ấy đang khi người làm việc Giờ thánh, thì đặng Rất thánh Trái tim soi cho biết cách thế bắt thế gian trở lại, **đỗ từng gia thất**, theo thế thức Tôn Trái tim Đ C G như thấy bây giờ. Vậy người trở về lo đi thành Rôma xin vào châu Đức thánh Phapha PHIÔ X, tâu về việc mình toan tính cùng xin đi giảng truyền phép tôn Rất thánh Trái tim trong các nhà. Đức thánh Cha nghe vậy thì chẳng những là ưng nhận ý toan, lại giờ hai tay ôm lấy người vào lòng mà khiến dạy người phải chuyên lo việc phần rỗi xả hội như vậy cả đời.

Cha MATÉO đặc lệnh Tòa-thánh liền ân cần lo lắng giảng giải Nước Trái tim Đ C G. Thật là một vị Tông đồ đi châu lưu nước nọ nước kia không trấp không rương, chẳng kể tới mình chút nào, quyết một đều bắt linh hồn thiên hạ từng phục Rất thánh Trái tim. Chẳng bao lâu nay mà người đi tới 30 Nước rồi, nào là Phương Thế giải mới, nào là Phương tây nào là Phương Nam, cho tới nước Cao-ly, cùng những Nước trong các

Cù lao Út-châu. Giảng được nhiều thứ tiếng khác xứ; hễ tới đâu thấy đều được việc cách lạ thường, người ta trở lại hằng hà sa số. Nên nói được Chúa sai người rõ ràng, và người làm như các thánh Tông-đồ xưa.

Theo đây trung qua vài gương trông những tích Cha ấy kể lại, cho ta hẳn sự Tôn Tráit tim trong mỗi nhà thật là việc Chúa dùng mà cứu chữa con có đạo là thể nào, và được hiểu chính ý việc lành ấy là làm sao.

Trong nhà kia chồng thuộc về đảng ác, vợ là người hơn đức giữ đạo với hai đứa con gái mà thôi. Khi người vợ nghe Cha MATÉO giảng về sự Tôn Tráit tim, thì lòng muốn lắm mà mắc chồng nghịch e chắc không cho, song cứ đọc kinh cầu nguyện xin cho đảng sự mình sở mộ, và kiếm dịp mà năn nỉ cho chồng chịu. Sau hết chồng làm thỉnh không ngăn cấm; ấy cũng là ơn lạ lắm, song không chịu ở nhà bữa ấy. Vậy mẹ con dọn nhà làm lễ phép ấy, và hết lòng cầu nguyện cho chủ nhà trở lại. Xong xuôi hết, chồng trở về hình quặm bộ giận, bước vô ngó bức ảnh Tráit tim liền sập mặt không dám ngược lên coi. Chú thấy trong mình vậy tưởng là tại nhát thì mắc cỡ thắm, nên rần nhượng lên coi lại cho rõ, mà cũng bắt dùng mình sợ liền bỏ nhà ra đi; song như có sức gì linh nhiệm kéo vô

lại, ngó thấy hai con mắt ảnh Trái tim nhìn mình thì bắt khiếp, mới nổi hung hăng kêu vợ hỏi có người nào trong nhà, vì tưởng chắc là có ai đó. Người vợ nghe sợ run, biểu hai đứa con ra trước mặt cha nó đọc lại kinh tôn Trái tim khi nầy. Chồng bấy lâu nay nghịch đạo mà khi vừa nghe hết kinh bèn phát động lòng thẹn tội, quì gối kính lạy Rất thánh Trái tim, lòng ăn năn cảm động xin trở lại ngay.

Còn ông chủ nhà nọ định Tôn Trái tim trọng thể ngày thứ sáu tới, rủi sáng ngày thứ tư thình lình phát bệnh chiều tắt hơi. Song trước khi chết có trối lại biểu vợ đừng dời việc Tôn Trái tim, phải làm trước tử thi khi chưa hạ rộng, lại nói thêm rằng: «Từ nầy về sau Rất thánh Trái tim ở lại trong nhà nầy thế tới.» — Chủ nhà chết rồi bà con quyến thức mắng tin tỵu tới lo việc tổng táng. Bà vợ là người đạo đức có lòng mạnh mẽ mới tỏ cho họ hàng hay ý chồng trối lại thế nào, đoạn thì đem ảnh Trái tim để trên quan tài mà làm việc tôn Trái tim trước mặt mọi người, rồi đem ảnh đặt nơi cao giữa nhà như đã sắm dọn trước.

Ấy Đ C G KIRIXITÔ muốn ngự trong hết mọi nhà giáo hữu như Đấng vì vương, như Bạn hữu, như Chủ nhà mà xem sóc phù hộ

cha mẹ con cái là thể ấy. Ta hãy đua nhau đón rước Người.

Lạy Đ C G nhơn lành đáng mến, xin Chúa cũng đủ lòng thương đến bốn đạo nước Việt nam này mà ban thêm đức tin và lòng con thảo biết đãi tình tiếp rước Chúa theo gương trước này, ngõ Đông Tây Nam Bắc thấy đều tôn trọng kính thờ Chúa trong chốn trần gian và trên nơi cõi thọ đời đời.

Ngợi khen Trái Tim Đ C G. vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen!

Ngày hai mươi bảy

Về sự giúp việc tông đồ với

Rất Thánh Trái Tim Đ C G.

Ông thánh ANRÊ Tông-đồ khi mới thấy đấng MESSIA nghĩa là Chúa Cứu thế như các thánh tiên tri chỉ trước, liền về kiếm ông SIMON là em mà thông tin cái phước mình, cùng dắt em ra mắt Đ C G nữa. Ấy là gương ta phải noi theo mà kiếm tìm dìu dắt người ta đem lòng kính thờ Rất thánh Trái tim với mình.

Hẳn thật nếu ta đừng hiểu biết mến yêu Trái tim Chúa là nguồn đào thánh sủng, thì ta gặp đặng phước lớn, có kho tàng đầy dẫy vô biên rồi; mà nếu ta sốt sắng nong nả thờ phượng mến Chúa và yêu người như mình, thì lửa ấy im ỉn trong mình chẳng nhem đâu, sao sao cũng phải để cháy lan ra ngoài mới toại tình yêu dấu, mới có chút đền ơn báo ngãi Chúa lại. Bởi đó có nhiều kẻ tình nguyện gánh việc mở Nước Trái tim, nhưng mong ước cho các dân các xứ khâm sùng làm tôi Trái tim quới trọng với nữa. Lo lắng tìm cách chước mở Nước Đ C G theo ý Trái tim sở mộ gọi là sự giúp **làm việc tông đồ**. — Mà làm việc theo tông-đồ nói trong đoạn này thì chẳng cần phải có chức linh-mục hay là phải làm thầy dòng bà phước đâu: bất kỳ là ai, mọi người

bỏn đạo nam nữ giàu nghèo đều được hết thấy; chẳng những là được mà lại cũng phải dự vô nữa. Vì chưng Đ C G phán hứa rõ ràng cho những kẻ đến làm sau rốt trong vườn mình rằng: **Bay cũng hãy tới làm vườn nho Tao, Tao sẽ huân đủ tiền công cho bay** (1). Bấy nhiêu lời ấy chỉ tỏ Chúa kêu mời và ban thưởng mọi hạng mỗi người nào có làm việc của Chúa; chẳng nói về phẩm hàng thầy cả hay là kẻ tu hành mà thôi đâu. Lại thường cha thầy ở cách xa trắc trở, thì cậy nhờ anh em giáo hữu chòm xóm có nhiều bề giao thiệp chỉ dẫn an ủi giúp. — Vậy đã rõ Đấng phép tắc chí công muốn nhờ đến anh em ta trong việc ấy. Thuở Chúa sơ khai thiên địa thì có một mình Chúa mà thôi; rày Chúa tính làm hoàn thành công việc theo ơn thánh, thì Chúa xin người ta trợ giúp chung cùng với nhau. Ai ra tay làm vậy thì trúng ý Rất thánh Trái tim lắm, vì khi Đ C G tỏ Trái tim mình giữa lửa chói lòa quang minh thì có phán rằng: «Phải chi con biết đặng Cha khát khao cho người ta yêu mến Cha là dường nào, thì con chẳng tiếc công tiếc của mà phụ lực cho được việc ấy». Đoạn lại hứa ban nhiều ơn trọng cho giáo nhơn nào dùng phương nọ thế kia mà khai quan mở rộng

(1) Matth. 20 : 4.

Nước Trái tim lân mẫn. Cho nên bà thánh tâm phúc Người dám quyết rằng: Phước thật là những ai được Chúa dùng mà phụ lo lập Nước Người!

Vậy phải làm việc ấy thế nào? — Những kẻ có lòng sớ mớ mà không biết diễn thuyết giảng giải, hay là chẳng đi nhà người ta được mà khuyên giáo, thì còn hai phương thế dễ lo việc tông đồ như nói trước đây, là đọc kinh cầu nguyện và chịu khó hãm mình. — THỨ NHẤT. **Đọc kinh cầu nguyện** là phương tiện và hiệu nghiệm mà lo việc ấy. Việc bề ngoài thì chẳng lẽ làm đăng hoài, còn sự cầu nguyện là dễ dàng làm được luôn, cũng là đều hay trở sanh lợi lộc chắc chắn. Như rễ chắm dưới đất hút nước phân mà thông lưu nuôi dưỡng cội nhánh cho tốt tươi thế nào, thì lời cầu nguyện thấu lộng trời xanh, kêu nài Chúa tuôn ơn xuống cho ta làm nên mọi sự là thế ấy; chính mình Đ C G Cứu thế cũng quả quyết: hễ không ơn trên phù giúp thì hơn lực chẳng làm nên sự gì sốt. Ta hãy ghi tạc đều ấy mà yêu chuộng kinh nguyện là sức mạnh, là thế rất cần cho đăng làm nên các việc lành. Vậy phần ta phải đọc kinh cầu nguyện trước cùng xin các nhà dòng, những người hơn đức, kẻ quen biết cầu thay nguyện giúp với nữa. Nhưng mà lo việc cầu

nguyện làm vậy thì chẳng nên cầu danh chắc lợi riêng mình, cũng chớ kiếm lo cho được sự nọ sự kia tự ý, một chỉ cầu cho **Nước Chúa trị đến, bởi nhờ Rất thánh Trái tim Đ C G mà chớ**. Kính nguyện Trái tim cực trọng thiên Chúa, xin cho Nước Cha trị đến! Tâm tứ thể ấy hiệp cùng lời CHÚA KIRIXITÔ rằng: **Bay hãy tìm kiếm Nước Đ C T trước hết...rồi mọi sự khác sẽ ban thêm cho bay** (1) Lời ấy có nghĩa là: nếu ta lo làm việc Chúa, ắt Chúa sẽ coi sóc phù hộ phần hồn phần xác ta, như đến sau Người phân dạy bà thánh CATARINA SIENNA rằng: « Con hãy nhớ Cha, thì Cha sẽ tưởng nhớ lại con. Con hãy sắm sửa Nước cho Cha ngự trị, thì Cha sắm sửa muôn triệu thiên cho con, lại chính mình Cha sẽ nên phần thưởng của con... » Ở CHÚA GIÊSU, chúng tôi tin Chúa, muốn nghe theo Chúa vì Chúa có lời hằng sống!

Có Hội cầu nguyện mà giúp việc tông đồ, Đức thánh Phapha LEO XIII đã nhận (2); nếu tiện cũng khá vô hội, Chủ ý Hội này là kết hiệp lòng ta cùng Trái tim Đ C G, mà uốn ý ta theo thừa ý Chúa cùng xin những điều đại ích Rất thánh Trái tim mơ ước khẩn nguyện: là

(1) Matth. 6 : 33. — (2) Apostolat de la Prière, Toulouse.

cho danh Chúa cả sáng một ngày một hơn, cho kẻ có tội khử tà qui chánh, cho kẻ lành nên thánh, cho Hội-thánh đặng khởi hoàn thơ thới-luôn. — Theo mục lệ Hội ấy, thì mỗi ngày phải hiệp với Trái tim mà dựng cho Đ C T mọi lời cầu nguyện, các sự đau đớn binh hoạn, các việc mình làm... lại phải đem tên vào sổ Hội cùng lãnh tờ nhận mình vào, thì mới nên người hội hữu và hưởng nhờ những ơn riêng Hội-thánh ban. Ôi, Chúa Cứu chuộc cứ lo lập nước mình khắp thế gian cho tới tận thế, còn ta là hạng kẻ nhờ lượng rộng hải hà Chúa trong ngoài hồn xác luôn, mà rít róng để chôn cất nén bạc Chúa phát, chẳng dám làm ra lời một linh hồn nào cho Chúa mình!

THỨ HAI. Cầu nguyện thật là công trọng lắm bấy, còn **dựng mình chịu đau đớn cực khổ** có ý vừa giúp việc tông-đồ, mở rộng Nước Trái tim, lại càng công cao sanh ích hơn nữa. Nên chớ nói mình binh hoạn làm gì không đặng cho ra tiền mà lo việc tôn kính Trái tim. Thật, nếu ta nghèo nàn, tất nguyên binh hoạn ấy là tai nạn Đ C T gởi cho, thì ta hãy biết chịu lấy bằng lòng mà dựng lại cho Chúa vì ý giúp người ta trở lại, ắt có sức thần hiệu hơn lời cầu nguyện nữa. Vì nếu nhịn nhục bằng lòng chịu đau đớn theo ý Chúa thì thành là việc thánh; nhược bằng chịu vì lòng yêu

mến Chúa thì lại hóa ra việc quá sức tự nhiên, nên là phương thế cao trọng được làm sáng danh Đ C T và cứu linh hồn người ta: bởi những sự đau đớn gian truân ấy kết hiệp ta với những sự thương khó Chúa đã chịu mà cứu chuộc ta. Hẳn thật từ thuở CHÚA KIRIXITÔ giảng sanh mọi việc Chúa làm đều qui về ý chỉ chuộc tội, còn chịu đổ máu ra cùng chịu đóng đinh mà chết trên thánh giá thì là chứng quả Người là Đấng Cứu thế mà chớ.

Bởi đó cho nên kẻ gánh lo việc tông đồ, hoặc ngự ở lâu đài, hoặc đỗ đọt trong lều tranh, có khi là trong mấy người ăn xin có đạo, phần nhiều là hèn hạ yếu đuối như mấy cái bánh lễ nhỏ mà được thành ra nhiều sự cao cả lạ lùng: Phô kẻ ấy tế lễ mình, nhận ăn chịu cực khó nào đều có ý lập Nước thiêng liêng cho Đ C G cai trị. Xưa ông thánh PHANXICÔXAVIE liêu mình cực khổ, lặn lội trải đi Nước nọ qua xứ kia trong Phương đông này mà giảng rao đạo thánh, rửa tội tới triệu; song có kẻ dám nói quyết cũng là nhờ lời cầu nguyện và công nghiệp hãm mình của bà thánh TÊRÊSA AVILA ẩn dật trong một nhà kín bên nước IPHANHO thuở ấy. Đời nay Đức Giáo tông PHIÔ XI tôn bà thánh TÊRÊSA GIÊSU HÀI ĐỒNG lên bậc Bà chủ các xứ Truyền giáo, chẳng phải vì có công lao đi giảng đạo

cỏi nào đâu, hay là vì làm được việc chi cả thể, một bối ở luôn trong nhà kín mà chủ ý chịu khó hăm mình cùng cầu nguyện phụ giúp các đảng truyền giáo mà thôi.

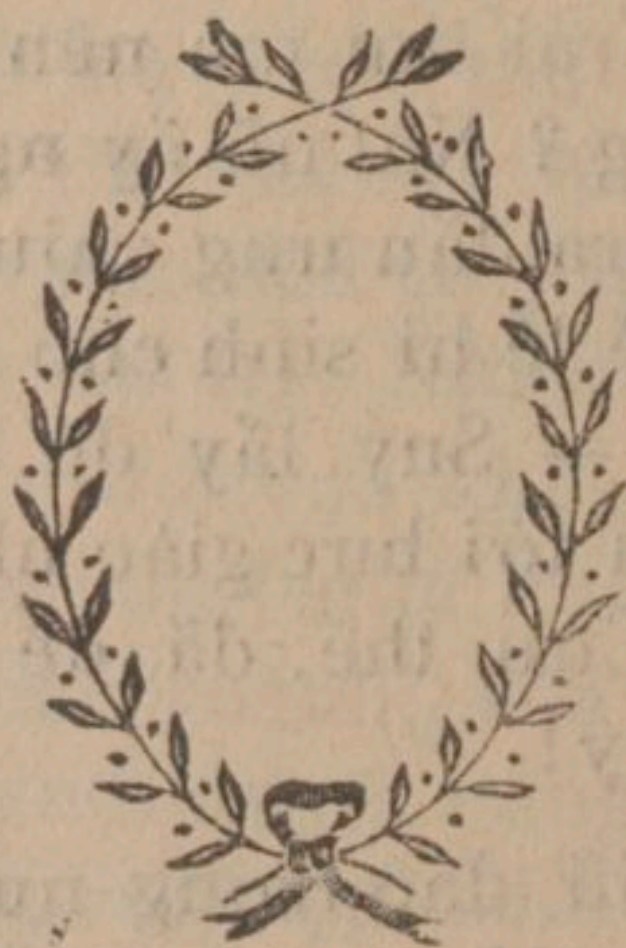
Lần kia Cha MATÉO đi giảng việc tôn Trái tim bên nước Suisse, Cha sở nọ tới đứng cho Cha giảng ấy công một đồng nhi nữ bệnh hoạn đau hết cả thân mình, mà ước ao đứng xác và lòng để kính mến Đ C G. Cha MATÉO bèn đi tới thăm trẻ tật bệnh ấy và nói qua sự giúp việc tông-đồ, đoạn thì tỏ ý rằng: «Chúa sai Cha đến xin cái chứng bệnh và các sự đau đớn của con. Con muốn đứng mình làm của tế lễ yêu mến cho Rất thánh Trái tim mà nên tông đồ giúp việc Người chẳng ? Nhi nữ ấy nghe vậy liền tỏ lòng vui mừng, ra dấu ưng chịu rồi đứng trót mình làm của tế lễ hi sinh cho đảng mở rộng nước yêu mến. — Suy lấy đó thì rõ bấy lâu nay ta chưa hiểu tới bậc giáo hơn được giúp việc với Chúa Cứu thế, đã để lại sanh công phước dường ấy!

Ôi, số kẻ giữ đạo trong nước Annam ta hãy còn thi thiếu lắm, mà số bọn đạo biết lo kính mến Chúa cho tận tâm kiệt lực, đến đổi sẵn lòng thi thân đứng mình làm của lễ cho Chúa được cai trị vinh hiển khắp nơi, lại càng họa hiểm hơn nữa ! Vậy xin Chúa khấng ban thêm số người ứng nghĩa mộ việc tông-đồ,

ngõ cho Trái tim Chúa vồ tri khắp cả bầu thế
giải này.

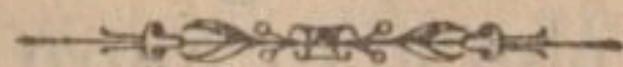
**Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã ban
cho chúng tôi được ơn phần rỗi.**

**Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời
đời. Amen!**

Ngày hai mươi tám

**Đ C G hứa ban ơn đầy dẫy cho
những kẻ thành kính Rất
Thánh Trái Tim.**

Ta được thấu tốt lòng Đ C G KIRIXITÔ yêu dấu cách thiết tha trực tình mà nông công chịu khó theo đường lành hầu đền ơn trả thảo Người, thật là đại phước, phỉ chí lắm chúc. Mà Chúa còn hiện ra nài xin bà thánh MAGARITA lo việc tôn trọng Trái tim mình cách riêng, cùng hứa ban bỏ nhiều thứ ơn chung ơn riêng cho những người ứng nghĩa làm sự lòng mình sở ước, là một ơn khác trọng vọng có sức giục ta thờ kính mến yêu Chúa hơn nữa.

Vậy ngày hôm nay ta tóm tắt mấy điều hứa đại cái của Rất thánh Trái tim, mà kết gộp làm một tràng hoa dựng cho giáo hữu nhìn xem cùng suy đi gẫm lại cho thấm tháp.

Thánh trinh nữ ấy trình cùng Cha CROISSET rằng: « CHÚA GIÊSU mở dạy tôi cho biết Người hết sức ước ao thiên hạ kính mến cho trọn hảo, thì tính việc tỏ Trái tim mình ra cho người ta, là như khai hết mọi kho tàng mến yêu thương xót mà xuất ra ơn giúp, ơn nghĩa, ơn phần rỗi; thấy đều có tích đủ trong Rất thánh Trái tim, hầu cho các kẻ muốn tôn kính và lo cho kẻ khác kính tôn với đều đặn giàu

có sung mắng đầy tràn những ơn quý trọng bởi Trái tim là nguồn suối.»

Bấy nhiêu lời ấy đủ mà giục lòng tin tưởng Chúa hơn từ rộng rãi cùng ta quá hậu; song còn muốn cho giáo hơn thích tình hẳn dạ hơn nữa, thì xin biện bạch mấy lời Chúa phán hứa theo sau này: **Lạy Chúa, xin hãy phán ra vì đây tớ Chúa sẵn lòng nghe.**

Trước hết Đ C G mở lời cho những kẻ kính thờ tôn trọng Trái tim mình thế này: **Tao sẽ ban những ơn cần kíp cho đứng bực chúng nó.** Chúa cũng muốn thưởng chính mình kẻ ấy, và mấy bà con thân thuộc của những kẻ ấy, nên tiếp nữa mà rằng: **Tao sẽ cho gia đạo chúng nó an hòa.**

Đoạn hứa ban ơn trong những lúc mình phải ưu sầu phiền muộn mà rằng: **Tao sẽ an ủi chúng nó trong mọi cơn phiền não.** Chúa là Thầy chí thánh cực lành không khi nào quên giờ ta lâm chung túng ngặt nên hứa: **Tao sẽ nên nơi chúng nó dung thân khi sống và nhứt là trong giờ lâm tử.**

Chúa muốn chỉ định rõ ràng những ơn nào mình hứa ban thì rằng: **Tao sẽ xối ban phép lành trên mọi việc chúng nó mong làm.**

Người là Chúa lòng lành quảng đại vô lượng vô biên những muốn xuống ơn chẳng

khi dừng, thì nói thêm thể này : **Tao sẽ xuống phước cho những nhà chung tượng ảnh Trái tim Tao mà thành kính.**

Người khuyên dạy giáo nhưn trong hết các hạng, nên hứa ơn riêng cho mỗi bậc nữa rằng : **Trong Trái tim Tao, những người tội lụy sẽ gặp nguồn đào và biển vô cùng đầy ơn thương xót. — Nhờ đó mà những linh hồn nguội lạnh sẽ trở nên sốt sáng. — Nhờ đó mà những linh hồn sốt sáng sẽ chóng nên trọn lành.**

Lại Người ký để một lời hứa riêng cho hàng Thầy cả và một lời hứa cho những kẻ mở thêm việc tôn kính Trái tim, là thể này : **Tao sẽ ban cho các hàng Đạc đức đặng ơn mũi dạ đá chai. — Những kẻ mở đàng sốt sáng này thì Tao sẽ tạc tên nó vào Trái tim Tao, chẳng hề bôi tẩy.**

Sau hết Chúa hứa ban ơn được ăn năn trở lại khi lâm chung mạng một : thật là ơn rất cần rất trọng, mà rằng : **Bởi Trái tim Cha đầy lòng ái tuất nên hứa cùng con rằng : Những kẻ rước lễ mỗi ngày thứ sáu tuần đầu, cứ luôn chín tháng, thì sẽ đặng ơn thông hối khi lâm chung và khỏi chết dương khi bội ngãi cùng Tao, lại đặng chịu các phép Bí tích, vì Trái tim Tao sẽ**

nên nơi dung thân vững chắc cho chúng nó trong giờ lâm tử.

Ôi, những ơn Chúa hứa ban thể ấy thật là lạ lùng : đã nhiều lại hệ trọng ! Có một mình Chúa là Chúa Trời lòng lành và phép tắc vô cùng phán hứa sự ấy, thì chúng tôi hết lòng mừng rỡ, cậy tin kính mến luôn mà chớ. A, CHÚA GIÊSU tôi, loài người là vật đi gì mà Chúa khăng ban ơn thương đoái thể ấy !

Càng nghiệm suy những ơn Rất thánh Trái tim Chúa hứa làm vậy thì càng ngấn ngời. Kẻ vô đạo người ngoại giáo nghe sự ấy thì nào dám lòng tin tưởng hiểu thấu ! Chúng tôi tin và xưng ra Chúa là đáng chon thật vô cùng, chẳng chút nghi nan : bởi vì Trái tim Chúa ái tuất yêu đang vô cùng vô tận.

Đ C G có lòng thương yêu thể ấy, hơn sao loài người hay làm mặt diếc tai ngơ, chẳng vưng nghe tiếng rất dịu dàng mà đối đãi ân ngãi với Đáng hơn từ lân mẫn hay vụ tất mình đến đôi ấy ? Vả lại Trái tim đòi làm bạn cùng ta mà ta không màng, mắc để lòng trí theo người đời của tạm, chẳng phải là đều sỉ nhục cho Chúa lắm sao ? Lạy Chúa cả bao duông, xin chớ nổi trở thương làm giận con thơ thất tính !

Lại ta cũng phải để ý nhớ đến hạng người biết việc phượng thờ Trái tim là trọng thiêng ;

mà cứ lảng lơ chẳng sắp lòng chịu khó nắm giữ việc gì mà tỏ lòng thành kính, thì lỗi đạo tôi trung con hiếu là thế nào; đáng Chúa thanh nộ như lời bà thánh tâm phúc Trái tim để truyền rằng: «Đ C G cho tôi thấy phép kính thờ này là việc lòng Người yêu mến rán hết sức, là đều đức thương yêu lộ bày tốt bậc cho ta gọi nhờ mặc sức. Khốn hại cho những kẻ nào chẳng chịu làm hay là chưa tra tay làm như vậy!»

Ấy vậy ta rày đã hẳn cùng đem lòng tin kính Rất thánh Trái tim Đ C G là kho tàng là mạch tràn trề thông cho chúng ta mọi ơn phước, thì xin thương xót chúng ta luôn.

Trong nhà phước Dòng Đ. Bà viếng bà thánh ISAVE, ở kinh đô nước Phangsa, môn bài DENFERT-ROCHEREAU, có một bà phước tên là MARIE ANTOINETTE, xuân thu 35 tuổi, phải bệnh đau gan nặng gần chết, lại phát nổi lên một cục lớn cứng như đá. Lâm phải bệnh hoạn đau đớn như vậy lâu năm lắm; sáu tháng sau lại càng nhức nhối đau đớn quá lẽ nên hai Thầy lương y đều chạy hết. Qua ngày mồng một mồng hai tháng Mai năm 1910 bệnh trở nặng lắm, thì quan thầy biểu lo rước Cha xứ dầu thánh, hết phương điều trị. Chịu phép bí tích rồi đêm ấy bệnh hành hung; lối ba giờ rưỡi khuya kẻ liệt tính phải kêu chi canh bệnh mà giúp mình một chút.

Song khi vừa mở mắt ra, bỗng thấy rõ Đ C G hiện đến, đầu đội mũ gai, mặt mũi lộ hình buồn mà oai nghi, coi bộ hơn từ hơn là buồn bực.

Trước thì Chúa dạy đều riêng về một mình bà ấy, đoạn cho người thấy rõ đủ hết tánh hạnh mình trong giây phút dường như hồi chịu phân xét vậy. Bà ấy bèn thấu biết cả đời mình xưa nay chưa có làm gì cho Chúa, và sự gì mình phải làm sau này. Chúa lại phán thêm rằng: **Nhứt thiết xin con hãy yêu mến Cha. Cha cần có nhiều kẻ hữu tình lắm chước !** Dầu trong hàng những kẻ dựng mình cho Cha, thì chẳng gặp được mấy ai hữu tâm thật dạ. Cha là bạn trung trực, không chút chi phỉnh dối ! Rồi Chúa giăng tay ra thì bà ấy thấy **Trái tim người đang cháy phừng ra**, mà có ba yến sáng chói giới trên chỗ bình, làm cho người đang cơn đau đớn nghe dường như là hơi thổi tới êm mát chữa mình lành đã. Cũng một khi ấy có bà bề trên cự MILON chết đã sáu tháng trên đầu có hào quang tới gần bên và nói rằng: «**Ồ con, coi Chúa tốt lành với con là dường nào ! Con hãy cảm ơn Người cho hết lòng. Thôi, đừng ở nữa chừng với Người nữa ! Hãy phấn chấn ! Hãy khải sự sống cách nào cho nên người nhà phước thật nhớ : khiêm nhượng vưng lời gồm hết mọi sự con phải chuyên**

lo nhuần mình.» Vừa dứt lời liền bước tới ghi dấu thánh giá nhỏ trên trán bà ấy rồi lật đật đi theo Đ C G. Mọi sự biến mất.

Từ khi ấy bà phước này đặng an lành mạnh khỏe, chẳng còn dấu vết nào. Kế tháng sau trong nhà dòng ấy có làm lễ Tam nhật trọng thể, thì phần người lo việc nhà thờ, dọn dẹp đồ lễ cả ngày luôn mấy bữa không ngớt, mà chẳng mệt nhọc cho lắm. — Rất thánh Trái tim hiện ra lần này cho bà phước ấy cũng thuộc về Dòng Đ. Bà viếng bà thánh ISAVE, như bà thánh MAGARITA ALACOQUE, trùng nhằm năm làm lễ kỷ niệm giáp ba trăm năm từ khi lập Dòng này. Sau đức tổng lãnh Giám-mục thành Paris dạy tra xét lại thì có chứng cứ minh bạch như vậy.

Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen.

Ngày hai mươi chín

Đ C G Kirixitô là Vua bởi
Trái Tim mình.

CHÚA KIRIXITÔ thật là Vua cầm quờn
chưởng trị trên các đưng và các loài Đ C T
đã sinh ra, như lời thánh vương ĐAVÍT phán
tiên tri trước và thánh SỬ LUCA chép truyền
cho hậu thế là thế này: (1) Khi tới kỳ hữu
định thì Chúa Cứu thế ra đời, có thiên thần
hiện ra mách bảo chúng mục đồng tới thờ lạy,
có ngôi sao lạ mọc lên làm hiệu và chỉ dẫn
cho Ba Vua ở cõi phương đông lên đàng
đem lễ vật bái yết xưng tời. Đến sau Chúa
ra giảng đạo thì chính mình xưng hô trước
tòa quan trấn thủ mà rằng: **Min là Vua.** (2) —
Ông thánh CYRILLO ALEXANDRINÔ tung hô Đ
C G là Vua thế này: «Chức và quờn đế vương
của Chúa Giêsu trên muôn loài muôn vật,
chẳng phải bởi tham cầu giành tiếm, song
bởi bõn tính mà thành nên như vậy; nghĩa
là Người vốn là Đ C T Ngôi Hai đã giảng
sinh mặc lấy tính loài người có hồn có xác
như ta, thì làm cho CHÚA KIRIXITÔ là Đ C T
thật cũng là người ta thật, nên là một Đấng
cao trọng vô cùng, các thánh thiên thần cùng
cả loài người đều phải khâm sùng thờ lạy và

(1) Ps 2:6. — Luc. 1:32 — (2) Joan 18:37.

phục tùng quờn quới Người.» Vậy thì quả ứng lời kinh thánh nói **Người là Vua trên hết các vua, là Chúa trên hết các Chúa.** (1)

Vả chẳng Đ C G thật là Vua, mà Vua hơn từ yêu mến, vì chưng nếu luận về sự Giáng sanh hay là luận về việc Cứu chuộc, thì cả và hai đều bởi quyền chức yêu mến hết: mà Trái tim là khẩu hiệu chỉ lòng mến thương mà chớ. — Ta tin con Đ C T giáng sanh cứu thế bởi vì Chúa hằng thương loài người những thuở đời đời, như lời Sấm truyền rằng: **Đ C T đã yêu dấu thế gian đến đổi phú Con một mình.** (2) Và Con một Đ C Cha đã sanh nên tiểu nhi rất hèn mọn nằm trong hang đá Bêlem, trốn lánh qua Nước Egyptô, ăn ở khó khăn thiếu thốn trong thành Nadarét. Nhưng mà CHÚA KIRIXITÔ là Đ C T làm người, thì chẳng cần phải chịu khổ khó thế ấy mới đến đủ thừa phép công bình dẫu: một giọt nước mắt, một lời cầu đã đủ mà chuộc tội muôn đời dư giá. Song Chúa đành chịu nhiều nỗi oan khiên đến đổi ấy vì bởi tấm lòng yêu dấu ta mà thôi. — Còn suy đến công cứu chuộc lại thấy bày tỏ lòng yêu mến hơn nữa: bởi vì Đ C G là Chúa Trời thanh nhàn từ tại phép tắc mà phải nên một người phàm đau đớn khổ cực trong vườn Olivêê,

(1) Deut. 10:17 — (2) Joan. 3:16

cho đến đổi xuất mồ hôi máu, ra thân tù đồ cho quân dữ lôi dân đi tòa này giải qua tòa khác; đoạn phải giăng chơn tay cho lý hình hành hạ rồi đóng đinh vào thập giá chết tất tuổi khổ nạn, mà cứu chuộc ta cho được nghĩa lại cùng Chúa mình, cho khỏi chết khổ nạn đời đời trong hỏa ngục.

Xem đó thì hẳn biết Chúa có lòng thương ta vô cùng, và nước Người cầm quyền chưởng quản thì bởi theo chương trình tâm tánh mến yêu điều hòa mà ra. Phước thay dân có đạo là dân an cư trong Nước Vua có Trái tim yêu đang hằng sống hằng trị dịu dàng khôn ví!

Nước Rất thánh Trái tim vô trị lại chời lòa rực rỡ bởi mình Chúa chiếu quang, đầy tràn sức thiêng thần lực, chứa chan ơn tha thứ, nhứt là đặng chịu lễ thương kinh nguyện luôn, hiểu biết cùng trông cậy ơn ích bởi phép kính thờ Trái tim và sự hiểu thảo với Đ. Mẹ; thì bấy nhiêu đều ấy là những bằng cứ chứng minh Nước CHÚA KIRIXITÔ trong Hội-thánh Giao công thật là đại quốc tôn ti đẳng cấp đều hữu tình tâm ái rõ ràng.

—Đoạn hãy xem vào lửa **Luyện ngục** là Hội-thánh luyện hình, cũng là Nước của Đ C G, thì còn thấy là nước yêu mến nữa. Đã hay Luyện ngục là nơi hình khổ để cho Chúa Trời chí công giam phạt mà luyện kẻ

lành cho sạch bách mọi bợn nhơ mới đáng lên trời ; cũng là chốn các đẳng linh hồn phải chịu khổ sở dữ dẫn lắm chúc, song còn trông cậy vui vẻ an lòng, vì tin chắc mình có ơn nghĩa thánh, được nhờ ơn Cứu chuộc, Chúa đã rắp lòng thương mình cho đến đời đời mà chầy kíp sẽ đem ra khỏi rạc rảng và rước về trời hưởng mặt Đ C T sáng láng vui vẻ vô cùng. Ấy quả thật bình quờn CHÚA GIÊSU trong lửa luyện ngục là quyền yêu mến lắm chúc!

Còn nói chi khi ta đặng **lên trời**, ắt là khỏi hườn về Nước yêu dấu thanh nhàn đời đời. Đây là đất nước yêu mến, khắp hết cả cương giới trên dưới trong ngoài đều đầy tràn yêu thương mà chớ. Chính Chúa làm Vua thượng quốc là mạch sự vui mừng khoái lạc cho các phẩm triều thần thánh thì là Đấng toàn rông yêu mến. Các thánh Nam nữ là bốn xả thiên quốc ấy xưa mến Chúa tận tâm yêu người như mình, thì rày hiệp một nhà một nước hân hoan vui vẻ cùng nhau ; cho nên lòng Chúa và lòng những kẻ Chúa chọn được kết hiệp chí thiết, sống chung cùng như một. Như vậy thật là Nước yêu đang tâm tính hiệp hòa, thanh nhàn khoái lạc vô cùng.

Gẫm bấy nhiêu sự thì hiểu vì làm sao Đ C T đòi lòng thương yêu của con người ta từ thuở mới dựng nên nguơn tổ trong

vườn Địa đàng. Chúa lại rao truyền luật ấy trên núi Sinai giữa sấm dậy sét ran. Sau các thánh tiên tri, Chúa Cứu thế ra đời và khuyên dạy và sai các thánh Tông đồ truyền rao giải răn cho nhơn dân rằng : **Mầy phải kính mến Đ C T hết lòng mầy, hết linh hồn mầy.** Qua thế kỷ mười bảy sau Chúa giáng sinh, Đ C G hiện ra tỏ Trái tim mình như lò lửa cháy phừng mà gần vó xin kính mến mình, chẳng những bồi nhór ơn sanh thành cứu chuộc mà lại vì tưởng tới lòng Chúa yêu mến ta hết sức hết hơi chẳng khi dừng.

Cũng vì những lẽ ấy mà Đức Giáo-tông PHIÔ XI đã ra sắc chỉ năm 1925, cao rao Đ C G KIRIXITÔ là Vua có quyền cả tôn vinh trên các loài thọ sinh, cùng lập Lễ kính trọng bức nhứt, lại dạy trong ngày Lễ ấy phải dựng loài người ta cho Rất thánh Trái tim Chúa nữa. —

Ta nay là dân hữu tình đang ngụ trong Nước Vua tâm ái là Hội-thánh CHÚA KIRIXITÔ, khá tua thìn dạ mến yêu mà làm tôi trung Chúa nhơn lành yêu đang dương ấy. Quyết một bề sống thác thể nào cũng tình nguyện trung quân ái quốc Trái tim, như gương tại thành Salmago bên nước Mexique : có 28 người bị bắt đạo phải bắn tại công trường, ngày 22 tháng Mars năm 1928. Mấy người giáo hữu anh hùng này ngã té úp mặt xuống đất, tay tréo như hình

thánh giá, còn hơi hóp cũng gượng kêu lớn :
«Vạn tuế Đại đế Kirixitô.»

Trong nước Belgio có một trẻ thanh niên mới chết trong năm 1931, nên gương một vị tông đồ của Vua Kirixitô cho ta soi. Trẻ này mới có 16 tuổi mà biết việc làm ăn : lo cầm cày, máng ách, giúp đỡ của nhà, nên bị rủi ro lâm bệnh trượng mà phải bỏ đời tuổi vừa xuân xanh. Khi biết mình không khỏi chết thì lo dọn linh hồn ra trước mặt Chúa cách chính chắn sốt sắng là thế nào ta nói không hết lời, chỉ thuật lại đôi ba việc bề ngoài đây. Con trẻ ấy xin ông già mình trẻ mãi lâu năm trở lại rằng : Con hết lòng xin cha cho con mừng một chuyện trước khi con lìa bỏ cha mà về cùng Chúa lòng lành. Cha thấy con gần chết mà nài nỉ lắm vậy thì hứa làm vừa lòng con. Con bèn xin cha phải chịu lễ mùa Phục sinh cho rồi, và chỉ định ngày nào nữa. Ông cha giữ y lời con xin, thì sau được bằng an ; dầu con chết rồi, cũng cứ mỗi bữa chiều đi mần về đọc kinh tối và cảm nhớ ơn trọng ấy liên. — Kể liệt đòi kêu hai người thù nghịch nhau quá lẽ, trong hàng xóm ai ai đều tưởng hai nhà ấy không khi nào làm hòa lại được. Mà bởi vì nghe trẻ này nài hà phân trần phải trái, thì hai người nghịch nhau ấy đều hứa sẽ làm theo. Kể liệt bèn xin hai chú bắt tay làm hòa,

thì hai người nắm tay nhau bỏ thì bợ ngợ mà thật lòng, lại hứa từ này về sau không nhắc tới sự ấy nữa. — Đoạn trẻ ấy còn muốn thăm anh em bạn lần sau hết, nên đã qui tụ được năm sáu người thanh niên trong xứ. Bạn hữu liệt than văn rằng: «Chúng tôi chưa sốt sắng đủ, nên không làm tông đồ, không có lòng hăm hở hứng vui cao rao CHÚA KIRIXITÔ là Vua cho người được thắng khởi hiển vang. Vậy mấy anh em hãy hứa với tôi sẽ ra sức hơn và làm cho trọn tốt hơn nữa. Khi mỗi người chịu hứa chắc, thì trẻ ấy nói thêm rằng: Ấy vậy, anh em hãy tung hô CHÚA KIRIXITÔ là Vua. Hết thấy đồng thanh reo lên rằng: **Vạn tuế Chúa Kirixitô là Vua.** Trẻ liệt bèn rán cầm ảnh chuộc tội quơ lên và rằng: «Người đây, này là Vua ta! Anh em hãy lại hôn Người một cái, và hứa trực tình chỉ tính cùng Người». Thì hết thấy đều kéo tới hôn ảnh chuộc tội, và nghe lời từ giả: Sẽ gặp nhau lại trên Trời.

Khi tới bữa chịu lễ Viaticô và phép Xức dầu thánh, trẻ này kêu mẹ xin đem bộ đồ tốt nhứt sắm hồi rước lễ trọng thể và chịu phép Thêm sức, lại biếu dọn nhà chưng bông cho tốt cùng nói rằng: «CHÚA GIÊSU hồng ngự vô nhà chúng tôi, rồi tôi theo Người vào Nước thiên đàng». Sống sao chết vậy, nên thánh

trẻ thanh niên này tất hơi êm ái trong Trái tim Đ C G KIRIXITÔ là Vua hằng sống hằng trị đời đời.

Lạy CHÚA GIÊSU, xin khấng làm Vua ngự trị lòng trí những kẻ có đạo tốt lành, lại cũng xin Chúa làm Vua sửa sang những con hoang đàng, những kẻ lầm lạc nẻo chánh mà thờ quấy tin vơ. Xin Chúa hãy thương xót cả hai bậc người ấy mà kéo mọi người tìm đến Rất thánh Trái tim Chúa đầy đầy.

Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời.. Amen.

Ngày ba mươi

**Rất Thánh Trái Tim rất vẹn
sạch Đ. Bà Maria.**

Đời nay khắp trong thế giới thiên địa
mịt mù sôi nổi phong ba bè đảng cùng các
sự nan tai, mà bởi nhờ có phép kính thờ Rất
thánh Trái tim Đ C G càng ngày càng thanh,
thì thành yển sáng chói giới cho giáo như
đặng cây trồng. Song đã lâu đời trước khi
Chúa hiện ra tỏ Trái tim mình cho bà thánh
MAGARITA MARIA ALACOQUE, thì cũng có nhiều
đứng thánh suy đến dấu tích cạnh nương long
cùng nhìn Trái tim Đ C G là suối tuôn ra các
ơn lành, và khuyên dạy hễ muốn nhờ những
ơn ấy thì phải chạy tới Đ BÀ MARIA: bởi vì
nhờ máu đồng trinh vẹn sạch Đức thánh Nữ
này mới tượng sinh Trái tim chí thánh ấy.
Cho nên ông thánh BÊNADÔ kêu xin cùng Chúa
rằng: Lạy CHÚA GIÊSU lân ái hân biết Trái tim
Chúa tích đầy những của quý báu trọng vọng
vô giá quá bội là dường nào! Tôi sẵn lòng
bỏ hết mọi sự cho được những ơn ấy; tôi
cần nhờ những ơn ấy lắm chước. Nhưng tôi
hư hèn yếu sức biết làm đi gì cho đáng! A
thánh mẫu MARIA là Mẹ tôi, tôi sẽ chạy tới
Mẹ, vì tôi hân biết Mẹ có lòng hay thương
và có phép tắc muốn cho làm sao thì được
vậy. Hân thật nào có ai xứng đáng tâu xin

cùng Trái tim Đ C G giúp cho chúng tôi bằng Đ Mẹ sao? Ở Mẹ cao sang, Mẹ tâu thưa cùng Người sự gì, thì Người là Con Mẹ chẳng nỡ nào bắt lời Mẹ đâu, ắt sẽ ban hết cho Mẹ chẳng sai.» Bấy lời chứng tỏ hễ người giáo hữu muốn đặt thể cùng Đ C G KIRIXITÔ thì phải nhờ lòng lành Đ. Bà trước.—Vả lại Hội-thánh cần có nhiều ơn thần lực mà xiềng khớp SATAN quỉ dữ lại, và qui thiên hạ phục tùng quyền phép Đ C G là Chúa cả mọi loài. Nhưng nào có ai thân thể với Rất thánh Trái tim Chúa hơn là Đ. Mẹ sao? CHÚA KIRIXITÔ là Cha cùng là Vua muôn loài, bởi đã lập công linh sinh ơn thánh; còn Đ. BÀ MARIA là Mẹ Đ C T có công dự việc phần rỗi người ta, nên phải có trái tim biết thương xót và có tài đức mà chuyển cầu phù hộ cứu chữa mà chớ.

Bởi vậy cho nên từ xưa nhân nay bốn đạo mọi nơi đều xưng hô phải nhờ Đ Bà **Maria mà đến cùng Đ C G**; đời nay lại càng thêm lòng sốt sắng triu mến Đ. Mẹ thì đâu đó ca tụng phải nhờ Trái tim Đ. **Mẹ mà tới cùng Trái tim Đức Chúa Con**(1)

Các giáo nhưn chúc cầu kính chuộng Trái tim Đ. Bà như vậy; vì Chúa khôn ngoan thánh trí đã kết hiệp Đ C G KIRIXITÔ và Đ BÀ MARIA thiết tình liên lạc chẳng hề lìa nhau: phần thì

(1) Ad Jesum per Mariam. = Ad Cor Filii per Cor Matris.

Đ C G có lòng yêu mến Mẹ mình quá bội khôn lường, nên những muốn cho Đ. Mẹ một lòng một ý như mình và thông phần mọi ơn mọi phước của mình nữa.»

—Vì vậy ta khá hoài vọng kính mến Rất thánh Trái tim Đ Mẹ; là **Trái tim rất thánh rất trọn lành** Đ C T Ba Ngôi đã đồng sanh nên cho cao sang tốt lành hơn hết tâm tính các thánh cùng các người nhơn hậu trên trời dưới đất, thua sút Trái tim Đ C G mà thôi: Đ. C. Cha đã dựng nên Trái tim Đ Mẹ rất đẹp đẽ, vì là của con mình yêu dấu cách riêng. Đ C Con đã dựng nên Trái tim Đ. Bà sáng láng dịu dàng, vì là của Mẹ mình rất mến thương cùng là Tòa mình ngự chín tháng trường. Đ C T T đã dựng nên Trái tim Đ Bà đầy phước cả, vì là Bạn cực sạch cực thánh. — Lại bởi vì Đ. Mẹ ân cần dùng ơn Chúa cho nên, chuyên lo lánh mọi đảng tội lỗi và trau chuốt mọi giống phước đức trọn lành chẳng khi dừng, thì càng ngày càng thêm công nghiệp hằng hà, trở sinh phước đức hằng hà sa số. Tất một lời, Trái tim Đ. Mẹ ví thể mặt trời rạng ngời sáng suốt, dường bằng vườn xinh sai quả bông trái sắc sỡ thơm tho. Các thánh thiên thần trên trời xem thấy Trái tim tốt lịch thể ấy, thấy đều ngẩn ngơ kính trọng, đua nhau trở tiếng **khong khen** cảm tạ Chúa cả Ba ngôi

thương yêu trân trọng Đ Bà tốt là dường
ấy! Đã có quả như vậy, hơn sao con nhà giáo
hữu nỡ đứng dung không tỏ hết tình mến Mẹ?

Rất thánh Trái tim Đ Bà chẳng những
vẹn sạch tốt lành trên hết các thánh, mà lại
nhơn hậu hay thương xót nữa. Đ Mẹ càng
cao sang phép tắc vinh vang là chừng nào, thì
Trái tim Người càng biết thương mến loài ta
hơn thần thánh trên trời cùng các người nhơn
lành dưới thế là chừng ấy. Cho đặng hiểu Đ
Mẹ thương ta là bao nhiêu, thì hãy vịnh lấy
lời Thánh kinh nói **Đ C Cha yêu dấu người
ta đến đời đã phú Con một mình chịu
nạn chịu chết cho người ta, mà sánh với
Đ. Bà, thì biết lòng Người thương yêu ta
cũng một thể, là thương cho đến đời đành
lòng dung Con một yêu dấu mình chịu nạn
chịu chết mà chuộc tội cho thiên hạ.** Cho
nên dầu góp hết lòng các mẹ thế gian hiệp
nhau mà thương một đứa con nào, thì cũng
không bằng Trái tim Đ. Mẹ yêu mến ta đâu.
Bởi vậy những kẻ nhơn đức chóng nên trọn
lành, người tội lụy hối cải tự tân, kẻ âu lo
đặng an ủi giải phiền, người khốn cực bỏ lao
thêm sức: thấy mọi bậc đều nhờ âm đức
Trái tim Đ. Mẹ thương hộ vực mà chớ. Ôi,
khoan thay, hơn thay Trái tim Đ. Nữ đồng
trình MARIA là thể nào!

—Bằng về ta, hãy năng ngửa xem ảnh Trái tim Rất thánh Đức Bà MARIA thì sẽ hiểu biết là Trái tim cực thanh cực sạch hay thương vô ngần. Coi vào thì thấy có lửa trong lò ra, chứng lòng Người sốt mến dấu yêu ta ; có gươm sắt thấu qua để mà mở Trái tim Người cho ta vào ; có tràng hoa tươi tốt quấn vòng quanh là hình bóng những nhơn đức Người thơm tho tốt lành, cũng chỉ nghĩa Người hay an ủi cùng đổi những sự cay đắng khốn khó đời này trở nên công đức dịu được an lành. Lại nữa Trái tim Đ Mẹ hữu tình thậm chí yêu đang giống in Trái tim Đ C Con, thì dạy ta muốn nên kẻ kính thờ Rất thánh Trái tim CHÚA KIRIXITÔ cho thật, cũng phải kính mến Rất thánh Trái tim Đ. Bà với nữa, vì bởi Mẹ là chính đang đưa đến Con. Vậy xin Mẹ cho chúng tôi đặng thấy Đ C G con lòng bà gồm phước lạ !

Năm 1830 Đ Mẹ đã hiện ra cho chị nhà phước **Dòng ông thánh Vinsentê đê Phaolô**, danh hiệu là CATHERINE LABOURÉ ; lần thứ hai trong tháng Novembre năm ấy, chị này đang nguyện gắm chiều được thấy tỏ tường Đ. Bà hiện ra, hình dong phương phi tốt lành rất mực, đứng trên trái đất mặc áo trắng ửng màu trời rạng sáng, đôi lúp trắng dài phết gót, đưa hai tay ra, mấy ngón trát đầy

ngọc thủy xoàn rớt tủa xuống chói lòa từ phía. Ấy là hình bóng chỉ các ơn Đ Mẹ ban cho những kẻ kêu cầu Người. Lại có tấm bản vừa tròn vừa dài viết mấy chữ vàng này : **Lạy Đ Bà Maria chẳng hề mắc tội tổ tông, xin cầu cho chúng tôi là kẻ chạy đến cùng Đ Mẹ.** Tức thì tấm bản ấy lật qua bề trái, thấy có chữ **M** ; xung quanh chữ ấy có 12 ngôi sao, trên chữ **M** ấy có thánh giá, dưới chun thánh giá có đường sỏ ngang qua : Dưới chữ **M** ấy lại có **hai Trái tim** : một Trái tim có mủ gai vắn xung quanh, một Trái tim kia có lưới đồng thấu qua. Ấy là gốc tích tượng ảnh vậy phép lạ. — Đ. Mẹ tỏ ra hình Trái tim Đ C G dính kề với ảnh Trái tim Đ Bà chẳng hề mắc tội tổ tông, là dạy ta đặt hiệu hai Trái tim rất thánh ấy chẳng hề lia nhau ; Nên khá tua yêu mến kính thờ hai Đấng ấy luôn, thì khi lâm chung Đ. Mẹ sẽ xuống rước ta về cùng Đ C Con như tích người giáo hữu ngoan đạo sau này :

Số là trong nước Áo (1) có hai anh em ruột ở chung một nhà, anh là GUISE, em là HENRICÔ ; cả hai chơn chất lo mần ăn, thuận thảo hết sức theo nề nếp đạo đức chín chắn. Chẳng khỏi bao lâu, rúi thời HENRICÔ lâm

(1) Autriche

bệnh nặng, đòi rước Cha và chịu đủ các phép Bí-tích một cách sốt sắng lắm. Anh càng chí tình giúp em hơn nữa ; lúc hấp hối lo giữ linh hồn những an ủi nhắc nhở lời lành lẽ chính như thể này : Giờ sau hết đã tới cho em rồi, mà em đừng nao núng, đừng sợ chết làm chi. Đ. Mẹ ta ở trên trời là đấng em hay cầu nguyện lần hột bấy lâu nay, chẳng sẽ quên em trong giờ lâm tử này. Lại có Chúa Cứu chuộc ta nữa: em đã năng nắn làm việc lành nọ kia mà đền bồi phạt tạ Người trong phép Thánh Thể có ý an ủi Trái tim Người bấy lâu, thì Người là chính Đấng phán hứa ban ơn thiện tử cho những kẻ nào yêu mến mình như vậy khi còn sống. Vậy em hãy trông cậy lòng lành Người vô cùng. Chúa đã tế lễ mình trên thánh giá vì yêu mến ta, nay em cũng phải thìn lòng dung mạng sống như của tế lễ mà làm việc phạt tạ yêu mến lại. Kẻ liệt nghe vậy thì rằng : «Ồi, em hết lòng ước ao làm theo vậy. Em rất vui lòng chịu bệnh hoạn đau đớn cùng ưng lãnh sự chết. Cúi xin Rất thánh Trái tim Đ C G trả ơn thập bội cho anh : từ thuở nay anh ở ngoan ngùy tử tế cùng em. Khi em về trời sẽ cầu nguyện cho anh.»

Đang khi đọc kinh dỗi, thì HENRICÔ nhướng mắt ngó lên trời như thể bất tỉnh. Nghe anh hỏi thấy gì đó, thì HENRICÔ thưa lại

lời cảm động bộ vui cười rằng : «Có các thánh thiên thần tới, lại cũng có Đ Bà đến nữa.» Một chấp linh hồn tốt lành ấy lia ra khỏi xác, thì chắc là Đ Mẹ rước lấy dung cho Trái tim Con mình, giữa các thần thánh chúc mừng ca xướng vang đầy.

Cám tạ thánh mẫu MARIA, lay Trái tim cực tịnh Đ Mẹ, hằng đẹp lòng Đ C T Ba Ngôi, đáng các thánh trên trời, các người dưới thế kính chuộng mọi đời! Tôi dốc lòng hiệp cùng phò đứng ấy mà kính mến Trái tim Chúa và Trái tim Đ. Mẹ luôn cho đến trọn đời. Cúi lay Mẹ, xin cầu thay phù hộ cho chúng tôi thấy đều được ơn cả ấy bao lâu còn hồn chiến nơi súng cách đây này ; nhứt là trong kỳ lâm tử xin Mẹ rước lấy linh hồn chúng tôi, mà dung cho Rất thánh Trái tim CHÚA KIRIXITÔ cao cả hiển vang, là nguồn đào phước lộc, là sự vui vẻ thần thánh trên trời, Amen.

Ngợi khen Trái Tim Đ C G vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rồi.

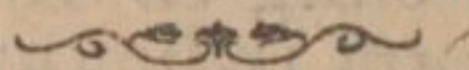
Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen.

CHUNG

PHỤ THÊM

Ít kinh quen dùng tôn kính Rất thánh Trái Tim

NHỮNG ƠN ĐỨC G KIRIXITÔ ĐÃ HỨA CÙNG BÀ TRÁNH
MAGARITA MARIA ALACOQUE CHO NHỮNG KẺ
THÀNH KÍNH RẤT THÁNH TRÁI TIM NGƯỜI.

1.— Tao sẽ ban những ơn cần kíp cho
đấng bậc chúng nó.

2.— Tao sẽ ban cho gia đạo chúng nó
đặng an hòa.

3.— Tao sẽ an ủi chúng nó trong mọi
cơn phiền não.

4.— Tao sẽ nên nơi chúng nó dung thân,
đương khi sống và nhứt là trong giờ lâm tử.

5.— Tao sẽ xối ban phép lành trên mọi
việc chúng nó mong làm.

6.— Trong Trái tim Tao, những người
tội lụy sẽ gặp nguồn đào và biển vô cùng đầy
ơn thương xót.

7.— Nhờ đó thì những linh hồn nguội
lạnh sẽ trở nên sốt sắng.

8.— Nhờ đó thì những linh hồn sốt sắng
sẽ chóng nên trọn lành.

9.— Tao cũng sẽ xuống phước cho
những nhà chung tượng Trái tim Tao, mà
thành kính.

10.— Tao sẽ ban cho các hàng Đạc đức
đặng ơn mũi da đá chai.

11.— Những kẻ mở đảng sốt sắng này,
thì Tao sẽ tạc tên chúng nó vào Trái tim Tao,
chẳng hề bôi tẩy.

12.— Bồi Trái tim Cha đầy lòng ái tuất,
nên hứa cùng con rằng: những kẻ rước Lễ
mỗi ngày thứ sáu tuần đầu, cứ luôn chín
tháng, thì sẽ đặng ơn thống hối khi lâm chung,
và khỏi chết đương khi bội ngãi cùng Tao, lại
đặng chịu các phép bí tích, vì Trái tim Tao sẽ
nên nơi dung thân vững chắc cho chúng nó
trong giờ lâm tử.

* *

KINH DUNG MÌNH MỖI NGÀY CHO R.T. TRÁI TIM Đ C G

Lạy Đ C G là Chúa tôi đáng yêu mến, nay
tôi là (M...) muốn tỏ lòng nhìn biết ơn Chúa
và đền sự tôi đã ở phản nghịch thất tín, thì tôi
dâng lòng tôi cho Chúa, cùng phú dâng trót
mình tôi cho Chúa; lại cậy nhờ ơn Chúa phù
trì thì tôi dốc lòng từ nay về sau chẳng còn
dám làm mất lòng Chúa nữa. Amen.

* *

KINH DUNG MÌNH CHO R. T. TRÁI TIM Đ C G

(xưa nay có nhiều gia thất đọc chung)

A Rất thánh Trái tim cực mầu cực nhiệm.
Chúng con khấn nguyện khâm phục hết tình,

Cúi mặt nép mình then thường tuổi hổ ;
Chấp tay ngóng cổ bái tạ cầu xin,
Yêu mến cây tin Trái tim rất thánh ;
Dốc lòng trung chánh chữ dạ thảo ngay,
Khẩn hứa từ nay phú mình thờ lạy :
Phú mình hết thấy hồn xác trọn đời,
Làm cho rạng ngời danh Trái tim Chúa.
Dầu cho cam khổ khó nhọc thể nào,
Cũng chẳng lảng xao trẻ tràng nguội lạnh.
Lạy Trái tim rất thánh, Trái tim oai nghi,
Trái tim từ bi, Trái tim lân mẫn,
Giúp con phẫn chấn kéo con tháo lui;
Cho con nếm mùi ngọt ngào kính mến.
Con xin men đến ôm lấy Trái tim,
Con xin nhận chìm linh hồn vào đó ;
Thì con sẽ rõ Chúa tốt dường nào,
Chẳng còn ước ao sự gì hơn nữa.
Con xin Chúa chữa mọi tật linh hồn.
Xin Chúa ban ơn cho con bền đỗ :
Hầu sau một chỗ tôi Chúa hiệp nhau :
Phĩ chí nguyện cầu phĩ lòng ao ước,
Rồng mây cá nước sum hiệp một nhà,
Khoái lạc thiên gia muôn đời tiêu sái. — Amen.

*
* *

KINH DƯNG NGÀY THEO Ý R. T. TRÁI TIM Đ C G.

Lạy Rất thánh Trái tim Đ C G, tôi cậy vì
Trái tim chẳng đáng bọn như Đ Bà Maria,
mà dưng cho Chúa mọi lời tôi nguyện, mọi

việc tôi làm cùng mọi sự khó tôi chịu trong ngày hôm nay, hầu phạt tạ vì những tội lỗi chúng tôi hằng phạm, lại cho dâng theo mọi ý Chúa có, khi hằng tế lễ mình trên bàn thờ.

Lạy Rất thánh Trái tim Đ C G, tôi cậy vì Trái tim chẳng đúng bợn như Đ Bà Maria, mà đừng trót ngày tôi cho Chúa, cho dâng theo mọi ý Chúa có, khi đừng mình tế lễ trên bàn thờ.

* * *

KINH BÀ THÁNH GIÊTRUĐÊ DUNG TRÁI TIM

Đ C G CHO TRÁI TIM Đ. BÀ.

A Rất thánh Trái tim Đ Bà Maria, tôi là đứa tứ cố vô thân chẳng có sự gì đáng mà đừng cho đẹp lòng Đ Mẹ; nhưng mà tôi biết mình phải cảm tạ đội ơn Đ. Mẹ vì các ơn rất trọng Đ. Mẹ đã xin cùng Trái Tim Đ C G ban cho tôi, và những ơn khác Đ. Mẹ hằng tuôn xuống cho tôi chẳng khi dừng. Lại tôi cũng phải phạt tạ Đ Mẹ vì đã vong ân bội ngãi cùng Đ. Mẹ, và trẻ tràng biếng nhác làm tôi Đ. Mẹ bấy lâu nay. Vậy tôi ước ao tỏ ra chút tình hiếu thảo cùng Đ. Mẹ thì tôi đừng cho Đ. Mẹ một của lễ thật là xứng đáng cho Đ. Mẹ mọi đàng. Đây là Rất thánh Trái tim Đ C G là của riêng tôi cũng là của Đ. Mẹ đã ban cho tôi. Vậy tôi xin đừng của trọng vô giá ấy cho Đ. Mẹ.

Hắn thật tôi chẳng dung dặt của nào châu báu hơn của này, cũng chẳng ai dặt chịu lấy của ấy, có một mình Đ. Mẹ xứng hơn mà thôi. Lại bởi Đ. Mẹ đã chịu lấy của lễ này, thì xin cũng chịu lấy lòng tôi là lòng dung của lễ này cho Đ. Mẹ nữa.

*

* *

KINH MẶT THÁNH Đ C G KIRIXITÔ, CỦA BÀ THÁNH TERÊSA HÀI ĐỒNG ĐẶT RA, ĐƯỢC Đ G TÔNG PHIÔ X PHÊ NHẬN CÙNG BAN 300 NGÀY AN XÁ MỖI NGÀY MỘT LẦN.

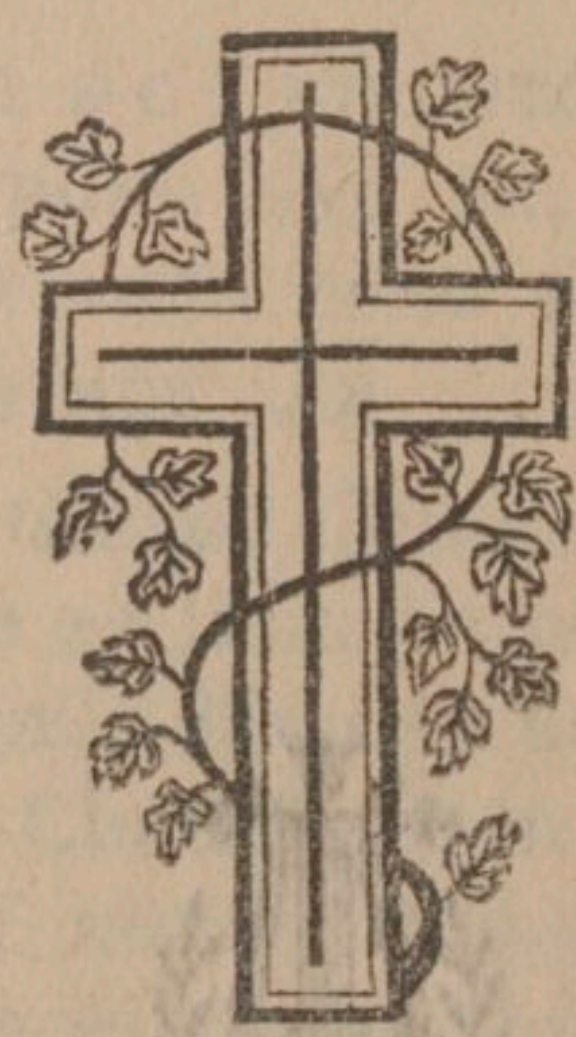
Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã chịu thương khó dữ dằn nên ra thân ốc nhục trong thiên hạ cùng nên người đầy dẫy đau đớn, tôi kính thờ thiên nhan Chúa, là thiên nhan xưa chiếu sáng tính Đ C T xinh đẹp dịu dàng, rày hóa ra như mặt người phung hủi bởi vì tôi mà chớ. Song dấu thánh dong Chúa đổi ra hình diện khác thể ấy, thì tôi cũng cứ nhìn biết tấm lòng Chúa thương yêu vô cùng, và tôi mòn mỏi ước ao yêu mến Chúa cùng làm cho mọi người mến yêu Chúa nữa. Nước mắt Chúa tuôn rơi nhỏ giọt tôi cầm bằng những hòn ngọc quý báu, tôi muốn lượm góp làm gia trọng vô cùng để mà chuộc linh hồn kẻ có tội.

Lạy Chúa Giêsu, dương nhan Chúa xinh đẹp khôn so, bắt lòng tôi mê mẩn khoái chí

lắm, vậy mà tôi cam chịu không được thấy
sự êm dịu nơi con mắt Chúa, không được môi
miệng Chúa hôn mến thiết tha khi còn ở thế
này, một nài xin Chúa in vào mình tôi tình
hình giống Chúa và đốt lòng tôi cháy lửa kính
mến Chúa, ngõ cho tôi chóng tiêu tan và mau
về thấy mặt hiển vang Chúa trên trời. Amen.

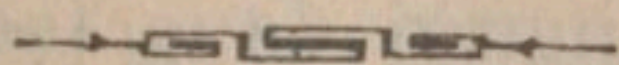

thấy, vậy mà tôi còn chưa được thấy
an em đi nơi con trai Chúa không được nói
trước Chúa hôn ước thì là khi còn ở thế
này, một nơi của Chúa ở vào mình tôi thì
không giống (chỉn và hết lòng tôi chảy ra như
sông Chúa, ngó cho tôi không nên tàn và mất
và thấy mặt hiển vinh Chúa nên tôi, Amen)

KINH DỪNG
LOÀI NGƯỜI TA CHO R. T. T. T.
Đ. C. GIÊSU

(Đức Giáo Tông Piô XI đã nhận)

Lạy Đ C G rất dịu ngọt là Đấng cứu chuộc loài người, xin Chúa đoái đến thương xem chúng tôi, đang hết lòng khiêm nhượng sắp mình xuống trước bàn thờ Chúa. Chúng tôi là người của Chúa cùng muốn thuộc về Chúa; mà ngộ được kết hiệp cùng Chúa cho bền vững, thì hôm nay mọi người chúng tôi tự ý dựng mình cho Rất Thánh Trái Tim Chúa.

Hắn thật có nhiều kẻ chưa hề nhìn biết Chúa, lại có nhiều người khác khinh mạn lịnh Chúa, mà đã từ bỏ Chúa. Lạy Đ.C.G. rất nhơn từ, xin hãy thương xót cả và hai, mà kéo mọi người chạy đến cùng Rất Thánh Trái Tim Chúa. Lạy Chúa, xin hãy làm Vua cai trị chẳng những kẻ có đạo không hề lìa cách mặt Chúa bao giờ, mà lại cũng xin làm Vua cai trị những con hoang đàng đã từ bỏ Chúa nữa; cúi xin Chúa hãy làm cho những người này được kịp mau trở về nhà Cha, kéo lăm than cơ khát mà chết. Lại xin Chúa hãy làm Vua cai trị các kẻ, hoặc bị lẽ dối trá lường gạt mình, hay là bởi bất thuận mà đã lìa bỏ Hội thánh, xin hãy dắt những kẻ ấy

về lại cửa chơn thật cùng về một đức tin, hầu khỏi ít lâu sẽ nên một ràn cùng một kẻ chẵn. Sau nữa xin Chúa hãy làm Vua cai trị hết thấy mọi người đang lạc lải trong bóng tối tăm thờ phượng bụt thần ma quỷ, hay là trong đạo Hồi-Hồi, xin chớ nỡ từ bỏ cứu lấy kẻ ấy mà đắm vào nơi sáng láng cùng trong nước Đức Chúa Trời.

Sau hết xin Chúa hãy lấy lòng lân ái, ghé mắt thương xem đến con cháu dân Giudêu, là dân Chúa đã yêu dấu cách riêng; xưa nó đã kêu nài Máu Chúa đổ trên đầu nó, rày xin Máu ấy tuôn xuống mà rửa nó cho sạch tội khiên, cho nó đặng sống và đặng nhờ ơn cứu chuộc.

Lạy Chúa, xin hãy ban ơn cho Hội thánh được bình yên vô sự thơ thới; cho các dân đặng bằng an hòa mục, cùng làm cho hai đầu trái đất đều ứng lên vang dậy một tiếng rằng: Ngợi khen Trái Tim Đ.C.G. vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi! Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen.

IMPRIMATUR

Saigon, die 8 Octobris 1926

† **ISIDORUS DUMORTIER**

Ep. Vic. apost.

KINH PHẬT TẠ

Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu.

(Đức Giáo Tông PIÔ XI đã ban ra)

Lạy Đức Chúa Giêsu rất nhơn lành. Chúa đã yêu dấu loài người quá bội, mà loài người vô tình tệ bạc, lại còn khinh mạn dễ duôi, nay chúng tôi sắp mình xuống trước bàn thờ Chúa, hết lòng thờ phượng cung kính, cho được đền vì những sự vô nhơn bất nghĩa khắp thiên hạ hằng làm sỉ nhục Trái Tim Chúa hay thương dường ấy.

Song le chúng tôi nhớ lại xưa nay chúng tôi cũng lỗi nghĩa cùng Chúa như vậy, thì chúng tôi hết lòng ăn năn đau đớn, xin Chúa thương xót thứ tha; chúng tôi sẵn lòng đền tội chúng tôi, cùng xin đền tội những kẻ lạc xa đàng rồi, hoặc bởi cố tình chẳng tin phục, nhìn biết Chúa là Đấng chân chân dấn đàng chính thật, hoặc kinh dễ những điều đã khấn nguyện khi chịu phép Rửa tội mà rầy bỏ giải răn Chúa là ách êm ái dịu dàng.

Bấy nhiêu tội đáng khóc lóc đau đớn dường ấy, thì chúng tôi quyết chí đền hết thấy thấy, lại dốc lòng đền riêng những tội này: như cách ăn ở buông tuồng mất nết, những thói tục xấu xa làm dịp cho kẻ hầy còn thanh sạch mất lòng khiết tịnh, tội bỏ chẳng giữ các ngày lễ, sự nói lộng ngôn phạm

đến Chúa cùng các Thánh, những lời sỉ nhục
bỉ báng Đấng thay mặt Chúa cùng các Đấng
làm thầy, những điều ơ hờ khinh dễ cùng
những tội gồm ghê phạm đến chính phép Bí
tích mến yêu, sau hết chúng tôi xin đền tội
chung các nước thiên hạ hằng chống cưỡng
chẳng nhận quyền cùng chẳng vâng phục lời
Hội Thánh Chúa truyền dạy.

Chớ chi chúng tôi được đổ máu ra mà
rửa sạch bấy nhiêu tội ấy! Ít là chúng tôi xin
dâng công đền tội xưa Chúa đã dâng cho Đức
Chúa Cha trên cây thánh giá mà rày còn dâng
trên bàn thờ mọi ngày, lại xin dâng công
nghiệp Đức Mẹ đồng trinh và các Thánh cùng
các kẻ lành cho được đền vì những sự vô
phép mất lòng Chúa.

Chúng tôi thật lòng hứa cùng Chúa từ
này về sau, nhờ ơn Chúa giúp, thì chúng tôi
sẽ giữ đức tin vững vàng, ăn ở thanh sạch,
giữ luật Evang cho trọn, nhứt là luật yêu
người, cho được bù lại những tội chúng tôi
cùng tội thiên hạ đã phụ ơn bội nghĩa cùng
Chúa hay thương dường ấy, lại hết sức ngăn
ngừa kéo người ta còn phạm đến Chúa, cùng
khuyến dụ cho nhiều người trở lại theo chơn
Chúa.

Lạy Đức Chúa Giêsu cực khoan cực nhơn,
chúng tôi cậy vì lời Đức Nữ Đồng trinh Maria

đã đồng công chuộc tội cầu bầu, xin Chúa
nhậm lễ đền tội chúng tôi thật lòng kính
dâng mà phạt tạ Chúa, cùng xin ban cho chúng
tôi được ơn bền đỗ giữ lòng trung tín lo việc
bỏn phận làm tôi Chúa cho đến trọn đời, cho
ngày sau chúng tôi hết thấy được về quê
thật là nơi Chúa hằng sống hằng trị cùng
Đức Chúa Cha và Đức Chúa Thánh Thần đời
đời chẳng cùng. Amen

KINH

Cầu rất Thánh Trái Tim Đ. C. G.

(Ân xá 300 ngày)

Xin Chúa thương xót chúng tôi.

Xin Chúa Kirixitô thương xót chúng tôi.

Xin Chúa thương xót chúng tôi.

Chúa Kirixitô, nghe cho chúng tôi.

Chúa Kirixitô, nhậm lời chúng tôi.

Đức Chúa Cha ngự trên trời, là Đ C T thật.

Thương xót chúng tôi.

Đức Chúa Con chuộc tội cứu thế là Đ C T
thật,

Đức Chúa Thánh Thần, là Đ C T thật,

Ba Ngôi cũng một Đ C T,

Rất Thánh Trái Tim Đ C G là Con Đ C Cha
hằng có đời đời,

Thương xót chúng tôi. [Dĩ hạ]

R T T T Đ C G đã tượng sanh trong lòng
thánh Mẫu Đồng trinh bởi phép Đ C T T
ban xuống.

R T T T Đ C G hiệp thành một thể cùng Ngôi
thứ Hai,

R T T T Đ C G rất oai nghi vô cùng,

R T T T Đ C G là đền thánh Đ C T ngự,

R T T T Đ C G là ngai Chúa chí tôn vô đối,

R T T T Đ C G là lầu đài thiên Chúa cùng là
cửa Thiên đàng,

R T T T Đ C G là lò hằng cháy lửa kinh mến
Chúa,

R T T T Đ C G gồm trọn đức công bình và
đức mến yêu,

R T T T Đ C G rất nhơn lành và đầy đầy sự
ân ái,

R T T T Đ C G gồm no mọi nhơn đức,

R T T T Đ C G rất đáng kính thờ tôn trọng
mọi đàng,

R T T T Đ C G là Vua cai trị cùng là căn bản
lòng mọi đấng,

R T T T Đ C G là kho tàng tích để mọi sự
khôn ngoan duệ trí,

R T T T Đ C G là tòa trót tinh Đ C T ngự,

R T T T Đ C G rất đẹp lòng Đ C Cha,
R T T T Đ C G là mạch tràn trề thông cho
chúng tôi mọi ơn phước,
R T T T Đ C G là Thiên đàng muôn đời trông
ước,
R T T T Đ C G hay nhịn nhục và hay thương
xót vô cùng,
R T T T Đ C G hằng ban bố cho kẻ khần cầu,
R T T T Đ C G là mạch thường sinh và căn
bồn mọi đức trọn lành,
R T T T Đ C G là phần đền vì tội chúng tôi,
R T T T Đ C G đã phải trăm bề sỉ báng,
R T T T Đ C G đã phải ngàn nỗi ưu phiền vì
tội chúng tôi,
R T T T Đ C G sẵn lòng vưng lời cho đến chết,
R T T T Đ C G chịu đòn đâm thấu nường
long,
R T T T Đ C G là suối cả đầy sự an ủi,
R T T T Đ C G là sự sống cùng làm cho chúng
tôi đặng sống lại,
R T T T Đ C G là sự bình an cùng đem chúng
tôi lại làm lành cùng Chúa,
R T T T Đ C G là lễ tiến dưng đền tội chúng
tôi,
R T T T Đ C G là phần rồi kẻ cây trồng,
R T T T Đ C G là nơi cây kẻ mong sinh thì,
R T T T Đ C G làm cho các Thánh vui mừng
khoái lạc,

C G chuộc tội cứu thế,
Chúa tha tội chúng tôi.

C G chuộc tội cứu thế,
Chúa nghe cho chúng tôi.

C G chuộc tội cứu thế,
Chúa thương xót chúng tôi.

Khải. — Lạy Đ C G hiền lành và khiêm
nhượng trong lòng,

Ứng. -- Xin uốn lòng chúng tôi giống
như Trái Tim Chúa.

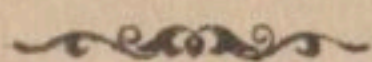
*
* *

LỜI NGUYỆN

Lạy Chúa là Đấng phép tắc vô cùng hằng
có đời đời, xin Chúa đoái xem Trái Tim Con
Chúa rất yêu dấu đã tán tụng ngợi khen,
cùng phật tạ thánh danh Chúa cho kẻ có tội
đặng nhờ phần rỗi. Cúi xin Chúa giảm cơn
thạnh nộ, mà nhiều thứ cho pho kẻ ấy đang
gắn bó nài xin lòng nhơn lành Chúa khỏa
lấp mọi tiền khiên, cũng vì thánh danh Con
Chúa là Đ C G Kirixitô, là Đấng hằng sống
hằng trị cùng Đ C Cha và Đ C T T đời đời
chẳng cùng. Amen.

MỤC LỤC

TỰA...

<i>Ngày áp đầu tháng.</i> — Kêu mời giáo hữu kính thờ R.T. Trái tim Đ C G...	1
<i>Ngày mồng một.</i> — Về gốc tích phép kính thờ R.T. Trái tim Đ C G.....	10
<i>Ngày mồng hai.</i> — Vì ý nào mà Đ C G tỏ ra phép kính thờ Trái tim mình....	18
<i>Ngày mồng ba.</i> — Về sự kính thờ R.T. Trái tim Đ C G là làm sao.....	28
<i>Ngày mồng bốn.</i> — Còn giảng về sự kính thờ R.T. Trái tim Đ C G.....	34
<i>Ngày mồng năm.</i> — Về việc kính thờ R.T. Trái tim Đ C G bề trong.....	42
<i>Ngày mồng sáu.</i> — R.T. Trái tim Đ C G đã phải phiền não đau đớn là thế nào.	50
<i>Ngày mồng bảy.</i> — Về dấu luỡi dòng và máu cùng nước ở trong Trái tim Đ C G chảy ra.....	58
<i>Ngày mồng tám.</i> — Về Thánh giá cùng lửa bởi Trái tim phùng ra.....	66
<i>Ngày mồng chín.</i> — Về khoanh gai quấn Trái tim Đ C G cùng về tội trọng...	74

- Ngày mồng mười.* — Nói về hai thứ gai
đâm Trái tim Đ C G là tội nguội lạnh
và vong ân bội ngãi cùng Chúa. 82
- Ngày mười một.* — R. T. Trái tim Đ C G
ước ao cho danh Đ C Cha cả sáng.. 90
- Ngày mười hai.* — R. T. Trái tim Đ C G
ước ao phần rỗi linh hồn người ta.. 98
- Ngày mười ba.* — R. T. Trái tim Đ C G
ước ao cho người ta kính mến Trái
tim mình..... 106
- Ngày mười bốn.* — R. T. Trái tim Đ C G
ước ao cho người ta kính thờ mình
trong phép Thánh thể..... 114
- Ngày mười lăm.* — R. T. Trái tim Đ C G
ước ao sự chịu lễ thứ sáu đầu tháng,
mà đền những tội phạm đến Trái
tim mình..... 122
- Ngày mười sáu.* — Về điều hứa cả R. T
Trái tim Đ C G..... 130
- Ngày mười bảy.* — R. T. Trái tim Đ C G
ước ao cho có một Lễ riêng mà tôn
kính Trái tim mình..... 138
- Ngày mười tám.* — R. T. Trái tim Đ C G
và Lễ Misa..... 146
- Ngày mười chín.* — R. T. Trái tim Đ C G
và sự viếng Minh thánh Chúa..... 154

— III —

<i>Ngày hai mươi. — R.T.Trái tim Đ C G và Giờ thánh.....</i>	163
<i>Ngày hai mươi mốt. — Về ảnh R.T.Trái tim Đ C G.....</i>	171
<i>Ngày hai mươi hai. — Về áo R.T.Trái tim Đ C G.....</i>	179
<i>Ngày hai mươi ba. — Về sự dung loài người ta cho R.T.Trái tim Đ C G...</i>	187
<i>Ngày hai mươi bốn. — Về sự dung mình riêng cho R.T.Trái tim Đ C G..</i>	195
<i>Ngày hai mươi lăm. — Về sự dung gia thất cho R.T.Trái tim Đ C G.....</i>	202
<i>Ngày hai mươi sáu. — Về sự tôn R.T. Trái tim Đ C G trong gia thất.....</i>	211
<i>Ngày hai mươi bảy. — Về sự giúp việc tông đồ với R.T.Trái tim Đ C G....</i>	219
<i>Ngày hai mươi tám. — Đ C G hứa ban ơn đầy dẫy cho những kẻ thành kính R.T.Trái tim Người.....</i>	227
<i>Ngày hai mươi chín. — Đ C G Kirixitô là Vua bởi Trái tim mình.....</i>	234
<i>Ngày ba mươi. — R.T.Trái tim vẹn sạch Đ.Bà Maria.....</i>	242

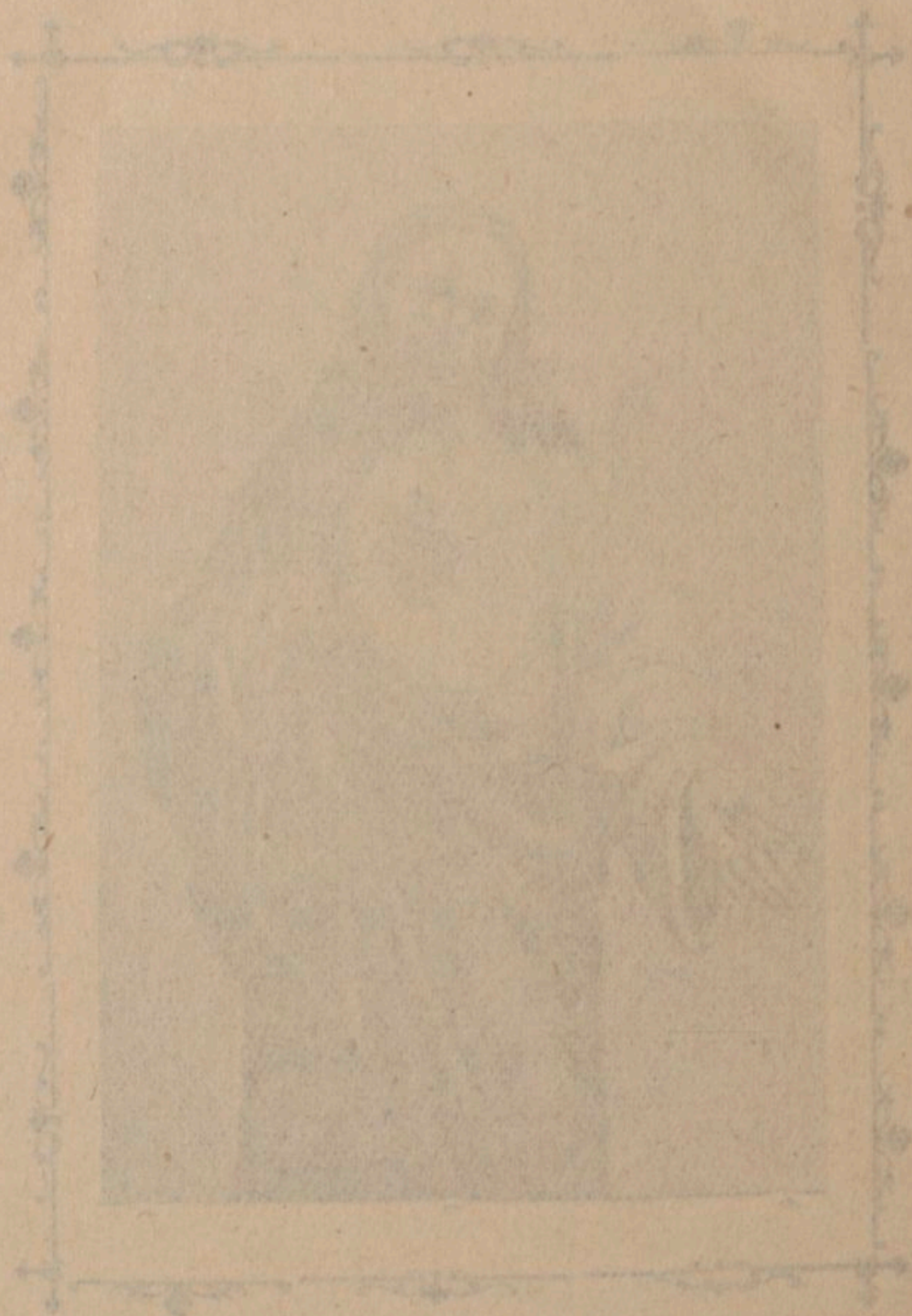

GIÒ, THÀNH

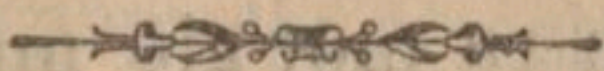
Này là Trái Tim
đã yêu dấu người ta thế ấy,
đến đời chẳng tiếc sự gì với chúng nó.

GIÓ THANH

Đến đây chúng ta sẽ đi một chuyến đi
đến vùng đất mới là đây.

GẮM GIỜ THÁNH

TỰA

Gốc tích Giờ Thánh là bởi Rất Thánh Trái Tim Đ C G truyền ra, mà bà thánh MARGARITA MARIA vưng nghe và làm theo cách sốt mến thiết tha, cho nên đã thống tình áo nảo với Chúa, được an ủi Người cùng gọi nhuần ơn phước vô hồi.

Có nhiều kẻ bắt chước gương lành đức sáng ấy ; trước hết trong nhà phước thành *Paray-le-Monial*, cùng các nhà Dòng khác, sau lần lần lập nhiều Hội giữ giờ ấy trong Phương tây mà các Đức Giáo Tông từ *Phiô VIII* cho đến Giáo-Hoàng kim trị có châu phê ưng nhận và ban nhiều Ân xá Đại xá. Trong xứ này mới ban hành mà cũng có nhiều người ngoan đạo mộ việc lành ấy, chẳng những trong các Nhà phước, lại cũng có trong hàng bốn đạo ở giữa đời thức ban khuya suy gẫm về những sự đau đớn phiền muộn Trái tim Chúa chịu trong vườn *Giêlsêmani* nữa.

Nên tôi dọn sách nhỏ mọn này, có 12 Tháng, mà phụ giúp pho kẻ ấy giữ việc Giờ Thánh, cũng được lấy đó mà dọn mình kinh ngày Thứ sáu Đầu tháng nữa.

Khá khuyên mời Giáo hữu, dầu bua việc cũng nên nhơn ra một giờ mà lo việc phước nầy hầu tỏ chút tình cảm ngãi Trái tim Đấng mở lượng thương yêu đường ấy, thì sẽ thấy linh hồn mình chứa chan lợi lộc: Vì chưng Giờ Thánh là như *trường* dạy nhiều nhơn đức cao, là *kho tàng* tích đầy ơn quý trọng vô giá, là *suối tràn* sự an ủi cho mình trong chốn trần gian, cũng là *cửa cầm cố* cho Rất thánh Trái tim hộ vực chở che ta cách riêng.

— Có nhiều người đem lòng mộ giữ Giờ Thánh, song bởi sợ khó hay là nói không biết suy gẫm, thì xin nghe những lời bảo sau nầy :

1°. — Giữ Giờ Thánh mà thức được lối mười một mười hai giờ khuya, sắp mình hiệp tình sâu nã với Đ C G mà than van can gián Đ C Cha chớ kẻ có tội, thì thật là công linh nhiều, hạp ý trúng thì Chúa chỉ truyền cho bà thánh MARGARITA. Song le muốn chọn giờ nào khác tiện cho mình: hoặc chiều tối hoặc ban trưa, thì cũng làm việc đẹp ý Trái tim vậy.

2°. — Không buộc giữ giờ nầy tại nơi nào, phải có cách điệu làm sao. Như đi nhà thờ không đặng, qui lâu không nổi, thì nguyện gẫm đứng ngồi tự ý, — ở nhà hay là đi đàng cũng được.

3°. — Nếu gẫm luôn trót giờ không thấu hay là chẳng biết gẫm, thì nên chia giờ ra nhiều phần : như thể nghe sách Thương khó hay là sách này một khắc, rồi suy nghĩ sự mình mới nghe đọc chừng một khắc, còn nữa giờ thì đi Đàng thánh giá, hay là lần hạt Bảy sự Thương khó Đ Bà, hoặc đọc kinh cầu nguyện cách nào khác theo ý mình thì cũng đặng.

4°. — Bểng có thể làm chung trong nhà thờ hay là trong nhà mình thì càng hay, theo lời Chúa phán trong Êvang rằng : *khí có hai ba người hiệp nhau lại ở đâu vì danh Tao, thì có Tao ở đó giữa chúng nó.*

— CÁCH THỨC GIỮ GIỜ THÁNH theo sách này. — Trước hết cầm trí lại tưởng nhớ mình vào vườn Giếtsemani với Đ C G KIRIXITÔ, và nhìn Chúa đang sầu khổ phiền muộn đến đổi ra như hấp hối xuất mồ hôi máu nhỏ giọt. — Hay là cầm mình ở trước Nhà tạm mà thờ lạy Chúa đang ngự đó như có hình thể đau thương buồn bực thuở xưa... Đoạn thì đọc bài gẫm và suy theo cho thấm động lòng kính mến Chúa, ăn năn chê ghét tội cùng nết xấu.. Rồi nghe những lời Đ C G đang hiện tại trong phép Thánh thể phán dạy thể nào, và cầu xin khẩn nguyện cho phận riêng mình. — Phải nhớ Giờ thánh là giờ hạp mà cầu nguyện thì khá cầu cho Hội thánh, cho Đ G Tông, cho Địa

phận, Nước nhà xứ sở, cho già đạo bà con, cho việc tấn giáo, cho kẻ có tội trở lại, những kẻ mong sinh thì cùng các đẳng linh hồn, ... —khi làm việc này chung cũng nên xưng ca ngợi Đ C G, kinh cầu Trái tim kinh dựng mình, phạt tạ.

—Chớ chi các giáo hữu khuyên giục nhau giữ Giờ Thánh trong mỗi Họ, thì CHÚA GIÊSU Cứu thế được vui lòng hỡi dạ bối đặng bề an ủi trong các đầy tớ mình. (II Mal. 7: 6.)

François Binh

LINH-MỤC BỒN QUẮC

THÁNG JANVIER

Giờ Thánh trọng vọng là thể nào.

Muốn hiểu giờ Thánh trọng vọng là dường nào, thì hãy nghe bà thánh Maria Magarita Alacoque là tông đồ thiết ái Trái tim Đ C G kể lại thể này: «Chúa Giêsu là Thầy nhơn lành «tôi đã hiện ra sáng lòa có năm dấu đinh «thương chiếu quang như năm mặt trời, cả «mình Người lòa lửa ngọn tứ phía, nhứt là «lửa bởi ngực bắn ra thì như hỏa hào bày «tỏ Trái tim lân ái, như nguồn phun ra bấy «nhiều lửa ấy.»

«Khi ấy Đ C G tỏ ra những sự lạ về lòng «thương yêu người ta quá bội; lẽ thì người ta «phải đem lòng đáp mến, nhưng mà không đâu, «lại còn vong ân bất nghĩa, chẳng đếm xỉa «chi tới. Nên Chúa phải tỏ ra rằng: Đều ấy «làm cho Tao đau đớn rầu phiền hơn các «giống hình khổ khi chịu thương khó: Giả «như chúng nó có đáp lại chút tình, thì các «sự Tao đã làm cho nó bấy lâu, Tao chẳng «sá kể là bao lâm, mà lại nếu chịu thêm «được sự gì nữa, thì Tao sẵn lòng muốn chịu «hơn nữa. Nhưng chúng nó những khô khan lạt «lẽo, không thêm kể tới lòng Tao vội vả làm «lành cho chúng nó. Thôi, ít nữa là còn có con «đây con hãy làm cho Cha hởi dạ mà bù lại cách «ăn ở vô tình bạc ngãi dường ấy; theo sức «con... Một trật ấy Chúa mở bày Trái tim có

«phùng lửa ngọn táp nóng lăm đến đôi tôi
«tưởng mình bị cháy tan, vì cả và mình tôi
«nóng hực, chịu không nổi phải xin giảm bớt.
«Thì Chúa phán rằng: Cha sẽ nên sức mạnh
«của con, con đừng sợ sệt gì hết, một phải
«châm chỉ nghe Cha, nghe lời Cha dạy thế nào
«hầu làm cho xong những điều Cha toan tính.»

«VẬY THỨ NHỨT, con được phép rước Cha
«trong bí tích Thánh Thể bao nhiêu lần, thì
«con hãy lo rước bấy nhiêu... *Mà lại* con sẽ
«lo chịu lễ các ngày thứ sáu tuần đầu mỗi
«tháng . — Và các đêm thứ năm qua ngày thứ
«sáu, Cha sẽ cho con thông phần đau đớn sâu
«khổ Cha lãnh chịu trong vườn Ôlivê-tê, nên
«con sẽ bồi hồi buồn bực quá lễ ra như hấp
«hối cực lực hơn là chết nữa, mà con không
«hiểu làm sao vậy. Lại cho con đem trí theo
«Cha khi cầu nguyện cùng Đ C Cha trong cơn
«sầu khổ khốn cực, thì từ mười một giờ
«tới mười hai giờ khuya, con sẽ chỗi
«dậy sắp mình xuống một giờ hiệp với Cha
«mà kêu van xin Đ C Cha giùm cho những
«kẻ có tội; làm vậy thì được can gián cơn Chúa
«giận và giảm bớt lòng Cha đau phiền buồn bực
«khi thấy các Tông-đồ bỏ Cha mà lo ngũ thì
«ép lòng Cha phải than trách *sao pho kẻ ấy*
«*chẳng thức được một giờ với Cha*; — lại trong
«giờ ấy Cha sẽ dạy con làm sự gì.»

Ấy bấy nhiêu lời mới trưng ra trước này tỏ rõ gốc tích Giờ Thánh do bởi Đ C G Trái tim truyền dạy. Thì ta hãy bắc chước bà thánh Magarita mà vung giữ như vậy, ắt sẽặng tỏ tình kính mến và đền bồi phạt tạ Chúa, lại thêm công nghiệp phước đức cho mình. Làm theo Giờ thánh là giữ việc *thảo kính*; vì chúng đang khi suy nhớ Trái tim Chúa đau phiền khốn bức trong vườn Giếtsemani thì là muốn ở theo một bên mà an ủi Người lúc phải bơ vơ một mình cùng trần phiên cay đắng nữa. Giả như có ai chí tình đến đổi liều mình khổ cực theo giúp ủi an một người túng cùng đau đớn, ai cũng bỏ hết, thì kẻ cùng túng đơn cô tắc bạc được một người hữu tình trợ giúp thể ấy, biết động lòng cảm ngãi là chừng nào! Cũng một lẽ ấy khi ta ở theo với Chúa lâm nạn sâu bi, là tỏ đức hiếu kính Chúa, thì mát Trái tim Người lắm mà chớ.

Giờ thánh là *việc đọc kinh cầu nguyện* cho mình và cho kẻ khác nữa. Chúng ta thấy đều cần nhờ ơn Chúa, và phải lo bền đỗ trong ơn nghĩa thánh. Song thương ôi, tính người ta yếu đuối lắm, phải nhờ nguyện cầu xin Chúa đùm bọc chở che kéo mà sa ngã khốn nạn. Đã có gương ông thánh Phêrô, dầu tai nghe Thầy thánh mình dặn chần trước lắm, song chẳng mở mắt coi chừng, chẳng tưởng mình

yếu đuối mà nài xin Chúa cứu cho khỏi bất trung, lại còn cậy mình quyết hạn chết sống cùng Thầy mình luôn. Cho đã xảy ra sự khốn nạn quá lẽ là Phêrô mới bước vô nhà đầu mục thầy cả, vừa nghe tiếng xâm xì chỉ mình là một môn đệ Giêsu, thì liền chối lức cùng thề suốt nói không hề quen biết người ấy! Mà Chúa khi đàm tông đồ này theo vô vườn, thì có căn dặn *phải lo cầu nguyện và tỉnh thức coi chừng kéo sa chước cám dỗ*; nhưng ông cũng cứ ngủ không lo gì đọc kinh cầu nguyện, làm cho Thầy thánh phải quả nặng rằng: *Vậy bay chẳng thức đặng một giờ cùng Tao sao?* — Ấy vậy phước cho kẻ nào làm việc Giờ thánh! Kẻ ấy khỏi bị Chúa quả như Phêrô xưa sao chẳng thức được một giờ với Người, mà lại tỉnh thức cầu nguyện thì sẽ có ơn lược thắng tính vì nể nhất sợ cùng chước cám dỗ và ở khiêm nhượng mà giữ nghĩa cùng Đ C T.

Giờ thánh lại là giờ làm *việc kính mến* nung thêm lửa sốt sắng trong lò Trái tim Đ C G. Hẳn thật đang giờ này linh hồn nghĩ suy sự thương khó Chúa vì lòng yêu dấu ta hết sức hết hơi, thì lẽ nào ta chẳng cảm phiền đau đớn như Trái tim Người? Lẽ nào mà chẳng động tình yêu mến Đấng mến yêu ta dường ấy? — Có một thầy ẩn tu hơn đức hay nguyện

cầu cho biết làm đi gì hầu kính mến cho trọn; Chúa bèn soi sáng cho thầy ấy biết nếu muốn tới tột bậc kính mến thì có một việc lành thần hiệu hơn hết là suy gẫm sự Thương khó. Nhờ đó mà thánh Phanxicô Năm dầu dầu còn ở phạm trần mà đã nên như thiên thần Sêraphim đầy lửa mến ; hễ mỗi khi thánh nhơn này nhớ đến sự Đ C G Kirixitô chịu nạn chịu chết thì khóc lóc rờn rã gần mù hai con mắt.

Vậy, ó những linh hồn ái mộ đang nhơn đức, khá tua bắt chước Bạn tình mến trong kinh thánh mà *nắm sự ngọt ngào an tịch bên chơn Bạn thiết mến mình*. Hãy năng bày vẽ đường bằng mắt thấy Chúa Giêsu đang lúc sầu với lăn lóc trong vườn Olivête ; hãy nán lại bên Chúa Cứu thế mà nghĩ suy cho thấm thía những sự buồn rầu khốn bức cùng lòng Người thương ta như hải hà lai láng. Chớ chỉ được nói cho thật mình được an ngơi dưới bóng Đấng mình triu mến ! Ở những linh hồn ái ân, pho người muốn nghĩ ngơi dật lạc giữa trần cầu thế gian, khỏi chước cảm dỗ, ít bồi hồi khủng khiếp án Đ C T phán tra, thì trong giờ thanh vắng này hãy nhìn xem Trái tim lân mẫn phải bàng hoàng rủ liệt, hãy coi máu trong các phần thân thể Người chảy ra đầm dề, mà chưa phải bởi gai hay là bởi đinh thương nào đâu, song là vì bồi thắm sâu khốn bức cùng thương

mến thối quá mà ra. — Thấy Rất thánh Trái tim đau đớn phiền hà như vậy, trí lòng nào còn mong ước cầu sang của cải ; còn thêm khát sung sướng xác thịt nữa ! Cũng một trật ấy Trái tim Chúa xi lửa cho đặng đốt ta sốt sắng ước ao chịu khó vì Đấng đã khăng mang khổ hạnh cho đến chết cách độc ác nhuốc nha, bởi một lòng thương ta lắm bấy mà chớ.

VIỆC LÀM. — Tôi sẽ giữ Giờ Thánh ít là mỗi tháng, hoặc ngày thứ năm chiều hay là ngày thứ sáu đầu tháng. Tới giờ ấy tôi sẽ lui ra nơi thanh vắng, hay là đi nhà thờ mà suy gẫm, hoặc đi Đàng thánh giá hay là đọc ít trương sách Thương khó Chúa.

— Ở Chúa Cứu chuộc tôi đáng phượng thờ, tôi cầu cho được chết bởi buồn bực thống thiết vì đã làm khổ cực Trái tim Chúa hay yêu thương dường ấy ! Xin Chúa chớ chấp những sự vụn dại tôi đã mất lòng Chúa, cùng khăng ghé mắt xem đến linh hồn tôi như xưa Chúa đã ngó đến thánh Pherô, làm cho hai con mắt người trở nên hai suối lụy sa dầm thắm. Lạy Chúa Giêsu đã phải khi chê vì tôi, xin ban sức cho tôi chịu nổi những lời nhạo báng khinh thị vì lòng mến Chúa. Lẽ nào tôi thấy Chúa chịu tan toan khốn cực vì yêu dấu tôi như vậy, mà

tôi còn úy kị những sự hèn hạ sao? A thân lay Chúa Giêsu tôi, xin cho tôi biết Chúa và kính mến Chúa!

GUƠNG THÁNH. — Bà Maria Saraceni về dòng nữ ông thánh Phanxicô khó khăn, đã qua đời ngày mồng một Février 1874, là một gương tốt về việc kính thờ Trái tim Đ C G. Khi còn ở bậc thữ, bề trên hỏi người làm gì trong giờ gẫm, thì người thưa rằng: «Tôi nhìn coi Trái tim Đ C G». Bữa lễ mặc áo dòng, người cứ khóc hoài. Chị em hỏi sao có khóc làm vậy, người trả lời: «Tôi tưởng dường bằng thấy Đ C G dịu ngọt phú mình làm Bạn định đóng vì tôi, khi ấy tôi hiểu có luật buộc tôi phải lo cứu linh hồn người ta». Những khi người rước lễ Chúa hay soi sáng cho biết thánh ý Chúa muốn cho người lo cầu nguyện xin Chúa thương xót những kẻ có tội, nên người dốc lòng đền tội nhất nhiệm hết sức. — Khi bà này lên coi sóc nhà tập, thì trước hết chỉ khuyên dạy các chị khẩn vào trí sự khinh dể đời này và sự kính mến Trái tim Chúa. Đang kỳ cấm phòng kia Đ C G cho người nếm sự ngọt ngào về việc kính mến Trái tim và xin dứt trót ý muốn của người, thì người thưa lại mình đã dung cho Chúa hết rồi. Từ khi ấy người hiểu chẳng những phải dung đi dung lại mà thôi, còn phải hứa thêm mình cứ ở

luôn trong Tim Chúa. Bởi người có lòng ái mộ chịu khó, nên phát ngôn lên rằng: «Tôi gá bạn cùng thánh giá rồi. Ôi, biết là bao nhiêu sự an ủi bởi thánh giá Chúa Giêsu là Bạn cam khổ tôi»! Ghe phen như người nghe biết Đ C G ấp yêu mình trên Trái tim Người vậy.

Hễ chiều thứ năm bà ấy đi viếng Minh Chúa mà giữ Giờ thánh, ở cùng Đ C G ưu phiền trong vườn Olivêê và cầu nguyện cho kẻ có tội trở lại. Có lần kia nghe người thở dài một tiếng này : «A, nhơn sao người ta chẳng màng tới những linh hồn Chúa Kirixitô đã cứu chuộc làm vậy? Chớ không thấy phần khốn cực Đ C G phải gạt mình dầm dẫm những máu đó sao? Máu chảy ra làm vậy bởi Trái tim, hầu tỏ lòng yêu mến linh hồn mọi người không chừa ai. Ôi ôi, ở vườn, ở vườn Olivêê, chẳng mấy ai nhớ tới mây! Ở linh hồn, ở các linh hồn, hãy đến trong vườn này thì sẽ đặng chịu phép rửa bằng máu.» Ngày kia bà bề trên hỏi bà Saraxêm này nhơn vì ý nào mà người đã đau đớn lại còn thở than sốt sắng làm chi vậy, người bèn trình rằng: «Thưa Mẹ, là cho đặng cứu những linh hồn, Tán tạ khong khen Chúa! Tôi thấy có nhiều thầy cả ái mộ linh hồn người ta. Ở các đấng linh mục thánh, các đấng chớ nệ mỗi mệ, hãy cử việc cho phần chấn.

Phải chi các Cha biết Đ C T vì với yêu chuộng các Cha là dường nào, bởi các Cha có lòng thương linh hồn thiên hạ!

Bà nầy những lo việc kính thờ Rất thánh Trái tim và ước ao cho các hàng Đạc đức ở khắp thế gian đứng mình cho Trái tim, nên nói rằng: «Việc đẹp ý R. T. Trái tim lắm là làm tờ đứng mình cho Trái tim cùng năng đứng đi đứng lại như vậy.» Tới gần ngày lâm chung, tuy người ở như một thiên thần nơi hạ thế, mà cũng bắt run sợ dường như phải Đ C T bỏ bởi đây tội khiên, nên than rằng: A, phải chi tôi sống nữa, chắc là tôi ăn ở thánh mọi đàng.» Người nằm liệt giường mà nhờ một sự an ủi là nhìn xem ảnh R. T. Trái tim Bạn mình, và nghe những lời thống thiết yêu mến về Trái tim. Sau hết người lìa khỏi thế mà về hiệp cùng R. T. Trái tim ngự trên thiên quốc, khi đang 47 tuổi.

LỜI NGUYỆN TẮC.— Ở Trái tim lân ái Chúa Giêsu, tôi mà không kính mến Chúa, thì tôi là kẻ vong ân thất hiếu mà thôi.

CÁC THÁNH SƯ DẠY PHÉP THÁNH THỂ LÀ SỰ NỔI
TRUYỀN CÙNG MỞ RỘNG VIỆC CHỨA GIÁNG SANH.
NGHĨA LÀ Đ C G CÓ LÒNG THƯƠNG LOÀI NGƯỜI
TA HẾT SỨC HẾT HƠI, THÌ MUỐN Ở LUÔN
CÙNG TA TRONG KHẮP CHỖ DƯƠNG GIAN NÀY
NHƯ XUA ẪN Ở TRONG NƯỚC GIUĐÊA VẬY, THÌ
ĐÃ DÙNG PHÉP TẮC KHÔN [NGOAN MÀ LẬP
PHƯƠNG THỂ Ở LẠI TRONG ĐỜI NỮA, LÀ LẬP
PHÉP BÍ TÍCH DẤU YÊU NÀY.

VẬY ĐANG BÂY GIỜ CÓ Đ C G NGỰ THẬT TRONG NHÀ
TẠM GIỮA NHÀ THỜ NÀY, NÊN CON SẮP MÌNH
TRƯỚC MẶT CHÚA VÀ LẶNG TAI NGHE LỜI
NGƯỜI PHÁN RẰNG :

«Chúng con nghe tiếng Cha gọi mà ứng
«thưa và đến đây thì chúng con thật là
«những kẻ Cha yêu dấu cách riêng. — Con
«hãy hân lòng: hể linh hồn con mà mến Cha
«và thống tình thăm nảo giúp cho Cha, thì
«là như dung cho Cha chén rượu bổ lúc Cha
«ưu phiền hấp hối trong vườn ấy. Lúc ấy
«Trái tim Cha thăm sâu đau đớn đòi đoạn,
«song cũng thấy rõ, phân biệt tới con trong
đêm tối tăm ấy.»

«Đang bây giờ thấy con noi gương bà thánh
«Magarita mà cảm thương theo những lúc Trái
«tim Cha phải nhàm lờn, bát ngát bỏ vớ cùng
«đau đớn ưu sầu, thì là con an ủi giải lòng
«phiền Cha biết là ngăn nào!»

«Con hãy tỉnh thức mà đền bồi phạt tạ
«vời Cha, hãy lấy lòng sốt sắng mến thương
«chịu khó mà lo mở rộng Nước Cha, lo cho
«những kẻ lâm nạn tội lỗi đang ăn năn trở lại.
«— Con hãy cầu nguyện và thức ngữ cùng Cha,
«chớ bỏ Cha một mình uống cả chén đắng
«Thương khó khốn cực ! Cha chẳng xin đạo
«bình thiên thần xuống giúp đỡ Cha đâu, xin
«một mình con thương tình ứng chực những
«hồi Cha lưu lụy sầu bi thơ thẩn nơi đây.

«Bây giờ đã tới giờ Con người hòng chịu
«nộp. Thì con hãy triu theo Con người; hãy
«giấu ẩn đùm bọc Con Người đang người làm
«Vua trong nhà con. — Con có ý tìm Cha nên
«mới tới nơi bàn thờ này, phải chẳng ? Giờ
«Cha nóng nảy ước trông bấy chầy, giờ phước
«độc ngàn trùng là Giờ thánh này ! Trong giờ
«này Chúa Trời của con được gia tài lại, là giá
«máu thánh Người».

«Con hãy lại đây, Cha là Giêsu Nadarét,
«Cha đưa tay chơn ra cho con lấy giây yêu
«mến mà cột riết lại, nhứt thiết xin con hãy
«giơ hai tay mà ôm lấy Trái tim Cha, mà giữ
«cầm lại trong lòng con cho luôn».

Ở những linh hồn an ủi Cha, con muốn
đi gì ?

Ứng : Lạy Chúa Giêsu, con mến kính mến
Chúa mà thôi.

Ở những linh hồn an ủi Cha, con muốn xin Cha sự gì ?

Ứng : Lạy Chúa Giêsu, con xin cho Trái tim Cha đáng kính chuộng, càng ngày càng cao sang vang hiển !

*
* *

ĐOẠN DỐC LÒNG LÀM SỰ GÌ... VÀ CẦU NGUYỆN RIÊNG CHO MÌNH.

XƯỞNG MỘT CA NGỢI TRÁI TIM, HAY LÀ KINH CẦU TRÁI TIM.

ĐỌC 1 KINH LẠY CHA, 1 KINH KÍNH MỪNG, mà cầu cho những kẻ đang hấp hối, và cho những người có tội.

1 KINH LẠY CHA, 1 KINH KÍNH MỪNG, mà xin cho Trái tim Chúa khởi hoàng, cho thêm số rước lễ hằng ngày, cho có nhiều người giữ Giờ thánh, nhiều gia thất tôn Trái tim.

1 KINH LẠY CHA, 1 KINH KÍNH MỪNG, cầu cho quê hương, Địa phận và Họ mình.

THÁNG FÉVRIER

Rất Thánh Trái Tim Đ.C.G ưu phiền tự
ý dựng mình làm của tế lễ cho
loài người ta

Nếu chẳng theo đức tin mạnh mà suy
tưởng Trái tim Đ C G đã phải nhiều nỗi ưu
sầu trong vườn Giêtsêmani, thì không thấm
vào lòng là bao nhiêu. Vậy thì mỗi đầu bài
gẫm ta hãy giục lòng tin và hỏi mình: Đấng
nào đã chịu thương khó? Có luật nào bắt buộc
Chúa chịu khốn khó như vậy chăng?

I. — *Đấng nào chịu thương khó như vậy?*
Thánh cả Phaolô nói về phước thanh nhân
Chúa, thì gọi Đ C T là « *Đấng gồm no phước
lộc, cả phép tắc khôn so.* (1) » Biện phân thể ấy
thì rất đúng đấng, vì ta là loài thọ sinh có đặng
hưởng phước thể nào mặc lòng, chẳng qua
là dự vô một mấy vinh phước vô cùng thiên
Chúa mà thôi; còn hồng phước các thánh
hưởng trên trời tiêu sái vô cùng là nhờ « *dầm
trong biển cả tội phước thanh nhân của Chúa
trời đất mà chớ.* (2) »

Đ C T khi mới dựng nên người ta trong
vườn Địa đàng, đầu hết chẳng có ý định số
phận con người đau đớn cực khổ đâu: có lời
Thánh kinh di truyền nói ngươn tổ loài người
ở « *chốn sung sướng khoái lạc* » rồi sau lên

(1) Tim. 6:15. — (2) Matth. 25:31.

trời hưởng phước đời đời. Song bởi tổ tông ta đã phạm tội thì không đáng ở vườn diêu quang, lại niêm cửa thiên đàng mà đành mang án tử cùng trầm luân khổ nạn vô cùng cho mình cùng cho miếu đệ hậu lai. Chúc ấy Con Đ C T là Chúa Ngôi Hai thanh nhàn từ tại vô lương vô biên, đành ưng lãnh chịu phần đau phiền khổ sở phòng cứu chuộc loài người cho khỏi họa tai khổ nạn dường ấy. Ôi, trí nào hiểu được sự mầu nhiệm lòng Cha Chúa Trời quảng đại thể ấy!

II. — *Có luật nào buộc Con Chúa chỉ tôn phải sanh xuống trần gian mà chịu nạn chịu chết cho đáng đền tội ta như vậy chăng? Hẳn thật chẳng có luật nào bắt buộc Chúa, một bởi Chúa đành lòng tự ý gánh lấy tội thế gian nên chịu như vậy mà thôi; theo lời tiên tri Isaia quả quyết trước. Nếu Chúa KIRIXITÔ đền trả tội tình là bởi muốn cứu ta cho khỏi phạt hỏa hình đời đời, vì bởi có lòng lành đành muốn và bởi Trái tim Người ái tuất yêu đang nên lãnh chịu gian nan khổ khó cho đến chết, hầu tế trót mình làm của lễ đền tội lỗi ta, như chính miệng Người đã phán rõ ràng: Tao phú mạng Tao, không phải tại ai muốn cắt lấy đáng, tại Tao muốn thì nó mà thôi. (1)*

(1) Joan 10: 17.

Ta hãy nghiệm suy thì thấy như Ngồi Hai ra mắt tâu xin Đ C Cha rằng : Chường Cha, có Con đây, xin Cha sai Con. (1) Ý lời nguyện ấy có nghĩa là : Lạy Chúa Cha oai quờn vang hiển, Cha cao sang phép tắc vô cùng, song con loài người là vật phạm hèn mà cả dám làm tội xúc phạm tới đường ấy, thì ai nào dẫu là thượng phẩm thiên thần có đền thế mấy cũng không cân xứng vào đâu. Dẫu cho có vị thần thánh nào phạm giá được đền tội thế cho nó nữa, cũng không được đam lòng nó kinh mẫn Ta lại, bởi chẳng rõ Ta yêu dẫu nó là thể nào, mà xưa nay Ta những thi ân bố đức tuôn phước lành cho nó chứa chan. Vậy nếu muốn chứng nó hẳn lòng Ta mẫn thương nó thật, thì thừa dịp tiện này : Là loài người ta đã sa phạm tội mất lòng Ta vô cùng, phải cần nhờ một đấng cứu chuộc giùm mới khỏi. Vậy thì xin Chúa Cha hạ lệnh phê cho Con, là Con một Cha, ra đời lãnh việc chuộc tội nó. Con sẽ xuống hạ trần mặc xác phạm làm người, và chịu gian nan thương khó ngổ đền thừa tội chúng nó, mới phỉ nguyên phép công thẳng Cha. — Đ C Cha bèn chỉ phán rằng : Ớ Con, hãy biết : hễ Con thọ mạng lãnh việc đền thế cho con người, thì Con phải mang khổ hạnh đau đớn khốn nạn theo phận tính người ta. —

(1) Is. 6 : 8.

Đ C Con tàu lên rằng : *Lạy Cha, Con cam chịu, xin sai Con.* — Đ C Cha lại rằng : Con hãy biết : Con sẽ phải sinh ra nằm trong tàu cầm thú, còn bé mọn cũng phải trốn qua nước Êgyptô cho khỏi tay người ta là loài Con muốn cứu chuộc, mà cũng loài người ấy tìm tằm giết Con khi vừa mới sanh. — Con cũng cam chịu, xin sai Con. — Con hãy biết : khi con trở về xứ Palestina, thì Con phải cơ bần cùng cực như một công phu phạm hèn trong trại thợ nghèo. — Con cũng cam chịu, một xin sai Con. — Sau nữa Con hãy biết : khi Con ra đời giảng truyền đạo lý, Con sẽ có môn đệ, mà chẳng mấy ai nghe theo, phần đông thiên hạ sẽ khi chê rồi bắt giết Con trên cây thập giá cách nhục nhã xấu hổ lắm. — Con cũng cam chịu, một xin sai con mà thôi.

Ấy vậy Ngôi Hai đã xuống thế làm người, và lửa yêu mến hằng có đời đời tới đốt Trái tim Chúa mặc lấy ra đời, giống in Trái tim ta mọi vẻ, ngõ mến thương ta cũng chịu mọi nỗi gian nan cho ta nhờ phần rồi. Khi Đ C G vào vườn Olivête bữa hôm tối ấy, thì Chúa đã ở thế gian này hơn 33 năm rồi. Ôi, Đáng làm vui các thánh thiên thần, là sự mừng rỡ thiên quốc, rày phải nên buồn bực sầu bi trong vườn ấy một mình thơ thần !

Ta hãy lấy đức tin mà găm : Một bên là phước hằng hà sa số đã có nhân thuở đời đời, ấy là Con một Đ C T, còn một bên là lòng Người yêu dấu vô lường nên mới chịu gánh hết các phần khổ sở mà phải cơn ngất mình hấp hối chảy mồ hôi máu ra, thì ta phải sửng nhìn mà than thở lên rằng : Thương ôi, vì ai mà Chúa Trời phải ra thân tất bật đời ấy ! Ôi, Chúa cao ngự mà đem lòng thương xuống cách lạ lùng dường nào !

Lại còn phải suy luận cho mình nữa : Đ C G Kirixitô chẳng có lấy lời nói qua mà thôi rằng : *Tôi cũng ước ao, cũng muốn cứu huộc thế gian...* Song thật sự đã ra đời liệu mình chịu mọi nỗi oan khiên cho đến chết trên thánh giá mà cứu thế nữa. Ấy là dạy ta khi phải lo phần rồi linh hồn, cùng khi tập đi đường như đức trọn lành, thì chớ tưởng hễ nói *mình muốn rồi, mình muốn nên thánh*, thì là đủ rồi đâu. Lời nói mà thôi là chỉ lòng ước ao không chớ chưa sinh ra ích gì; nói muốn rồi thôi thì chưa kể là làm việc niềm bền phận: còn chưa sửa tính biếng nhác ít đọc kinh nguyện găm, trể bỏ rước lễ, ham mê sự thế, chẳng mấy khi nhin nhục chịu khó, cả lòng phạm tội nhẹ thường ngày, không lo hãm mình cầm nết chút nào.... Vậy, đừng nói *cũng muốn*, song hãy nói *hắn*

rằng: *tôi muốn thật tình*; tôi muốn làm việc Chúa muốn, làm sự Chúa dạy, việc này việc nọ nội bữa hôm nay, nội buổi mai, cứ làm vậy luôn. Dốc chí ăn ở theo ý tứ ấy là giương buồm thẳng lên trời, sẵn tới đàng trợn lành mà chớ.

VIỆC LÀM. — Tôi sẽ xét mình cho nhất coi có làm việc Đ C T dạy đặng mà tấn tới đàng thiêng liêng chẳng? Tôi có bỏ thờ việc bốn phận mình chẳng? Có chăm lo xem lễ, rước lễ viếng Minh thánh Chúa, xét mình, suy gẫm, đọc sách thiêng liêng, lần hạt đi Đàng thánh giá chẳng? — Từ nay về sau tôi giữ luật ấy thế nào?

— A kính lạy Chúa Cứu chuộc tôi rất yêu mến, Chúa đã tốn sức lụy thân mà kéo tôi lên khỏi vực thẳm sâu là đầm tội lỗi, bởi tôi ưng theo nó nên bán mình làm nô bộc ma quỷ rồi còn bị nhận chìm vào đó! Tôi biết công ơn Chúa lắm, song cũng cứ làm ưu phiền, đâm xóc Trái tim Chúa nhân từ lân mẫn, thì tôi phải khóc lóc ăn năn cho thật tình đến chết. Hỡi ơi, Chúa vô tội mà cam chịu phần sống gian nan, chết tất tưởi, thì tôi đầy tội khiên ắt phải lãnh hết gian truân khốn khổ mà đáp tình báo nghĩa với Trái tim hay thương xót cho tới chừng ấy! Vậy thân lạy Giêsu mi miều yêu mến, tôi tay

không mình trần xin vì những sự thương khó cùng máu Chúa đổ ra, kháng thương mà cứu chữa tôi. — Lay Đ Bà Maria, xin Mẹ gửi gắm tôi cho con Mẹ, và nhớ đến tôi là một con chiên Người lặn lội cứu vớt cực khổ trót đời.

GUƠNG THÁNH. Nếu thật lòng muốn dựng mình làm của lễ cho Chúa, dầu chưa có dịp làm thành việc, thì cũng kể là dựng của mĩ vị cho Trái tim rồi vậy. — Đời nay cũng có nhiều linh hồn can đảm phú trót mạng sống mình làm của tế lễ mà cầu cho Hội thánh, cho Đức Giáo Tông hay là cho một người nào song có một mình Chúa biết mà thôi. Nhưng có đôi ba khi thấy điếm tỏ bày, như gương bà Léautard năm 1866. Quê hương bà này là thành Marseille nước Phangsa; trọn đời giữ khiết trinh, chuyên lo giúp nuôi kẻ khó, tù đồ, binh lính, cho nên được hoàng đế Napoléon III ban thưởng huy chương bội tinh cùng ơn riêng xin chuần tha linh nào bị án mà cải ác tùng thiện. — Đến sau bà này trẩy sang thành Rôma có ý đi cầu nguyện nơi mồ các thánh Tông đồ và chịu phép lành Đức thánh Phapha. Khi tới nơi lại muốn ở luôn, chết đó, không hồi hương nữa; có lòng tình nguyện giúp lo lính tùng cơ hộ vực Tòa thánh như đã giúp đỡ linh phangsa xưa. Cũng trong năm ấy người

biết mình mọn sức không làm việc Chúa nổi nữa; nhờ ơn trên soi sáng mới tế lễ mạng sống mình theo bậc đức hào kiệt. Tính như vậy lại sẵn dịp Đức Giáo Tông Phiô IX phải bình nặng, giáo hữu tứ phương áy náy lo sợ, bà Léautard này mới quyết định dâng mạng mình thế cho Đức thánh Phapha. Song bắt sợ hoặc là việc tặng mình, cho nên đi châu Đức Giáo Tông mà xin phép làm vậy. Đức thánh Cha nghe ý người toan liệu, thì làm thin nín lặng. Bà ấy cứ chấp tay sững nhìn trông Giáo hoàng chỉ phán. Bấy giờ Đức thánh Cha dường như có nghe tiếng bề trong mới đặt tay trên đầu người và phán cách trọng thể rằng: «Ồ con, hãy cứ làm việc Đ C T xui khiến con.» Đoạn giờ tay ban phép lành, lòng bắt cảm động. Bà đạo đức ấy lui ra vui mừng hơn hở. — Qua bữa sau nhằm ngày Chúa nhật, bà đi xem lễ nhật tại đền thờ ông thánh Pherô, như lệ thường. Khi chịu lễ rồi, có Chúa là Đấng làm của tế yêu mến ngự trong mình thì người dâng mạng sống mình cho Đức Giáo Tông. Khấn nguyện vừa rồi tức thì người phát đau đớn một chứng gì dữ dẫn thìn linh, bắt la lên và té nhào xuống đất. Người ta xúm lại khiên đem về nhà, thầy thuốc chẩn mạch nói là bệnh dị thường, vô phương cứu chữa. Cả ngày ấy và hai bữa sau, bà những đau đớn khổ cực lắm,

nói năn gì không được nữa ; chỉ còn mỉm cười và máy động hai tay mà thôi. Qua thứ tư nhằm mồng 9 Décembre, kẻ liệt tỉnh táo hơn và xin chịu các phép Bí tích sau hết và chịu một cách sốt sắng vui vẻ như thiên thần. Cám ơn Chúa xong rồi người từ giả bà quen bạn hữu cùng thừa theo những kinh cầu *thiện tử* làm cho ai nấy có mặt đỏ động lòng theo. Khi đọc tới câu sau hết. *Ó linh hồn giáo hữu, hãy trẩy đi, nhơn danh Đ C Cha, nhơn danh Đ C Con, nhơn danh Đ C T T...* người bèn gục đầu xuống mà sinh thì. — Đ. Giáo-Tông Phiô IX nghe tấu bà ấy qua đời như thế ấy, thì ngửa mặt lên trời, mở lời cảm thương rằng : « Cửa tế lễ ấy được Chúa nhậm mau chóng ! »

LỜI NGUYỆN TẮT. — Ở Trái tim Chúa Giêsu, kẻ chẳng kính mến Chúa, ấy là người không biết Chúa.

ĐOẠN CON ĐEM TRÍ TIN TƯỜNG Đ C G, LÀ CHÍNH CHÚA TRỜI ĐẦY LÒNG THƯƠNG XÓT TRONG VƯỜN OLIVÊTÊ, TRÊN NÚI CALAVARIÔ XƯA, RẦY ĐANG HIỆN TẠI Ở BÊN CON TRONG NHÀ TẠM, CÒN CỨ VIỆC CỨU CHUỘC, VÀ THAN VẤN KHUYẾN DẠY CON NHƯ THỂ NÀY :

« Lâu nay Cha hằng ở giữa chúng con,
« mà tuồng như chúng con không biết tới
« Cha ! — Ở những linh hồn dẫu yêu, Trái
« tim Cha mắc lo buồn rầu rĩ quá. Rầu rĩ thăm
« sâu rất mực bởi vì thấy những là bất trung
« bất thảo, cho đến nỗi không thém biết tới
« Cha nữa... Chớ nào hiền bạn thật tình thảo
« dạ ở đâu ? Cha dòm ngó quanh quất kiếm
« không thấy một ai. Chúng nó rùn rùn bỏ
« Cha nhằm lúc đêm tối tắm Cha đang trần
« trọc rên siết thở than ! — Thật chẳng có
« mấy ai hữu tình chịu khó tỉnh thức giùm
« trong giờ Cha thăm sâu hấp hối... Chúng
« nó là bạn hữu hằng gặp Cha đỡ lên đỡ xuống
« lên triền núi Calavariô dốc dác gặp ghin ;
« còn phần Cha thì chúng nó bỏ bơ vơ luống
« chịu khổ sở một mình ! »

« Tim Cha bị chúng nó đâm xẻ rất rao
« mà cũng cứ tỉnh thức coi chừng giùm mãi,
« còn chúng nó thì cứ ngủ yên... Không nghi ngờ
« có quân dữ thức chong nom hối hả làm cho
« mau rồi những đồ gia hình độc dữ. — Đang khi

« chúng nó ngũ nghỉ tình tang ; thì quân gia
« hình chạy tứ phía dọn tra những hình khổ :
« nào là roi da roi gióc ; nào là đinh lớn đinh
« nhỏ, tà nhọn ; nào là mủ gai to gai dài, đồng
« giáo ; nào là thập giá dài nặng chuôn cho
« sắc cạnh, đâm cho xé thịt da... Rày nổ ấy còn
« xúm kêu la, rủ ren hội hiệp, đúc nhéc đảng
« nọ, lễ vật đảng kia mà bán nộp Cha, mà mua
« tiếng lộng ngôn, lời phỉ bán Cha trong phép
« Thánh thể bây giờ, chẳng mấy khác xưa kia! »

« Ôi, hản thật Cha xin đặt Đ C Cha sai
« muôn vãn thiên thần hộ vực Cha ; nhưng
« mà khi Cha than khóc, thì Cha muốn có mấy
« kẻ làm bạn hữu theo một bên khóc lóc với
« Cha thì hơn. — Ôi, xin hội hữu thật tình
« Rất thánh Trái tim, chớ nỡ bỏ Cha một
« mình ưu phiền cực lực tại vườn Giết-sê-
« mani này là Nhà tạm đây : hãy mau mau bươn
« tới vầy lại nơi này mà đỡ giùm Trái tim,
« cho Cha dựa trên tâm lòng chúng con... —
« Linh hồn Cha buồn rầu đến đôi chết được,
« vì chẳng gặp được mấy người con đem lòng
« yêu mến lại!...

* * *

DỐC LÒNG. — CẦU NGUYỆN CHO MÌNH.

CA NGỢI. — KINH CẦU TRÁI TIM.

— LẠY CHA, KÍNH MỪNG, cầu cho kẻ hấp hối, —
kẻ có tội...

— LẠY CHA, KÍNH MỪNG, cầu cho Trái tim
Chúa khởi hoàng, cho thêm số rước lễ hằng ngày,
giữ Giờ thánh. — tôn Trái tim.

— LẠY CHA, KÍNH MỪNG, cầu cho Quê hương,
Họ, Địa phận.

THÁNG MARS

**Rất Thánh Trái Tim Đ C G ưu phiền
dưng mình làm của tế lễ cho
hết mọi người.**

Như nước sông cái sông con, ngòi rạch đều chảy ra về biển hết thể nào, thì các sự trần phiên cay đắng, các điều khốn khó âu lo cũng qui tụ trong Trái tim Đ C G thế ấy. Mà Chúa chịu các sự ấy chỉ tình trực dạ vì lòng thương ta, vì mến thương ta quá lẽ đến đổi ra như điên tình làm cho vì Thiên Chúa phải hạ mình gánh lấy mọi tội dữ thế gian, nên chịu đủ các giống hình khổ mà đền cho cân xứng.

Chúa Kirixitô hẳn biết các cuộc tế lễ chiên bò bấy lâu trước không hiệu nghiệm, không có sức đền đặng một tội gì, phải có Ngôi Thiên Chúa mới chuộc nổi mà thôi, thì chạnh lòng tự ý dựng mình đền thế, ngỏ cho Đ C Cha người ngoài cơn ngãi nộ cùng tha phạt loài người ta. Cho được làm sự Chúa định liệu như vậy, thì có hai đảng mặc thừa ý Chúa chọn lựa: một là xuống thế ra đời hưởng phần vui sướng danh vang sang trọng, hai là khổ hạnh gian truân sỉ nhục. Mà bởi vì Người chẳng những muốn cứu ta cho khỏi chết mất khốn nạn, mà lại cũng muốn chắc lấy lòng ta nữa, nên đã rắp lòng *bùn rầy* đảng vui sướng vinh

hoa mà chọn lấy phần đau đớn nhức nhối (1).
Vậy Chúa đành dạ muốn lãnh hết nợ nần ta,
như thánh Isaia phán tiên tri trước (2).

Ấy Trái tim Đ C G là nguồn vẹn sạch tội
lỗi, là sự thánh tinh toàn, mà phải gánh gồng
chồng chấp các lời lộng ngôn, các tiếng chưởi
rủa thô tục nhớp nhúa, các tội phạm sự thánh,
các thứ các giống tội vô vàn khôn kể xiết. Ấy
vì bởi thương ta mà hóa như một giống người
bị chúc dữ hầu đền trả tội ta cho đúng phép
công thẳng: hễ là có bao nhiêu tội trọng trên
mặt đất này, thì Người phải chịu hết bấy nhiêu
đều khốn khó sỉ nhục; Người mang phạt tội
nhơn mà ra trước mặt Đ C Cha hầu nghe án
tử hình độc ác trên thập giá. Khi ấy Chúa Cứu
thế sắp mình xuống đất, cầm mình chẳng đáng
ngửa mặt lên bởi thấy thân mình chất đầy
tội lụy, nên thăm sâu châu chạn mà phải than
dài rằng: *Linh hồn tôi buồn rầu cho đến chết!*—
Lạy Đ C Cha hằng có đời đời, nhơn sao Chúa
Cha thấy Chúa Giêsu Kirixitô yêu dấu phải khổ
sở dường ấy, mà làm lơ chịu vậy sao đành? Đ C
Cha phán truyền rằng: Cha rõ biết Con Cha
vô tội, song nghĩ vì Người lãnh đền tội
thiên hạ cho phủ phép công bình, thì tắc
nhiên phải để Người đắm sâu đắm khổ cho

(1) Heb. 12 : 2. — (2) Is. 53 : 4.

đáng tội, đã có linh truyền cho tiên tri Isaia rao trước rằng: *Tao dân Người vì tội lỗi dân Tao. (1)*

Ơ đức thương yêu Trái tim Chúa Giêsu, thật là đức mến vô song khôn ví! Người là *Chúa Trời ra lãnh thế cho ta*, thì buộc mình trả thế nợ ta; khi đèn giùm tắt xong lại hứa cho ta cõi thọ miên trường. Vì vậy ta khá nắm giữ lời Thánh kinh dặn bảo chớ hề nào quên ơn lành Chúa Trời đã bảo lãnh thế cho mình, nên đã phải ra thân lột lột khổ cực bần cùng cũng vì phần rồi ta. (2)

Ơ đức thương yêu Trái tim Chúa Giêsu! thật là đức mến vô cùng chẳng hề ngớt, Không thiếu chi lương y ra tài nòng sức lo lắng chữa chuyên bệnh tật người thân thiết yêu vì, song chẳng có thầy nào chịu lãnh sang bệnh hiểm nguy vào mình cho được cứu chữa thân chủ bao giờ. Có một mình Đ C G Kirixitô làm thầy lương y hữu tâm hữu lực lãnh gồm hết các thứ tật bệnh của ta vào mình, phòng chữa cứu cho mau thuyên đủ; cũng không sai cắt ai làm việc thương xót này, một đích thân đến cứu tử hườn sanh cho đặng mua trót lòng ta yêu mến mà chớ.

Ơ đức thương yêu Trái tim Chúa Giêsu, thật đáng là đức mến thiên Chúa! Người chẳng

(1) Is. 53 : 8, —(2) Eccli : 29. 20

phải dựng mình phạt tạ phép công bình Đ C T cho vừa đủ mà thôi đâu, còn muốn đền tội cho tràn trề dư dật nữa, vì chưng Chúa Trời ra đời, nếu đọc một kinh vắn mà thôi cũng đủ cứu hết cả nhơn loài, song Chúa chưa lấy làm đủ mà tỏ tình thâm Trái tim mình yêu đang quá bội.

Ở đức thương yêu Trái tim Chúa Giêsu, thật là đức mến quá hơn các tiếng phân minh, có sức ép giục ta đem tình trông cậy Chúa vô ngần. Bởi Chúa Kirixitô có tài có phép làm vững chí bền lòng, thì chẳng có sự gì nao núng dặt dẹo cậy tin. Dầu tội lỗi bố vi, dầu xao xiển e lo phần hậu lắm mấy, dầu ma quỷ bủa giăng chước độc thể nào, nếu mà ta kêu xin Đ C G thương xót, thì lẽ nào lại ngã lòng rùn chí bao giờ? Có lẽ nào Người là Chúa Trời mà đem lòng vì vởi ta cho đến đổi phú mình chịu chết thế giùm lại nở bỏ ta phải khốn khổ đời đời?

Ở Trái tim Chúa Giêsu là cửa biển vững vàng cho những kẻ chạy vào núp phong ba dông tố. — Ở Đấng chăn chiên ân cần tuần túc, nếu kẻ nào muốn sửa mình mà chẳng cậy trông chạy đến Chúa, ắt là phải lầm lạc lắm chẳng sai, vì có lời Chúa phán đoán rành rằng: Đây là Tao bay chớ sợ. Tao có để đau phiền thì cũng một trật Tao an ủi phù hộ lại.

Đôi khi Tao gởi cho những tôi tá Tao mắc lao lý khó nhọc, rồi Tao lại lo cứu chữa đỡ vót. Tao là quan thầy kiện bay, việc gì rắc rối của bay, thì Tao lãnh lo như việc mình. Tao đã bảo lãnh cho bay, thì Tao đến trả thế giùm. Tao là Chúa chuộc tội đã đổ máu mà cứu lấy bay thì không lẽ nào bỏ lơ, một lo cho bay sung túc, bởi vì bay mà Tao tổn hao lao khổ quá lẽ. Tao đã chực đón quân dữ tìm tới bắt trói gia hình, sao lại lánh xa những kẻ chạy đến cùng mình? Tao đã đưa má cho quân ô đồ giở vả, nỡ nào lại làm lơ bỏ lảng kẻ muốn thờ lạy mình? Con cái Tao lấy cớ nào mà nghi ngờ Tao không thương nó, đang khi nó thấy Tao bị tay nỗ thù nghịch hành hung tấn khảo vì bởi muốn tỏ lòng mến thương con? Nào có ai thấy Tao khinh chê kẻ yếu vì Tao sao, hay là chẳng màng cứu giúp kẻ kêu van than thở cùng Tao bao giờ sao? Tao cứ tìm riết theo những kẻ chẳng kiếm Tao mà chớ.

VIỆC LÀM. — Những khi tôi bị bắt bớ, binh hoạn khô khan, đa nghi sợ sệt về phần rồi, cùng phải chước cảm đồ thể nào, thì tôi cứ trông cậy Trái tim Đ C G, và nói như thánh vương David rằng: *Lạy Chúa, tôi phú linh hồn tôi trong tay Chúa; tôi cả lòng trông cậy Chúa hết, bởi Chúa đã cứu chuộc tôi* (1).

(1) Ps. 30 : 6.

Kính lạy Đ C G, Chúa Cha chất hết các tội thiên hạ cho Chúa vác, thì đã nặng nề không kể cho cùng; tôi còn đổ vun tội tôi thêm nữa, ắt đè nặng thánh giá Chúa đang leo trèo lên núi Calavariô là dường nào! A, chớ chi tôi chẳng hề có làm đau phiền cho Chúa khi nào! Lạy Chúa Giêsu, tôi gấn vó nài xin Chúa thứ tha cho kẻ hối cải trách mình vì đã mất lòng Chúa, và dốc lòng chọn một mình Chúa làm sự yêu mến linh hồn tôi trên hết mọi loài. — Ở Chúa là sự trọn tốt trọn lành vô cùng, tôi muốn kính mến Chúa hết lòng hết sức; tôi chẳng hề mến yêu vật gì khác chỉ kính mến Chúa mà thôi. Tôi xin hiệp cùng thánh Inhaxiô mà thẳm thỉ nguyện rằng: Xin Chúa ban ơn và lòng kính mến Chúa, thì tôi phải chí toại tình lắm chẳng sai.

GUƠNG THÁNH. — Thầy tùy Gioakim Gaudiello về Dòng Chúa Cứu thế, cả đời là bạn hữu sốt mến thánh giá. Khi người quyết định vào nhà dòng ấy, người ta hỏi vì làm sao chọn đứng bậc hèn như vậy, thì người trả lời rằng: «Bởi vì tôi muốn chê bỏ thế gian mà theo Đ C G là Đấng chịu hèn hạ cùng bị khinh chê». — Thầy Gioakim này hằng làm khốn xác, hãm mình chịu cực làm việc luôn; tay thì mần còn trí lòng những tưởng gẫm; ấy là một điều đáng khen. Người hay nguyện

kinh với Chúa lắm, ưả nói : Chúa là Cha, tôi là con, nên tôi phải tới cùng Chúa. — Nhứt là Đ C G Thánh thể càng làm cho người vui mê, ham mộ rước lễ đến đôi dầu thuở ấy mà bề trên cũng phải ban phép cho người rước lễ mỗi ngày ; còn những lúc rảnh, thì vào nhà thờ trải dạ ân ái trong Trái tim yêu đang. Thật là Đ C G gồm hết mọi sự vinh hiển người, cho nên người chẳng sá kể những sự phù vân đời này, lại lấy làm vinh vang khi phải hèn hạ gian nan. Với chúng bạn cùng những kẻ cả người hay nhắc rằng : Thế gian là gì, chẳng qua là một cái bóng xây qua, một đám khói, mà là khói hỏa ngục. — Thầy Gaudiello này tới 22 tuổi thì phát bệnh luôn đến chết. Nằm liệt giường luôn ; mà có hỏi người cả ngày làm gì trên chông như vậy, thì người giơ ảnh chuộc tội lên và rằng : Tôi sắm soi coi trong cái kính này. Về lòng ưả chịu đau đớn cực khổ và thuận theo ý Đ C T, thì biết lấy lời gì khen người cho trúng : một Cha kia hỏi người muốn về trời chừng nào, người bèn vui cười thưa lại rằng : Tôi muốn lên trời khi nào Chúa Giêsu muốn. Người yêu mến phép Minh thánh Chúa cách rất là thiết tha : hễ mỗi khi qua trước Nhà tạm thì mặt người trở sắc ra như một thiên thần Seraphim. Lần kia đang hồi phùng lửa mến, người phát ngôn

nói cùng Cha Mazzini rằng : Xin Cha lấy cái dao mổ ngực con lấy trái tim con mà để trong Nhà tạm gần bên Minh thánh Chúa. Thánh nhơn này có buồn một điều mà thôi; là không đáng chết đóng đinh như Chúa Kirixitô. Có kẻ muốn an ủi nói giương người đang nằm là thánh giá thì người và rên và đáp rằng : không phải là thánh giá cho tôi đâu, vì tôi có sức chịu khó nào đâu bởi nhờ Đ C G đóng đinh cùng uống giấm chua mật đắng. — Người vừa xem ảnh Đ C G chịu đánh đòn liền chảy nước mắt và than lời này : Ó Chúa Kirixitô chịu đòn bọng vì tôi, sao mà tôi không giống Chúa ! Ó Đấng Cứu chuộc tôi, xin gởi lại cho tôi những sự đau đớn cùng thương tích Chúa !

Sau hết Thầy ấy biết mình gần qua đời, thì hết lòng ước ao chịu phép Xức dầu thánh, và nói rằng : Phép này là sự an ủi sau hết Chúa Kirixitô nhơn từ để lại. Chịu lễ đoạn gương mặt người mình mãi tốt tươi như thiên thần, cả ngày luôn như vậy; tới chiều người ta hỏi trong mình thế nào, người thưa lại rằng : « Tôi biết có Đ C G trong lòng tôi. » Qua áp bữa sinh thì người khoắn khoái vui mừng cất tiếng lên rằng : Thiên đàng, thiên đàng ! Gần tắt hơi, còn kêu tên Đ C G và Đ Bà Maria, là năm 1741.

LỜI NGUYỆN TẮT. — Ở con chiên vẹn sạch, những sự đau đớn trần phiên Chúa chịu vì tôi quá bội làm vậy, chẳng uổng phí mất công đâu !

.

*
* *

ĐOẠN CON LẶNG TAI NGHE TIẾNG Đ C G TRONG NHÀ TẠM THAN THỞ VỚI CON NHƯ THỂ NÀY :

« Cha đến đem lửa dưới đất này, nào
« muốn sự gì khác mà chẳng phải ước ao thấy
« nó đốt linh hồn thiên hạ sao? Muốn cho
« thành toàn việc Cha toan liệu, thì tại Nhà tạm
« này, trong Hình bánh có Trái tim Cha đã
« yêu dấu loài người ta quá bội cho đến
« đổi hạ mình làm nên của tế lễ trường xuyên
« trên các bàn thờ. — Cha buộc trời lấy mình
« ở thế gian này luôn vì con; nhưng mà thế
« gian lại lưu đày Cha thế khác, là không ngờ
« ngàn tới: đã bỏ Cha tắt tươi lại còn khinh
« khi nhạo báng !... Nhà tạm là khám tối lạnh
« lẽo cho Cha !...

« Nào những kẻ Cha cứu chuộc ở đâu ?
« Những kẻ Cha đã nuôi bằng bánh phép lạ
« trên rừng ở đâu? Những linh hồn mù quán,
« những lòng phung hủi được chữa lành đã
« trong hồ phép lạ, là Trái tim Cha bị lưới

«đồng khai bách, thì rày ra làm sao? — A,
«chúng con là bạn đồng tâm còn léo hánh
«tới thổ thổ cùng Cha nơi đây, hãy rên than
«khóc lóc với Cha...Cha ở tù rạc, nhờ con
«viếng thăm! Xin con chớ nỡ bỏ Cha nữa;
«hãy giam cầm Cha trong tù rạc lòng con,
«rồi đi rao cho thế gian hay Cha thật hữu tình
«yêu mến, thật dạ hay thương nó lắm, mà nó
«không kể tới, cứ bỏ Cha thân sơ thất sở ở
«đây; con hãy kêu thế gian qui lại đây, bởi
«vì thế gian phải khốn nạn túng tiu lắm, cần
«nhờ Cha an ủi dỗ lòng.»

«Con hãy giảng truyền phép Thánh thể
«của Cha, và hãy tụng ca Hình bánh thánh
«là nơi Cha đang còn sống nương nhờ trú
«ngụ. Cha rày cũng là một Chúa Giêsu
«Nadarét xưa ở làng Bethania và chịu đóng
«đinh trên núi Calavariô đó. — Chúng con
«hãy đến cùng Cha trong phép Bí tích này,
«hãy kính thờ Cha ẩn núp trong màng che
«Thánh thể. Con hãy mến thương Cha... và
«lo cho thiên hạ yêu mến Đấng làm căn bản
«mến thương, mà không đặng mấy ai tưởng
tới!...»

DỐC LÒNG... CẦU NGUYỆN CHO MÌNH.

CA NGỢI. — KINH CẦU TRÁI TIM.

LẠY CHA, KÍNH MỪNG, cầu cho những kẻ hấp hối, kẻ có tội.

LẠY CHA, KÍNH MỪNG, cầu cho Trái tim Chúa khởi hoàng, cho thêm số rước lễ hằng ngày; giữ Giờ thánh; tôn Trái tim.

LẠY CHA, KÍNH MỪNG, cầu cho Quê hương, Họ mình, Địa phận.

THÁNG AVRIL

Rất thánh Trái Tim Đ C G ưu phiền dưng
mình làm của tế lễ liên liên

Giữ Giờ Thánh là kính riêng những sự
buồn sầu đau đớn Trái tim Đ C G đã chịu trong
vườn Giếtsemani. Nhưng mà chớ tưởng Chúa
mới bắt đầu chịu đau thương hấp hối từ khi
ấy mà thôi đâu; phải biết trót cả đời Chúa
Kirixitô hằng phiền muộn sầu não chẳng ngớt,
như biển dâng ngập tràn lai láng vậy. Ấy
cũng là điều Chúa tỏ ra cho bà thánh Margarita
Cortona, nói « cả và đời mình chẳng hề khi
nào nếm đặng chút sự an ủi bề ngoài. »

Sự buồn Người để lộ bày trong vườn
Olivête đã có từ thuở đầu khi mới Giáng
sinh, như lời tiên tri David truyền rằng: *Sự
Tao đau đớn hằng có trước mắt Tao liên* (1);
từ ấy Người đã dùng lấy mà dưng đền tội ta.
Chúa cũng tỏ cho thánh nheron kia biết từ bình
sinh cho đến chết mình hằng chịu đau đớn
khốn khó dữ dằn, đến đôi phải chi Đ C T
chẳng gìn giữ sự sống mà chịu thương khó
hơn nữa, thì giả như được có bao nhiêu mạng
đau phiền khốn cực thể ấy nữa, ắt cũng phải
chết hết bấy nhiêu mạng. Thương thay, Trái
tim Chúa ưu phiền biết là bao nhiêu đoạn
trường, vì thấy các tội thiên hạ sò sò trước

(1) Ps. 37 : 14 ,

mắt liên, theo lời thánh Bernadinô dạy «Chúa hằng thấy mỗi tội từ người trong ta; lại mỗi lỗi thề nào cũng đâm xói lòng Chúa khôn cùng!»

Thường thầy thuốc đốt hay là mổ mà cứu chữa bệnh nào thì giấu không cho người bệnh thấy dao thấy lửa. Bằng về Đ C G thì chẳng muốn trốn tránh những hình khổ khảo lược xác mình: hằng thấy trước mắt nào là dùi gậy, roi gai, nào là đinh sắc thập giá lưỡi đồng, là những đồ để đâm xói hành hung cho mau hại tánh mạng. Bà phước tên là Madeleine Orsini bị hành đau đớn vì bệnh hoạn đã lâu thấy Chúa hiện ra chịu đóng đinh an ủi cùng khuyên bảo mình chịu khó cực bằng lòng, bèn thưa lại rằng: «Lạy Chúa, Chúa đứng trên giá có ba giờ mà thôi, con đây phải khổ cực như vậy đã lâu năm rồi.» Chúa trả lời quở lại rằng: «Con đốt mà nói chi vậy? Từ thuở đầu thai trong dạ mẹ, Tao đã chịu trước trong Trái tim các đau cực nạn sẽ phải chịu sau trên thánh giá.»—Nghe vậy thì hiểu cả và đời Chúa những mang phận gian nan thánh giá luôn mà chớ. Cho nên ông thánh Bellarminô luận rằng: «Dầu mỗi khi Chúa ngủ thánh giá hằng cứ đè trần ép Trái tim lân ái này chẳng hề giảm bớt.»

Vậy thì trót cả đời mỗi ngày của Chúa Cứu thế là *khổ hạnh cùng là những ngày đau phiền châu lụy* (1). Trái tim Người không giây phút nào mà chẳng sầu khổ: dầu khi thức khi ngủ khi ngồi, dầu khi đọc kinh làm việc, giảng dạy răn khuyên chung riêng. Mà lại Đ C G hằng xem thấy những điều làm khổ cực linh hồn mình thì độc dữ hơn hình khổ các thánh tử đạo; vì chưng các thánh ấy nhờ ơn trên hộ vực lại có lòng sốt sắng thì hứng vui chịu chết vì Chúa mình, còn Đ C G phải khổ sở cực nạn thì có một tấm lòng trần là Trái tim mình mà lại dầm dề trong những sự nhàm lờn sâu vơi đau đớn mà thôi!

— Ông thánh Gioang kim khẩu suy nghĩ làm vậy, đoạn kết luận dạy *ta phải lo buồn về tội lỗi mình hơn hết mà rằng*: Nếu Đ C G đau đớn phiền muộn thể ấy là bởi tội ta mà chớ, còn ta chúc là những tội nhọn đã phạm các thứ lỗi ấy thì phải khóc lóc lo buồn chẳng khi nguôi mới phải, vì mình mất lòng Đ C T là Đấng yêu mến quá bội vô ngần, bắt chước bà thánh Margarita Cortona thống hối, cứ khóc lóc ăn năn tội mình mãi. Cha linh hồn khuyên bảo người làm khuây đừng khóc nữa: Đ C T đã tha tội rồi, song người thưa rằng: Lạy Cha, con không khóc tội con sao đặng,

(1) Ps. 80: 11

con biết nó hằng làm phiền muộn Trái tim Chúa Cứu chuộc cả đời Người luôn.

Song le chớ lấy sự ăn năn tội không làm đủ. Vì chưng Rất thánh Trái tim Chúa vô tội mà đã khăng lãnh phần phạt hầu đền trả tội ta, thì ta hãy chịu các sự vạ tai khó cực xảy tới cho bằng lòng, chớ vâng vì sao có đeo đuổi theo luôn. Vậy hễ khi nào Chúa viếng ta, hoặc để mang bệnh tật rủi ro cách nào, hoặc bị bắt bớ sầu não làm sao, thì ta khá hạ mình khiêm nhượng thưa rằng : Lạy Chúa, đáng cho con lắm, bởi vì con phạm tội mất lòng Chúa. — Hạ mình chịu theo ý Chúa rồi cứ ở an lòng mà nhìn biết Đ C T phạt mình tạm trong đời này là dấu Chúa muốn không xá hết các hình khổ đời đời, như đời thánh Gióp rằng : *Chớ chi tôi đặt an lòng vì Chúa hành và chang nhiều lời trong chốn cách đây này ngõ duông thứ lỗi đời sau.* (1) Nghĩ cho là lạ : một kẻ đáng phạt hỏa ngục sao lại còn buôn lời nan trách những thánh giá Đ C T gởi cho đền tạm đời này ? Giả như những hình phạt hỏa ngục là nhẹ mà cứ hành luôn chẳng cùng, thì thà phải hăm chịu hết các sự tai hại khốn khổ ở đời tạm này vì bởi có cùng có hạn, chẳng thà chịu những phần phạt dấu cho là nhẹ lắm mấy mà cứ hành hà gia hình đời đời kiếp kiếp.

(1) Job. 6 : 10

Nhưng mà ta biết cùng tin thật hỏa ngục là đầy đầy các giống hình khổ dữ dằn, hằng gia tăng đau đớn khổ nạn vô cùng vô tận, thì sao ta chẳng đem lòng kinh sợ mà lo thể nào cho khỏi khi còn sống bây giờ ?

Ví như ta còn giữ lòng sạch tội trọng từ khi chịu phép Rửa tội ắt thì khỏi án sa hỏa ngục, song ít nữa là còn sợ phải luyện ngục lâu dài. Như vậy hãy nhớ đến phần các đẳng luyện tội mình trong lửa hỏa hình khổ khổ cực hơn mọi phần phạt độc ác của các tội hơn dưới thế gian này ngàn trùng. Ấy là hình phạt giác khổ ; còn hình phạt thất khổ là chẳng đặng xem thấy mặt Đ C T tốt lành vinh phước vô cùng, thì các thánh sư đoán là thứ hình khổ quá dữ hơn phần phạt giác khổ ngàn trùng. Vậy nếu mà ta phải Chúa sửa phạt ở đời tạm này thì hãy cầm mình có phước trọng hơn là để giam hậu trong đời sau ; nhứt là khi còn ở trần gian mà biết nhịn nhục chịu những tai vạ Chúa gởi, thì là chịu khó sinh công linh đáng thưởng bội phần ; nhược bằng dùng dằng để đền ở đời sau mà thôi, ắt là phải chịu nặng nề hơn vô vàn lại chẳng còn lập được công nghiệp gì nữa.

VIỆC LÀM. — Đang khi tôi suy về Đ C G ưu sầu phiền muộn, tôi cũng sẽ nhớ đến những linh hồn còn trần trọc chơi vui trong

luyện ngục mà cầu nguyện giúp ; tôi sẽ dốc lòng lánh những tội nào đã làm cho các đấng bị phạt nặng nề bây giờ trong chốn họa hình.

—Ấy vậy, lạy Chúa Giêsu rất yêu dấu, thật tội lỗi tôi làm cho Chúa phải mang chuỗi sầu khổ cực đoài ấy ! Phải chi tôi ít phạm tội thì Chúa bớt đau đớn ưu phiền ; song tôi đã cả lòng theo vui sướng mà lỗi đến Chúa ngàn trùng, thì là tôi gia tăng hình khổ cho Chúa mà chớ. Vậy chính tôi đây hành hà khảo lược Trái tim Chúa yêu mến tôi làm vậy. Ôi, với nhơn loại tôi chẳng dám bỏ qua, cứ nhớ cứ lo đền ơn trả ngãi ; có một mình Chúa tôi lại bạc tình vong ân thất hiếu ! Thân lạy Chúa Giêsu tôi, xin đủ lòng nhơn từ thương xót mà tha thứ cho tôi : tôi ăn năn đau đớn hết lòng cùng lo đền bồi phạt tạ Chúa cho đến chết. Xin Chúa ban ơn thêm sức cho tôi giữ được như vậy. Amen.

GUƠNG THÁNH. — Bà Maria Ock là người nước Belgio chết trong năm 1681, thuở còn sanh tiền đăng nhiều ơn riêng bởi có lòng thành kính Trái tim Đ C G chí thiết. — Một thầy cả về Dòng Caramêlô là Cha linh hồn đã chép hạnh người, thì thuật lại rằng : Có nhiều lần Đ C G cho bà này thấy Trái tim mình bị đòng đâm, gai giây xiềng tỏa vắn vít, tuôn rơi bửu huyết và phán dạy rằng : « Máu này làm

ấn đóng ký giao kết Trái tim Cha với tim con liên lạc bền chắc không phân rẽ nữa. » Người cũng thấy Đ C G Hải đồng như thuở ở thành Bêlêem, song nằm trên thánh giá có Trái tim khai bách máu tuôn, tay chơn lủng lỗ đinh thương, mình đầy vết tích. — Bữa kia người hôn ảnh chuộc tội nhỏ, tời dấu trên trái tim, thì hôn cách sốt mến quá bèn bất tỉnh nhưn sự, thoát chút nghe tiếng biểu bớt vừa vừa vậy; người hôn đi hôn lại nhiều nữa và nói cả tiếng rằng: Ôi, Chúa Giêsu tôi, bớt cho vừa khi thấy Chúa thương yêu chúng tôi quá lẽ làm vậy sao đành? — Đang khi người cầu cho một kẻ bị bắt bớ, thì nghe tiếng dạy đi bảo kẻ ấy nguyện xin Đ C G cho những kẻ nghịch thù mình, thì Chúa sẽ làm phép lành lại cho kẻ ấy đời đời. — Bà ấy hỏi Chúa có nhậm lời cầu cho những bạn hữu Chúa chẳng, thì Chúa trả lời: Hễ lần nào làm vậy là dùng rượu thượng tốt đẹp Trái tim mình, còn nguyện cho những kẻ tội nhưn thì cũng bằng rượu ngon dịu hơn mật; nếu mà cầu nguyện cho các đảng giam phạt trong luyện ngục, lại làm phỉ lòng hờn dạ Chúa, vì những linh hồn ấy thiết nghĩa cùng Chúa, nên Chúa có lòng lo cứu cho mau khỏi khốn nạn. — Ngày khác bà Maria nầy ở trong phòng nguyện gẫm, phủ phục cho Đ C G những lời người ta vu

và mình, bỗng chốc nghe tiếng phán bảo rằng :
Ô con, bấy lâu nay con chưa hề đọc kinh nào
hay là đứng của gì đẹp Trái tim Cha hơn của con
đứng đó, nó thấu tới tâm, nên Cha tha tội cho
con cùng ban ơn cho con. Chúa còn phán dạy
những lời thiết tình này: Ô con, khi con đau,
Cha ôm con bên trái, khi con mạnh Cha ôm
con bên mặt; song con phải biết hễ Cha ôm con
bên trái, thì Trái tim Cha đầy yêu mến khẩn
khích với trái tim con, là nơi Cha trú ngụ.

LỜI NGUYỆN TẮC. Ô Trái tim đầy sự yêu
mến, xưa rày tôi đã làm sự gì, đã chịu điều
chi vì Chúa đâu ?

.

*
* *

ĐOẠN CON LẶNG TAI NGHE Đ C G NGỰ TRONG

NHÀ TẠM NÓI KHÓ CÙNG CON RẰNG :

«Này đã gần trót 20 thế kỷ, Cha gánh
«mang trong Trái tim Cha núi Calavariô rất
«thảm sầu đau đớn, và linh hồn Cha những
«dầm dề nước mắt !... Biết là bao nhiêu linh
«hồn gọi thấm máu thánh Cha đổ ra cứu vớt,
«mà nó cũng đã hư mất khốn nạn !... Nhưng
«mà những linh hồn ấy thuộc về Cha... rày
«đang ở dưới đáy hỏa ngục, kêu la rên siết
«luôn. Bởi vì chúng nó thưở trước nói xóc óc
«phỉ báng Máng cỏ thành Bêlem, đàm chê Cha

«khó khăn bần cùng, chẳng khứng nghe tiếng
«Cha giảng rao trong thế gian... Chúng nó
«nhạo cười Thánh giáo còn in trong lương tâm
«nó... Chúng nó nhieć nhóc Hội thánh Cha,
«là Hội chỉ lo mọi cách đem đưng cho nó
«những ơn quí trọng bởi công khó Cha Cứu
«chuộc... Chúng nó gièm siểm phép mầu
«nhiệm Thánh Thể là phép Bí tích làm cho nó
«hưởng phước tiêu diêu;... phải chi nó biết
«dùng bánh hằng sống ấy!

«Cha hằng cứ kêu gọi chúng nó liên... song
«bữa kia nó bứt giây chuyền vàng yêu mến của
«Cha mà theo mê sung sướng một hồi, đánh liều
«phải trầm luân khốn nạn vô cùng!—Chúng
«nó tìm sự bằng an...nhưng kẻ không kính
«thờ Cha, không trông cậy Cha, không kính
«mến Cha là sự sống thật, thì bằng an đâu
«đặng? Con nghĩ mà coi chúng nó chẳng kẻ
«tới Cha, chẳng nhìn lại bỏ Cha trong những
«việc làm ăn ở đời của nó: Biết bao nhiêu
«là gia thất, người mẹ không nói tới tên Cha
«cho con cái nó biết, người cha đi làm ăn
«chỗ nọ xứ kia chớ không lo tới Cha chút
«nào; con cái chúng nó thương nhớ người
«này người kia, nói chuyện đầu nọ đầu khác
«chớ chẳng tưởng gì tới Cha!... Con coi lấy
«đó thì hiểu thế gian hậu đãi Cha làm sao?
«Mà Cha là Đấng đã nộp mình chịu chết trên

«thánh giá; từ ấy tới rày gần hai ngàn năm
«hãy còn cử việc chết cách mầu nhiệm trong
«phép Minh thánh Chúa, cũng vì một lòng
«thương yêu chúng nó mà chớ.»

*
* *

DỐC LÒNG... CẦU NGUYỆN CHO MÌNH.

CA NGỢI. — KINH CẦU TRÁI TIM.

LẠY CHA. KÍNH MỪNG. Cầu cho những kẻ hấp
hối, kẻ có tội.

LẠY CHA. KÍNH MỪNG. Cầu cho Trái tim Chúa
khởi hoàng, cho thêm số rước lễ hằng ngày; giữ
Giờ thánh, tôn Trái tim.

LẠY CHA. KÍNH MỪNG. Cầu cho Quê hương,
Họ mình, Địa phận.

THÁNG MAI

**Rất Thánh Trái Tim Đ C G ưu phiền là
vực đau đớn thâm sâu.**

Ở linh hồn trung nghĩa, bây giờ là Giờ thánh! Hãy suy lại vườn Giếtsemani, mà dò coi thử Trái tim Chúa phải ngâm cay xát đắng trong đêm tối ấy là thế nào! Nói theo sự có như vậy, chớ ai nào cắt nghĩa cho mình, hay là hiểu thấu sự Chúa phải buồn rầu khi ấy là sự phiền muộn khốn cực hơn các hình khổ Người sẽ chịu ở thành Giêrusalem cùng trên núi Golgotha vô ngần? Sự đau đớn cực nạn ấy thì quá đủ cho Chúa tắt hơi sinh thi, như chính mình Người than thở rằng: *Linh hồn Thầy buồn rầu cho đến chết*. Mà làm sao Người chưa chết là bởi tại Chúa muốn giãn mạng sống lâu hơn hầu chịu khó thêm mà tế lễ mình trên thánh giá.

Đã hẳn trong lúc Chúa buồn rầu đau đớn quá như vậy, thì có một thánh thiên thần hiện xuống an ủi giục lòng Người phấn chấn chịu khó lâu dài hơn cho thiên hạ nhờ, và tỏ bày những ích trọng hệ bởi sự thương khó mà ra, song chẳng giảm đau phiền lại thêm buồn rầu cực dạt hơn nữa. Nên khi thánh thiên thần biến đi rồi, Đ C G té xỉu bởi hồi hấp hối, xúc mồ hôi máu đầm dề nhỏ tới đất!

Ấy vậy, ớ kẻ trung trực hữu tình, giờ này trọng hơn các giờ Trái tim Đ C G đã trải qua dưới thế; giờ này Người đã phải đau đớn khổ cực trong lòng trong trí rất mực! Chúa vừa thấy những hình khổ quân dữ hòng dùng mà tuyệt mạng mình thì khủng khiếp sợ hãi quá lẽ, bèn kêu xin Đ C Cha cứu cho khỏi mà rằng: *Lạy Cha, nếu có lẽ đặng, thì xin cho con khỏi chén đắng này.* Đ C G nguyện xin làm vậy chẳng cố lo cho mình khỏi hình khổ sở đâu, vì đã đành lòng thọ mạng, một có ý cho ta hiểu Chúa phải chịu khốn cực sâu buồn theo phần xác thịt là thế nào? Tức thì Chúa lại tỏ trí ý mình hằng thuận theo ý Đ C Cha cùng muốn phần rồi người ta nên rằng: *Nhưng mà chẳng phải theo ý Con muốn, một vưng ý Cha mà thôi.* Chúa và cầu nguyện và bằng lòng chịu rầu rĩ khốn cực như vậy trót ba giờ.

— Ôi, nghe qua sự gian truân Chúa Cứu thế phải chịu khi ấy mà thôi, thì cũng hiểu được hỏa ngục là vực thăm sâu đầy gian nan tân khổ trùng trùng điệp điệp, cho nên Con một Đ C T phải ra đời và ưng lòng trầm voi khốn khó như trong biển đắng phòng cứu vớt ta ra khỏi nơi cực nạn ấy!—Vậy thì khốn cho những kẻ sẽ phải lia cách Đấng lãnh mọi nỗi gian nan tân khổ mà

cứu chuộc chúng nó!— Song chẳng cần phải nhốt cầm thiêu đốt trong hầm tối tăm khốn nạn mới thành là hỏa ngục. Ngục hình hành khổ chúng nó hơn hết là mất Đ C T, như ông thánh Brunon luận đoán: « Các giống hình khổ chồng chập bao nhiêu cũng chẳng khốn hại bằng hình khổ này. » Thánh Gioan kim khẩu quả quyết « muôn vàn hỏa ngục sánh với hình phạt này là như không vậy. » Cho dễ hiểu đều ấy một chút thì hãy nhớ: như rủi làm mất một hột ngọc báu giá hơn bạc ngàn, sao cũng lo buồn; nếu mà mất hoàn ngọc quý bằng ba bằng bảy, ắt thêm buồn bức hơn bằng mấy; còn nếu mất hoàn đá ngọc quới trọng bằng mười, thì bắt lo buồn rầu rĩ thập bội chẳng sai, vì hễ mất của càng trọng tốt hơn chừng nào thì càng thêm lo buồn bối rối hơn chừng ấy! Vả chẳng kể sa xuống hỏa ngục thì đã mất của rất quý rất trọng vô cùng là Đ C T; chúc ấy phải đau đớn khốn nạn vô cùng vô tận mà chớ!

Dưới thế này có mấy người làm tội thờ phượng Chúa cho thật thì mới có lòng hủy sợ sự cực dữ khốn nạn ấy mà thôi. Còn những kẻ theo đảng tội lỗi, sống năm kia qua năm nọ mà không áy náy âu lo mất nghĩa cùng Chúa. là bởi đã ưng ngồi trong tối tăm u ám, thì không đặng thấy Đ C T sáng láng tốt lành vô

cùng. Đến khi chết chúng nó sẽ nhìn biết tội lỗi mình đã làm mất của trọng vọng dương ấy, thì hỏi ôi, chừng ấy đã muộn quá rồi, đời đời vô phương gặp lại!

VIỆC LÀM. — Nếu tôi lấy làm cực mà giữ Giờ thánh thì tôi bắt mình tưởng nhớ là một giờ dễ dàng, và được thông công với Đ C G hấp hối trong vườn Giếtsemani, — lại tưởng tới sự hấp hối cực dữ của những kẻ bị trầm luân trong hỏa ngục.

— Ở Trái tim Chúa như lạnh hay yêu thương, Chúa bồi hồi chua xót vỏ vỏ trong vườn kia mà chẳng có chút đỡ mình, không một ai hay biết Chúa mắc phải đời đoạn ưu sầu mà đem lòng thương xót ủi an! Lạy Chúa Giêsu, Chúa khăng chịu hết mọi nỗi thảm sầu đau đớn hầu đền thế cơn hấp hối gở lạ tôi đã đáng trong ngục tối tâm khốn khổ đời sau vì những tiền khiên tôi bấy lâu. Ôi, Chúa có lòng yêu dấu tôi là dường nào, mà tôi cùng người ta phi ơn bội nghĩa là bao nă! Dám xin Chúa Giêsu đoái thương tha thứ; tôi muốn cải chữa tánh bạc ơn thất hiếu mà kính mến Chúa từ rày cho tới trọn đời.

Lạy Mẹ như lạnh, bấy lâu nhờ Mẹ phù trì mà tôi chịu nhiều ơn bởi Rất thánh Trái tim; hôm nay tôi cũng gần vó nài Mẹ chở

che cứu chữa, xin chớ để tôi lạt lẽo bạc tình nữa.

GUƠNG THÁNH.— Có một trẻ độ tám chín tuổi đi chăn chiên trên nông Saint-Loup trong nước Phangsa, hay đọc nhứt ký về Hội truyền giáo. Khi đọc tới truyện Á thánh Cornay tử đạo tại Tonkin, xứ Bắc-kỳ, thì nói rằng: «Tôi cũng muốn đi Bắc kỳ, tôi muốn tử vì đạo nữa». Đến sau trẻ này vào Dòng sai vùng linh trầy đi giảng đạo xứ Bắc kỳ ấy cùng chết tử đạo tại đó, năm 1861, qui danh là Cồ Vẹn (Théophane Vénard). Xem mấy bứt thơ của người thì rõ biết lòng người kính mến Rất thánh Trái tim Chúa và Trái tim Đ. Bà cách chi thiết. Thuở người còn học trường Dòng sai có gởi thơ an ủi cha mẹ rằng: Dầu con lìa cách cha cùng mẹ xa lắm chúc, cũng không sao, vì chúng ta tựa hiệp cùng nhau trong Trái tim Đ. C. G. và Trái tim Đ. Bà Maria. Ta một lơ lên Trời là chỗ hội hiệp đời đời, đừng thiếu ai. Gởi thăm chị thì rằng: Đ. C. T. cho chị em mình có một lòng như nhau. Xem ra chị em mình sinh ở đời có một linh hồn mà qui hiệp lên trời trong Trái tim Chúa và Đ. Mẹ. Vậy chớ chị không thấy Chúa là Đấng lo liệu bảo tồn muôn vật, dầu có phân lìa chị em ta như vậy chẳng qua là muốn vậy hiệp hai ta lại đời đời hay sao? Trong thơ

gởi cho người em trai tên là Eusêbiô, thì căn dặn thế này: Em hãy năng để ý lo sự hậu của em trong Trái tim Chúa Giêsu, là Chúa Trời làm người cũng đang thì thanh niên như em bây giờ: bởi vì Đ C G Kirixitô có thuở là Chúa Hải đồng, có thuở là Chúa thanh niên, có thuở là Chúa tráng kiện, là Chúa đủ hết mọi tuổi mọi bậc. Nói cho rõ nữa, là em hãy phú mình trong Trái tim Đ C G và Trái tim Đ Bà Maria. Khi người hay tin chị ước ao buộc mình giữ tiết đồng trinh giữa đời, thì vui mừng lắm, gởi thơ về mừng chị thế này: Nguyên cho chị thừa nguyện ao ước, chị hãy làm lễ hôn phối thiêng liêng ấy, hãy cứ việc trao lòng phú xác mình cho Chúa, hãy mặc áo cưới, đeo nhẫn, đổi tên mới. Em chào mừng chị đồng trinh là bạn Đ C G Kirixitô. Ước trông mau tới ngày tôi biết chị yêu mến vào hàng trinh nữ, có Rất thánh Đức Bà chẳng hề mắc tội tổ tông làm Nữ vương.—Đang thuở Cha Vện này còn nương ngụ bên Hường-côn (*Hongkong*) có gởi thơ về thăm em trai những lời thân mật thiết yếu như vậy: Thăm em yêu dấu, anh để trái tim anh trong trái tim em, em cũng hãy để trái tim em trong trái tim anh: Cả hai anh em mình phải phú để lại trong Rất thánh Trái tim Chúa và Rất thánh Trái tim Đ. Mẹ. Làm như vậy thì anh em mình

chẳng hề lìa nhau khi sống và khi chết, đang khi ở đời này và đời sau vô cùng. Người ưa lập đi lập lại lời nguyện vắn này: *Lạy Đ C G hiền lành và khiêm nhượng trong lòng, xin thương xót tôi.*

Mấy tháng Thầy cả này bị mang gông cầm xiềng trong cũi tại Bắc kỳ thì hằng tỏ đức hiền lành nhịn nhục chịu khó lắm, như lời người chứng sự ấy trong thư gởi về bản quán rằng: Tôi hôn xiềng sắc duyên đẹp này, thật là xiềng tỏa buộc mình làm tôi mọi Đ C G và Đ. Bà; giả như phải đổi mà lấy vàng thoi bạc nén, tôi cũng không đổi nữa. Quan lớn hỏi người có cừu hận kẻ bắt mình chẳng, thì người bẩm ngay rằng: Tôi không cố chút nào hết: Đạo thánh chúng tôi dạy yêu những kẻ ghét mình. Quan dạy người phạm ảnh cho khỏi bị xử tử, thì người bẩm thưa: Tôi giảng đạo dạy nhớ công ơn cứu chuộc trên thánh giá, mà quan lớn dạy tôi chối đạo, đạp thánh giá thì lẽ nhiên làm sao! Tôi không chối đạo được đâu. — Trong bút thư gởi về từ giả cha mẹ, người nói rằng: Đã hòng mãn kỳ tôi lưu đày trong cũi trần gian này, mà bước vào quê hương; đất nước dương gian thoát qua, ngó thấy trời mở hé. Tôi không tiếc sống tạm cũi trần, lòng tôi những khát khao uống nước hằng sống vô cùng!

LỜI NGUYỆN TẮT. — Lay Trái tim Chúa Giêsu hay thương xót vô cùng, xin chớ để tôi vướn phải tai bai như tôi đã đáng vì thừa tội mình.

.

*
* *

ĐOẠN CON SUY NGHĨ VỀ Đ C G NGỰ TRONG PHÉP
THÁNH THỂ NHƯ THỂ NÀY :

Vườn Olivête chỗ Đ C G phải buồn bực cực lực ra như hấp hối thuở xưa chẳng dứt tuyệt đâu... Hãy còn cứ vậy cách mẫu nhiệm trong mỗi Nhà tạm trên mặt đất này...Thật thì Đ C G Kirixitô là Thầy đáng kính lay còn sống hiện tại trong Hình bánh ở đó; chẳng phải cổ tích vô tri vô giác đâu: Trái tim Người còn đang nhẩy mạnh phải cơn sầu bi thốn thức đau lòng như hấp hối, và đang phùng lửa mển ra ngoài nữa... Ôi, lòng Người thương xót mển yêu thì không lời biện bạch! Chúa biết mình buồn rầu gần bứt hơi, mà cứ ước mơ gặp kẻ hữu tình lo việc phạt tạ; những kiếm dựa vào ngực ta cho hả hơi cùng tỏ tâm thiết ái dặng than vắn lòng mình ưu sầu chua xót mển yêu.

Chỗ ta tới thờ lay Người chiều hôm nay thật là nơi thánh địa...Ngó nhìn coi đó...

trong Nhà tạm, thì hẳn chắc có Người, quả thật là Chúa Giêsu tuổi còn thanh niên tráng kiện như thuở ở thành Nadarét, đang chờ đợi ta... Thật là Chúa Giêsu, là quan Thầy hay thống tình xót phận mấy tông đồ bữa mấy vác lưới hüt trong biển hồ Tiberiadê, cũng đang còn ngó coi ta nữa... Đấng ngự trong Nhà tạm bên ta bây giờ đó là Chúa Giêsu, là Bạn hữu tâm phúc xưa hay đồ nhà ba chị em làng Bethania, hãy còn mỉm cười với ta... Hãy ngó coi, Người chẳng xa ta mấy bước cũng là Đấng hấp hối trần phiến... Ôi, người còn đó bây giờ là Chúa ra đời chuộc tội, đã hấp hối trong vườn Giếtsemani... cũng là Chúa ra đời chịu chết mà làm của tế lễ trên núi Calavariô xưa rày đang tỏ Trái tim ra và giăng tay muốn ôm lấy ta đó.

Trong Nhà tạm này môi miệng Đ C G còn ướt đầm mật đắng giấm chua là các thứ phi ân bội ngãi, mà cũng gượng kêu tên mấy kẻ chạy tới trong Giờ thánh này, cho dặng khóc than thương phận Người bị thiên hạ chê khinh, không thêm cầu Người thương xót...

— A kính lạy Chúa Giêsu,

Tôi có sự gì mà chẳng nhờ Chúa ban cho ?

Tôi biết sự gì mà chẳng nhờ Chúa dạy ?

Tôi làm nổi sự gì mà chẳng nhờ Chúa giúp ?

Tôi còn sống bây giờ đây mà chẳng phải nhờ hiệp
[với Chúa sao ?

Thân lạy Chúa muôn vàn, xin thương tha thứ !

Ôi, xin Chúa thứ tha những tội lỗi tôi đã phạm xúi

Trái tim nhờn lành cực trọng Chúa !

*
* *

DỐC LÒNG. — CẦU NGUYỆN CHO MÌNH.

CA NGỢI. — KÍNH CẦU TRÁI TIM.

LẠY CHA. KÍNH MỪNG, cầu cho những kẻ hấp hối, kẻ có tội...

LẠY CHA. KÍNH MỪNG, cầu cho Trái tim Chúa khởi hoàng, cho thêm số rước lễ hằng ngày, Giữ Giờ thánh, tôn Trái tim.

LẠY CHA. KÍNH MỪNG. cầu cho quê hương, Họ mình. Địa phận.

THÁNG JUIN

**Rất Thánh Trái Tim Đ C G ưu
phiên vì tội lỗi thế gian.**

Âu là Trái tim Đ C G đang phải sầu bi mượn lời thánh tiên tri Giêremia mà mời ta giữ Giờ thánh rằng: *Ở những người hành lộ, hãy ngó lại nhìn tôi mà coi có đau đớn nào sánh bằng sự đau đớn tôi chịu chăng.* Muốn hiểu lòng Chúa đau đớn ưu phiền là thể nào thì hãy suy: một bên là tình ái Trái tim thương ta thì những ước ao cứu chuộc ta cho rồi, dầu lâm nguy thể nào cũng chẳng nài hà tránh trút, một bên là lòng Chúa gớm ghét tội lỗi vì là căn cơ làm cho loài người ta phải hư mất khốn nạn vô cùng. Vậy thì, ở linh hồn trực tình trung nghĩa, nếu mỗi tháng nhìn để một giờ mà suy gẫm giữ Giờ thánh là lo việc giúp đáp phần rồi mình, có phải là tổn hao cực khổ lắm sao?

Chúa Kirixitô đầy lòng ái tuất ôm ấp chứa để mỗi người trong Trái tim mình. Nhưng mà các kẻ có tội chẳng khác nào là *những gai độc đâm xé Trái tim Người*, như thánh Augutin nghĩ luận làm vậy. Thật ta là những kẻ hành hà tâm lòng Chúa rất yêu đang, là đảng lý hình dữ tợn hơn quân lính dẫn **khảo nát thân thể Chúa Cứu thế xưa.** Quả

như làm vậy : hãy lục soát cả vườn Olivê-tê mà coi, thì chẳng thấy một tên lý hình nào tấn khảo Chúa, cũng chẳng thấy có cái gai hay là mũi đinh nào, mà có máu chảy ra như lời thánh Sử Luca ký truyền : *khi ấy mồ hôi máu nhiều có giọt chảy xuống đất. Ấy có phải là Chúa thấy trước hình khổ mình sẽ chịu mà bắt sầu não buồn bực đến đôi ấy sao? Không phải vậy đâu; vì chưng Người đã đành lòng tự ý chịu vậy. (1)* Cũng chớ tưởng bởi có nào khác mà chẳng phải là bởi tại tội lỗi ta mà ra. Tội ta là như cái bàn ép máu trong mạch thánh Chúa chảy ra đó mà chớ. Biết là mấy phen ta phạm tội thì đã chồng chập liên mãi, nên thêm khổ cực cho Chúa đôi ấy ! Như vậy đang Giờ thánh ta khá xét coi mà cân phân tội rất xấu xa nặng nề là thể nào, hầu đem lòng ghớm ghiếc cùng dứt bỏ những điều báo hại Trái tim cực lành cực thánh đường ấy.

Kẻ có tội làm ưu phiền Rất thánh Trái tim bởi chẳng tôn kính Đ C T, chỉ ham vui theo đảng quấy mà không sá kể ơn nghĩa cùng Chúa. Kẻ đã đành lòng bỏ nghĩa Chúa cho đặng cai trị cả và thế gian cũng là bạc ác xấu xa rồi, vì ơn nghĩa với Chúa Trời quý trọng hơn muôn vàn trái đất này; nhưng mà kẻ nào cả lòng phạm tội nghịch cùng Chúa

(1) Is. 53 : 7.

cho đặng một miếng đất, theo cơn nóng giận, một giấc vui tà, vì một cửa phù vân, một chứng riêng trái nào; thì là cầm cân thăng bằng giống coi ơn Đ C T hay là tình tư dục hư hèn: bên nào vác lui, đáng chuộng hơn làm sao mà đam lòng ưng theo. Khi rắp lòng ưng dỏi tà ma thịt mình thế tục mà bỏ nghĩa Chúa cả trời đất, thì chẳng phải là không kính thờ thiên Chúa nữa hay sao?

Kẻ có tội còn làm ưu phiền Rất thánh Trái tim, bởi vì *nộp mình cho ma quỷ*. Hễ khi linh hồn nào đành theo đảng tội lỗi thì như khiến Chúa lui ra khỏi lòng mình. Tuy là ngoài miệng không nói rõ vậy mặc lòng, mà hản có thật, vì đã biết chẳng lẽ nào Đ C T ở chung với tội được. Lại hễ đuổi Chúa ra ngã nào thì rước ma quỷ ngự qua nơi ấy. — Khi một hài nhi nào chịu phép Rửa tội, chúc ấy Trái tim Chúa vui mừng, vì thấy cả phụng mạng Đ C G mà đuổi quỷ ra khỏi linh hồn trẻ ấy, hầu nhường cho Đ C T T ngự trị. Bằng ai ưng theo tội lỗi thì Rất thánh Trái tim đau đớn phiền muộn, bởi tội nhờn biểu Chúa để linh hồn mình cho ma quỷ chiếm trị; ấy là phụ lực lập nước Satan quỷ dữ mà chớ.

Kẻ có tội cũng còn làm ưu phiền Rất thánh Trái tim nữa, là ép CHÚA GIÊSU *khép án kinh khủng đời đời rằng: Ở đũa phải chúc*

nguyên sự dữ, hãy lui ra khỏi đây mà vào trong lửa hỏa ngục vô cùng ! Khốn cho kẻ bủn rầy những ơn Đ C G KIRIXITÔ đã liều thân chịu cam khổ mà lập ra để cho nó nhờ ! — Hình khổ nặng nề cực dữ nó phải chịu trong hỏa ngục, là hằng nhớ Đ C T muốn lấy lòng nó nên đã chịu thương khó cùng chết nhuốc hổ trên thánh giá ; song nó lòng ưng dạ muốn mất linh hồn, cũng biết nếu mất linh hồn thì phải trầm luân khốn nạn đời đời, không thể nào sửa lại được, nhưng mà cũng bùng tai bịt mắt cho tới phải khốn vô cùng ; thì hỡi ôi, đời đời kiếp kiếp mà thôi !

VIỆC LÀM. — Tôi sẽ đứng đi đứng lại cho Đ C Cha những sự khốn cực phiền muộn Trái tim Đ C G chịu, mà đền tội tôi cùng tội dữ thế gian.

— Ở Giêsu Chúa tôi, ấy chẳng phải bởi tại Chúa thấy roi gai hình khổ mà buồn rầu đau đớn trong vườn Giếtsemani. Tôi tin thật tội tôi đã nhiều lại nặng đâm xé Trái tim Chúa bầm giập nát hết, máu phun lai láng đường ấy ! A, chớ chi tôi có phần đau đớn nào với Chúa trong khi ấy, hầu cho tôi biết thống hối sốt mến từ đây cho đến mảng đời ! Rày tôi buồn tiếc thấm tới tâm thần vì đã mê ý riêng xác thịt hơn lòng từ hậu Chúa. Vậy tôi cải quá tự tân, thìn lòng vững nghe điều

Chúa răn dạy phải kính mến Đ C T hết lòng hết sức trên hết mọi sự. Xin Chúa xuống ơn thêm thì tôi mới nắm giữ được như vậy mà chớ.

GUƠNG THÁNH. — Bà thánh Rosa đệ Lima có phước Đ C G chọn làm bạn Trái tim Người. Ngày kia người đang ngồi cùng chị em chúng bạn, bỗng có một con bướm bướm đáp tới vắn vơ trên phía tay trái rồi đậu ngay nơi chỗ trái tim người, vậy vùng đó một hồi rồi mới bay đi ; để trên áo trẻ đồng trinh này hình Trái tim vẽ tròn đủ hết. Mấy chị em bạn nhìn coi đều lấy làm lạ, mà không hiểu ý ; trẻ Rosa này cũng vậy. Song nghe có tiếng nói riêng cùng mình rằng : « Ó Rosa, con hãy cho Cha lòng con. » Bữa khác Đ C G hiện ra với Đ. Mẹ, nói cách thiết tình dịu ngọt quá đổi rằng : « Ó Rosa của Trái tim Tao, con hãy làm bạn trung trực Tao luôn. » — Thánh trẻ này sợ quên ơn trọng lạ lòng làm vậy, thì tính đặt làm một chiếc nhẫn như nhẫn hôn phối, bèn cho anh ruột hay mình tính làm vậy, mà chẳng nói gì tới sự đã xảy ra. Anh vừa lòng em thì đo ngón tay, vẽ hình chiếc nhẫn giữa có khảm ảnh Đ C G. Còn phải khắc câu đề làm hiệu thì chẳng biết lựa lời gì ; anh em ngó nhìn nhau mà thôi, bỗng nhiên người anh cầm viết đề câu này : » Rosa

của Trái tim Tao, con hãy nên bạn Tao. »
Trinh nữ thấy vậy bèn bắt ngấn ngo, không
hiều làm sao anh không có hay biết gì hết mà
viết y mấy lời Đ C G dặn riêng mình như vậy. —
Thánh trẻ này hằng cứ trật chỉ bạn trung:
dầu ở giữa đời mà những mến yêu Đ C G Hải
đồng; Đ C G chịu nạn; Đ C G ngự trong phép
Thánh thể, một cách sốt mến quá đời. Đến 14
tuổi, người đăng phép chịu lễ mỗi tuần ba lần :
(theo thói đời ấy vậy là sốt sắng lắm.) Mỗi
lần rước lễ thì dọn mình dường bằng lần sau
hết đời mình, lại hay nói rằng: « Dưới thế này
chẳng có sự gì là vui, là khoái, bằng sự vui vẻ
tôi mến trong tiệc mĩ vì khi linh hồn khao khát
được rước Minh thánh Chúa. » Người đi xem
lễ mỗi bữa, và những ngày nào có lễ Minh
Chúa thì đi châu từ sớm mai tới chiều. Hễ
khi chuyện vãn mà nghe nói đến phép Thánh
thể, thì người cúi đầu ; lại khoái chí mỗi khi
nghe giảng về phép Bí-tích cực trọng này.
Chẳng những người đi hái hoa tươi, lại ban
đêm còn thức làm bông cho khéo tốt hầu trau
giồi những Nhà tạm để Minh thánh Chúa, bởi
vì ban ngày mắc bừa việc làm lụn giúp đỡ cửa
nhà còn bận chặt. Bạn thánh Trái tim Đ C G này
đã lìa trần mà về trời lãnh mũ hàng đồng trinh
năm 1617.

LỜI NGUYỆN TẮT. — Kính lạy Đ C Cha là
Đấng hằng có đời đời ; xin khẩn xá tội lỗi con
khờ dại, vì công nghiệp R.T.Trái tim Đ C G.

.

*
* *

ĐOẠN CON NGHE Đ C G TRONG HÌNH BÁNH
THAN THỞ RẰNG :

« Phép Thánh Thể là việc huân tất nhiệm
« lạ về lòng Cha thương mến người ta... Song
« le, thương hỡi ! người ta cũng dứt việc biết ơn
« hiểu thảo với Cha vậy nữa, là đã không nhìn thì
« chớ, lại bủn rầy lòng Cha yêu mến trong phép
« Bí tích cực trọng này. — Ở các con ôi, con đi
« đâu, con ở đâu đang khi trên núi Calavariô
« Cha quanh quẽ khốn cực đau phiền hơn trong
« huyết đá vậy ? Ở những bạn hữu Trái tim
« Cha, chúng con ở đâu đang khi Cha phải hấp
« hối ? hai con mắt Cha tuôn róc hết nước mắt,
« ngó đâu đó thì thấy những là mặt quân lý
« hình bậm trợn hùng hào mà thôi... khi ấy
« con ở đâu ? — Còn đang hồi này Cha tưởng
« tới chúng con là những kẻ Chúa Trời tiền
« định hưởng phước đời đời : Cha khát khao
« thấy con chịu lễ mà nhớ tới linh hồn Cha
« đang phải ưu phiền hấp hối. Nhon sao môi
« Cha khô khốc lại bị ngậm dầm giấm chua

«mặt đắng.... là bởi vì thiên hạ quên Cha;
«có nhớ thì nhớ cho có chừng, mà còn nhúc
«nhắc nguội lạnh nên lảng lơ chẳng xem sao
«tới : nhằm là những kẻ quen biết ở chung
«một nhà, ngồi một bàn cùng Cha !

«Con dư biết truyện ấy chẳng phải là
«chuyện củ cách 20 đời xưa mà thôi đâu.
«Cũng còn vậy mãi ; con hãy ngưỡng nhìn
«Cha trong Hình bánh này. Cha thật là Chúa
«Giêsu lấy thịt mình làm của nuôi người ta
«cho sống, mà tại người ta vong ân bội nghĩa
«làm cho bánh hằng sống trở nên bánh đắng
«cay mỗi ngày !.. Nào Cha có làm phiền hà con
«khi nào, mà đã lâu đời Cha chịu cầm tù đây ?
«Con thì cứ niêm cửa tù Cha, là Nhà tạm, như
«niêm cửa mồ trống hư trệ mà bỏ đó, vậy sao ?

«Ấy vậy, chúng con hãy đến vây quanh
«Cha, hãy ngồi bên chơn Cha. Cha muốn biết
«có con ở kề bên Cha đang lúc Trái tim Cha
«hấp hối cách mẫu nhiệm trong Bí tích Thánh
«thể này».

Linh hồn ứng thưa : «Lạy Thầy, chúng
tôi tới đây rồi : chúng tôi chẳng có ý nghĩ ngại
an dật, một muốn chịu khó với Thầy, — muốn
chia chén đắng mà uống với Thầy, — và đền
bồi phạt tạ tội lỗi mình, nhứt là xin cho dựng
lập thành Nước Trái tim Chúa».

DỐC LÒNG... CẦU NGUYỆN RIÊNG CHO MÌNH.

CA NGỢI. — KINH CẦU TRÁI TIM.

LẠY CHA. KÍNH MỪNG, cầu cho những kẻ hấp hối, những kẻ có tội.

LẠY CHA. KÍNH MỪNG, cầu cho Trái tim Chúa khởi hoang, cho thêm số rước lễ hằng ngày, giữ Giờ thánh, tôn Trái tim.

LẠY CHA, KÍNH MỪNG, cầu cho Quê hương, Họ mình, Địa phận.

THÁNG JUILLET

**Rất Thánh Trái Tim Đ.C.G ưu phiền
vì những gương xấu thể gian.**

Trong vườn Giếtsêmani Đ C G Kirixitô cũng thấy trước những gương xấu kéo sa hư mất muôn vàn linh hồn cho đến tận thế, thì đau đớn khôn cực thêm trong Trái tim nữa. Cho dễ hiểu đều ấy thì hãy giống coi một linh hồn quý giá là dường nào.

Luận về tính Đ C T, thì Chúa Giêsu sinh dựng linh hồn giống hình ảnh mình. Khi Chúa dựng nên các loài khác, phán có một lời, tỏ ý muốn mà thôi tức thì liền có; bằng về linh hồn thì như sức Chúa phải thở ra, cùng yêu dấu từ thuở đời đời, và định sau đặng ngự tòa vang hiển hưởng phước cõi thọ với mình, như lời Chúa phán hứa dành rành rằng: *Chính mình Tao sẽ nên phần thưởng cực trọng cho mấy chẳng cùng.* (1)

Lẽ này chứng sự rõ ràng Trái tim Đ C G trân trọng một linh hồn quá bội, là thấy những việc Người đã làm cùng những sự đau đớn khôn cực Người đã chịu phòng cứu chuộc linh hồn cho khỏi hư mất bởi tội mà ra. Hẳn thật một vật đáng chuộc thể nào là tùy kẻ khôn ngoan từng thạo trị giá cho là bao nhiêu mà chớ. Vả chẳng Đ C G Kirixitô Cứu thế đã liệu

(1) Gen. 15 : 1.

minh đổ hết máu vì linh hồn người ta thì phải nói giá linh hồn quý báu trọng vọng cũng bằng máu thánh Con Đ C T vậy. Ông thánh Phaolô động lòng cháy lửa kính mến Chúa hơn hết là khi tưởng nhớ Chúa chịu chết chẳng những chung cho cả và thiên hạ, song nhứt là riêng cho một mình người nữa, mà rằng: *Chúa đã yêu dấu tôi cùng phú mình cho tôi.* (1) Vậy thì mỗi một người trong ta cũng được lập đi lập lại lời ấy như thánh Tông đồ. Có thánh sư kia đoán quyết Đ C T thương riêng mỗi một người cũng bằng mến chung hết cả và thiên hạ trong thế gian vậy. Cho nên mỗi người trong ta thấy đều mang ơn trọng Chúa Giêsu đã chịu nạn chịu chết chung cho hết thấy cùng riêng cho một mình nữa. Ấy cũng là đều Chúa tỏ ra cho bà thánh Birgitta biết: « Người sẵn lòng chết bấy nhiêu lần, hễ có bao nhiêu linh hồn phải án trầm luân », mà còn trông nhờ ơn cứu chuộc đang nữa.

Suy lấy đó thì rõ biết Đ C G yêu mến linh hồn là ngần nào ! Suy đó thì hiểu lòng Chúa ưu phiền sâu nảo trong vườn Olivête quá đổi, bởi đã thấy trước những kẻ bày gương xấu làm hại biết bao nhiêu linh hồn cho đến tận thế ! Ông thánh Lêô dám gọi người làm gương xấu là kẻ giết người, thì không phải là nói

(1) Gal. 2 : 20

quả đầu; bởi vì kẻ sát nhân giết người là độc ác dữ tợn hơn ai, chẳng những đoãn mạng sống tạm, lại cắt lấy sự sống thiêng liêng phần linh hồn nữa; mà linh hồn hằng sống thì quý trọng hơn xác phàm vô ngần. Cho nên kẻ ăn ở thể ấy làm cho Chúa Cứu thế khóc hết nước mắt, chịu mọi nỗi tân toan khốn khổ mà cứu chuộc linh hồn lại, như lý đoán thánh cả Phaolô rằng: *Kẻ làm gương xấu mở đường cho anh em mình sa ngã, thì phạm tội nghịch mạng Chúa Giêsu Kirixitô chúc* (1). Vậy thì đáng ta phải than khóc như ông thánh Ambrosiô mà rằng: *Hỡi ôi! Ai sinh dịp làm có mất một linh hồn, ấy là cướp của Chúa Cứu chuộc hết phần công cán Người đã phải dãi dầu khổ nhọc ba mươi ba năm trường!*

Ấy là sự làm cho Chúa Kirixitô phiền hà cay đắng đến đôi phải hấp hối cực khổ trong vườn Olivê-tê! Ấy là đều làm cho Trái tim Người phải chua xót mà than thở rằng: *Tao đổ máu mình ra nàoặng ích gì* (2)? Vì bởi bấy nhiêu Người làm gương xấu mà công lao Tao dường ấy không sanh lợi chút nào cho chúng nó hay là cho kẻ khác. Nói tắt một lời, quân lý hình khảo lược hành hà giết Chúa Cứu thế xưa làm sao, thì người

(1) I Cor, 8 : 12, = (2) I Thes, 5 : 22.

nào làm gương xấu cướp giựt linh hồn cùng gia đình Rất thánh Trái tim cũng như vậy ; nên ông thánh Bênadô nói rằng : « Chúa chịu bắt bớ độc ác về những kẻ đặt bày gương xấu thì nặng nề hơn về phần quân dữ đóng đinh mình ».

Còn phần ta, thì chớ hiệp bè theo đảng giết linh hồn là nổ ác hơn chuyên tâm dẫn khảo Trái tim Đ C G. Ta hãy cẩn thận xa lánh các điều xấu xấ cùng những việc nào *có hình thể tội nữa*. Nghĩa là theo lời ông thánh Phaolô dạy, thì một hai khi ta cũng khá kiêng bớt ít sự nên làm điều chưa phải là tội, mà bởi sợ nếu làm thì *những việc ấy nên như hòn đá đặt ngan cho mấy linh hồn còn yếu đuối vấp phải mà té*. — Lại cũng phải giữ kẻo nghe lời văn hoa tục tiểu thể gian hay bày cho xuôi mà khuyến dụ vui chơi sung sướng. — Có thứ gương xấu khác là mượn thuê rù quên làm điều gian lận, hoặc trả thù bỏ ghét hay là rước đưa tình nhân, cũng phải kiêng sợ dè phòng. — Sau nữa, nếu thuở trước có lỗi mà làm gương xấu hay là mở đảng trái cách nào, thì hãy nhớ có luật trọng buộc phải sửa lại : là làm gương tốt lành mà đền bồi việc tà vạy mình đã làm có... Ấy là phần đền bồi phạt tạ khá tua lo giữ, mà cũng là việc được an ủi Trái tim Chúa nhiều chẳng sai.

VIỆC LÀM. — Khi làm việc Giờ thánh, tôi muốn đồng tình khóc với Đ C G những gương xấu nhiều hại nhiều linh hồn, và lo tìm phương ngăn ngừa gương xấu, theo phận sự tôi.

— A kính lạy Đ C G, nầy tôi đây cũng có nhập bọn kẻ làm gương xấu cho Trái tim Chúa phải cay đắng rất rạo đời ấy ! Nhưng Chúa cứ nhìn tôi cho tới rày, bởi muốn chờ tôi lo phần siêu rỗi. Nay tôi xin Chúa ban ơn cho tôi biết thống thiết lo buồn tội lỗi mình, mà ăn năn cho xứng với tấm tình phụ bạc tôi ngày trước. Ở Chúa như từ đáng kính vô cùng, tôi ước ao sống trong sự yêu mến Chúa, và mến Chúa càng ngày càng hơn như Trái tim Chúa càng ngày càng phùng lửa mến tôi chẳng khi tàn. — Ó Trái tim sốt sắng Đ Bà Maria, xin châm đốt tâm mọn tôi bắt ngọn lửa tốt lành sáng hực ấy.

GUƠNG THÁNH. — Bà phước Marie de saint Pierre ăn ở như thiên thần những thuở còn niên ấu. Ngày rước lễ vỡ lòng lại dựng mình cho Đ C G Trái tim cùng ký mạng sống để làm của tế lễ đời đời. Cách ít năm sau người nghe tiếng Chúa bảo thì vô Nhà kín thành Tours, và chọn Rất thánh Trái tim làm nhà thiêng liêng như lò lửa nóng chói giới cho mình cùng cho kẻ khác. Từ đầu năm 1843 Đ C T ban cho người nhiều ơn lạ phải thường,

lại soi cho biết tội lỗi thiên hạ hằng trêu chọc phép công thẳng Chúa, nên tự ý dựng mình can gián con Chúa thanh nợ. Chúa bèn soi sáng dạy người lập Hội phật tạ đền tội như phương thế người ngoại con Chúa thanh nợ. Bà ấy thấy Rất thánh Trái tim ước ao đủ lòng thương xót, đòi có một đền là đền bồi những sự sỉ nhục phạm tới Đ C Cha mà thôi.

Đ C G lại dạy người về Mặt thánh là sự tỏ bày giục người ta lo việc phật tạ, cũng như Trái tim Chúa lộ bày tấm lòng thương yêu ta vậy, mà rằng : « Tao sẽ cho con hình mặt Tao, khi nào con dựng duông nhan ấy cho Đ C Cha, thì là như miệng mở ra bình vực chữa bầu cho con. » — Chúa lại hứa thể này : *Bởi vì con tôn kính mặt thánh Tao bị chổng chấp vilt tích vì tội lỗi thiên hạ, thì khi con lâm tử Tao sẽ in lại hình mặt thánh trong con, và kể nào nhìn xem những dấu tích duông nhan Tao đang khi sống dưới đất này, thì sau nó sẽ được xem thấy chói lòa vang hiển trên trời.* Ngày kia, xem lễ rồi người chạy quì gối bên bà bề trên và thưa rằng : Chúa chúng ta mới truyền dạy tôi phải đọc cùng cho người ta năng đọc câu sau này về thứ tội trọng nói phạm thượng : *Tua nhờ muôn loài muôn vật Chúa tạo thành, cùng Rất thánh Trái tim Chúa Giêsu trong phép Bí-tích cực trọng trên bàn thờ, mà ngợi khen*

tán tạ mến yêu, thờ lạy chúc tụng danh Đ C T cực thánh, cực trọng đáng kính tôn quá hơn các liêng tung hô trên trời dưới đất luyện ngục, đời đời chẳng cùng.

Chẳng khỏi bao lâu Mẹ Marie Thérèse lập *Hội phật tạ* tại kinh thành Paris, ý chỉ việc chầu Minh thánh Chúa ngày đêm luôn trong các nhà thờ Nhà phước kín, số đảng Saint-Jacques. Thuở ấy có ít người bôn đạo sốt sắng thấy vậy cũng hiệp vầy kính thờ Đ C G Thánh thể ban đêm, sau lần lần thành ra *Hội thờ lạy Minh thánh Chúa ban đêm*.

LỜI NGUYỆN TẮC. — Lạy Trái tim đang phùng lửa mến linh hồn người ta, xin ban ơn cho tôi sửa lại sự xấu tôi đã làm.

.

*
* *

ĐOẠN CON LẶNG TAI NGHE TIẾNG DIU DÀNG
Đ C G Ở TRONG NHÀ TẠM THAN PHIỀN CÙNG
CON RẰNG:

« Cha hết lòng ước ao an ủi những kẻ
« bình hoạn cùng những người lâm cơ rầu rĩ,
« nên Cha tìm vào trú trong những nhà máy
« thứ người khốn nạn ấy... Nhưng mà Cha
« bị họ xô đuổi ra tất tưởi ngoài nhiều nhà
« thương, không được phép léo tới chông máy

« người lão nhược, không được lại bên nôi
« những đứa mồ côi bị bỏ. Lòng Cha thương
« xót mến yêu mấy thứ người khốn nạn ấy,
« muốn lo vừa giúp nâng đỡ, chớ nào Cha
« có làm hại đến gì đâu sao?

« Cha khát khao lòng thanh tịnh, ưa
« mê màu huệ trắng tinh trẻ nhỏ, nên Cha
« kiếm lòng trẻ đồng nhi còn thơ ngây yêu
« mến, đặt mà nhớ lại những hoa huệ thành
« Nadarét xưa, khi Cha còn nhỏ ở theo bên
« Đ. Mẹ. Nhưng đau đớn thay! Họ cứ đuổi
« Cha ra khỏi vườn bông huệ, xua đẩy Cha
« xa trường học, không cho dạy dỗ kẻ bé thơ
« lời lành nết chánh, theo Chúa mến Mẹ và
« lo tới đời sau, ôi ôi!»

— Lạy Chúa Giêsu đáng mến, chúng con
hiểu biết Trái tim Chúa quá đau phiền.
Chúng con một xin Chúa rộng dung tha tội
riêng, tha tội cha mẹ bà con bạn hữu của
chúng con nữa!

MỘT NGƯỜI ỨNG LÊN: *Lạy Rất thánh Trái
tim, xin thứ tha!*

Vì những sự luông tuồng cùng gương xấu
trong dân.

— *Lạy Rất thánh Trái tim, xin thứ tha!*

Vì những người làm hư hại nhi cùng trẻ
thanh niên,

— *Lạy Rất thánh Trái tim, xin thứ tha!*
Vì người ta bắt khổ chẳng chịu phục
tùng Hội thánh.

— *Lạy Rất thánh Trái tim, xin thứ tha!*
Vì những tội trong gia đạo, những lỗi
cha mẹ con cái.

— *Lạy Rất thánh Trái tim, xin thứ tha!*
Vì những tội xúc phạm đến Đức Giáo
Tông.

— *Lạy Rất thánh Trái tim, xin thứ tha!*
Vì những kẻ làm rối Quốc pháp cùng xã
hội.

— *Lạy Rất thánh Trái tim, xin thứ tha!*
Vì những nhứt báo đảng bài bán đạo
chánh lễ ngay, cùng mưu mô cho các hội
kín.

— *Lạy Rất thánh Trái tim, xin thứ tha!*
Vì người ta chịu các phép Bí tích chẳng
nên cùng xâm phạm tới phép Minh thánh
Chúa.

— *Lạy Rất thánh Trái tim, xin thứ tha!*

* * *

DỐC LÒNG... CẦU NGUYỆN CHO MÌNH.

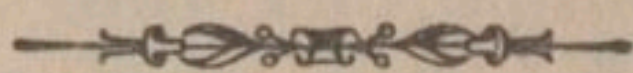
CA NGỢI. — KINH CẦU TRÁI TIM.

LẠY CHA. KÍNH MỪNG, cầu cho những kẻ hấp
hối, những kẻ có tội...vv

THÁNG AOÛT

**Rất Thánh Trái Tim Đ C G ưu phiền vì
thiên hạ vong ân bội nghĩa.**

Ngày kia ông thánh Phanxicô Năm dấu đi cùng đàn sá, vô ngang qua truông những khóc lóc than thở chẳng ngớt, kẻ qua người lại thấy vậy thì hỏi hơn có nào mà khóc mướt thế ấy ; thánh hơn bèn đáp lại rằng : « Lẽ nào tôi không khóc khi thấy Đấng thương mến tình ròng mà chẳng đặng mến lại ! Tôi thấy vì Thiên Chúa thương người cho đến đổi ra như điên tình, mà người thì tỏ hình phi ân bất ngãi với ! » Nếu ông thánh Phanxicô buồn rầu thảm thiết dường ấy vì bởi thấy lòng tình tệ thiên hạ với Chúa làm vậy, thì ta hãy nghĩ coi Trái tim Chúa Kirixitô phải buồn rầu héo don trong vườn Giêtsêmani là thế nào ! Người để trời xuống thế cho đặng đốt lửa yêu mến Chúa, song lại thấy loài người đối đãi yêu mến cách sơ thiếu bơ thờ quá lẽ, thì bấy nhiêu đã đủ cho Người đau đớn xót xa trần phiền mà chết được dư ngàn lần.

Khi ta làm ơn cho người nào, mà thấy kẻ ấy vô tình quên ơn bất nghĩa, thì tức lòng ta, cực hơn chạy lo cứu giúp kẻ ấy bội phần. Vả Trái tim Chúa hay thiết tha lân ái hơn người phạm ngàn trùng, và hằng ra ơn, hằng

thương mến ta mãi, mà cứ bị ta nhục nhã
mất lòng hoài, coi dường như là kẻ tha hương
đi cảnh, thì biết phải đau đớn thấm sâu lười
nào kể xiết! Hẳn thật lòng Chúa rất ưu phiền
khốn bức vì thấy đông hơn số người chẳng
khứng đem lòng nghĩ tới mà kính mến, cảm
bằng kẻ chẳng có làm ơn gì, chẳng đáng mến
chút nào! Nghĩ tới nữa mà coi, kìa loài cầm
thú khi được chút của nào liền tỏ dấu biết
ơn; lật đật hơn hỏ men đến môn trôn, mừng
rở. Còn loài ta cao trọng lại nhuần gọi ơn
sanh thành cứu chuộc, đặng ơn riêng theo
đứng bọc, lẽ nào ở dừng dung ra tuồng vong
ân thất hiếu với Chúa Kirixitô! Xin hỏi thử
coi Chúa còn làm đặng sự gì hơn nữa cho
đáng ta yêu dấu lại chẳng? Giả như Đức Chúa
Con phải cứu Đ C Cha cho khỏi chết nữa,
thì có phải hạ mình hèn hạ cách nào hơn
là mặc lấy lột người phạm cùng tế lễ mạng
mình chẳng? Nói thêm cho rõ hơn: Giả như
Đ C G Kirixitô là một người thường hơn
mà thôi, chẳng phải Ngôi thiên Chúa, mà
muốn tỏ lòng yêu mến hầu cho Đ C T đoái
thương đến lại, nào còn phải làm gì hơn nữa
cho ta nhờ sao? Lại giả như ta có một đứa
tôi tớ nào ra hứng chịu đau roi vọt
đến chết vì thương ta, thì kẻ hữu tình
dường ấy chẳng đáng buộc tình ta báo ngãi

lại hay sao? — Vậy hơn sao Đ C G là Đấng phú mạng sống mình vì phần rỗi ta, mà chẳng đặng ta đem lòng mến yêu trả ngãi lại?

Ấy Rất thánh Trái tim Chúa Chuộc tội đã phiền muộn trong vườn Olivê-tê, bởi thấy trước những sự hình khổ mình sẽ chịu, thì chẳng đau lòng bằng thấy người bội ngãi không lo đáp tình trả thảo lại. Tại thiên hạ vong ân bất nghĩa mà Chúa xuất mồ hôi máu cùng hấp hối gần trút linh hồn, như chính mình Người than thở rằng: *Linh hồn Thầy buồn rầu cho đến chết*. Tại vô tình bạc nghĩa mà Chúa khóc lóc từ thuở mới sanh trong máng cỏ thành Bêlem. Tại phụ ơn bội bạc mà Chúa phải chuỗi sào cho tới chết khổ hình trên thánh giá. Tại bạc ơn thất hiếu mà Chúa ước ao người ta kính thờ mình cách riêng trong những đời rớt này, hầu phạt tạ tin thành Trái tim, như lời Người tỏ vẻ cùng bà thánh Margarita rằng: «Đây là Trái tim đã yêu dấu người ta thể ấy... mà phải lãnh những sự vong ân thất nghĩa quá nửa phần thiên hạ!»

—Ấy vậy ta hãy yêu mến Đ C G Kirixitô là Chúa chúng ta! Ta hãy nắm giữ điều sau này như phương thể sanh lòng kính mến Chúa một ngày một thêm; là trước hết phải lánh

mọi tội trọng tội nhẹ theo giải răn Chúa truyền: *Hễ ai yêu mến Tao, thì nấy giữ điều răn Tao.* (1) Dấu tỏ lòng mình kính mến Chúa: là khi nào ta lo dứt bỏ những sự gì làm mất lòng Chúa, cũng như hai người bạn hữu thật tình ưa nhau, thì chẳng dám làm điều gì cho mất lòng nhau. — Đoạn phải ước ao lo lắng thể nào cho được kính mến Chúa hết lòng. Sự ước ao sốt sắng là như cánh đưa ta bay vào Trái tim Chúa. — Sau nữa, cần phải dốc lòng tấn tới trong sự kính mến cho trọn hơn nữa. Thật có nhiều người ái mộ phú mình cho Đ C T, song chẳng chỉ định dùng phương pháp nào, thì chẳng có tấn tới đặng. Vậy nếu ta muốn yêu mến Chúa thì hãy tra tay làm liền, theo lời Sấm truyền dặn bảo rằng: *Việc nào con làm được, khá làm bươn đừng trì hoãn.* (2) Nghĩa là hãy dứt tình dính bén như vật hầu để lòng kính mến Đ C T cho trọn đạo; cùng đi mức nước suối yêu mến, là suy gẫm, rước lễ và đọc kinh cầu nguyện.

Phước cả thay, khi một linh hồn phú hết trót mình cho Rất thánh Trái tim mà chẳng nhìn lại phần nào, những lo dẹp lòng Chúa trong hết mọi sự, lại sẵn lòng thà chịu chết ngàn lần chẳng thà lỗi nghĩa Chúa! Linh hồn

(1) Joan, 14 : 23. — (2) Eccli, 9 : 10

ấy an ủi Trái tim Chúa quá bội và được Chúa yêu dấu chỉ thiết là thế nào! Vậy ta hãy cứ nài xin Trái tim ban ơn kính mến Người, hãy nguyện cầu cùng Rất thánh Đ Bà Maria là Mẹ hảo tâm ưa chuần ban ơn cả kính mến ấy.

VIỆC LÀM. — Tôi sẽ năng đề trí về nhìn xem Đ C G khóc lóc lo buồn sự vong ân phụ bạc loài người ta; tôi sẽ khóc tấm lòng tôi bạc cùng Chúa, và quyết nhớ ơn Người mà lo kính mến trung thành....

— Lạy Chúa, đang khi Chúa khóc tấm lòng bạc đến người thế, Chúa cũng tấm tức khóc tôi bất hiếu vô tình mà hòng mất linh hồn nữa! Chúa khóc vì thấy sự dữ tôi làm hại mình, bởi đã mê theo tội mà xô Chúa ra khỏi lòng và ép Chúa khép án phạt cầm trong hỏa ngục vô cùng: Chúa là Đấng chịu nạn chịu chết mà cứu chuộc tôi. — Lạy Chúa Cứu thế hơn từ đáng mến, xin cho tôi khóc với; xin để tôi khóc một mình mới phải: vì chính tôi đây làm bỉ Chúa, đã sắp cật xây lưng cho Chúa mà theo phong trần nhục thân. Rày tôi trách mình cùng chê ghét những điều vụn dại tôi sa mê, và dốc lòng tự tư dĩ hậu mến theo một mình Chúa mà thôi.

GUƠNG THÁNH.—Đau đớn bệnh hoạn là
lửa thử vàng có giá trị bằng thiên đàng ; cho
nên những linh hồn thân mật triu Chúa hay
mộ lãnh làm phần gia tài quới trọng, như
có gương sáng bà thánh Livida trưng ra đây :
Thánh nữ này từ thuở mới có 12 tuổi đã ở
nghiêm kín, không đi đâu khỏi nhà mà chẳng
có cha mẹ hay là bà con theo, không chịu
chuyện vãn với bà con trai kéo e dấy lửa
tư dục mà lu ố màu trắng phao áo sạch sẽ.
Bối đồng nhi này có tư bốn tốt, thêm duông
nhân lịch sự, trí sắt tính lành, nên nhiều
nhà sang xin cưới cho con. Cha người muốn
gả mà mẹ hiểu ý con thì bàn ra, nói có một
con thì để dựng cho Đ C T.— Livida nghe
biết vậy càng hưng tâm thưa lại rằng: «Nếu
mà cha mẹ ép con kết hôn, con sẽ xin Chúa
cho con ra dị hình xấu dạng mà không ai
thèm.» Chẳng khỏi bao lâu người té bị sưng
lở làm độc ăn luồng thúì tha, sanh giới tử
rúc tới ruột gan, vô phương điều trị. Mỗi
phần thân thể đều nhức nhối đau đớn cực
khổ riêng ,chẳng khác chi một đấng tử
đạo đang bị hành hình dần khảo. Phải
chịu bệnh như vậy luôn 38 năm trời, mà chẳng
ai lo tới nữa, chỉ có một mình Đ C G an
ủi làm khuây cho người mà thôi. Người than
vãn cùng thiên thần giữ mình thắm thiết thể

này : « Anh ôi, anh nói giùm với Bạn tôi : tôi mòn hao rủ liệt bởi thương Người quá lẽ. Ôi, phải chi tôi kéo được vào lòng Đấng tôi mến thương đời ấy, hay là phải chi tôi vô dạng trong Tim Người, cùng trầm hết cả mình trong Người. » — Ngày như đêm người phải đau đớn luôn, mà cũng một bề nhịn nhục cứ không khen thánh ý Đ C T như thánh Gióp xưa. Có một khi Đ C G hiện ra cùng người, trên đầu đầy gai vắn vít, chơn tay mang dấu đinh sâu, Trái tim lòi ra ngoài. Chúa cũng cho người thấy trong hình bánh lễ có một hài đồng chịu đóng đinh, những thương tích tay chơn cùng cạnh nướng long xể xài tươm máu. Ghe phen Đ C G muốn an ủi bạn lành mình thì ấp yêu người vô Trái tim và cho hôn những dấu tích.

Thánh nhơn này an ủi nhiều người tội lỗi khử tà qui chánh, nhờ nói về Trái tim Chúa nhơn từ lân mẫn. Như có ông hoàng nọ ở phương xa tới bàn hỏi người về những điều bởi rối lương tâm ; mới nói chưa dứt người liền lộ bày chỉ những vết tích tội lỗi mà đức ông hồ người không dám khai ngay, rồi lại an ủi khuyên thiện làm cho ông ấy thống tình khóc lóc ăn năn trở lại.

Bà thánh Livida này qua đời rồi đêm sau hai bà nhơn đức ở khác chỗ mà đồng thấy

cũng như nhau là Đ C G rước mừng bạn mình và ôm riết vào Trái tim giữa triều thần thánh đờn hòa ca xướng. Buồn rầu lao khổ trở nên mừng rỡ hỉ lạc, đau đớn bấy lâu thoátặng hiển vang thanh nhàn tiêu sái, làm cho ông thánh Alphonsô cất tiếng tung hô rằng: Ôi, chịu đau đớn mà có lòng yêu mến thì tốt lành là dường nào!

LỜI NGUYỆN TẮC. Ở Trái tim thiết tha lân ái của Chúa Giêsu, chớ chi tôiặng nhớ đến luôn!

.

*
* *

ĐOẠN CON NGHE TIẾNG Đ C G PHÁN DẠY DỊU DÀNG
TRÔNG NHÀ TẠM BÂY GIỜ RẰNG:

« Phước thật là những ai có lòng khao
« khát biết Cha, lo choặng hiểu thấu những
« sự Thương khó Cha... Vậy con hãy nghe
« Cha: *mồ hôi máu chảy đầm bàn thờ Cha,*
« ấy là những nước mắt Cha khóc thầm, vì bị
« những kẻ vong ơn thất hiếu đã nộp và làm
« khốn cực!

« A thương thay! Cha đã trau linh hồn
« chúng nó cho sáng tỉnh đẹp đẽ...
« Cha đã lấy thịt mình mà nuôi dưỡng chúng
« nó...

« Cha đã ấp yêu đùm bọc chúng nó tốt trong
« Trái tim Cha...

« Cha đã sai thiên thần vây quanh coi chừng
« chúng nó...

« Cha đã tuôn ơn phước cho chúng nó giàu
« có sung mảng...

« Cha đã cho chúng nó thấu biết tình tình
« kín nhiệm Cha...

« Cha đã đặt chúng nó lên ngai Cha...

« Cha đã kí thác Mẹ yêu dấu cho chúng nó...

« Cha đã hứa ban cho chúng nó Nước thiên
« đàng đời đời...

« Cho đặng những điều ấy thì Cha phải đau
« đớn khôn xiết và ái yêu vô cùng. »

« Vậy mà mấy đứa con cưng ấy ở đâu
« bây giờ?...

« Hỡi ôi, bởi chúng nó nhúc nhác yếu đuối
« mà xuôi theo đảng tà; muốn nói cho túc
« lý, cũng bởi nó quên ơn bậc ngài mà mê
« sự tối tăm u ám, rồi phải chết. »

— « Ở những bạn hữu trung trực, hãy khóc
« với Cha. Những đứa bạc tình quên Cha thì
« đã bỏ mà đi rồi... Đứa thì chối đạo đã lâu,
« mà lòng còn căm giận thù ghét Cha. Đứa
« thì nộp Cha vì mê theo một nhơn vật nào :
« kẻ đồng bạc, coi sự vui sướng làm hơn Cha...
« Chúng nó là con ruột, nhờ phép tắc cùng
« máu Cha sanh ra lại trong sự sống thiêng

«liêng mà sống đời đời, rồi lại trở lòng làm
«vậy đó! Ôi, cho tôi đưa con nít mà cũng biết
«mắt cỏ hồ người Máng cỏ...Thánh giá...
«Bàn thờ Cha nữa»!

«Ồ các con là những bạn hữu đồng tâm
«trung trực, là tông đồ sốt mến, chúng con
«hãy khóc với Cha... — Trong xứ này, tại
«nhà con chẳng có người nào bội bạc như
«vậy sao? Có khi là đưa con nào...là anh
«em nào...hoặc là chồng hay là vợ...hoặc
«là cha hay là mẹ...đà lâu không tới bàn thờ,
«có khi từ ngày rước lễ vỡ lòng tới rày?»

— Giờ thánh là giờ lo việc phạt tạ lỗi
lầm phò kẻ ấy; mà đền bồi phạt tạ ấy là khỉ sự
tu bỏ phần rồi. Hãy phấn chấn! Hãy lo cứu
chữa! Dầu chúng nó không cầu cũng không
muốn mặc dầu, ta khá cứ lo cứu vớt...Ta
hãy khóc giùm, hãy cầu giúp chúng nó...

* * *

DỐC LÒNG... CẦU NGUYỆN CHO MÌNH.

CA NGỢI... KINH CẦU TRÁI TIM.

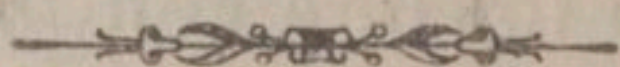
LẠY CHA. KÍNH MỪNG. cầu cho những kẻ hấp
hối, những kẻ có tội...

LẠY CHA. KÍNH MỪNG. cầu cho Trái tim
Chúa khởi hoang, cho thêm số rước lễ hằng ngày,
giữ Giờ thánh. — tôn Trái tim.

LẠY CHA. KÍNH MỪNG. cầu cho Quê hương,
Họ mình, Địa phận.

THÁNG SEPTEMBRE

**Rất Thánh Trái Tim Đ C G ưu phiền vì
những kẻ lành ăn ở nguội lạnh.**

Chớ lầm mà tưởng hết thấy các linh hồn có ơn nghĩa thánh đều là sự an ủi cho Trái tim Chúa đang phải ưu sầu khổ não đau. Thương hỏi, có nhiều linh hồn tuy phủ phỉ ơn thiên hộ phù nung nở mà còn cứ trể tràng nguội lạnh, thì cũng thành là những gai nhọn đâm xóc Rất thánh Trái tim! Hẳn thật Đ C G thương mến những linh hồn ấy cách riêng hơn mọi kẻ khác, cảm là bạn hữu tâm phút thiết nghĩa. Nhưng hễ hữu tình thiết nghĩa nặng mà chẳng hay lo đối đãi lại cho vừa thì thêm đau phiền cực dạ kẻ ái ân chẳng sai. Phần Chúa lại thấy trước những linh hồn nguội lạnh mà cứ ở vậy mãi chẳng rán bỏ thói ươn ế, nên dần dần sẽ ngã sa tội trọng mà phải hư mất khốn nạn, thì càng ưu phiền đau đớn hơn nữa là chừng nào!

Kẻ nguội lạnh ban đầu hay phạm tội, cũng hiểu biết song chẳng lo buồn chữa cải. Ôi, kẻ có ơn soi sáng phù hộ mà thơ mơ lơ lửng hay sa phạm nhiều lần, cứ nói là lỗi nhẹ, không sa hỏa ngục đâu, thì cheo leo hiểm nghèo biết là ngần nào! Phận kẻ ấy chẳng khác chi mấy ngòi rạch nhỏ mà cứ chảy rĩ

rit, lần lần xoi lở đất thành một cái sông; sông cái thì chảy tống ra vực khơi linh láng. — Chúa quở trách Giám mục thành Laodicea *vì không nóng cũng không lạnh*: là chỉ phần số linh hồn nguội lạnh trễ nãi chẳng dám sắp đặt xây lưng ngay cho Đ C T, song chẳng ái ngại lo sợ mất lòng Chúa trong những tội nhẹ: mỗi bữa có khi gia tăng số nóng giận, nói dối, làm bầm, mê ăn, thề thốt, dính bén hơn vật, mà không ép mình sửa bỏ. — Đ C T T lại phán tiếp rằng: *Phải chi mây nóng thì nóng đi, lạnh thì lạnh đi, song bởi vì mây hằm hằm không lạnh cũng không nóng, thì Tao nhơn muốn mưa mây ra!* Nghĩa là thà con tuyệt mất ơn nghĩa Tao, mà còn trông con dứt mình lo sợ, bôn bả tìm phương cho lành mạnh lại. Vì bằng cứ bức nguội lạnh mãi, là cứ đứng đưng vậy, thì dần dần bước rảo theo đường trầm luân; bởi chưng ở an như vậy luôn dễ mà lỗi lầm sa nét xấu nặng nề, ắt sẽ khó bề chong nom chỗi dậy cho dứt. Lại con hãy chiêm nghiệm lời này nữa: *Bởi vì mây hằm hằm... thì Tao nhơn muốn mưa mây ra*: chỉ là linh hồn nào như vậy thì nặng trắng trắng trong Trái tim Đ C G. Uống thứ nước nóng hay là thứ nào lạnh ngắt, thì húp vô ngay, còn uống thứ hằm hằm thì bắt ao ực buồn mưa. Cũng như vậy, linh

hồn nguội lạnh ươn ế, chẳng ân cần tấn tới, cứ ở mực nửa chừng hoài, thì sẽ bị mưa ra khỏi tâm lòng Đ C T, không còn ơn nghĩa nữa; e sợ rày mai lại phải từ bỏ khốn nạn luôn nữa mà chớ.

Có dấu này chỉ rõ mình ở trong vực nguội lạnh, là thường khi hay nhàm ngán việc đọc kinh cầu nguyện. Ví như cái vườn nào tưới nước ngọt ngào, thì cây cối sồn sò sanh hoa quả tươi tốt. Cũng một lẽ ấy giáo hữu nào ưa đọc kinh cầu nguyện thì sẽ thấy mình ham mộ đàng lành và trở sinh trái trắng phước đức, bởi sự đọc kinh nguyện gấm là nước trong tốt hằng rưới trên vườn linh hồn cho tư nhuận yêm mát. Bấy khi nào bít lấp mạch nước sống ấy, ắt bông lá rụng đỏ, cây héo nhành còi, giống nào cũng ra tơ tãi hết. Như vậy hễ bao lâu còn ưa kinh nguyện thì còn ở nét na, khiêm nhượng sốt sắng, chịu khó hãm mình; song nếu bỏ cầu nguyện ắt chẳng bao lâu thấy đà bót giữ ngủ quan, có nghe nói động tới bèn phát lời kiêu hãnh; hết ân cần xưng tội chịu lễ, chẳng còn ở nghiêm kín tiết kiệm, lại ưa phô trương kiếm những nơi hội hàm vui cười rần rộ. Ấy là bởi đã bỏ đọc kinh cầu nguyện thì cạn mạch nước vườn phải khô héo mà một ngày một hoang vu, như lời ông thánh Gioan Kim khẩu đoán rằng :

«Vừa khi một linh hồn trẻ bỏ việc cầu nguyện thì xem nó như đầu ối vỏ vàng, lại cũng kể như đã chết rồi vậy».

Có một người nhà phước ở thành Rôma tên là Maria Bonaventura ra nguội lạnh trẻ nãi, may đãặng khỏi nhờ suy gẫm dốc chí lo chữa và sốt sắng thành kính Rất thánh Trái tim. Người ấy cấm phòng mới vừa nghe Cha Lancisio giảng bài đầu đã bắt động lòng châu lụy, bèn trở về phòng ở một mình qui dưới chơn ảnh chuộc tội viết lời hứa thể này : «Tôi là Maria Bonaventura thân lạy Chúa, hôm nay tôi phú dụng trót mình cho Chúa và hứa chẳng để lòng yêu mến ai nữa, chỉ triu một mình Chúa là Giêsu tôi mà thôi. Lạy Giêsu Cứu thế nhơn từ, xin khăng nhận tờ này có thấm dậm nước mắt; tôi ký dụng làm của cầm lòng tôi triu mến Chúa và để nơi thương tích nường long trên Trái tim, ngõ nhờ công nghiệp máu thánh cho được ơn khống xá mọi tội tôi và lập tôi cho vững chắc trong sự kính mến Chúa, hầu tôi chẳng còn là của mình nữa, song là của Chúa, trót là của Chúa mọi đàng mà chớ». — Không bao lâu mà bà này được tấn tới trong đàng nên thánh. Khi qua đời có nhiều điềm chứng tỏ người hưởng phước hiển vang thiên đàng.

VIỆC LÀM. — Nếu mà tôi còn trẻ nãi, thì tôi muốn lo cho khỏi; vậy tôi muốn suy gẫm về những sự đời sau cho hẳn, cùng dốc lòng tự sự và dựng mình cho R. T. Trái tim Đ C G.

A Chúa Trời tôi, Chúa ban cho tôi ơn trọng bội nhiều và thừa thãi dư dật mà tăng tôi hơn kẻ khác. Song le tôi phạm tội mất lòng Chúa càng quá bội hơn nữa! Ó Giêsu Chúa tôi, tôi nhìn biết mình đầy nết xấu, mà còn trông cậy Chúa là Đấng cả phép đủ lòng hơn từ đơm thêm cho tôi sự kính mến Chúa mà bù lại. Chúa thật là nguồn ơn lành lân ái hãy mở lượng rộng bao duông: tôi tin cậy kính mến Chúa cùng dựng mình cho Chúa lại từ rày cho đến trọn đời. — Lay Đ. Mẹ, xin cầu bầu cho tôi đừng ơn biết dựng trót mình làm của Chúa Giêsu, chẳng để dành lại phần nào riêng nữa.

GUƠNG THÁNH. — Thấy các thánh lo buồn khóc lóc tội lỗi cùng những sự vụn về chứng xấu thì rõ biết các đấng ấy cũng có bốn tánh phạm như ta, chớ chẳng phải là thiên thần hay là gỗ săng gì. Hãy nghe bà Marie des Anges là người nhà phước kín thuật lại tánh hạnh mình, thì nói thưở còn xuân xanh những khoe trẻ trướng giỡn múa hát, ham truyện trò, ưa

trau tria làm tốt, hay soi gương đánh bóng; nhiều khi phát nóng thấy mình chưa bóng sắc đủ, lại phân bì ganh gổ thấy chị em chúng bạn điểm trang lịch sự đặng tiếng ngợi hơn mình. Lần kia nhi nữ này đang lo chải gổ nhắm nhía soi gương, phát sừng sờ thất vía, bởi nhìn xem thấy không phải mặt mũi mình, là đầu Chúa Chuộc tội đội mũ gai, vẽ mặt đau thương buồn rầu có tuơng máu nhều giọt. Từ ấy ơn Chúa thẳng lướt tánh tự nhiên.

Từ khi bước chơn vào Nhà kín người những muốn sống, lo, nói, làm đều gì thì chỉ vì một lòng mến Đ C G mà thôi, như có lời người phân trần rằng: «Tôi vô đây bởi sự yêu mến thì tôi cứ tới cho cùng sự yêu mến, tưởng tới sự yêu mến, làm mọi việc cũng bởi sự yêu mến.» Người lại ước ao chịu đau đớn cực khổ nên thốt ra lời rằng: «Xin Chúa cho tôi hoặc là chịu cực, hoặc là chết; bởi vì hễ không chịu đau đớn thì tôi lấy sự sống ở đời làm chưa xót quá lẽ.» Có một ngày á thánh này mắc đau quá ra khỏi phòng không nổi, thì kể mình là kẻ khốn nạn chẳng đáng rước Vua cả trời đất, nên bằng lòng nhịn rước lẽ. Song le, đang khi các chị chịu lễ trong nhà thờ, Đ C G hiện đến cùng người sáng láng chói lòa, và nói bởi người có lòng cung kính quá mà chẳng

dám đến gần Chúa thì Chúa chạnh lòng thương mà đối cùng người và muốn trót lòng người, cũng như Chúa ở chí tình với người vậy. Đoạn Chúa ôm người vào Trái tim mình cho mê vui khoái chí quá bội. Khi đau chuyển sau hết người nói rằng: « Tôi chết sớm mà vui lòng vưng ý Chúa. Tôi đã nài xin R. T. Trái tim cho tôi ơn ấy, nay được đặc lời thừa nguyện rồi; ấy Chúa lòng lành quá hậu! » Một chị kia nài nỉ biểu người đừng xin đau nữa, vì đã chịu cực khổ quá lắm rồi, người bèn đáp lại rằng: « Con ôi, phải chịu đau đớn, phải chịu đau đớn ! Phải chi con biết công cao giá trọng trong sự đau đớn là bao nhiêu ! »—Cúi năm 1717 Á thánh này được 57 tuổi qua đời nghỉ ngơi tiêu sái trong cung lòng Bạ cực thánh là Chúa mình đời đời.

LỜI NGUYỆN TẮC. Ở những ngọn lửa mền trong Trái tim xi ra, xin đốt tiêu tan những tình nghĩa sái trong lòng tôi.

ĐOẠN CON THẦM GẦM TIẾNG Đ C G THÁNH THỂ

KÊU XIN CON RẰNG :

« Chúng con là kẻ thuộc về ràn chiên Cha
« tăng tiu hơn hết; con hãy lại gần cho Cha
« hơn thiệt với con một đều: đều ấy là con

chưa tỏ ra đức mến đại quảng. Con ôi, Cha
đói sao con chẳng cho vật gì mà ăn ? »

« Con không lo mua bánh như các Tông
« xưa khi đi ngang qua xứ Samaria. Ấy chúng
« con là bạn hữu tâm phúc, nên Cha muốn
« trót hết lòng con, không chịu chia cho ai
« hay là để dành phần nào lại... Cha đói bắt
« thêm hết cả và linh hồn con... Cha đòi
« Trái tim Cha mà lấy lòng con, mà đòi trum
« hết lòng con cho một mình Cha mà thôi. Cha
« đã chọn con thì cho con hết ráo của Cha...
« Còn con có làm vậy chẳng ? Sao con cứ giống
« coi mãi, những hơn thua đong lường tình
« mến với Cha mãi thế như vậy ? »

« Con hay nhắm nhía vật thọ sinh, lại
« hay coi nó hơn, cho nó là trên trước. Còn
« đưa tôi tớ, người bần khổ, kẻ ăn xin cõ bản
« trong đời con là Cha đây... là Chúa Trời
« con ! Đã hèn lâu Cha trông đợi con thí cho
« Cha tất cả thân mình con, bởi vì Cha có
« phép có quyền đòi con làm của Cha hết.
« Nhưng mà thường Cha phải chờ đợi lâu
« tháng lâu năm mới lượm một được ít hột
« cơm rơi dưới bàn con... Hễ Cha một được
« hột nào thì lấy làm vui mừng mà lượm lấy,
« vì biết là của con... Song Cha và lượm và
« khóc!... Người ta ở đời hễ có của có chức thì
« ngồi trên trước ; vậy mà cũng chưa muốn,

« cũng không chịu chờ đợi, bỏ đi ngay. Còn
« Cha thì đợi ngoài cửa, cứ đứng chực lòng con
« mãi, mà có mấy khi vào đặng đâu ! Như có
« cho vào, thì cho ngồi chỗ tốt trong lòng con
« mà thôi ! Đã vậy, nhiều khi đợi chờ đã mồn
« sức, mà luống công vô ích, không ai cho vô !
« Như thế, có đáng phiền đáng rầu lắm chẳng ? »

« Sẵn giờ này là giờ ăn năn phạt tạ, là
« giờ thương xót... Con hãy lên tiếng phân bua,
« nói cho hẳn từ này về sau cứ một trực yêu
« mến Cha, cùng thìn lòng mạnh mẽ mà chịu
« hết mọi điều cực khổ theo số phận con. Con
« chớ sợ ! Đấng kêu con và trông chờ con đó,
« có một ý làm giàu phủ phê cho con mà thôi.
« Con hãy tới cùng Chúa Trời yêu mến là Đấng
« xưng mình là Anh con, là Bạn hữu con, là
« Giêsu con ».

DỐC LÒNG... CẦU NGUYỆN CHO MÌNH.

CA NGỢI. — KINH CẦU TRÁI TIM.

LẠY CHA. KÍNH MỪNG. Cầu cho những kẻ hấp hối, những kẻ có tội.

LẠY CHA. KÍNH MỪNG. Cầu cho Trái tim Chúa khởi hoang, cho thêm số rước lễ hằng ngày; giữ Giờ thánh; tôn Trái tim.

LẠY CHA. KÍNH MỪNG. Cầu cho Quê hương, Họ mình, Địa phận.

THÁNG OCTOBRE

**Rất Thánh Trái Tim Đ C G ưu phiền là
nơi an ủi cho những kẻ
bị cám dỗ.**

Trong vườn Olivête Đ C G phải gay trở
biết là bao nhiêu nỗi cơn lưu luyến sầu bi ! Phần
thì thấy mình sẽ phải chịu nạn chịu chết cách
dữ dằn, nên sợ hãi kinh hoàng mới mở lời
than nài: *Xin cho Con khỏi chén đắng này.*
Phần thì muốn phú mình vưng phục ý Đ C Cha,
liền nguyện thêm rằng: *Nhưng mà, lạy Cha,
chẳng phải theo ý Con xin, một theo ý Cha
mà chớ.*—Đang khi ấy Chúa Kirixitô muốn
tỏ cho ta thấy Chúa chịu đủ mọi điều gian
nan khốn cực theo bản tính loài người, cũng
có ý lập công để cho ta có sức lược tính
mình yếu đuối. như lời thánh cả Phaolô truyền
rằng: *Chúa chịu cám dỗ hầu cứu giúp ta trong
cơn bị chước thử* (1). Chỉ nghĩa là Đấng Cứu
thế có bị thử rồi mới biết mà cảm thương
khi ta khốn bức hầu giúp sức phù trì, theo
lời Sấm truyền rằng: *Chúng ta có một thầy
cả thương phẩm hay cảm tình yếu đuối ta; cho
đặng giống ta hơn thì Người chịu đủ hết khốn
khó, trờ ra lợi mà thôi* (2). Như vậy, Chúa
giục bảo ta lấy lòng trông cậy mà chạy đến
tòa phát ban ơn thánh là R. T. Trái tim.
Như vậy, ta hãy an lòng: R. T. Trái tim là cửa

(1) Heb . 2 : 18. — (2) Heb . 4 : 15.

biên hoang hòng ta mới gặp, hầu trú ẩn cho khỏi đông tố bão bùng trong những cơn căm dỗ.

Đ C T để những kẻ nhơn đức bị căm dỗ choặng biết rõ mình hãy còn yếu đuối và cần phải nhờ Chúa giúp đỡ kéo sa ngã khốn nạn. Chúa cũng muốn để vậy cho những kẻ ấy lập nhiều công nghiệp hơn nữa; có lời thiên thần nói cùng thánh tổ Tobia rằng: *Bởi vì nhà người đẹp lòng Đ C T, thì cần phải có khốn khó mà thử* (1). Sau nữa Chúa để ta bị khuấy khỏa cách nọ chịu khốn cực thế kia, là có ý cho ta càng ngày càng dứt lòng dính bén đất nầy, mà để lòng trông ước mau về cùng Chúa mình trên chốn thiên thai; vì hễ thấy mình bị các thứ kẻ thù vây phủ đêm ngày, thì bắt nhàm thế tục mà than thở theo thánh vương David: *Thương hỡi, phần số tôi lưu đày còn lâu dài biết là chừng nào!*

Ta chớ bối rối âu lo khi bị căm dỗ làm chi. Nếu Trái tim Chúa nung đỡ ta, thì dầu cả và hỏa ngục nồng tài nỗ lực thế nào cũng không làm chi nổi: bởi vì là Trái tim *trung trực hữu tình chẳng để ta phải căm dỗ quá sức mình, mà lại sẽ ban cho ta nhờ nhiều ích trọng bởi chước căm dỗ mà ra. Ấy vậy kẻ nào chống trả mưu chước căm dỗ, đã không*

(1) Tob. 22 : 13 .

bị thiệt hại gì mà lại được nhiều công cán ích lợi nữa. Vậy thì hãy làm theo lời ông thánh Augutin, là cả lòng trông cậy Rất thánh Trái tim Chúa Giêsu, và chớ ái náy sợ hãi, vì Trái tim tốt lành đường ấy chẳng hề lui ra mà để ta sa ngã hư mất đâu. Chẳng có lẽ nào mà ta sợ Chúa không cứu giúp đỡ che, Chúa là Đấng đã phán hứa nhiều lần rằng: *Khi những kẻ thù nghịch xông tới đánh riết bay; hãy kêu Tao, Tao sẽ tiếp cứu bay khỏi cơn nguy hiểm, và bay sẽ tán tạ không khen Tao.* — Khi ấy bay sẽ kêu Chúa giúp bay, thì Chúa nhậm lời bay; bay sẽ cất tiếng kêu rằng: *Ô Chúa, hãy tiếp cứu tôi cho chóng; Chúa sẽ ứng tiếng lên rằng: Có Tao đây, Tao ở đây mà bình vực bay.* (1) Trong khi ấy ta hãy nhớ kêu tên cực thánh Đ C G và Đ Bà Maria, là hai tên có phép tắc riêng mà trừ đuổi những chước cám dỗ đáng ô uế. Ông thánh Phanxicô Salediô nói “con nít vừa thấy chó sói tức thì chạy a trông tay mẹ nó, cứ níu riết đó thì vững lòng khỏi bị hại”. Ta khá làm như vậy, là chạy vào Trái tim Đ C G và Trái tim Đ Bà thì sẽ vững lòng an ổn; hãy kêu tên hai Đấng ấy liên, mà đừng lóng tai nghe chước dỗ dành, cũng đừng cãi lẽ hơn

(1) Ps. 49: 15 — 114: 18.

thua, đừng xét coi phải là đều nặng nhẹ làm chi.

Ví bằng Rất thánh Trái tim Đ C G đang hấp hối là nơi an ẩn chở che ta trong lúc giao công khi còn lành mạnh, ắt là sẽ nên chốn bảo bọc ta trong lúc hồn chiến, tranh dành cho ta trận cả trong giờ lâm chung chẳng sai. Giờ ấy ta càng phải kinh sợ hỏa ngục ùng ùng nổi dậy hồn chiến dữ dằn, vì thấy ta gần mạng đời, nó càng nỗ lực hại ta cho tàn bại. Hiền như kia kể tích ông thánh Elzéar thì nói trót cả đời thánh này rất trong sạch tốt lành, nhưng mà khi gần chết còn bị ma quỷ đánh phá dữ tợn lắm, song người cứ vững vàng, như lời di ngôn lại rằng: “Mưu chước hỏa ngục căm dỗ khi ấy rất mạnh rất dữ, mà Đ C G chịu nạn lập công đã rút hết sức lực nó rồi.” — Khi Chúa gần mạng đời muốn chịu xao xiển cực lực là có ý cho ta khi lâm tử có mắc phải bối rối lo buồn, thì chớ mất lòng trông cậy, một nhớ Chúa Khirixitô cứu thế thuở xưa cũng chịu bồi hồi khốn bức thế ấy nữa. Vậy nếu trong lúc túng ngặt ấy ma quỷ muốn làm cho ta xao xiển kinh cụ mà nhắc bày tội củ thuở còn xuân xanh, thì hãy nhớ lời ông thánh Benadô mà đối trả lại rằng: «Thật thì tôi thiếu nhiều công nghiệp phước đức lắm, song

dầu có thiếu bao nhiêu đi nữa, tôi lấy đủ hết trong kho của tôi, là Rất thánh Trái tim Đ C G. Trong ấy có đủ mọi công nghiệp phước đức Đấng đã khắng chịu nạn chịu chết cho tôi được vinh phước vô cùng.» — Ông thánh Phanxicô Salêdiô khi tưởng nhớ Trái tim Chúa thì đầy lòng trông cậy quá bội mà tri hô lên rằng: «Tôi sống chết đều cứ trên ngực Người; chết sống thế nào tôi cũng chẳng hề lìa Người bao giờ».

VIỆC LÀM. — Khi phải cực khổ ngã lòng, khi bị cám dỗ thối chí, tôi sẽ phú mình mặc thừa R. T. Trái tim Đ C G và Đ Bà Maria; tôi sẽ kêu hai tên dịu ngọt ấy cách sốt mến, đoạn cứ ở bằng tịnh an lòng.

Ở Giêsu tôi, tôi để nhìn lại cho Chúa có một chút lòng mến mà thôi! Ôi, phải chi tôi có hết mọi lòng thiên hạ mà yêu mến một mình Chúa thì cũng chưa phải là bao lắm. Huống chi tôi không có để trót tấm lòng cho Chúa, những phân chia cho kẻ nọ vật kia hết, thì thật tôi mắc tội phụ bạc cho tới chừng nào! Thôi thôi, tôi chẳng chia manh trái tim tôi cho hơn vật nữa, một muốn giữ nguyên hết cho một mình Chúa mà thôi: bởi Chúa đã dựng lòng tôi vì Chúa, cùng phú trót hết xác và tâm lòng Chúa cho tôi. Vậy thì Chúa

đáng trót cả lòng tôi : xin Chúa cho tôi kính
mến Chúa hết lòng hết trí hết linh hồn tôi.

GUONG THÁNH.— Có nhiều đứng thánh
cả được ơn lạ phi thường, thì phải xưng
thật chẳng phải tự nhiên mà có vậy, song bởi
phô đẳng ấy chịu cực khổ lập công nhiều
mới đáng thể ấy, như hạnh bà Saint Martien
vô tu trong nhà phước thánh Angers năm 1852
làm chứng đều ấy. Bà này chuyên trì giúp đỡ
kẻ liệt lão trong các nhà thương, thường hay
tỏ ý ra mà rằng : «Tôi lấy làm hân hạnh đặng
phụ mình cho Đ C G mà lo những việc đẹp
ý Trái tim Người. Tôi kính mến Người trong
kẻ liệt lão là phần thân thể đau đớn của
Người». Chín năm trời cả ngày những lo công
chuyện thương yêu giúp đỡ cơ bản đau khổ ;
mỗi tuần phải ứng chức phụ giúp mổ xẻ nhiều
thứ bệnh trượng gồm ghê. Ngày ngày lo rịch
bó ghẻ hờm, giành phần những bệnh thúì tha
tanh như không ai chịu. Tánh tự nhiên khi
bắt dùng mình, người liền chống cự lại rằng :
Mầy muốn cượng thì cho cượng, tao không
giảm nói cho chút nào đâu. Trúng mấy cơn
cực khổ quá, thì người kêu rằng : Lạy Chúa,
nhiều quá sức đi, con chịu không nổi nữa.
Xin bớt những sự an ủi khoái lạc, chớ cho
tràn quá, hay là xin nong lòng con cho rộng
thêm. «Ngày kia Đ C G phân' cùng người

rằng: Những kẻ đi nói vợ rồi thì cho bạn thủy
xoàn vàng ngọc: Nay Cha chọn con làm bạn
rồi như còn rõ biết; vậy con muốn đi gì thì
xin đi, Cha cho hết. Bà ấy đang thấy Chúa
đội mũ gai, chịu đánh đòn, bị đinh thương
thánh giá; uống giấm chua, phải lười đồng
đâm thấu cạnh nường lòng và khi bạc sỉ hổ,
bèn thưa lại nói mình chẳng ham ngọc vàng
châu báu nào hơn bấy nhiêu sự đau đớn nhức
hổ ấy, cùng đang thấy mình trong Trái tim Bạn
yêu mến. — Chúa Cứu thế muốn thưởng tôi tờ
thân nghĩa dường ấy thì phán cùng người rằng:
Bấy lâu con xin cho Trái tim Cha ở trong tim
con, và trái tim con ở trong tim Cha, thì con
phải ưng thuận sống như Cha, là những sống
buồn rầu, nhàm lờn, đau đớn tất tưởi cùng
ước ao cho danh Đ C Cha cả sáng. Con muốn
làm bầu bạn thông công phần đau đớn cùng
Cha chẳng rời chẳng? — Khi bà ấy thấy thánh
giá thì lập lại rằng: «Lạy Chúa, con muốn như
Chúa muốn, muốn hết mọi sự Chúa muốn mà
chớ.» Chuyển đau lần sau hết người cầm ảnh
chuộc tội hôn mến năm dấu thánh nhứt là
dấu tích nơi Trái tim, tức thì bất tỉnh nói lớn
rằng: Tôi để Trái tim tôi trong Trái tim Người.
Rồi nói cùng bà bề trên rằng: Tôi trông cậy,
tôi đã để trái tim tôi trong Trái tim Đ C G thì
Chúa sẽ đổi nó, và tôi sẽ đang đổi ra trong

Người. — Bà phước này sinh thì như đấng thánh, là năm 1865.

LỜI NGUYỆN TẮC. — Ó Trái tim Chúa Giêsu, hãy đến cứu giúp tôi trong những trận sốt tôi phải đấu cùng hỏa ngục.

.

*
* *

ĐOẠN CON NGHE Đ C G

HIỆN TẠI TRONG HÌNH BÁNH PHÁN RẰNG :

« Sự rủi ro bình hoạn hay làm cho lòng
« con người ta dứt lòng dính bén đất này và
« nhắc lòng nhắc trí tới gần kề Chúa... Thánh
« giá là cầu bắc có chông gai mà hiệu nghiệm
« có sức kết lòng người ưu sầu khốn khó hiệp
« với Trái tim Chúa bồi hồi hấp hối.»

« Chẳng có khi nào con phải quanh hiu
« khổ não mà con phải cách xa Trái tim Cha
« yêu dấu. Quả thật Trái tim Cha yêu dấu con
« vô ngần bởi vì con triu mến Cha, cũng vì con
« đau phiền khó nhọc ! Nếu mấy mươi lần Cha
« ở một mình, bị họ bỏ quên Cha, thì nhờ có
« con tới viếng thăm ; nếu mấy lần Cha thấy
« kẻ nọ người kia nói mình là bỏ đạo Cha mà
« cũng cứ làm cực lòng Cha cách nọ thế kia,
« còn nhờ có con an ủi ; nếu mấy muôn ngày
« rồi Cha quanh quẩn một mình trong rạc rạc
« Nhà tạm này mà người ta chẳng ngõ ngán

« tới, còn nhờ có con đôi khi lai vãng giải
« phiền... thì làm sao mà Cha bụm tai không
chịu nghe tiếng linh hồn con lâm nạn kêu rêu
« than khóc ! Này đây, Trái tim Cha đầy ái tuất
« vô hồi, những đợt sấm mà dặt rịt các thương
« tích con. Còn hãy nhờ lấy ; Trái tim ấy là
« của con, con chớ ngại... Vết tích con dầu
« sâu độc mấy đi nữa, thì Cha biết làm thuốc
« cho hàn lại, cho mau lành mạnh tức thì.
« Con chớ ngại, hãy tới. Hãy tới khóc than
« với Cha đây, thì con sẽ an ổn nhẹ nhàn.»

« *Hãy đến cùng Cha, chúng con thấy thấy*
« *là những kẻ cực khổ nghèo nàn bình hoạn.*»

« *Hãy đến cùng Cha, chúng con thấy thấy,*
« *là những kẻ chịu dầu nọ dầu kia nói ngược*
« *xuôi.* »

« *Hãy đến cùng Cha, chúng con thấy thấy,*
là những kẻ khóc tức vì bị anh em bạn hữu
vô tình bội bạc.»

« *Hãy đến cùng Cha, chúng con thấy thấy,*
là những kẻ mang khổ hạnh, nhàm đời, bị
bỏ xó .»

« *Hãy đến cùng Cha, chúng con thấy thấy,*
là những kẻ ưu tư rầu rĩ, bị tang chế cha
mẹ, hoặc khóc vợ khóc chồng, con cháu.»

« Chúng con hãy phấn chấn, hãy chỗi
« dậy mà lập công danh, hãy nông công cứ

«đấu chiến tới mãi! Con hãy lãnh Bánh hằng
«sống Thánh thể. Hãy lướt tới, Cha sẽ thưởng
«con thượng quốc, vầy trong Trái tim Cha
«hay thương mến chúng con.»

*
* *

DỐC LÒNG... CẦU NGUYỆN CHO MÌNH...

CA NGỢI. — KINH CẦU, TRÁI TIM.

LẠY CHA. KÍNH MỪNG. cầu cho những kẻ hấp
hối, những kẻ có tội...

LẠY CHA. KÍNH MỪNG. cầu cho Trái tim Chúa
khởi hoàng, cho thêm số rước lễ hằng ngày, giữ Giờ
thánh; tôn Trái tim.

LẠY CHA. KÍNH MỪNG. cầu cho quê hương. Họ
mình. Địa phận mình.

THÁNG NOVEMBRE

**Rất Thánh Trái Tim Đ C G ưu phiền đang
an ủi nhờ lòng sốt sắng
những kẻ lạnh.**

Linh hồn nào hữu tình lo lắng kiếm thế an ủi Trái tim Đ C G đang buồn rầu hấp hối trong vườn Olivête, thì phước lộc ngàn trùng! Lay Chúa, con sẵn lòng và ước ao sự ấy lắm mà chưa biết phải làm thế nào cho đáng an ủi Chúa? – Có một cơ này làm vui, giải phiền Rất thánh Trái tim là dìu dắt linh hồn về cùng Chúa. Ấy thật là một phương xứng hạp, vì gẫm lại mà coi, chẳng phải Chúa Kirixitô đã tuôn rơi nước mắt đầm dề bối thấy người ta mất linh hồn sao? Chẳng phải Chúa đã đổ hết máu mình ra mà cứu chuộc linh hồn thiên hạ sao? Nhon vì lẽ ấy hễ ai cứu được linh hồn nào thì là như lấy khăn lau nước mắt cho Đ C G và cầm máu thánh Người lại kéo đổ ra vô ích mà chớ... Ví bằng có ai buồn lời, nói «lo về phần linh hồn kẻ khác là việc riêng để cho phò hàng đặc đức», thì tỏ mình chưa có lòng kính mến Chúa là mấy, như lời thánh Augutin rằng: «Nếu anh em kính mến Đ C T thật ắt sẽ ra sức giục lòng kẻ khác yêu mến Chúa mình với nữa.» Quả nhiên kẻ thật tình mến yêu Chúa trời thì lẽ gì điềm nhiên ta thị khi thấy bấy nhiều linh

hồn Chúa dựng nên để thờ phượng ngợi khen Người mà phải án phạt khốn nạn vô cùng vậy sao? Ông thánh Gaëtan thấy cơn nổi nguy trong thành Naples năm 1547 sinh có cho nhiều người mất linh hồn, thì đau lòng phiền muộn lắm mà phải bỏ mạng. Phần ta ít nữa là hãy ra tài nông sức làm lành cho kẻ có tội theo thừa phận mình; hoặc an ủi đỡ vể, hoặc làm gương làm phước giúp đỡ, nhưt là đọc kinh cầu nguyện cùng dựng bình hoạn tai hại vì ý ấy. — Ôi, phải chi lâu lâu ta lui ra nơi vắng vẻ mà khóc lóc nguyện cầu với Đ C G đang thống thiết kêu xin trong vườn Giêtsêmani, thì hơi lòng mát dạ Người là dường nào! Ta hãy hân chắc đều này: là những người tình nguyện làm môn đệ Trái tim phải sốt sắng cần chuyên lo cho Rất thánh Trái tim đăng nổi danh nổi tiếng càng thêm, như Chúa đòi bà thánh Teresa Mẹ làm như vậy mà rằng: « Từ này về sau con sẽ lo cho Tao nên vinh hiển theo tình nghĩa con là bạn thật Tao vậy. » Nếu kẻ làm môn đệ Đ C G mà không lo lắng cho Đ C T danh vang tiếng trọng, thì ai sẽ đứng ra lãnh lo việc ấy? Chúa hứa nhậm lời kẻ cầu nguyện mà rằng: *Tao phán thật, Tao phán thật, hễ bay lấy danh Tao mà cầu xin sự gì cùng Đ C Cha, thì Người sẽ ban*

cho bay. (1) Vả có nhiều đấng thông lý đoán
nương lời ông thánh Badilio mà quả quyết lời
Đ C G mới phán trước này hiệu nghiệm thật cho
những kẻ cầu nguyện, lại cũng cho những người
mình nguyện xin giùm nữa, miễn là không có
điều gì trở ngại khác. Như vậy khi ta chịu
lễ, viếng Mình thánh Chúa, giữ Giờ thánh,
thì khá tua nhớ cầu nguyện cho kẻ có tội,
cho kẻ ngoại, kẻ lạc đạo cùng những kẻ lầm
sa xa Chúa.

Rất thánh Trái tim phỉ lòng đẹp dạ khi
nghe lời người ta nguyện xin Mình cho kẻ
tội lụy cải dữ về lành, như đã phán bảo đấng
Đáng kính Sepharine đệ Capri rằng: «Ồ con,
con hãy lo đọc kinh cầu nguyện tiếp với Cha,
hầu cứu vớt linh hồn người ta». Cùng tỏ cho
bà thánh Marie Madeleine thể này: «Con ôi, biết
là bao nhiêu linh hồn ở trong tay ma quỷ!
Mà nếu những kẻ lành Cha đã chọn chẳng
có cầu thay cứu giúp, thì các linh hồn ấy phải
bị nó cắn xé hết thảy». Cho nên mỗi bữa bà
thánh này không bỏ qua một giờ nào mà
chẳng cầu nguyện cho những kẻ có tội. Còn
đấng Có lộc Stephanie đệ Soncinô trong 40
năm trời những hăm mình nhứt nhiệm thì
đều cần lo về phần kẻ có tội ăn năn trở lại.
—Nhiều người khử tà qui chánh chẳng phải

(1) Joan, 16 : 23,

nhờ lời giảng hay bằng lời những kẻ lành sốt sắng cầu xin đâu, Chúa tỏ ra cho Chakia hay đi giảng cấm phòng biết có đông hơn số ăn năn trở lại thì chẳng phải bởi mình giảng giải khoa ngôn ngữ, thật là nhờ thầy theo giúp đọc kinh cầu nguyện mà chớ. Ấy vậy ta hãy cầu nguyện, hãy xin cho những linh hồn đang mê sa đàng trái, hãy cầu cho các linh mục Chúa trời kêu gọi mà giúp lo cho kẻ có tội trở lại nữa.

Nhứt là đến khi ta liệt lão mà nhớ tưởng mình buổi còn khoẻ mạnh có đọc kinh cầu nguyện, làm gương tốt, an ủi khuyên lơn, chịu đau đớn khó cực cách nào mà đem được mấy linh hồn cho Chúa Kirixitô, thì sẽ dặng an ổn cây trồng biết là ngần nào ! Ông thánh Grêgoriô nói: «Được nhiều linh hồn dung cho Đ C T, ấy là phương rất dễ mà đền tội mình». Ông thánh Augutinô lại đoán làm việc ấy «là bảo kê chắc mình dặng vào sổ hằng sống trên trời». — Nếu cứu chữa dặng một người khỏi chết phần xác còn đáng trọng thưởng thay, phương chi cầu cứu cho một linh hồn khỏi phải trầm luân khốn nạn vô cùng mà hưởng phước cõi thọ miên trường, biết công ơn ấy trọng là ngần nào nữa ! Ôi, lẽ nào mà R. T. Trái tim Đ C G đứng dưng lạt lẽo không sá kể ơn lớn kẻ cứu vớt khỏi

biền lửa hỏa hào một linh hồn Minh phải chịu gian nan cả đời làm giá mà chuộc lại !

VIỆC LÀM. — Dầu phải cực khổ tốn hao tôi cũng muốn chịu cho đặng cứu linh hồn người ta. Tôi sẽ vô Hội Tấn giáo, Hội Hải đồng, Hội cầu nguyện... Nhứt là tôi lo việc tông đồ trong cửa nhà tôi, lo cho bà con, học trò tôi coi sóc cách riêng.

Ở Trái tim đầy lòng thương thiên hạ, là Trái tim xứng đáng cai trị mọi đàng. Nhưng mà gần hai phần thiên hạ chẳng đáp tình thương lại thì chớ còn dám khinh dễ xua đùa, không thêm cho đồ nhờ đùm bọc trong lòng nó khi nào ! Đáng giận đáng trù nố nào bất nhơn không có chút tình mến Chúa Cứu trùng khoan hậu dường ấy ! Thương hỡi, chính tôi đây ghe phen cũng đáng nghe chúc dữ như thế, vì đã mê theo tội lỗi, chẳng chịu nhận Chúa làm Vua mình, lại xua đuổi Chúa ra thân sơ thất sở, để lòng rước ma quỷ thế gian mà thôi ! Ở Giêsu Chúa tôi, Vua tôi, nhơn vì những sự đau đớn sỉ nhục Chúa chịu, nhơn vì những thương tích Chúa mang, xin khấn nguyện lại vào lòng tôi mà ở cùng hôm sớm cho tới mảng đời tôi.

GUƠNG THÁNH. — Bà thánh Lutgarde sinh ra năm 1182, là hội hữu sốt sắng kính

thờ R. T. Trái tim. Bởi người là con nhà sang trọng lại có tư chất tốt lành, cho nên nhiều kẻ lớn trong xứ hỏi làm đôi bạn. Bữa kia người đang truyện vắn với một cậu sang tới có ý hỏi người, bỗng thấy Chúa hiện ra tỏ Trái tim cùng dấu tích cạnh nương long đang tươm máu và phán rằng: «Hỡi Lutgarde, con hãy nhìn coi đây cái sự con phải mến. Con hãy bỏ nhơn vật lại trong Trái tim Tao, thì con sẽ gặp được những sự vui sướng khoái lạc bởi kính mến Chúa khôn kể xiết». Kẻ đi nói người còn trở lại nữa thì Lutgarde trả lời cũng như bà thánh Anê xưa rằng: «Thôi, tôi đã chịu lời gạ bạn với người khác, rày tôi thuộc về Chúa là bạn tôi rồi.» Khi nên 18 tuổi, người vô nhà phước Dòng Benedictô gần thành Saint Trond. Từ ấy đến sau cả đời hằng gọi nhunn ơn Trái tim Chúa. Ngày kia người đang sắp mình khép nép trước mặt Chúa, thì nghe Chúa hỏi: Con muốn đi gì? Người bèn thưa rằng: «Lạy Chúa, đều con muốn là Trái tim Chúa.» Chúa bèn phán lại: «Còn phần Cha, cái đều Cha muốn là trái tim con.» Tức thì bà thánh ấy đáp lại rằng: «Xin Chúa lấy trái tim con đi, xin lấy lửa mến mà tui nó cho trong sạch và để nó trong Trái tim Chúa; chớ chi từ nầy về sau con được nó trong Chúa và vì Chúa mà thôi.» Ngày khác người khó ở đang nằm thì

nghe tiếng bảo rằng: « Con hãy tưởng nhớ những kẻ tội lỗi đang cần nhờ lời con cầu nguyện. Con hay chỗi dậy, đi nhà thờ. » Người liền vưng lời chỗi dậy toan vào nhà thờ, Đ C G đóng đinh trên thánh giá bèn rút tay hữu giăng ra ôm riết người trên Trái tim. — Từ ấy bà thánh này chỉ một việc tôn kính R. T. Trái tim cách riêng, cho nên có tên thêm là *Eutgarde Trái tim*. Lần khác nữa Chúa phán dạy người rằng: « Cha muốn con chịu cực khổ đau đớn cùng đọc kinh cầu nguyện hầu người ngoai con thanh nợ Đ C Cha, kéo những người tội lụy phải cơn Chúa gián phạt đời đời. »

Ta hãy bắt chước bà thánh ấy mà để dành lòng mình cho Đ C G Kirixitô; và cứ đứng đi đứng lại cho Đ C Cha những công nghiệp Chúa Cứu thế đã chịu nạn chịu chết mà khẩn cầu nguyện xin cho kẻ có tội khủ tà qui chánh.

LỜI NGUYỆN TẮT. — Ở Trái tim Chúa Giêsu đầy đầy ơn từ lân mẫn, xin ban ơn cho các kẻ tội nhờn ăn năn trở lại và yêu mến Chúa.

• • • • •

• • • • •

ĐOẠN CON NGHE TIẾNG Đ C G THÂN THỈ PHÁN DẠY:

« Cha thương mến con quá hậu cho tới
« tốt trên núi Calavariô. Tới đánh núi, Cha

«vưng lời chẳng hờ môi than thi, chịu nằm
«dài giăng tay trên cây hình khổ. Từ khi
«ấy cho đến rày, Cha cứ chịu đóng đinh như
«vậy hoài trong phép Thánh thể. Cha còn ở
«luôn trong Hình bánh mà chịu hành hạ thể
«khác bởi những phạm sự thánh. Vì bằng
«những kẻ khốn nạn thể ấy tin Cha còn
«ngự thật trong Nhà tạm, hơn sao lại cả
«gan xúc phạm tới Chúa Trời yêu mến và
«hơn lành trên Bàn thờ?»

«A, tại vì vởi cái gì mà có quả thật tới
«chừng ấy? Tại vì một ít đồng bạc hay mòn
«mà chẳng thiếu chi Giuda chỗi dậy cứ đi
«rước lễ, cứ lấy dấu lành thương mến Cha
«mà nộp Cha trong tay những kẻ nghịch thù
«cùng Cha !...Trong những chùa đạo kín
«người ta âm mưu tập lập báo hại Cha...
«những mài dao rèn mát đâm xé Cha, bởi
«lòng hiểm thù nghe Cha còn sống thật trong
«Hình bánh lễ...Quân gian ác tra tay phạm
«sự thánh; đốt phá nhà thờ cung thánh Cha
«biết là mấy xứ mấy nơi, có ý cho tiêu tan
«hình bánh, cho mất tích, cho rụi hết không
«còn chỗ nào cho Cha trú ngụ nữa. Song
«Trái tim Cha thì sông sông quyết ở trong
«phép Thánh thể hầu đốt thế gian cho cháy
«lửa yêu mến mà thôi...—Biết đã mấy lần
«bởi chúng nó tham chén thánh bằng vàng

«nên phá khám Cha trú ngụ mà đợi chờ
«lòng con; lại còn liên ném Cha nằm lộn với
«bùn đất ngoài đường trong bụi không có
«một miếng đá thánh gối đầu!»

«Khi Cha ở trong vườn Giếtsemani đã
«thấy rõ tự sự tình tẻ thế ấy mà bắt đầu
«đón phiên muộn nát Trái tim !!... Ở con,
«hãy dừng bước lại mà nhìn xem cho hẳn,
«coi có sự đau đớn nào sánh cùng sự đau
«đớn Cha đang còn phải chịu trên Bàn thờ
«chăng ? »

«Ở chúng con là con riêng tình thâm nghĩa
«trọng của Cha, con đừng bỏ Cha! Bấy lâu
«nay thế gian từ chối Cha, kẻ gian dữ phạm
«thượng hành hà kéo lôi Cha mà bỏ; con nhà
«có đạo lại trở lòng bội ngãi dần xé Trái tim
«Cha, rồi cũng lìa bỏ Cha nữa!... May là Cha
«còn gặp mấy con tới đây mà than thở, được
«hả hơi chút cho giảm lòng ưu sầu cay đắng;
«thì nay Cha xin con cứ tình ái ân trung tính
«của con mà đối đãi và an ủi giúp Cha
«chút. Rày Cha nhờ con đỡ đàng bảo bọc
«thân Cha; Cha sẽ cứ một bề ở luôn với con
«mà ban ơn thêm sức cho con thìn một lòng
«mến Chúa tận trung trọn thảo tới cùng.»

DỐC LÒNG... CẦU NGUYỆN CHO MÌNH...

CA NGỢI... KÍNH CẦU TRÁI TIM.

LẠY CHA. KÍNH MỪNG, cầu cho những kẻ hấp hối, những kẻ có tội.

LẠY CHA. KÍNH MỪNG, cầu cho Trái tim Chúa khởi hoàng, cho thêm số rước lễ hằng ngày, giữ Giờ thánh, tôn Trái tim.

LẠY CHA, KÍNH MỪNG, cầu cho Quê hương, Họ mình, Địa phận.

THÁNG DÉCEMBRE

Rất Thánh Trái Tim Đ C G

**ưu phiền vì thấy trước những sự
đau đớn Đ. Mẹ phải chịu**

—
Chẳng phải một mình Đ C G chịu nạn vì lòng thương ta mà thôi, cũng có một đấng đồng tâm hiệp tình chịu chuỗi sầu thương khó với Người là Rất thánh Đ. Bà Maria. Đ. Bà thật là Mẹ hữu tâm rất dịu dàng của Chúa Kirixitô trời phú làm Mẹ hơn lành chúng ta. Đ. Mẹ thương yêu ta hải hà rất mực thì cũng có lòng ước ao phần rỗi ta vô lương vô biên. — Tuy Mẹ yêu dấu con quá bội và hết lòng vọng tưởng phần rỗi loài ta lắm bấy mặc lòng, song cũng chẳng giảm ngọt cay đắng khốn cực khi phải tế lễ Con một rất yêu dấu mình. — Ta lại hãy nghiệm suy Đức Chúa Con thấy trước những sự đau thương phiền muộn Đ. Mẹ là mỗi làm sâu thêm khổ cho Trái tim Chúa lắm. Hồi Chúa còn ở trong vườn Giếtsemani đã thấy sờ sờ những sự Đ. Mẹ hòng phải chịu trong thành Giêrusalem, dọc theo đàng lên núi Calavariô, dưới gốc thánh giá, thì đau lòng xót dạ biết là chừng nào ; vì hễ Chúa triu mến Mẹ mình bao nhiêu thì thảm thiết đau đớn là bấy nhiêu mà chớ. Bởi đó cho nên nếu chưa hiểu sự khốn cực Trái tim Đ. Mẹ, thì không thể hiểu thấu những sự phiền hà cực dạ trong lòng Chúa Giêsu đâu.

Rất thánh Đ. Bà Maria yêu mến Đ C G bằng hai: phần theo tình tự nhiên mẹ thương con, phần theo lòng kính mến Đ C T quá sức thánh tự nhiên, thì hai ngọn lửa ấy giùm vô thành đám lửa hỏa hào đốt phủ hết lòng Mẹ khiết trinh mến thương Chúa Giêsu quá sức loài người. Hơn vì sự ấy chẳng hề có sự đau đớn nào sánh bằng thương khó Đ. Mẹ. Như Trái tim Đ C G bắt đầu chịu nạn từ mới thọ thai làm sao, thì Đ. Mẹ có thánh tình in ái Con mình cũng phải mang chuỗi sầu lụy khốn khó cả đời như vậy nữa. Mà sầu khổ này càng ngày càng gia tăng theo năm tháng ngày Chúa gần chịu nạn chịu chết mà chờ.

Hồi Mẹ con gặp nhau dọc đường lên núi Calavario thì cả và hai đau đớn cực khốn trong lòng nói làm sao xiết: Mẹ nhìn Con, Con ngó Mẹ, thì hai con mắt chằm nhau chẳng khác nào hai mũi tên bắn thấu vào hai Trái tim ái mến thiết tha đôi bên! Còn nói chi xiết Trái tim Đ. Mẹ nảo nòng nứt nở xể xại khi nghe Đ C G đứng trên thánh giá kêu rên rằng: *Hơn sao Cha bỏ Con!* Nhứt là Đ. Mẹ hiểu biết mình có mặt tại đó mà chẳng giúp đỡ an ủi Con đang chút nào, lại thêm đau phiền sầu khổ cho Con, thì đau lòng đứt ruột biết là ngần nào, dễ ai suy cho thấu!

Khi Đ C G thở dài mà trút linh hồn rồi, thì Đ. Mẹ chẳng ngớt cơn sầu lụy thảm, lại bắt kinh tâm phá đảm; vì đang khóc Con còn châu rơi lã chã, bỗng thấy quân dữ nai nịch gươm giáo xông tới, bộ muốn phân thây con mình, mẹ liền kinh khiếp lên tiếng rên than rằng: Ai ôi! Con tôi đã chết rồi, chúng người còn xông phạm tới nữa! Xin phò người dứng chế cho tôi cái hình khổ này, tội nghiệp tôi là Mẹ cô thân tắc bạc!! Ông thánh Bonaventura nói Đ. Mẹ nài hà than thở với quân lính là thể ấy; nhưng thương ôi, đang khóc than thảm thiết làm vậy, bỗng thấy một tên lính cầm lưới đồng đâm xóc lên hông Đ C G một cái dữ dội, thánh giá run rìn, thấy Trái tim xẻ ra làm hai, và như Chúa tỏ ra cho bà thánh Birgitta: *máu cùng nước liền chảy tuôn ra.* (1) Ấy là chút máu dư còn đọng rớt lại trong xác thì Chúa cũng muốn đổ ra hết, cho ta đặng hay: không còn một giọt máu nào mà Chúa chẳng ban bố cho chúng ta. — Đ C G đã sinh thì chẳng còn biết đau nữa, song le Đ. Mẹ phải đau đớn khốn cực như đứt ruột đòi cơn.

Các thánh sư thiết tưởng nỗi đau đớn dường ấy là gươm ông thánh Siméon đã nói tiên tri trước cho Đ. Bà, chớ chẳng có ý nói

(1) Joan, 19: 31.

về gương giáo bằng sắc: thật là sự đau đớn
đâm nhăm da Đ. Mẹ trong Trái tim Đ C G,
vì lòng Mẹ chẳng lìa rút lòng Con đau. Ý lời
ông thánh Bênadô dạy trước này hiệp với sự
Rất thánh Đ. Bà tỏ ra cho bà thánh Birgitta
mà rằng: « Khi rút lưỡi đồng ra đầy những là
máu, thì tao cầm đường bằng Trái tim tao bị
đâm chấn qua vậy. » — Đ. Mẹ chịu khốn khổ
cực nạn đường ấy mà còn sống đặng, thật
là phép lạ mà chớ. Thương thay, thuở trước
Mẹ còn nhờ có chút Con mà hủ hỉ than phận
vời, từ rày chẳng còn trông đi gì nữa; mất
Con thì những tất bạc thân sơ tân khổ một
mình!

Rất thánh Đ. Bà sầu bi đau lòng thảm
thiết còn lo sợ, e thân Con yêu dấu mình
bị tất tươi ốc nhục thế nào nữa, nên nài
xin ông Giuse Arimathia tàu cùng quan trấn
Philatô cho xác Đ C G lại. Quan trấn động
lòng xót phận mẹ mà nhậm lời phê chuẩn,
thì hai môn đệ tháo đinh ra, hạ xác Chúa
xuống. Đứng nhìn hiền kia tưởng găm thấy
tình hình Đ Mẹ nhón gót, giơ hai tay lên
lãnh xác Con và ôm vào lòng, đoạn ngồi xui
dưới gốc thánh giá, nhìn coi thân thể Con;
thấy miệng hở ra, cặp mắt lu bù, từ trên
đỉnh đầu đến dưới bàn chơn da thịt đều rách
nát, xương cốt lòi ra; — đoạn mới gỡ mũ gai,

xem xét những chỗ mủ gai, xem xét những chỗ mủ gai nhọn đâm cây xẻ xài, và lỗ tay chơn cùng cạnh nường long phải đỉnh nhọn giả sắt đâm lủng thấu qua Trái tim, bèn thở than rằng: Ôi, Con ôi, bởi Con từ hậu thương yêu người ta lắm bấy nên nay Con ra thân đổi này! Nào Con có làm hung dữ gì cho nó, mà nó hành hà chà xát Con cho ra thân thể này! Ở những gai độc ác, ở những mũi đinh dữ dằn, ở lưỡi giáo vô nhân; sao bay đành làm hình khổ Chúa Tào thành bay cho ra thể ấy!»

— Mà thôi, chẳng nói tới gai đinh lưỡi đồng làm chi. Oan gia này bởi tội lỗi mà ra: thật là tại những kẻ có tội đem cái họa ác thể ấy! Ở tội nhờn, tại chúng người, tại tội lỗi chúng người nên Con Mẹ phải gia hình khốn nạn mà chết nhục nhã xấu hổ làm vậy!»

VIỆC LÀM. — Tôi sẽ soi gương Đ. Mẹ mà học đòi lòng sốt mến kính thờ Trái tim Chúa đang hấp hối. Đ. Mẹ tâm sâu đòi đoạn theo Giờ thánh trước hết với Đ C G, thì đã nên là *Mẹ Hội thánh*, cùng làm Mẹ mọi người Giáo hữu: Vậy tôi cứ kêu đến Đ. Mẹ mà cầu cho chúng tôi cùng cả và Hội thánh.

A thánh Nữ đồng trinh cao sang trên hết mọi loài, tôi là đứa khốn nạn đầy dẫy tội lỗi đáng phạt đau đáng Chúa ghé mắt thương

xem ! Song tôi cũng cả lòng kính mừng Đ. Mẹ và kêu khẩn xin vì nước mắt châu báu Mẹ đã đổ ra khóc Con yêu dấu tử hình nhuộm nha, kháng thương xót mà ban cho tôi biết đang ăn năn tội thật ; chớ để tôi mất lòng Con Mẹ khi nào nữa ; lại dâng kính mến Trái tim Người cùng bày sự thương khó Đ. Mẹ cho tôi mãi đời tôi. Amen.

GUƠNG THÁNH. — Bà Mẹ Incarnation Nhà phước Dòng bà thánh Usula, năm 1640 đã vượt biển trải đi xứ Canada mà dạy dỗ phụ nhor cùng ấu nữ trở lại đạo thánh. Trót đời cần chuyên việc tông đồ nầy và cầu nguyện cho người ta đang phần rồi. Đêm kia đang khi người cầu nguyện xin Đ C Cha khai sáng Nước Đ C Con càng ngày càng thanh, thì nghe soi trong lòng cho biết mình không đặc lời cầu như mọi khi, nên bắt buồn lắm, bởi lòng nóng nải ước ao chịu khổ cực cách nọ thế kia mà lo cho những kẻ có tội trở lại. Nhưng mà đang khi bà đang kính nầy hạ mình sát trước mặt Chúa thì lại nghe tiếng phán rằng : Con hãy cầu nguyện như danh Trái tim Chúa Giêsu là Con Tao yêu dấu : Tao vì vởi Trái tim Người nên sẽ nhậm lời con, và sẽ ban theo lời con khẩn xin. — Từ khi ấy người hằng kính tôn Rất thánh Trái tim và cử dụng

cho Đ C Cha mà cầu cho linh hồn người ta
đặng rồi.

Đây trích ra ít lời bà phước ấy hay
nguyện xin ơn ấy như thế này: «Kính lạy
Đ C Cha hằng có đời đời, này tôi nhờ Trái tim
Chúa Giêsu tôi mà men đến cùng Chúa. Xin nhờ
Trái tim cực trọng này mà thờ phượng Chúa
thế cho những kẻ chẳng thờ Chúa; tôi kính mến
Chúa thế vì những kẻ chẳng yêu mến Chúa; tôi
nhìn biết Chúa thế cho những người đành
số phận tối tăm mù quán, không thêm biết
tới Chúa. Tôi đem trí đi khắp thế kiếm hết
các linh hồn nhờ máu Chúa Kirixitô cứu
chuộc mà dựng cho Chúa làm một với Rất
thánh Trái tim, và cầu xin cho hết thấy các
linh hồn ấy đặng ơn trở lại nắm giữ đàng
lành. A, cúi xin Chúa khăng ban ơn cho
những linh hồn ấy sống theo Trái tim. Nhon
danh Đ C G, tôi nguyện xin Chúa khăng ban
cho những kẻ ấy đầy ý chí như Chúa, và được
kết hiệp cùng Chúa đời đời vì công đức Trái
tim. Lạy Giêsu tôi, tôi sẽ lấy đi gì mà cảm
tạ đội ơn Chúa, vì đã yêu dấu tôi quá hậu
làm vậy? Tôi xin cậy nhờ Đ. Mẹ mà không
khen cảm đội ơn Chúa, cùng dựng Trái tim
cực thanh cực tịnh Người như đã dựng Trái
tim của Chúa cho Đ.C. Cha vậy. Tôi kính
mến Chúa bởi nhờ Trái tim Đ. Mẹ mến yêu

Chúa thiết tha đường ấy; tôi lại dưng Trái tim Đ Mẹ mà cảm tạ ngợi khen Chúa vì mọi ơn đã xuống cho tôi cùng xin cho linh hồn tôi nên thánh. Sau hết tôi dưng Trái tim rất thánh ấy cho Chúa mà xin cho tôi bền đỗ vững vàng trong sự kính mến Chúa cho tới cùng.»

LỜI NGUYỆN TẮT. — Giêsu, Maria, tôi phú linh hồn tôi cho Trái tim đầy dẫy sự yêu mến tôi.

.

*
* *

ĐOẠN THĂM THỈ CẦU CÙNG Đ C G ĐANG NGỰ THẬT
TRONG NHÀ TẠM THỂ NÀY:

Lạy Đ C G Thánh thể, chúng tôi thờ lạy Chúa, hiệp với chín phẩm Thiên thần đang khong khen ca ngợi trên Thiên đàng.

Lạy Chúa Giêsu Thánh thể, chúng tôi tán tụng chúc khen Chúa, hiệp cùng Rất thánh Đ. Bà Maria chẳng hề mắc tội tổ tông, là Nữ Vương Thiên đàng, cùng là Bà chủ vườn Diệu quang dưới thể, là Nhà tạm Chúa. Chúng tôi cậy nhờ Đ Bà dưng cho Chúa tấm dạ thảo tình kính mến và đền bồi phạt tạ sốt sắng.

Lạy Chúa Giêsu rất yêu mến, dấu đã gần trót 20 thế kỷ Chúa những ở gần gũi thiết nghĩa cùng chúng tôi luôn, chẳng kể chi chúng tôi còn dốt nát, yếu đức tin, chưa hiểu thấu phép mầu nhiệm mến yêu Thánh thể... Vậy xin Chúa khăng nhậm lòng thiết ái Đ Mẹ; Trái tim Đ Mẹ hằng thờ lạy yêu đang Chúa mà đền bồi phạt tạ thiên hạ lỗi lầm, chẳng nhìn biết Chúa như lạnh quảng đại bao duông thể ấy.

Lạy Chúa Giêsu rất đáng mến, chúng tôi còn phải phạt tạ Chúa nữa, bởi vì lương tâm còn rúc rĩa bắt nhớ mình không lo kính mến Chúa cho tận tâm mà đáp nghĩa Chúa yêu mến vô hồi. Vậy xin Chúa khăng xá thứ tha, và nhậm ngọn lửa đốt trái tim cùng linh hồn Đ Mẹ trong ngày lễ Truyền tin, thay vì lòng phụ bạc lạt lẽo chúng tôi.

Lạy Chúa Giêsu, xin thứ tha chúng tôi vì lòng yêu mến Đ. Bà Maria là Mẹ Chúa cùng là Mẹ chúng tôi. Chúng tôi đứng cho Chúa Trái tim vẹn sạch Đ Mẹ, xin Chúa nhậm lấy như của lễ mến liên liên; xin chịu lấy như phần chúng tôi tiến cử phượng thờ trọn hảo.

— Ở rất thánh Trái tim vẹn sạch Đ Bà Maria là nguồn thông mọi ơn phước, là mạch như lạnh dịu dàng hay thương yêu chẳng

khi cạn bao giờ. Ở gương mọi nhơn đứơc, là ảnh trọn lành Rất thánh Trái tim Chúa Kirixitô, hằng cháy lửa mến Đ C G hơn Thiên thần, các Thánh Nam nữ, hay làm sáng danh Đ C T Ba Ngôi hơn mọi loài tai lực; xin hãy nên đàn nẻo đưa tôi đến cùng Chúa, xin hãy nên phương thế cho tôi dâng nhờ mọi ơn mọi phước; xin bầu chữa khi tôi phải gian nan; xin ủi an khi tôi âu lo sợ sệt; xin giúp tôi trọn bề thiện tử. Amen.

* * *

DỐC LÒNG... CẦU NGUYỆN RIÊNG CHO MÌNH.
CA NGỢI... KINH CẦU TRÁI TIM.

LẠY CHA. KÍNH MỪNG. cầu cho những kẻ hấp hối; những kẻ có tội.

LẠY CHA.. KÍNH MỪNG. cầu cho Trái tim Chúa khởi hoàng; cho thêm số rước lễ hằng ngày; giữ Giờ thánh; tôn Trái tim.

LẠY CHA. KÍNH MỪNG. cầu cho quê hương, Họ mình. Địa phận.

KINH

Cầu xin R. T. Trái Tim Đ C G
vì mỗi phần thương khó Chúa.

Ó Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi,
nhơn vì sự Chúa khăng hạ mình xuống rửa
chơn cho các môn đệ; xin ban cho tôi nhơn
đức khiêm nhượng thật, hầu biết ở tề nhường
trước mặt mọi người, nhứt là với những kẻ
khinh chê tôi.

Ó Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi,
nhơn vì sự lo buồn cực lực Chúa đã chịu trong
vườn Ôlivê: xin gìn giữ tôi cho khỏi buồn
bực trong hỏa ngục đời sau, bởi vì tôi lo sợ
phải sa vào đó mà lìa cách mặt Chúa đời đời,
thì vô phương kính mến Chúa đặng nữa.

Ó Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi,
nhơn vì sự gớm ghiếc Chúa đã chịu bởi thấy
tội tôi sờ sờ trước mắt liên; xin ban cho tôi
thật lòng ăn năn chê ghét tội lỗi tôi đã phạm
đến Chúa.

Ó Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi,
nhơn vì sự đau lòng cực dạt Chúa đã chịu khi
thấy Guida giả dối hôn mặt mà nộ Chúa:
xin cho tôi trọn thảo chí trung chẳng còn nộ
Chúa như bấy lâu trước nữa.

Ó Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi,
nhơn vì sự cực khổ Chúa đã chịu khi thấy

mình bị buộc trói như đũa gian dẫn điệu dẫn ra tòa Quan án: xin dùng xiềng tảo yêu mến mà buộc tôi hiệp cùng Chúa cho bền chắc, chớ khi nào để tôi lìa cách Chúa là của tôi có một.

Ó Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi, nhơn vì những sự sỉ hờ Chúa đã chịu giỗ và bữa tối tại nhà Caipha: xin ban ơn giúp sức cho tôi bằng lòng, vì tình mến Chúa mà chịu những điều sỉ bán thiên hạ sể làm cho tôi.

Ó Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi, nhơn vì sự vua Hérode cười chê nhạo báng, kể Chúa là người đại dột: xin cho tôi ở hiền lành chịu xấu khi bị người ta gọi là đũa ngu si hèn hạ.

Ó Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi, nhơn vì sự ốe nhục quân Giudêu đã làm cho Chúa, là trượng thẳng trộm cướp Baraba hơn Chúa: xin ban cho tôi biết nhin nhục chịu người ta lầm mà tăng trọng kẻ khác hơn tôi.

Ó Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi, nhơn vì sự đau đớn Chúa đã chịu trong xác thánh Chúa khi bị đánh đòn nứt nở thịt da: Xin cho tôi bằng lòng chịu những cơn bệnh hoạn nhứt là trong khi lâm tử.

Ó Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi, nhơn vì sự đau đớn Chúa đã chịu trên đầu

bồi mủ gai đâm xóc: Xin ban ơn cho tôi chẳng hề nào ưng theo những điều tư tưởng quấy quá mất lòng Chúa.

Ô Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi, nhơn vì lòng lành Chúa đã chịu chết trên thánh giá theo án quan trấn Philatô ra; xin ban ơn cho tôi bằng lòng lành chết cách nào mặc thừa ý Chúa, với mọi nỗi đau đớn khổ cực trong khi ấy.

Lạy Đ C G tôi, nhơn vì sự nặng nề dẫn cấn Chúa đã chịu khi vác thánh giá lên núi Calavariô: xin ban ơn cho tôi nhịn nhục bằng lòng chịu vác hết thánh giá trong đời tôi.

Lạy Đ C G tôi, nhơn vì sự đau đớn nhức nhối Chúa đã chịu nơi chơn tay khi bị đóng đinh vào thánh giá; xin đóng ý muốn tôi vào chơn Chúa, ngỏ tôi muốn vững như ý Chúa mà thôi.

Lạy Đ C G tôi, nhơn vì sự đắng cay chua xót Chúa đã chịu khi uống giấm pha mật đắng: xin ban ơn cho tôi giữ đức tiết kiệm trong sự ăn uống kẻo làm mất lòng Chúa.

Ô Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi, nhơn vì sự tâm bào khốn bức Chúa đã chịu trên thánh giá khi giả từ Mẹ rất nhơn lành: xin cứu tôi khỏi bịnh rịn trần trịu bà con hay

là nhơn loài nào mà chẳng nhắm phép, hầu để trót hết lòng trí tôi cho Chúa luôn.

Ở Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi, nhơn vì sự thăm sâu Chúa đã chịu khi sanh thì là thấy đau đức Đ.C. Cha cũng bỏ mình tất tưởi: xin ban ơn cho tôi nhin nhục chịu mọi cơn phiền não mà chẳng hề mất trông cậy lòng nhơn từ Chúa.

Lạy Chúa Giêsu tôi, nhơn vì ba giờ hình khổ cùng hấp hối trước khi trút linh hồn trên thánh giá; xin ban ơn cho tôi vì mến Chúa dâng chịu bằng lòng chịu những sự cực lực rủ liệt khi tôi dọn sanh thì.

Ở Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi, nhơn vì sự đau đớn sau hết Chúa đã chịu khi linh hồn lìa xác đáng tôn: xin ban ơn cho tôi khi hòng trút linh hồn còn đứng cho Chúa những sự rủ liệt hiệp cùng sự kính mến cách trọn, hầu dâng lên trời xem thấy Chúa tường tận và kính mến trọn hảo đời đời.

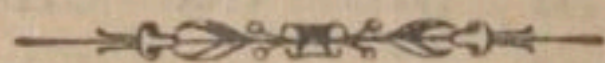
Lạy Đức Nữ đồng trinh Maria dịu ngọt, là Mẹ tôi, nhơn vì lưỡi gươm thương khó đã thấu qua Trái tim Mẹ, khi thấy Con rất yêu dấu gục đầu mà trút linh hồn: xin Mẹ đến cứu giúp tôi khi lâm chung, hầu dâng khong khen cảm tạ Mẹ trên nước thiên đàng,

vì mọi ơn lành Mẹ đã chuyển cầu Rất
thánh Trái tim Đ C G ban bố cho tôi xưa
nay. Amen.

N-B. — Nên dùng trong Giờ thánh; song chẳng
phải đọc luôn đủ hết; chia từ khúc mà đọc theo
lòng sốt mến dấu thánh nào...

Tôn R. T. Trái Tim Đ. C. G. trong các gia thất.

— Khi thầy cả làm phép tượng ảnh R. T. Trái Tim rồi, mọi người đọc kinh Tin Kính lớn tiếng mà làm chứng đức tin cả và gia thất một cách rõ ràng.

— Thầy cả nhắc lại lòng Đ. C. G. trông đợi cho các gia thất dâng mình cho Người thì sẽ phải hết lòng thể nào và kể lại những ơn lành chan chứa cách riêng Người sẽ ban cho.—Đoạn thầy cả đọc kinh sau này:

KINH DÂNG MÌNH.

Tôi kính lạy Đ. C. G. xin Chúa khăng
viếng nhà này, làm một cùng Rất thánh
Đức Mẹ Chúa, và xuống cho nhà này đầy
dẫy những ơn Chúa đã hứa cách riêng cho
nhà dâng mình cho R. T. Trái Tim Chúa.
Tôi kính lạy Chúa Cứu thế, khi xưa Chúa tỏ
mình cho tôi tá Chúa, là Đấng có lộc Margarita
Maria, thì Chúa đã nài xin cả và thiên hạ
thành kính mến yêu Trái Tim Chúa, đã thương
loài người ta đường ấy; mà người ta ít đáp
mến đối này. Hôm nay nhà này chóng vãng
nghe lời Chúa và chạy đến cùng Chúa mà tung
hô Chúa làm Vua cả đáng yêu mến, và quyết
một lòng phú dâng cho Chúa mọi sự vui, mọi
sự cực sự buồn, mọi việc bây giờ và ngày
sau trong gia thất này, những dốc lòng thuộc
về một Chúa mà thôi. Lạy Đ. C. G. xin
Chúa xuống phước lành cho mọi người có mặt

đây bây giờ. Xin xuống phước cho kẻ trong nhà đã qua đời theo lệnh Chúa dạy. Xin xuống phước cho những người chẳng có mặt đây. Ở Trái Tim đầy sự lân ái, nhưn danh Đức Nữ Đồng trinh Maria, xin Chúa đặt sự kính Chúa yêu người hằng trị trong nhà này. Xin ban ơn cho mọi người nhà này đặt lòng tin, lòng thánh và lòng sạch sẽ. Xin một mình Chúa làm Chủ những linh hồn này. Xin cho kẻ ấy dứt tình yêu sự thế phù vân ngay đại. Lạy Chúa, xin mở dấu thánh Trái Tim lân mẫn cho kẻ ấy đặt vào, và gìn giữ mọi người trong ấy, —như trong tàu phần rỗi,— và chung kẻ ấy đều muốn thuộc về Chúa luôn cho đến hưởng phước đời đời. Ở Trái Tim Đ. C. G. khởi hoàn ! hãy hằng sống hằng trị trong nhà chúng tôi, cho chúng tôi kính mến ngợi khen hằng ngày. Amen.

Ngày trọng dương ấy, giờ phước lộc thể này, thì không ai nên thiếu mặt, cho nên phải nhắc nhở kẻ đã qua đời trong nhà, và đọc một kinh LẠY CHA một kinh KÍNH MỪNG cho kẻ ấy cùng cho kẻ đi vắng mặt.

Đoạn thì chủ nhà đặt tượng ảnh Trái Tim Đ. C. G. trên chỗ nhứt đã dọn rồi thì trong nhà qui gối thấy thấy, mà đọc kinh sau này :

KINH.

Tán tạ không khen R. T. Trái tim Đ. C. G. vì sự lân mẫn vô cùng đã thương đến tôi tá phước lộc nơi nhà này — Chúa đã chọn lấy trong muôn vạn nhà khác, — để làm gia nghiệp Chúa yêu dấu, và nên cung thánh phật tạ Chúa, mà bồi thường những sự người ta bạc ngãi vô ân.

Chúng tôi kính lạy Đ. C. G., kia nhà này là một phần trong đoàn chiên trung nghĩa Chúa đã đặt danh vọng lạ lùng: là đặt Chúa làm chủ nhà chúng tôi, thì chúng tôi ngỡ là dường nào.

Chúng tôi một nin lạng mà thờ lạy Chúa, lại mừng thầm chẳng xiết bao, vì thấy Chúa ở cùng chúng tôi một nhà, chung cùng trong sự khó nhọc âu lo và sự vui mừng chúng tôi. Hẳn thật là chúng tôi chẳng đáng Chúa ngự vào nhà ti tiện này. Song le Chúa đã phán một lời, thì linh hồn kẻ khao khát Chúa liền gặp nước hằng sống, bởi cạnh nương long Chúa chảy ra cho chúng tôi hằng sống đời đời.

Vậy nay chúng tôi thống hối ăn năn, trông cậy, chạy đến dâng mình cho Chúa là sự sống chẳng hay đời đời. Ở Trái Tim rất thánh, hãy ngự giữa chúng tôi, vì chúng tôi hết lòng muốn yêu mến Chúa, và làm cho

thiên hạ đều yêu mến Chúa, là bụi gai đang cháy hay thiêu đốt mà luyện thế gian cho sạch. Ôi ôi! chớ chi nhà này nên chốn Chúa ngự điệu dàng bằng nhà Bêthania, cho Chúa yên tâm nơi những linh hồn yêu mến, đã chọn phần nhứt là thâm trầm trong Trái Tim Chúa. Kính lạy Cứu thế dẫu yêu, chớ chi nhà này nên chốn đồ Êgíptô đang khi kẻ thù đày đuổi Chúa.

Lạy Đ. C. G. xin hãy đến, vì ở đây sánh bằng Nadarét, chúng tôi yêu mến Đức Mẹ, là Mẹ dịu ngọt Chúa trời để cho chúng tôi. Nhà chúng tôi đã mắc cơn rủi ro, có người đã chết, xin Chúa vào ở, thay lấy kẻ vắng mặt, cho chúng tôi đăng giảm ưu phiền. Ở Ban thiết nghĩa trực tình, phải chi những lúc buồn bực ai bi đã có Chúa đó, thì nước mắt chúng tôi đã bớt đắng cay, thì những vết tích bề trong một mình Chúa hay biết, đã nên êm ái.

Xin Chúa hãy đến, vì kia bóng xế tân toan đã gần, vì ngày tuổi trẻ cùng giờ mê hoặc chúng tôi đã hòng lụng tới. Xin Chúa ở lại cùng chúng tôi vì trời đã tối: thế tục gian tà muốn bao phủ chúng tôi trong bóng tối tăm, là từ chối lẽ ngay đàng chánh. Còn chúng tôi những muốn triu theo chơn Chúa mà thôi, vì Chúa, là Đàng, là sự Thật, là sự Sống. Lạy Đ. C. G.

xin cho chúng tôi lắng nghe lời Chúa phán như xưa rằng: « *Hôm nay bay phải cho Tao ở đồ nhà này.* »

Lạy Chúa, xin hãy ở lại đây, hầu cho chúng tôi lắng sống trong sự kính mến Chúa, và ở làm một nhà cùng Chúa, vì chúng tôi tung hô một Chúa là Vua chúng tôi, chúng tôi chẳng nhìn lấy ai hơn Chúa nữa.

Mến thay, trọng thay, vinh hiển thay R.T.Trái Tim Đ.C.G. khởi hoàn trong nhà này đời đời!

Nguyện xin nước Người trị đến! Amen.

Đây đọc chung kinh LẠY NỮ VƯƠNG, mà tặng dâng sự yêu mến Trái Tim vẹn sạch Đ.C.Bà .
« LẠY NỮ VƯƠNG... »

ĐOẠN ĐỌC :

Chúng tôi kính lạy R.T.Trái Tim Đ.C.G,--- xin hãy thương xót chúng tôi; (3 lần).

Chúng tôi kính lạy Trái Tim vẹn sạch Đ.C.Bà Maria,--- xin cầu cho chúng tôi .

Chúng tôi thân lạy ông thánh Giude,---xin cầu cho chúng tôi.

Thân lạy bà thánh Margarita Maria, — xin cầu cho chúng tôi.

Thầy cả làm phép lành cho các kẻ hiệp trong nhà.

*
* *

VIỆC BUỘC PHẢI LÀM.

1o Đọc kinh chung mỗi ngày, ban mai và ban hôm, hay là ít nữa ban hôm khi không có thể mà đọc chung hai buổi.

2o Hằng năm rước lễ sốt sáng mà kính ngày lễ R.T. Trái Tim. Ai trong nhà rước lễ không đăng chính ngày lễ ấy, thì hãy rước một ngày Chúa nhật nào hay là ngày thứ sáu đầu tháng.

3o Ngày lễ này, khi đọc kinh ban hôm, thì đọc kinh dâng mình cho R.T. Trái Tim, là kính thầy cả đọc khi tôn R.T. Trái Tim.

*
* *

VIỆC KHUYẾN PHẢI LÀM

1o Ngày làm lễ Tôn R.T. Trái Tim, thì ước ao cho gia thất dâng xin một lễ cho kẻ sống và kẻ chết trong nhà.

2o Cũng ước cho mọi người trong nhà dọn mình chịu lễ ngày Tôn R.T. Trái Tim.

3o Lễ R.T. Trái Tim thì làm trọng thể chẳng những là tại nhà thờ, mà lại trong nhà mình; dọn bàn thờ Trái Tim cho nghi tiết để qui đó mà đọc kinh dâng mình.

4o Gắn vó xin mỗi người trong nhà đã dâng cho R.T. Trái Tim, thì giữ thói đi viếng Minh Thánh Chúa, khi nào đi đăng.

*
* *

ÂN XÁ

1o Một ân xá 7 năm và 7 mùa cho mỗi người trong gia thất có mặt châu khi làm lễ Tôn R.T. Trái Tim Đ.C.G. trong nhà, mà khi ấy phải có lòng ăn năn tội.

2. Đại xá cho những người ấy, nếu ngày này có xưng tội chịu lễ và viếng nhà thờ nào hoặc lớn nhỏ, cùng cầu nguyện theo ý Đức Giáo Tông.

3. Ân xá 300 ngày cho kẻ ấy, nếu ngày giáp năm Tôn R.T. Trái Tim, có đọc lại kinh dâng mình trước ảnh Trái Tim.

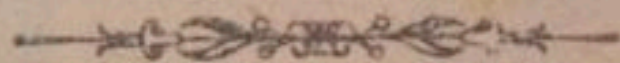
MỤC LỤC

TỰA

Trang

<i>Tháng Janvier.</i> — Giờ thánh trọng vọng là thể nào.....	1
<i>Tháng Février.</i> — R. T. Trái tim Đ C G ưu phiền tự ý dựng mình làm của tế lễ cho loài người ta.....	13
<i>Tháng Mars.</i> — R. T. Trái Tim Đ C G ưu phiền dựng mình làm của lễ cho hết mọi người.....	25
<i>Tháng April.</i> — R. T. Trái Tim Đ C G ưu phiền dựng mình làm của tế lễ liên liên.....	36
<i>Tháng Mai.</i> — R. T. Trái Tim Đ C G ưu phiền là vực đau đớn thâm sâu.	46
<i>Tháng Juin.</i> — R. T. Trái Tim Đ C G ưu phiền vì tội lỗi thế gian.....	56
<i>Tháng Juillet.</i> — R. T. Trái Tim Đ C G ưu phiền vì những gương xấu thế gian.....	65
<i>Tháng Août.</i> — R. T. Trái Tim Đ C G ưu phiền vì thiên hạ vong ân bội nghĩa.....	74

- Tháng Septembre.* — R. T. Trái Tim
Đ C G ưu phiền vì những kẻ lạnh
ăn ở nguội lạnh..... 84
- Tháng Octobre.* — R. T. Trái Tim Đ C G
ưu phiền là nơi an ổn cho những
kẻ bị cảm dỗ..... 93
- Tháng Novembre.* — R. T. Trái Tim
Đ C G ưu phiền đang an ủi nhờ
lòng sốt sắng những kẻ lạnh..... 103
- Tháng Décembre.* — R. T. Trái Tim
Đ C G ưu phiền vì thấy trước những
sự đau đớn Đ. Mẹ phải chịu..... 113

*Kính cầu xin R. T. Trái Tim Đ C G
vì mỗi phần thương khó Chúa.*

CHUNG

